

Pierre Humblot

20 Katecheseblätter

20 کاتوشیزه

+

2 Studien

2 مطالعه

Fasten nach den Evangelien

Wunderbar ist sein Name

روزه طبق انجیل

نام او عجیب است

Übersetzt von Parisa Rezai-Therani

Copyright: Freunde des Messias e.V. - Treffpunkt Betanien

www.yaranemasih.com

1. Dreifaltigkeit

1.1. Glauben und Wissenschaft	4
1.2. Wer ist Gott	12
1.3. Wer ist Jesus Christus	20
1.4. Das Geheimnis der Inkarnation Christi	28
1.5. Der Hl. Geist	36
1.6. Wunderbar ist sein Name	44

2. Die Bibel

2.1. Die Bibel	54
2.2. Die Propheten	62
2.3. Die vier Evangelien	70
2.4. Die Bücher der Bibel	78

3. Kirche

3.1. Der Kirche	80
3.2. Die Mission der Kirche	88
3.3. Christliche Feiertage.....	96
3.4. Arbeitsblatt zur Kirche.....	104

4. Sakramente

4.1. Die Sakramente der Kirche	106
4.2. Taufe	114
4.3. Ehe	122
4.4. Der Dienst im Sinne Gottes	130

5. Christliches Leben

5.1. Maria Mutter Christi, Mutter der Menschen	136
5.2. Das Gebet	144
5.3. Die Fastenzeit	152
5.4. Fasten gemäß der Evangelien	160
5.5. Christliche Handlungsweise	168
5.6. Gottes Gesetz	176

1. تثلیث اقدس

5	..... 1.1. ایمان و علم
13	..... 2.1. خدا کیست
21	..... 3.1. عیسی مسیح کیست
29	..... 4.1. راز تن یافتن
37	..... 5.1. روح القدس
45	..... 6.1. نام او عجیب است

2. انجیل

55	..... 1.2. انجیل
63	..... 2.2. حواریون
71	..... 3.2. چهار انجیل
78	..... 4.2. کتاب های انجیل

3. کلیسا

81	..... 1.3. کلیسا
89	..... 2.3. راه کلیسا
97	..... 3.3. تعطیلات مسیحی
105	..... 4.3. چکیده نکات مربوط به کلیسا

4. راز ها

107	..... 1.4. راز های کلیسا
115	..... 2.4. قسطنطنیه
123	..... 3.4. ازدواج
131	..... 4.4. خدمت به خدا

5. زندگی مسیحی

137	..... 1.5. مریم مقدس
145	..... 2.5. دعا
153	..... 3.5. ایام روزه
161	..... 4.5. ایام روزه تطبیق انجیل
169	..... 5.5. رفتار مسیحی
177	..... 6.5. شریعت خدا

1-1. Glaube und Wissenschaft

„Heute hat der Mensch, vor allem mit den Mitteln der Wissenschaft und der Technik, seine Herrschaft über beinahe die gesamte Natur ausgebreitet und und breitet sie beständig aus. [...]. Die Kirche hütet das bei ihr hinterlegte Wort Gottes [...] und so ist es ihr Wunsch, das Licht der Offenbarung mit der Sachkenntnis aller Menschen in Verbindung zu bringen, damit der Weg, den die Menschheit neuerdings nimmt, erhellt werde.“ (GS 32, 2. Vatikanische Konzil).

„Und wenn ich prophetisch reden könnte und alle Geheimnisse wüsste und alle Erkenntnis hätte; [...], hätte aber die Liebe nicht, wäre ich nichts.“ (1.Kor 13,2).

Große Fragen des Menschen

Woher kommt die Erde?

Warum leben wir auf dieser Welt?

Warum das Böse? Warum der Schmerz?

Was kommt nach dem Tod?

Wie handeln wir auf dieser Welt besser?

Wer ist Gott?

Derartige Fragen im Herzen der Menschen sind unendlich.

Was einige sagen...

* Religion ist eine Hürde für die Wissenschaft und den Fortschritt und hindert die Entwicklung der Menschen.

* Glaube ist entbehrlich, weil die Wissenschaft bald alle Probleme lösen und alle Fragen beantworten kann.

* Es ist unmöglich, dass einer gleichzeitig ein richtiger Wissenschaftler und ein gläubiger Christ sein kann.

* Manche Wissenschaftler sind so tief mit ihren Forschungen beschäftigt, dass nur ihr Wissen ihnen reicht und sie denken an nichts anders. In ihren Herzen hat der Glaube keinen Platz.

* Was die Menschen durch Wissenschaft erkennen, hat Gott vorher durch die Offenbarung mitgeteilt.

* "Wenig Wissenschaft, entfernt die Menschen vom Gott; Viel Wissenschaft bringt die Menschen näher zu Gott" (Pasteur).

ایمان و علم

«امروزه، انسان به کمک علم و فن، تسلطش را تقریباً بر روی همه ی طبیعت گسترده است و دائم وسیع تر می کند [...] کلیسا، نگهبان امانت کلام الاهی [...] می خواهد نور مکاشفه را به تجربیات همه اضافه کند تا راهی که بشریت در پیش گرفته را روشن سازد» (شورای اسقفان واتیکان دوم).

«اگر نبوت داشته باشم و جمیع اسرار و همه عالم را بدانم [...] و محبت نداشته باشم، هیچ هستم» (اول قرن نهمین، ۱۳: ۲).

آن چه بعضی ها می گویند . . .

* دین مانعی برای علم و پیشرفت است: جلوی ترقی مردم را می گیرد.

* ایمان چیز بیهوده ای شده است، چون علوم به زودی قادر می شوند همه ی مشکلات و سوالات را حل کنند.

* غیر ممکن است کسی، در عین حال یک دانشمند واقعی و یک مسیحی ایمان دار باشد.

* بعضی دانشمندان، چنان در تحقیقات خود غرق شده اند که همین برایشان کافی است و به چیز دیگری فکر نمی کنند. در قلبشان، ایمان دیگر جایی ندارد.

* آن چه که انسان ها به واسطه ی علم کشف می کنند، قبلاً خدا آن را به صورت وحی اعلام کرده است.

* علم کم، انسان را از خدا دور می کند، علم زیاد، انسان را به خدا نزدیک می کند (باستور).

سوال های بزرگ انسان

دنیا از کجا می آید؟

چرا ما زندگی می کنیم؟

چرا شر، چرا درد؟

بعد از مرگ چه هست؟

چگونه در این دنیا بهتر عمل کنیم؟

و خدا کیست؟

این سوالات در قلب انسان پایان ناپذیر هستند.

Was Christen sagen...

Im Folgenden meinen wir den christlichen Glauben, wenn wir generell von "Glauben" sprechen. Die Geschichte des Verhältnisses von Glauben und Wissenschaft ist sehr turbulent und schreitet Schritt für Schritt mal im Konflikt, mal kooperativ und kompromissvoll voran.

1. Die verschiedenen Blickrichtungen auf ein Phänomen

Wissenschaft basiert auf dem Streben des Menschen, die Welt zu entdecken, und die Bausteine ihrer Gestaltung zu verstehen. Wissenschaft gründet vor allem auf dem Verstand. Die Ernsthaftigkeit und Genauigkeit der Wissenschaft entstammen auch dem Verstand. Heutzutage schreitet die Wissenschaft mit riesigen Schritten vorwärts. Trotzdem begegnet sie immer Einschränkungen, weil die Wahrheit immer mehr als kompliziert und unerreichbar erscheint. Je mehr die Wissenschaft entdeckt, desto größer wird das Bewusstsein dessen, was noch unentdeckt ist. Heutzutage muss der Wissenschaftler mehr denn je bescheiden sein.

Der **Glaube** ist ein Vertrauen, das der Mensch gegenüber Gott empfindet, um alles zu akzeptieren, was Gott von den Geheimnissen des Lebens, des Todes und des endgültigen Sinns des Seins für ihn bestimmt. Der Glaube ist offen vor allem für das Gotteswort und die Antworten darauf. Gleichzeitig erweist er der Ernsthaftigkeit und der Integrität des Verstandes alle Ehre. Für die Christen ist Jesus das lebendige Wort, das gekommen ist, um das Leben der Menschen zu ändern und dem Sein einen neuen Sinn zu schenken. Die Bewegungskraft des Glaubens ist in erster Stelle nicht der Verstand, sondern die Liebe.

1. Eventuelle Gegensätze

Solche Gegensätze könnten aus der Wissenschaft kommen, und zwar dann, wenn die Wissenschaft wegen der Logik ihrer wissenschaftlichen Methoden für sich beansprucht, alle Bereiche des Lebens zu beherrschen, so als ob nur der Wissenschaftler fähig wäre, die großen menschlichen Fragen zu beantworten. Demgegenüber beschränkte sich das geistliche Leben und der Glaube auf etwas Sinnloses, Kindliches oder sogar Komisches.

Auf der anderen Seite könnten auch einige Gegensätze dem Glauben entstammen, und zwar wenn der Glaube unter dem Vorwand, dem Leben einen Sinn zu schenken, von der Wissenschaft erwartet, dass diese nur der Verkündung Gottes zu dienen habe. Aus dieser Sicht würden alle wissenschaftliche Leistungen, die kritisch zu Postulaten des Glaubens stehen, als sinnlos und falsch angesehen. Wissenschaft wäre dann nichts wert, es sei denn, sie stünde im Dienste des Glaubens.

In der Tat sind Wissenschaft und Glaube keine grundsätzlichen Gegenpole. Die Wissenschaft und „der Glaube (sind) unterschiedlich von der Begründung. Die eine ist menschlich und der andere Gabe Gottes" (Pascal, "Pensées", S.602).

2. Gegenseitige Fülle

Wissenschaft und Glaube könnten sich gegenseitig stützen und zum gegenseitigen Erfolg verhelfen. Zum Beispiel ebnet eine tiefere Erkenntnis im Bereich der Sprachen den Weg zu einem besseren Verständnis der Heiligen Schrift. Ebenso kann das temperamentvolle Interesse christlicher Biologen für ihre Mitmenschen sie zu Erfindungen ermuntern und diese beschleunigen. "Wissenschaft kann Fehler und Aberglauben aus dem Glauben beseitigen. Der Glaube kann auch die Götzenverherrlichung und falsche Verabsolutierungen aus der Wissenschaft beseitigen [...]. Jeder kann den anderen hin zu einer erweiterten Welt führen (Papst Johannes Paul II). Beide sind verpflichtet, dem Menschen zu dienen. Jeder hilft auf seine Weise dem Menschen, damit er die wichtigste Frage seines Lebens, das heißt die Frage nach dem Sinn des Lebens, beantworten kann.

Der Wissenschaftler sagt: "Ich könnte genetische Manipulationen vornehmen. Aber soll ich das machen? Aus welchem Grund?" Der Christ sagt: "Ich bin der Meinung, dass auch dieser Bettler ein Kind Gottes ist.

آن چه مسیحیان می گویند . . .

در این جا، منظور ما از ایمان، ایمان مسیحی است. تاریخ روابط بین ایمان و علم، بسیار پرتلاطم است و قدم به قدم، همراه با همکاری و تفاهم متقابل جلو می رود.

۱- رویکردهای مختلف واقعیت

علم، تلاش انسان برای اکتشاف دنیا و جستجوی چگونگی تشکیل آن است. علم قبل از هر چیز بر عقل متکی است و جدیت و دقت آن از این جا ناشی می شود. امروزه، علم قدم های غول آسا بر می دارد. با وجود این، همیشه به محدودیت هایی برخورد می کند، چون حقیقت، خود را بیشتر و بیشتر پیچیده و دست نیافتنی نشان می دهد. هر چه علم چیزهای بیشتری را می داند، عظمت آن چه را که هنوز نمی داند بیشتر کشف می کند. امروزه، عالم باید بیش از همیشه فروتن و متواضع باشد.

ایمان، اعتمادی است که انسان به خدا دارد تا آن چه که خدا می خواهد از اسرار مرگ و زندگی و معنای نهایی هستی را به عنوان مژده بپذیرد. ایمان، در عین حال که به جدیت و یک پارچگی منطقی احترام می گذارد، قبل از هر چیز، پذیرایی کلام خدا و جواب گفتن به این کلام است. برای مسیحیان، عیسا این کلام زنده است که آمده تا زندگی را عوض کند و معنای جدیدی به هستی بدهد. آن چه که ایمان را به حرکت می آورد در درجه ی اول عقل نیست، بلکه محبت است.

۱- تضادهای ممکن

این تضادها ممکن است از علم ناشی شوند، وقتی که علم، به واسطه ی جدیت اقدامشادعا دارد بر تمام مقاطع زندگی حکم براند، گویی تنها دانشمند است که می تواند به سوالات بزرگ بشر پاسخ دهد! بدین ترتیب، زندگی روحانی و ایمان به چیزی بیهوده، کودکانه یا حتی مسخره محدود می شود.

بر عکس، تضادهایی می تواند از ایمان ناشی شود، اگر ایمان به بهانه معنی دادن به هستی، تنها تأیید آن چه که خدا مکشوف کرده است را از علم انتظار داشته باشد. از این دیدگاه، هر تلاش علمی که به تأیید ایمان منجر نشود، بیهوده و اشتباه به نظر می رسد. علم اعتباری ندارد مگر در خدمت ایمان.

در واقع علم و ایمان به هیچ وجه رقیب هم نیستند. «ایمان با دلیل تفاوت دارد، یکی انسانی است و دیگری عطای خداست» (پاسکال، کتاب تفکرات صفحه ی ۶۰۲).

۲- غنای متقابل

ایمان و علم می توانند در درجه ی اول تکیه گاه هم باشند و هر یک به موفقیت دیگری کمک کنند. مثلاً شناختی عمیق از زبان های قدیمی، تاریخ و فرهنگ مشرق زمین، اجازه می دهد پیام کتاب مقدس را بهتر بفهمیم و از آن تغذیه کنیم. هم چنین علاقه ی پر شور یک طبیعی دان مسیحی برای برادرانش، انسان ها، می تواند مشوق تحقیقات او باشد و باعث سرعت اکتشافات بشود.

«علم می تواند ایمان را از اشتباه و خرافات پاک کند. ایمان می تواند علم را از بت پرستی و مطلق های دروغین بزداید [...] هر کدام می توانند دیگری را به دنیایی وسیع تر ببرند (پاپ ژان - پل دوم).

به ویژه، هر دو با هم وظیفه دارند به انسان خدمت کنند. هر یک به طریق خود انسان را کمک می کنند تا به سوال بزرگ هستیش یعنی معنی زندگی جواب بدهد. دانشمند می گوید: «من می توانم این دستکاری ژنتیک را انجام دهم، ولی آیا باید بکنم؟ به چه عنوان؟» مسیحی می گوید: «معتقدم که این گدا که به سوی من دست دراز می کند،

Aber soll ich ihm etwas geben? Und wieviel? Was bedeutet diese Tat für ihn und für mich?"
Wissenschaft und Glaube führen je auf ihre Art den Menschen, damit er seines Lebens Herr werde, sich entscheiden und seine Freiheit erleben kann. Der Mensch, ob Gläubiger ob Wissenschaftler oder beides, muss mit seinem freien Gewissen über sein Leben entscheiden.

Wonach Christen streben...

Jede Bemühung um ein besseres Wissen, bringt den Menschen weiter. "Herrscht über die Erde" (Gen 1,28). Christen sind aufgefordert, nicht nur die Werke der Wissenschaft nicht gering zu schätzen, sondern im Gegenteil sich mit Eifer, gemäß ihren Talenten, Interessen und Fähigkeiten damit zu beschäftigen. Sie sollen sogar hinsichtlich ihres Glaubens die wissenschaftlichen Werke als anständig und wichtig für das Reich Gottes betrachten. Heutzutage gibt es genauso wie in der Vergangenheit großartige christliche Wissenschaftler.

Sie sind alle aufgerufen, die relative Selbständigkeit der Wissenschaften wertzuschätzen und den Glauben nicht mit der natürlichen methodischen Vorgehensweise einer wissenschaftlichen Arbeit zu vermischen, damit die Resultate nicht beeinflusst werden. Die wissenschaftlichen Methoden gelten für alle, und der Gläubige schätzt das genauso wert wie der Nichtgläubige.

Auf der anderen Seite, jedes Mal wenn die Erfindungen der Wissenschaftler die Würde des Menschen und die Ordnung der Schöpfung in Gefahr bringen, müssen die Christen sich mit ihren Fragen an die Wissenschaftler wenden. In diesem Sinne gehören im Rahmen eines Krankenhauses, einer Gemeinde oder eines Volkes Christen in eine Ethikkommission. Dort spielen sie eine wichtige Rolle. Ohne ihre Meinung anderen aufzudrängen, bezeugen sie ihren Glauben und ihre Hoffnung.

Christen sind besonders aufgerufen, sich zu freuen über die bewundernswerten Entdeckungen der Wissenschaft, zum Beispiel die Herrlichkeit eines Sterns, der mit Hilfe eines Teleskops gesehen wird, oder die erfolgreiche Behandlung schwerer Krankheiten wie der Lepra. Christen sollen wissen, dass die Errungenschaften der Wissenschaften dazu da sind, um die Wirklichkeit mit der Liebe und außerdem die Menschen mit Gott zu versöhnen.

Es geziemt den Christen, die Ergebnisse der Wissenschaft mit Dank an Gott den Vater zu bewundern.

Das Wort des Glaubens

Wissenschaft ist eine der schönsten dem Menschen möglichen Tätigkeiten. Wir sind aber sicher, dass sie trotz ihrer Größe, jetzt und in der Zukunft nie alle Probleme lösen kann. Es ist auch richtig zu behaupten, dass die Neigung zum Guten oder zum Bösen in jedem Menschen ein geistliches Bewusstsein voraussetzt, das über jedem wissenschaftlichen endgültigen Sinn der Welt und des Menschenseins liegt und außerhalb des Einflussbereiches der mathematisch-quantitativen Formel steht. Wir sind auch der Meinung, dass die Suche nach den wissenschaftlichen Tatsachen und die wissenschaftlichen Resultate selbst auf gar keinen Fall der christlichen Einstellung gegenüber dieser Welt widersprechen. Außerdem erlauben uns unsere wissenschaftliche Erkenntnisse, die Tiefe mancher geistlichen Angelegenheiten besser zu erkennen. Die Wissenschaft, die uns einen breiten Blick auf die Welt schenkt, führt uns zu einem tieferen Verständnis des christlichen Geheimnisses (Die Deklaration des Vereins christlicher Wissenschaftler). „

Wissenschaftliche Erkenntnis ist ein wichtiger Bestandteil der Befreiung der Menschheit. Diese Erkenntnis erlaubt uns, bessere Antworten auf die Fragen von zum Beispiel Überbevölkerung, Armut und Hunger zu finden. Diese Erkenntnis verhilft den Menschen zu mehr Solidarität und zu mehr Respekt vor den Menschen. Diese Erkenntnis enthüllt gleichzeitig die Wahrheit der Welt und des Menschen und begleitet die himmlische Verkündigung, um den göttlichen Plan durch die Geschichte zu erleuchten“ (Beratungskonzil der Bischöfe der Pfarrgemeinde Uri).

فرزند خداست، ولی آیا باید به او چیزی بدهم؟ و چقدر؟ این برای او و برای من چه معنایی دارد؟» ایمان و عمل هر یک به نوع خود، انسان را هدایت می‌کند تا زندگی‌اش را به دست بگیرد، تصمیم بگیرد و آزادیش را تجربه کند. شخص خواه مؤمن، خواه دانشمند یا خواه هر دو، هر کس در وجدان آزادش باید درباره زندگی خود تصمیم بگیرد.

آن چه مسیحیان در انجام آن می‌کوشند . . .

هر تلاش برای بهتر دانستن، انسان را بزرگ می‌کند. « برای او راهی است برای مسلط شدن بر زمین » (پیدایش ۲۸:۱). مسیحیان دعوت شده‌اند نه تنها کار علم را تحقیر نکنند، بلکه با اشتیاق، به نسبت استعداد و علاقه و توانایی‌شان، به آن بپردازند. به استناد همان ایمانشان باید کار علمی را کاری شریف و مهم برای ملکوت خدا بدانند. امروزه، همانند گذشته، دانشمندان بزرگی هستند که مسیحی‌اند.

با این همه، آن‌ها دعوت شده‌اند استقلال نسبی علم را محترم بشمارند و ایمان را در جریان طبیعی یک تجربه علمی دخالت ندهند که نتایج را دست کاری نکنند. روش علمی برای همه الزامی است و ایماندار با محترم داشتن دقیق آن، به اندازه یک غیر ایمان‌دار، احترام خود را نگه می‌دارد.

در عوض، هر بار که اکتشافات دانشمندان، عظمت و حرمت بشر، حفظ و زیبایی آفرینش را به مخاطره می‌اندازد، مسیحیان باید سوالات خود را به دانشمندان عرضه کنند. بدین ترتیب بعضی مسیحیان، در چهارچوب یک بیمارستان، یک منطقه یا یک ملت، به کمیته‌ی اخلاقی تعلق دارند. آن‌ها در این جا نقشی مهم به عهده دارند، بدون این که نظر خود را تحمیل کنند، از ایمان خود و امید خود، شهادت می‌دهند.

مسیحیان خصوصاً دعوت شده‌اند که در مقابل اکتشافات قابل ستایش علم، مثلاً در مقابل شکوه و عظمت یک ستاره که از ورای تلسکوپ دیده می‌شود یا در مقابل درمان اعجاب‌انگیز بیماری‌های سخت مثل جذام، خوشحال شوند. مسیحیان باید بدانند که آثار حقیقت، برای دوست داشتن و آشتی دادن حقیقت با محبت، آشتی دادن انسان‌ها و خدا، به وجود آمده‌اند.

این وظیفه‌ی مسیحیان است که تلاش علم را به سمت خدای پدر به صورت سپاسگزاری ارج نهند.

کلام ایمان

علم یکی از زیباترین فعالیت‌ها، در میان فعالیت‌های پیشنهادی به انسان است. ولی ما مطمئن هستیم که با وجود عظمتش، نمی‌تواند و هرگز نخواهد توانست همه‌ی مسائل را حل کند. معنای نهایی جهان و هستی انسانی، از دسترس علم خارج است. ما هم چنین مطمئن هستیم که تمایل به سوی خوبی یا بدی هر بشری مستلزم رفتاری روحانی است که از طرح علمی فراتر می‌رود. ما هم چنین فکر می‌کنیم که هیچ چیز در جستجوی حقایق علمی و در نتایجی که علم به همراه می‌آورد، مغایر با یک برداشت مسیحی بر این جهان نیست. علاوه بر این، شناخت ما از علم، اجازه می‌دهد تا عمق بعضی جنبه‌های مسائل روحانی را عمیق‌تر بشناسیم. علم که به ما دیدی هر چه وسیع‌تر از جهان می‌دهد، ما را به درک عمیق‌تری از راز مسیحی وامی‌دارد (اعلامیه اتحاد دانشمندان مسیحی). «شناخت علمی، جزء مهمی از آزاد شدن بشر است. این شناخت، اجازه می‌دهد، جواب‌های بهتری جهت مبارزه با ازدیاد جمعیت، هم چنین فقر و گرسنگی بیابیم؛ این شناخت، به همبستگی انسان‌ها، احترام بین انسان‌ها و حرمت آن‌ها، کمک می‌کند. این شناخت هم چنین در نوع خود از حقیقت جهان و انسان پرده بر می‌دارد و با مکاشفه‌ی الهی همراه می‌شود تا طرح الهی را در تاریخ، روشن سازد (مجمع مشاوره اسقفی حوزه‌ی کلیسای اوری).

Das Zweite Vatikanische Konzil:

"Die heilige Synode macht sich daher die Lehre des Ersten Vatikanischen Konzils zu eigen, dass es „zwei verschiedene Erkenntnisordnungen“ gibt: nämlich die des Glaubens und die der Vernunft und dass die Kirche keineswegs verbietet, „dass die menschlichen Künste und Wissenschaften bei ihrer Entfaltung, jede in ihrem Bereich, jede ihre eigenen Grundsätze und ihre eigenen Methoden gebrauchen“. Daher bejaht sie „in Anerkennung dieser berechtigten Freiheit“ die rechtmäßige Eigengesetzlichkeit der Kultur und vor allem der Wissenschaften.“

(Zweites Vatikanische Konzil, "Kirche in der Welt von heute", Nr. 59, Abs.3).

Ein anderer Blick auf die Schöpfung (Ps. 104, 1-18)

Lobe den Herrn, meine Seele! Herr, mein Gott, wie groß bist du! Du bist mit Hoheit und Pracht bekleidet.

Du hüllst dich in Licht wie in ein Kleid, du spannst den Himmel aus wie ein Zelt.

Du verankerst die Balken deiner Wohnung im Wasser. Du nimmst dir die Wolken zum Wagen, du fährst einher auf den Flügeln des Sturmes.

Du machst dir die Winde zu Boten und lodernde Feuer zu deinen Dienern.

Du hast die Erde auf Pfeiler gegründet; in alle Ewigkeit wird sie nicht wanken.

Einst hat die Urflut sie bedeckt wie ein Kleid, die Wasser standen über den Bergen.

Sie wichen vor deinem Drohen zurück, sie flohen vor der Stimme deines Donners.

Da erhoben sich Berge und senkten sich Täler an den Ort, den du für sie bestimmt hast.

Du hast den Wassern eine Grenze gesetzt, die dürfen sie nicht überschreiten; nie wieder sollen sie die Erde bedecken.

Du lässt die Quellen hervorsprudeln in den Tälern, sie eilen zwischen den Bergen dahin.

Allen Tieren des Feldes spenden sie Trank, die Wildesel stillen ihren Durst daraus.

An den Ufern wohnen die Vögel des Himmels, aus den Zweigen erklingt ihr Gesang.

Du tränkst die Berge aus deinen Kammern, aus deinen Wolken wird die Erde satt. /

Du lässt Gras wachsen für das Vieh, auch Pflanzen für den Menschen, die er anbaut, damit er Brot gewinnt von der Erde

und Wein, der das Herz des Menschen erfreut, damit sein Gesicht von Öl erglänzt und Brot das Menschenherz stärkt.

Die Bäume des Herrn trinken sich satt, die Zedern des Libanon, die er gepflanzt hat.

In ihnen bauen die Vögel ihr Nest, auf den Zypressen nistet der Storch.

Die hohen Berge gehören dem Steinbock, dem Klippdachs bieten die Felsen Zuflucht.

«این شورای مقدس، با یادآوری تعالیم اولین مجمع شورای اسقفان واتیکان دوم، اعلام می‌دارد که «دو نظم معرفت» وجود دارد که از یک دیگر مجزا می‌باشند، یعنی نظم ایمان و نظم منطق، و اینکه واقعا «کلیسا مخالف استفاده از هنرها و علوم انسانی با اصول و روش‌های خاص در زمینه‌های مربوطه، نمی‌باشد»: بنابراین، «این حق آزادی را به رسمیت می‌شناسد» و استقلال برحق فرهنگ و مخصوصا استقلال علوم را مورد تأکید قرار می‌دهد.»

(مجمع واتیکان دوم، کلیسا در دنیای امروز، شماره ۵۹ پاراگراف سوم)

تماشایی دیگر بر آفرینش (مزمور ۱۰۴)

ای جان من ، خداوند را متبارک بخوان :
خداوندا ای خدای من ، تو بسیار عظیمی
به شکوه و جلال آراسته
و ردایی از نور پوشیده‌ای!
از مکان‌های بلند خویش کوه‌ها را سیراب می‌کنی
و از برکت دست هایت ، زمین سیر می‌شود :
غلف تازه را برای گله‌ها
و گیاهان را به منفعت انسان می‌روبانی ؛
تا از زمین نان خود را به دست آورد
و شراب که دل انسان را شاد سازد ،
روغن را که به چهره اش نور می‌بخشد ،
و نان ، که به آن قلبش قوی سازد .
درختان خداوند سیراب می‌شوند ،
سروهای آزاد لبنان که او کاشته است :
در آن جا گنجشک آشیانه می‌سازد
و لک لک در سرو مسکن می‌گزیند .
فراز کوه‌ها از آن بز کوهی است
و صخره‌ها پناه گاه موش‌های صحرائی

1-2. Wer ist Gott?

"Unser Gott, Jahwe ist einzig" (Dtn 6,4).

"Herr, ... richte mein Herz darauf hin, allein deinen Namen zu fürchten!" (Ps 86,11).

"Niemand hat Gott gesehen. Der Einzige, der Gott ist und am Herzen des Vaters ruht, er hat Kunde gebracht" (Joh 1,18).

Was einige sagen...

* **Gott existiert nicht:** ... außer in den Illusionen der schwachen und ängstlichen Menschen, die ihn erfunden haben. Der Mensch ist König und Herr der Schöpfung. Er genügt sich selbst... Nichts steht über ihm.

* **Ich kann nicht begreifen:** Ich habe gehört, dass Gott einzig und allein und Liebe ist. Wenn dem so ist, wen liebt er und warum?

* **Niemand weiß:** ... Alles ist geheimnisvoll... Die Neigung zur Ewigkeit und der Durst nach Unendlichkeit steckt in der Tiefe jeden Wesens.

* **Ja, einer existiert über allem, und er ist Gott.**

Der Himmel und die Erde sind nicht von selbst entstanden: Gott hat sie und auch uns geschaffen. Wir gehören ihm. Er ist der Allmächtige, der Einzige und der Liebevollste. Wir rufen ihn bei Gefahr zu Hilfe. Er führt die Menschen durch die Propheten. Am Tag des Jüngsten Gerichts belohnt er das Gute und bestraft das Böse.

Wir akzeptieren seine Größe, wir bitten ihn, wir beten ihn an, und wir bitten um seine Barmherzigkeit, aber sein Geheimnis (Er selbst) bleibt für uns unerkennbar.

Was die Christen sagen...

1. Die Christen glauben an den einzigen Gott, den Allmächtigen, den Schöpfer des Himmels und Erde und der sichtbaren und der unsichtbaren Welt

Dieser Glaube ist die Basis ihres Lebens und ist deshalb gemeinsam bei denen, die an den einzigen Gott glauben.

Christen glauben nach ihrer Liturgie und ihrem Glauben an den einzigen Gott, der der allmächtige Vater ist. Im Gegensatz zu einem Sklaven, der vor seinem Herrn Angst hat, haben Christen keine Angst vor ihrem mächtigen Gott, weil er mit Liebe erfüllt ist.

* Seit Jahrhunderten haben Christen auf der Einzigkeit Gottes bestanden, weil überall Götzen verherrlicht wurden.

خدا کیست؟

«خداوند، خدای ما، خدای واحد است» (تثنیه ۶:۴).
 «ای خداوند! ...] قلب مرا واحد ساز تا نام تو را بشناسم
 (مزمور ۸۶:۱۱).
 «خدا را هرگز کسی ندیده است. پسر یگانه‌ای که در آغوش
 پدر است، همان او را ظاهر کرد» (یوحنا ۱:۱۸).

آن چه بعضی‌ها می‌گویند...

«خدا وجود ندارد: ... به‌جز در فکر مردمان ضعیف و ترسو که برای احساس امنیت کردن، او را اختراع نموده‌اند.
 انسان پادشاه آفرینش است. او خود کفاست... چیزی بالاتر از او نیست.
 «نمی‌توانم بفهمم: شنیدم که خدا واحد است و نیز شنیدم خدا محبت است پس اگر واحد است چرا وجه کسی
 را محبت می‌کند؟
 «کسی نمی‌داند: ... سراسر راز است... میل به ابدیت و عطش بی‌نهایت در عمق وجود هر کس مخفی است.
 «آری، کسی مافوق ما وجود دارد: و آن خداست.
 آسمان و زمین به خودی خود به وجود نیامده‌اند. خدا آنها و هم چنین ما را آفریده است و ما از آن او هستیم. قادر
 مطلق، یگانه و خیلی مهربان است، ما او را به هنگام خطر به کمک می‌طلبیم.
 او انسان‌ها را به توسط پیامبرانش راهنمایی می‌کند. در روز داوری، نیکی‌ها را پاداش خواهد داد و بدی‌ها را
 مجازات خواهد کرد.
 ما بزرگی او را قبول داریم، به او نیایش می‌کنیم و سیاستش می‌گوییم و از او طلب بخشش می‌نماییم، ولی راز او
 ناشناختنی است.»

آن چه مسیحیان می‌گویند...

۱- مسیحیان به خدای یگانه، قادر مطلق، خالق آسمان و زمین و چیزهای دیدنی و نادیدنی
 ایمان دارند.

این ایمان، اساس زندگی آنهاست، از این جهت، در تمام کسانی که به خدای یگانه ایمان دارند، مشترک است.
 اما در واقع مسیحیان طبق آیین و ایمانشان به خدای یکتا، که پدر پرتوان است ایمان دارند. و برخلاف بنده که از
 ارباب خود می‌ترسد ایشان از خدای پرتوان نمی‌هراسند. چون او پراز محبت است.

«طی قرن‌ها، پیامبران به خاطر پرستش بت‌ها که در همه‌جا رواج داشت به یگانگی خدا تأکید می‌کرده‌اند.
 میسا نیز وقتی اعلام می‌کند که انسان نمی‌تواند در عین حال خدا و پول را بی‌پرستند، یا وقتی با میل به

Jesus folgt der Linie der Propheten, wenn er erklärt, dass man nicht gleichzeitig Gott und dem Geld (Mammon) dienen kann oder wenn er das Verlangen nach Verschwendung und die Gier nach Ruhm und Macht geißelt.

* Jesus geht aber weiter. Er nennt Gott ganz ernsthaft seinen Vater. Er, gleichzeitig bescheiden und demütig, wusste sich von Anfang an mit Gott "gleich", nicht wie ein zweiter Gott neben Gott und nicht als ein zu Gott gewordener Mensch. Trotzdem besteht er darauf, dass er von Anfang an neben seinem Vater (nach Johannes Evangelium, wie sein Wort) existiert hat. Der Vater hat ihn zu uns gesandt. Mit seiner Menschwerdung hat er unsere Menschennatur angenommen, um ihr sein neues Leben zu schenken und sie mit der Gabe des Heiligen Geistes, des Geistes Gottes, zu retten. Seine Macht und Vollmacht und seine Wunder zeigten, dass er vom Gott gekommen ist und seine Auferstehung bestätigt auch diese Wahrheit.

2. Seit der Zeit Jesu sind ihm die Christen treu geblieben und glauben daran, dass Gott, Vater, Sohn und Heilige Geist ist

* Trotzdem ist er ein **einzig**er Gott. Und wenn Gott wie die Menschen wäre, wäre das Geheimnis des einzigen Gottes, der gleichzeitig dreifaltig ist, nicht plausibel. Drei Menschen könnten nie eins sein, weil sie nicht vollkommen sein können und sich ändern. Es gibt auch immer die Möglichkeit, dass sogar die eng Verbundensten sich trennen und zu Gegensätzen werden. Aber Gott ist nicht wie der Mensch, und seine Größe steht über der menschlichen Vorstellungskraft.

* Seine Kraft ist nicht nur Macht pur, sondern die Fülle der Vollkommenheit, ohne Ehrgeiz. Gott ist nicht in diesem Sinne allein und einzig, dass er getrennt und einsam bleiben muss, und sogar gefährlich wie ein herrschender Tyrann erscheint, vor dem wir Angst haben und fliehen müssen. Eine einsame Person ist sterblich, aber Liebe wirkt in einer gemeinsamen und gegenseitigen Bewegung. Deshalb ist Gott lebendig und lebensspendend.

Gott ist die Liebe. Nicht weil er uns liebt; denn in diesem Fall hätte er uns nötig gehabt; sondern Gott ist von Ewigkeit her und sogar vor der Schöpfung einzig und vollkommene Liebe gewesen, genauso wie Johannes es nach der Betrachtung über das Geheimnis Jesu Christi aussagt (1 Joh 4,8).

In Gott gibt es etwas, was wir Liebe nennen, eine starke, klare, gegenseitige Liebe, ein sich komplettes Hingeben. Diese Vollkommenheit ist einzigartig und unteilbar. In unserem irdischen Leben wird manchmal über zwei oder drei Menschen, die miteinander verbunden sind, gesagt, dass sie "ein Herz und eine Seele sind".

Aber in Gott gibt es nur eine absolute Wahrheit: **Vater, Sohn und der Heilige Geist sind ein einziger Gott**. Christen sagen dazu, dass Gott dreifaltig ist.

Diese Einstellung hat im täglichen Leben sehr viele Konsequenzen.

Wonach Christen streben...

Der Heilige Geist, der in ihnen wohnt, ändert sie nach und nach (Siehe Ps 86,11).

Der Glaube an Gott inspiriert sie in ihrem ganzen Leben, in ihren Gebeten und in ihren Taten.

خوشگذرانی، قدرت طلبی، شهرت طلبی و... که همه ی این ها بت قلب انسان است که با آنها مبارزه می کند، در مسیر پیامبران پیشین گام بر می دارد.

* ولی عیسا فراتر می رود. خدا را با لحنی جدی، پدر خود می نامد. او، با علم به این که فروتن و متعادل بود، ولی خود را از ازل با خدا «واحد» می داند، نه به مانند خدای دومی در کنار خدا، و نه انسانی الهی شده. لیکن او تأکید می کند که از ازل، در کنار پدرش (مانند کلام او، سخن او، چنان که انجیل یوحنا ی قدیس می گوید) وجود داشته است و پدر او را نزد ما فرستاده که چون انسان شده، انسانیت ما را به عهده گرفته، و به ما حیات جدید خود را بدهد و ما را با موهبت روح القدس، روح خدا، نجات بخشد.

اقتدار او، معجزات او نشان دادند که او از جانب خدا آمده و مخصوصاً رستاخیز وی نیز این حقیقت را تأیید می کند.

۲ - از زمان عیسا، مسیحیان به او وفا دارند و ایمان دارند که خدا، پدر، پسر و روح القدس است.

* با وجود این، او یک خدای واحد است. و اگر خدا مثل انسان ها باشد راز خدای واحد و راز تثلیث قابل قبول نیست. سه انسان هرگز یکی نخواهند بود چون آنها کامل نیستند، آنها تغییر می کنند و متحدترین آنها، همیشه امکان دارد جدا بشود و به تضاد برسد. ولی خدا مثل انسان ها نیست و عظمتش از حد تصور انسان بیشتر است.

* نیروی او فقط قدرت مطلق نیست، بلکه کمالی سرشار و بدون خودخواهی است. خدا یکتا نیست، به این معنی که گویی تنها و مجزا باشد و خطرناک مثل یک پادشاه جبار و ظالم که از او بترسیم و بگریزیم. شخص تنها و منزوی، مردنی است اما محبت در حرکت مشترک و متقابل می باشد بنابراین، خدا زنده و زندگی بخش است.

خدا محبت است نه چون ما را محبت می کند چون در این صورت خدا به ما احتیاج دارد بلکه خدا از ازل و قبل از آفرینش هم یکی و هم محبت است، همان طور که یوحنا بعد از تعمق بر راز عیسا ی مسیح اعلام کرد (اول یوحنا ۴:۸).

در خدا چیزی هست که ما محبت می نامیم محبتی قوی، شفاف، دوجانبه، عطای کامل خود. این کمال، واحد و غیرمنقسم است. در دنیای زمینی گاهی درباره ی دو یا سه نفر که با هم اتحاد دارند می گویند که «آنها یک دل و یک جان دارند».

ولی در خدا این یک حقیقت مطلق است: پدر، پسر، و روح القدس یک خدای واحد هستند. مسیحیان می گویند که خدا تثلیث است.

این ایمان، در زندگی روزمره، نتایج بی حسابی دارد.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

روح القدس که در آنها سکنا گزیده، رفته رفته آنها را متحول می کند (ر. ک مزمو ۸۶:۱۱).
ایمان به خدادر تمام زندگی، نیایش و عمل ایشان را الهام می بخشد.

1. Das Beten

Wenn Christen wahrhaftig nach ihrem Glauben leben, geht ihr grenzenloses Vertrauen immer einher mit einer tiefen Ehrfurcht. Christen beten genauso, wie Jesus es ihnen beigebracht hat:

*"Vater unser im Himmel,
Geheiligt werde dein Name,
Dein Reich komme,,
Dein Wille geschehe,
wie im Himmel so auf Erden.
Unser tägliches Brot gib uns heute,
Und vergib uns unsere Schuld,
wie auch wir vergeben unseren Schuldigen.
Und führe uns nicht in Versuchung,
sondern erlöse uns von dem Bösen."*

*Denn dein ist das Reich und die Kraft und die Herrlichkeit in Ewigkeit.
Amen." (Mt 6,9-13)*

2. Die Tat

Mit diesem Gebet gibt Jesus, als einziger Sohn Gottes, den Christen das Herz eines Kindes und lädt sie ein, ihrem irdischen Vater zu verzeihen, falls sie von ihm gekränkt wurden, damit sie Gott als ihren Vater annehmen können. Außerdem leitet er sie an, für ihre eigenen Kinder zu liebevollen Vätern zu werden. Er schenkt uns auch ein Bruderherz. Weil die brüderliche Liebe, genauso wie die Liebe Gottes, als das höchste Gebot betrachtet wird. "Wenn jemand sagt, Ich liebe Gott! aber seinen Bruder hasst, ist er ein Lügner" (1. Joh 4,20).

"Wir erkennen, dass wir die Kinder Gottes lieben, wenn wir Gott lieben und seine Gebote erfüllen" (1 Joh 5,2).

Viele Christen sind als Märtyrer gestorben, weil sie dieser zweiseitigen Liebe treu blieben, an den einzigen Gott glaubten und jede Götzenanbetung ablehnten.

Wort der Heiligen Schrift

Kurz vor seinem Tod sprach Jesus zu den Jüngern: *"Der Beistand aber, der Heilige Geist, den der Vater in meinem Namen senden wird, der wird euch alles lehren und euch an alles erinnern, was ich euch gesagt habe" (Joh 14,26).*

۱- نیایش

اگر واقعاً مطابق ایمانشان زندگی کنند، اعتماد بسیار زیادشان باید همیشه با احترامی عمیق همراه باشد. همان طور که عیسا به ایشان تعلیم داده، مسیحیان دعا می کنند:

«ای پدر ما که در آسمانی،
تقدیس شود نام تو
بباید فرمانروایی تو
روان باد خواست تو
روی زمین چنان که در آسمان است.
آن نان روزانه ما را، امروز به ما ده
ببخشای گناهان ما را
چنان که ما نیز می بخشیم مدیونان خود را
و ما را در وسوسه میاور
بلکه ما را از شریررهایی ده
زیرا فرمانروایی و قدرت و جلال
تا به ابد از آن توست.» آمین. (متی ۶: ۹-۱۳).

۲- عمل

عیسا با تعلیم این نیایش به مسیحیان، قلب فرزندی در او که یکتا پسر هست می دهد و دعوت می کند که به پدر زمینی خود اگر توسط رفتارش زخمی شدند ببخشایند که بتوانند خدا را پدر خود بدانند و هم چنین دعوت می کند که چگونه نسبت به فرزندان خود پدری پر از محبت شوند و همچنین قلب برادری را نیز عطا می کند.

و محبت برادری، هم چنین که محبت خدا، بزرگترین فرمان است. «اگر... کسی گوید که خدا را محبت می نمایم و از برادر خود نفرت کند، دروغگو است» (اول یوحنا ۴: ۲۰).

«از این می دانیم که فرزندان خدا را محبت می نمایم چون خدا را محبت می نمایم و فرامین او را به جا می آوریم» (اول یوحنا ۵: ۲).

با وفاداری نسبت به این محبت دوگانه و به دلیل ایمان داشتن به خدای یگانه، و نیز به دلیل این که هر نوع بت پرستی را رد کردند، عده ی زیادی از مسیحیان به شهادت رسیدند.

کلام کتاب مقدس

کمی قبل از مرگ، عیسا به شاگردان گفت: «اما آن مدافع، یعنی روح القدس، که پدر او را به نام من می فرستد، او همه چیز را به شما خواهد آموخت و هر آن چه من به شما گفتم، به یادتان خواهد آورد» (یوحنا ۱۴: ۲۶).

Wie können wir tiefer beten:

Wer ist dieser Gott, der uns soviel liebt?

Du Sohn Adams, wer ist dieser Gott, der uns soviel liebt?

Wer ist dieser Gott, der selbst mit uns einen gerechten Bund der Liebe schließt?

Wer ist dieser Gott, der uns soviel liebt?

Wer ist dieser Gott, für dessen Suche wir ein armes Herz brauchen?

Wer ist dieser Gott, der uns soviel liebt?

Wer ist dieser Gott, der für uns zum Mitreisenden wurde
und auf unseren Wegen läuft?

Wer ist dieser Gott, der uns soviel liebt?

Wer ist dieser Gott, der ohne Hass mit uns am Esstisch sitzt?

Wer ist dieser Gott, der uns soviel liebt?

Wer ist dieser Gott, der nicht geliebt werden kann,
ohne dass die Menschen einander lieben können.

Wer ist dieser Gott, der uns soviel liebt?

Wer ist dieser Gott, den wir mit dem Verletzen anderer Menschen
tief verletzen können?

Wer ist dieser Gott, der uns soviel liebt?

✦ حضور خدا

✦ وفاداری خدا

✦ راز تثلیث اقدس

✦ «خدای زنده» بخش ۲ فصل ۲: تعمید عیسی

بخش ۲ فصل ۳: تجلی عیسی

چگونه عمیق تر دعا کنیم:

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می کند ، ای بنی آدم ؟

خدا کیست که خودش به صورت مساوی با ما

عهد عشق و محبت می بندد ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که برای پیدا کردنش

قلب فقیر لازم است ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که با ما همسفر شده

در طریق ما قدم می زند ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که بدون تنفر بر سفره ما می نشیند ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که هیچ کس نمی تواند او را محبت کند

مگر این که انسان را محبت کند ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که می توان او را عمیقاً زخمی کرد

با زخمی کردن انسان ها ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که به دست انسان

خود را تسلیم کند ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که مثل مادری

بر بدی ما گریه می کند ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که با ما خوشی و پادشاهی خود را تقسیم می کند ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست که تن ما را

نا جلال خود دعوت می کند ؟

خدا کیست که این قدر ما را محبت می نماید ؟

خدا کیست ؟ آیا محبت اسم او

1-3. Wer ist Jesus?

„Mit Gewissheit erkenne also das ganze Haus Israel: Gott hat ihn zum Herrn und Messias gemacht, diesen Jesus, den ihr gekreuzigt habt" (Apg 2,36).

Das Wort "**Christ**", das auf Griechisch "**Christos**" und auf hebräisch "Maschih" heißt, wird im Alten Testament für die Person verwendet, die mit heiligem Öl am Kopf gesalbt wird. Dies wird als ein Zeichen für einen Gesandten Gottes betrachtet. Im Neuen Testament ist Christus die Person, die von Gott gesandt wurde, um die Menschen zu retten; Er hat vom Vater den Heiligen Geist erhalten und durch ihn wurde er gesalbt. In den Evangelien gibt es noch andere Begriffe und Namen für Jesus, wie Imanuel, Menschensohn, Sohn Davids, Sohn Gottes usw.

Der Name Jesus (Isa), der im Koran auftaucht, kommt von „Esau", dem älteren Sohn Isaaks, der sein Erstgeburtsrecht für ein Linsengericht an seinen Bruder Jakob verkaufte (Gen. 25,30-31). Wahrscheinlich gaben die Juden Jesus diesen Namen als Spott, aber der richtige Name Jesu ist Issu عيسوع, das bedeutet „**Jahwe(Gott) rettet**" (Mt 1,21).

Die Freunde Jesu wiederholten so oft den Namen Christus, dass sie bald "Leute des Christos" oder Christen genannt wurden. Manche wurden auch „Nasariten" genannt, was in der Pahlewi Sprache „Tarssa" genannt wird.

Was einige sagen...

* Jesus war ein Prophet, der von seinem Volk nicht angenommen wurde.

* Jesus war der Maschih der Juden, das heißt der Christus, den die Propheten prophezeit hatten.

* Jesus war ein Illusionär und predigte eine unerreichbare Idee. In der Tat ist das Christentum eine Religion für die Engel. Die Erfüllung der Gebote in dieser Religion ist sehr schwer bis zu unmöglich.

* Jesus war ein großer Prophet, der sogar "Ruhollah" (=Geist Gottes) und Christus (=Massih) genannt wurde. Weil seine Jünger dachten, dass er getötet wurde und auferweckt ist, nannten sie ihn versehentlich den Sohn Gottes.

Wer ist dieser Jesus, der so unterschiedlich verstanden wurde? Und zwar durch diejenigen, die sein Leben und seine Botschaft überliefert und ihn "Maschih" oder "Christus" genannt haben. (Hier empfiehlt sich ein Hinweis auf die verschiedenen Kirchenspaltungen infolge der christologischen Streitigkeiten der ersten Jahrhunderte. A.d.Ü.)

عیسا کیست؟

«پس قوم اسرائیل، جملگی به یقین بدانند که خدا این عیسا را که شما بر صلیب کشیدید، خداوند و مسیح ساخته است» (اعمال رسولان ۲: ۳۶)
[اولین شهادت پطرس]

آن چه بعضی ها می گویند . . .

مسیح که به یونانی کریستوس و به عبری ماشیح می گویند، در عهد قدیم به معنای کسی است که روغن مقدس بر سرش ریخته باشند و این نشانه ی فرستادگان خداست. در عهد جدید مسیح کسی است که خدا او را فرستاده تا مردمان را نجات دهد، و از خدای پدر روح القدس را دریافت کرده و توسط او مسح شده است. القاب و عناوین مختلف دیگری در انجیل به عیسا داده شده مثل: عمانوئیل، پسر انسان، پسر داود، پسر خدا و غیره.

نام عیسا که در قرآن آمده، از اسم عیسو پسر بزرگ اسحاق که حق نخست زادگی خود را به برادرش یعقوب در عوض آتش عدس فروخت (پیدایش ۲۵: ۳۰-۳۱)، گرفته شده است. گویا یهودیان به تمسخر این اسم را به عیسا نسبت دادند اما اسم صحیح عیسا، عیسوع می باشد به معنی «یهوه نجات می دهد»، (ا متی ۱: ۲۱).

دوستان عیسا آن قدر لقب مسیح را تکرار کردند که خیلی زود آن ها را «مردمان مسیح» یا مسیحیان نامیدند. بعضی نیز عنوان «نصاری» گرفتند که در زبان پهلوی به آن ها ترسا گفته می شد.

- * عیسا پیامبری بوده که قومش کلام او را قبول نکردند.
- * عیسا، ماشیح یهودیان بود، یعنی مسیحی که پیامبران پیشین اعلام کرده بودند.
- * عیسا یک رویابین بود و آرمانی دست نیافتنی را موعظه می کرد. در واقع مسیحیت دین فرشتگان و انجام فرامین آن بسیار دشوار و غیر ممکن می باشد.
- * عیسا پیغمبری بزرگ بود و حتی روح الله و مسیح خداوند نامیده شد و چون شاگردانش تصور کردند که کشته شد و رستاخیز کرد به غلط اعلام کردند که او پسر خداست.

این عیسا کیست که به گونه های مختلف درک شده است؟
توسط آن هایی که زندگی و پیام او را برای ما روایت کرده اند، شاگردانش بوده اند و او را «ماشیح» یا «کریستوس» نامیدند.

Was Christen sagen...

1. Jesus lebt

Jesus starb an einem Freitag an einem Kreuz in Anwesenheit seiner Mutter, seines Freundes Johannes und anderer Personen. Er starb und übergab seinen Geist Gott. Am Sonntag morgen

war sein Grab leer. Am selben Tag zeigte er sich seinen Freunden. Sie fassten seinen Körper an, sahen seine Wunden und aßen mit ihm. Es war wahrhaftig er selbst!

Er sagte ihnen: "Mir ist alle Macht gegeben im Himmel und auf der Erde [...] Ich bin bei euch alle Tage bis zum Ende der Welt" (Mt 28,18-20).

Jesus ist auferstanden, und weil seine Auferstehung nicht ein Wachwerden wie bei Lazarus war, der wieder starb, überwand er den Tod und ist Herr der Lebendigen und Toten und die Quelle des wahren Lebens.

Das ist die frohe Botschaft, die Christen seit zwanzig Jahrhunderten allen Menschen verkünden.

2. Wer ist Jesus?

Am Anfang steht die geheimnisvolle Geburt Jesu. Er hatte keinen menschlichen Vater und seine Mutter, Maria, war Jungfrau. Jesus wurde nur durch den Willen Gottes und die Macht des Heiligen Geistes von Maria geboren (Lk 1,26-28).

Daher sprach Jesus immer über Gott in einer besonderen Art: Wie mit einem, mit dem man sehr intim ist und ihn von innen kennt. In seinen Gebeten sprach er so mit Gott, als ob er ihn sieht und hört. Er nannte ihn Vater und sprach: "Ich in ihnen und du in mir. So sollen sie vollendet sein in der Einheit" (Joh 17,23). Er verwendete aber anstatt des Wortes "Vater" den ganz persönlichen Begriff "Abba" (vergleichbar dem Ausdruck: Papa), der nur für eine ganz intime Beziehung verwendet wird (Mk 14,36; Röm 8,15; Gal 4,6).

In den Evangelien meldet sich Gott, der Vater an zwei Stellen - einmal während der Taufe und das nächste Mal während seiner Verklärung- mit dem Satz: "Das ist mein geliebter Sohn, an dem ich Gefallen gefunden habe; auf ihn sollt ihr hören" (Mt 3,17;17,5).

Wer kann die Begriffe "Vater" oder "Sohn", die für Gott verwendet werden, begreifen?

Trotzdem spricht Gott diese Begriffe aus. Hier verbirgt sich ein großes Geheimnis, das Geheimnis Gottes, das Jesus bewusst ist und worüber er uns Bescheid geben will, nicht nur mit Worten, sondern auch durch sein Verhalten. In seinen Wundern werden eine Art Lebenskraft und Liebe offenbar, die aus der Übermenschlichkeit zu den Menschen strömt.

Nach der herrlichen Auferstehung Jesu nahmen die Jünger nach und nach wahr, dass er das Wort Gottes ("Sohn Gottes") ist, das seit Ewigkeit beim Vater existiert. Dann fingen sie an, ihn "Herr" zu nennen.

3. Die Mission Jesu

Er hat selbst gesagt: "Ich bin gekommen, damit sie (die Menschheit) das Leben haben und es in Fülle haben" (Joh 10,10).

* In jeder Tat von ihm erscheint seine unendliche Liebe zu den Armen, Niedrigsten und Sündern. Er sagte: "Nicht

آن چه مسیحیان می گویند . . .

۱- عیسا زنده است

عیسا، یک روز جمعه در جایی که روی صلیب میخکوب گردیده بود جان سپرد، در برابر مادرش، دوستانش و دیگران. او وفات یافت و روحش را به خدا سپرد. صبح یکشنبه، قبر او خالی بود. همان روز، خود را به دوستانش آشکار کرد. آن ها بدن او را لمس کردند، زخم هایش را دیدند و با او طعام خوردند. واقعاً خود او بود! به آن ها گفت: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین، به من داده شده است [...] و اینک من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می باشم (متی ۲۸: ۱۸-۲۰).

عیسا برخاسته است بنابراین (رستاخیز او مثل زنده شدن ایلعاذر نیست که دوباره مرد) بر مرگ پیروز گشته و خداوند زندگان و مردگان و سرچشمه ی حیات واقعی می باشد.؟؟؟؟
این بشارت عظیمی است که مسیحیان از بیست قرن پیش به این طرف به همه ی انسان ها اعلام می کنند.

۲- عیسا کیست؟

از همان ابتدا، تولد عیسا رازگونه بود. او پدر انسانی نداشت و مادرش، مریم، باکره بود و عیسا در او، تنها به اراده ی خدا و قدرت روح القدس تولد یافت (لوقا ۱: ۲۶-۲۸).

لیکن عیسا اغلب از خدا به صورت خاصی سخن می گفت: مثل کسی که با او بسیار صمیمی باشد و او را از درون بشناسد. در نیایش چنان با خدا سخن می گفت که گویی او را می بیند و می شنود. خدا را پدر خطاب می کرد و می گفت: «تو ای پدر در من هستی و من در تو... و ما یک هستیم» (یوحنا ۱۷: ۲۲). اما به جای کلمه پدر از لقب پر از صمیمیت «ابا» استفاده می کرد (مرقس ۱۴: ۳۶؛ رومیان ۸: ۱۵؛ غلاطیان ۴: ۶).

در انجیل، دوبار، به هنگام تعمید عیسا و هنگام تجلی او، خدای «پدر» اعلام می کند: «این است پسر حبیب من که از او خشنودم. او را بشنوید!» (متی ۳: ۱۷، ۱۷: ۵).

چه کسی می تواند کلمات پدر یا پسر را، که به خدا نسبت داده اند درک کند؟

با این حال، خدا این کلمات را می گوید. در این جا رازی هست، راز خدا، که عیسا از آن آگاه است و می خواهد ما را نیز از آن آگاه سازد. نه تنها در کلمات بلکه در رفتارش، و در معجزه هایش نیرویی از زندگی و محبت احساس می شود که از ماورای انسان می آید.

بعد از رستاخیز پرجلال عیسا، شاگردان به تدریج درک کردند که او کلام خدا («پسر خدا») است که از ازل نزد پدر وجود داشته است و شروع کردند او را خداوند بنامند. (ر.ک، برگه شماره ی ۱/۱، خدا کیست؟)

۳- ماوریت عیسا

خود او گفته است: «من آمدم تا ایشان (انسان ها) حیات یابند و آن را زیادتر حاصل کنند» (یوحنا ۱۰: ۱۰).

* در تمام اعمال او، محبت عظیمش نسبت به بیچارگان و کوچکان و گناهکاران دیده می شود. او می گفت: «نه

die Gesunden brauchen den Arzt, sondern die Kranken [...] . Ich bin gekommen, um die Sünder zu rufen, nicht die Gerechten" (Mt 9,12-13).

Eine große jüdische Gruppe, Pharisäer genannt, wollte Jesus nicht anerkennen, weil er unrein sei. Aber was ist Reinheit? (Mt 23,26; Lk 11,37; Tit 1,15).

* Er schlägt allen vor, sich mit Gott zu versöhnen und mit ihm eine neue Verbindung einzugehen, eine Verbindung mit Vertrauen und Vater-Kind-Liebe, einen **neuen Bund** zwischen Gott und der Menschheit.

* Er schenkt heute immer noch jedem einzelnen Menschen Barmherzigkeit und väterliche Liebe. Er will alle Menschen zu einem neuen Volk machen, ein Volk von Brüdern und

Schwestern, zwischen denen keine rassische, sprachliche oder sonstige Diskriminierung existiert.

Wonach Christen streben...

* **Sie begleiten Jesus (sie leben in seiner Gegenwart):** Sie wissen, dass Jesus immer mit ihnen ist, sie sprechen mit ihm, hören ihm zu und akzeptieren seine Führung, um immer mit ihm zu bleiben (Joh 1,38-39; 1 Joh 2,6 und 24).

* **Christen beten mit Jesus:** Jesus sagte: "Ich bin der Weinstock, ihr seid die Reben. Wer in mir bleibt und in wem ich bleibe, der bringt reiche Frucht" (Joh 15,5). Weil die Christen unter der Führung Jesu leben, beten sie mit ihm und mit seinen eigenen Worten: "Vater unser..."

* **Christen handeln mit Jesus:** Jesus sagte ihnen: "Liebet einander! Wie ich euch geliebt habe". Allerdings ist diese Liebe für die Sünder nicht nur schwer, sondern unmöglich. Aber der Heilige Geist wurde uns gegeben, der selbst die Liebe Gottes ist. (Lk 18,27). Christen versuchen, das Verhalten Jesu gegenüber den Menschen, besonders den Niedrigsten und Armen, nachzuahmen. Diese Berufung führt sogar manchmal dazu, dass sie ihr ganzes Leben dem Dienst an den Leidenden - Gläubige wie Ungläubige- widmen.]Dies betrifft alle Menschen, weil er unsere Menschheit angenommen hat[.

* Jesus befreit und hilft allen, sich zu ändern, die ihn annehmen, damit sie wie Brüder ihrem Bruder Jesu ähnlich werden. In der Endzeit wird dies gänzlich erfüllt sein. Das Licht Gottes wird offenbar, und alle werden den Sieg Jesu und seines Geistes gegen alle Bosheit auf der Welt offensichtlich sehen. An diesem herrlichen Tag werden sich alle Geschöpfe durch den Heiligen Geist und zusammen mit der Kirche in Christus sammeln und Gott preisen (Eph 1,10).

Wort der Heiligen Schrift

„Israeliten, hört diese Worte: Jesus, der Nazoräer, den Gott vor euch beglaubigt hat durch machtvolle Taten, Wunder und Zeichen, die er durch ihn in eurer Mitte getan hat, wie ihr selbst wisst - ihn, der nach Gottes beschlossenen Willen und Vorauswissen hingegeben wurde, habt ihr durch die Hand von Gesetzlosen ans Kreuz geschlagen und umgebracht. Gott aber hat ihn von den Wehen des Todes befreit und auferweckt; denn es war unmöglich, dass er vom Tod festgehalten wurde" (Apg 2,22-24).

فرقه‌ای از یهودیان به نام فریسیان، عیسا را به عنوان شخصی ناپاک و نجس محکوم می‌کردند. اما پاکی چیست؟ (متی ۲۳: ۲۶؛ مرقس ۷: ۱۹؛ لوقا ۱۱: ۳۷-۴۱؛ تیطس ۱: ۱۵).

* او به همه پیشنهاد می‌کند که از در آشتی با خدا درآیند و با او رابطه‌ی جدیدی برقرار کنند: رابطه‌ای توأم با اعتماد و محبت پدر-فرزندی، یک عهدجدید میان خدا و بشریت.

* او امروز نیز به هر انسانی بخشایش و محبت پدر را عرضه می‌کند. می‌خواهد از تمام انسان‌ها یک قوم جدید بسازد، قومی از برادران و خواهران که در آن هیچ تبعیض نژاد و زبان یا طبقات اجتماعی وجود ندارد.

آن چه مسیحیان در انجام آن می‌کوشند . . .

* آن‌ها با عیسا همراه می‌شوند: می‌دانند که او همواره با آن‌هاست، با او سخن می‌گویند و به کلام او گوش می‌دهند و به رهبری او تسلیم می‌گردند تا همیشه با او بمانند. (یوحنا ۱: ۳۸-۳۹؛ اول یوحنا ۲: ۶، ۲۴).

* مسیحیان با عیسا نیایش می‌کنند. عیسا گفته بود: «من تاک هستم و شما شاخه‌ها، آن‌که در من می‌ماند و من در او میوه بسیار می‌آورد» (یوحنا ۱۵: ۵). مسیحیان چون تحت رهبری عیسا هستند، با کلمات او که یکتا پسر می‌باشد با او نیایش می‌کنند و می‌گویند: «ای پدر ما...».

* آن‌ها در جریان سنت رسولان و کلیسا انجیل را می‌خوانند و بر آن تعمق می‌کنند. همین باعث می‌شود که با نور روح القدس در کلیسا شخص عیسا را بشناسند و پیام او را دریابند.

* مسیحیان با عیسا عمل می‌کنند. عیسا به آن‌ها گفته بود: «یک دیگر را محبت نمایید چنان‌که من شما را محبت نمودم». البته این محبت الهی برای انسان‌های گناهکار سخت نیست بلکه غیرممکن می‌باشد. اما روح القدس به ما داده شده که خود همان محبت الهی است (لوقا ۱۸: ۲۷). مسیحیان می‌کوشند رفتار عیسا را در برابر انسان‌ها، خصوصا در برابر کوچک‌ان و فقرا پیروی کنند. این دعوت موجب می‌شود که آن‌ها حتی گاهی تمام زندگی‌شان را در خدمت به دردمندان، ایمان‌دار و غیرایمان‌دار، بدهند. این عیسا است که بدین ترتیب، به زندگی در محبت خدا برای همه‌ی انسان‌ها، ادامه می‌دهد. [همه‌ی انسان‌ها: چون او انسانیت ما را به عهده گرفته است.]

* همه آن‌هایی را که عیسا را می‌پذیرند آزاد و متحول می‌سازد تا مانند برادری به برادر بزرگترش، شبیه او شوند. در روز آخر، این عمل پایان می‌پذیرد و در نور خدا آشکار می‌شود و همه پیروزی عیسا و روحش را بر شرارتی که روی زمین هست، خواهند دید. در آن روز پرجلال تمام مخلوقات توسط روح القدس با همکاری کلیسا در مسیح جمع شده خدا را سپاس خواهند گفت (افسیان ۱: ۱۰).

کلام کتاب مقدس

«ای قوم اسرائیل، این را بشنوید: چنان‌که خود آگاهید، عیسا ی ناصری مردی بود که خدا با معجزات و عجایب و آیاتی که به دست او در میان شما ظاهر ساخت، بر حقانیتش شهادت داد. آن مرد بنا بر مشیت و پیش‌دانی خدا به شما تسلیم کرده شد و شما به دست بی‌دینان بر صلیبش کشیده، کشیدید. ولی خدا او را از دردهای مرگ رها نکرده، برخیزاند، زیرا محال بود مرگ بتواند او را در چنگال خود نگاه دارد» (اعمال رسولان ۲: ۲۲-۲۴).

Text zur gemeinsamen Besinnung: Mk 1,1-11

Einige Namen Jesu im Neuen Testament

Messias: Joh 6,13; Mt 16,20-22; 1 Sam 9,16; 2 Sam 7,12-16; Ps 132,17

Sohn Davids: Mk 10,47; 11,10; 12,36-36; Offb 3,7; 2 Sam 7,12-16; Jes 55,3

Menschensohn: Mt 8,20; 16,13; 24,30; Offb 1,13; Ez 2,1; Dan 7,13

Lamm Gottes: Joh 1,29; 1 Joh 3, 4-5; Offb 5,5 und 8 und 12-13, 7,17; 19,7-9; Ex 12,5 und 13; Jes 53,7

Erlöser/Retter: Mt 1,21; Apg 4,12; Joh 4,42; Ps 25,5

Knecht: 1,69; Apg 4,25; 8,34; Mt 12,18-21; 1 Petr 2,22-25; Jes 42, 1-4; 49,1-6; 50,4-11; 25, 13-53

Hoherpriester: Heb 6,20; 9,1-28; Ex 29,42

Herr: Apg 2,36; Joh 10,28; Offb 20,21 und 22; Gen 15, 2 und 8; Ps 110

Sohn des Vaters: Lk 10,22; 22,69; Joh 3,16-18; Heb 1,1-4; Ex 4,22-23; 2 Sam 7,14; Hos 2,11

Weitere Namen: Wort Gottes, die Auferstehung und das Leben, der Weg, Licht der Welt, Quelle, der gute Hirte, Bräutigam, Brot des Lebens, "ich bin", Gerechter Richter, das Alpha und das Omega, der Erste und der Letzte, der treue Zeuge, der Treue, der Selige (Siehe: Offb 2-3 ...).

متن جهت مطالعه گروهی: مرقس ۱: ۱-۱۱

بعضی از اسامی عیسا در عهد جدید:

مسیح: یوحنا ۶: ۱۳؛ متی ۱۶: ۲۰-۲۲؛ ۱-سمویل ۹: ۱۶؛ ۲-سمویل ۷: ۱۲-۱۶؛ مزمو ۱۳۲: ۱۷.

پسر داوود: مرقس ۱۰: ۴۷؛ ۱۱: ۱۰؛ ۱۲: ۳۵-۳۶؛ مکاشفه ۳: ۷؛ ۲-سمویل ۷: ۱۲-۱۶؛ اشعیا ۵۵: ۳.

پسر انسان: متی ۸: ۲۰؛ ۱۶: ۱۳؛ ۲۱: ۲۴؛ ۳۰: ۳۰؛ مکاشفه ۱: ۱۳؛ حزقیال ۲: ۱؛ دانیال ۷: ۱۳.

بره: یوحنا ۱: ۲۹؛ یوحنا ۳: ۴-۵؛ مکاشفه ۵: ۵، ۸، ۱۲-۱۳؛ ۷: ۱۷؛ ۱۹: ۷-۹؛ خروج ۱۲: ۵؛ اشعیا ۵۳: ۷.

نجات دهنده: متی ۱: ۲۱؛ اعمال ۴: ۱۲؛ یوحنا ۴: ۴۲؛ مزمو ۲۵: ۵.

خادم: لوقا ۱: ۶۹؛ اعمال ۴: ۲۵؛ ۸: ۳۴؛ متی ۱۲: ۱۸-۲۱؛ ۱-پطروس ۲: ۲۲-۲۵؛ اشعیا ۴۲: ۱-۴؛ ۴۹: ۱-۶.

۶: ۵۰؛ ۴: ۱۱-۲۵؛ ۱۳-۵۳.

کاهن بزرگ: عبرانیان ۶: ۲۰؛ ۹: ۱-۲۸؛ خروج ۲۹: ۴۲.

خداوند: اعمال ۲: ۳۶؛ یوحنا ۱۰: ۲۸؛ مکاشفه ۲۰، ۲۱، ۲۲؛ پیدایش ۱۵: ۲؛ ۸: ۲؛ مزمو ۱۱۰.

پسر خدا: لوقا ۱۰: ۲۲؛ ۶۹: ۲۲؛ یوحنا ۳: ۱۶-۱۸؛ عبرانیان ۱: ۴-۱۰؛ خروج ۴: ۲۲-۲۳؛ ۲-

سمویل ۷: ۱۴؛ هوشع ۲: ۱۱.

و غیره: کلام یا (سخن خدا)، رساخیز و حیات، راه، نور، سرچشمه، شبان نیکو، داماد، نان حیات، «من هستم»، داور

عادل، الف ویا، اول و آخر، شاهد، آن «امین»، قدوس (ر. ک مکاشفه ۲-۳ و...).

1-4. Das Geheimnis der Inkarnation Christi

"Im Anfang war das Wort... Und das Wort ist Fleisch geworden und hat unter uns gewohnt" (Joh, 1,1 und 14).

Das Wort "**Inkarnation**" ("Fleischwerdung") stammt aus dem Lateinischen und bedeutet "in den Körper eintreten". Dieses Wort wird in Bezug auf Jesus benutzt und bedeutet in diesem Sinne, dass er gleichzeitig Gott und Mensch ist, das heißt, Gott hat unser Menschsein angenommen und wurde zum Menschen. Christen sprechen vom Geheimnis der Menschwerdung. Dieses Mysterium deutet eine göttliche Wahrheit an, die weit über dem Menschenverstand steht. Trotzdem hat dieses Geheimnis nichts mit den Märchen über Gotteserscheinungen oder der sichtbaren, aber vorläufigen Anwesenheit Gottes – Vorstellungen, die in einigen anderen Religionen existieren - zu tun. Gott enthüllt dieses Geheimnis nach und nach. Je mehr wir mit diesem Mysterium vertraut werden, desto mehr werden wir durch es belebt. Und je mehr wir belebt werden, desto tiefer können wir es begreifen.

Man kann es auch so formulieren: Je mehr wir es begreifen, desto intimer werden wir mit ihm und je intimer wir mit ihm werden, desto mehr sind wir geneigt, es tiefer zu begreifen.

Einige Jahrhunderte vor Jesus Christus hatten die Bücher des Alten Testaments die Erscheinung eines Messias (Christus), eines Gesandten Gottes, mitgeteilt. Einige dieser Prophezeiungen können so verstanden werden, dass dieser Messias Gott selbst ist, der kommt, um auf der Erde Gerechtigkeit und Frieden wiederherzustellen. „Denn so spricht Gott, der Herr: Jetzt will ich meine Schafe selber suchen

Was einige sagen...

✳ Christen bestehen darauf, dass Gott sich zum Menschen machte und wurde Jesus.

Wie ist so etwas möglich? Dies widerspricht der Verherrlichung Gottes. Wie kann Gott zu einem Menschen werden und gleichzeitig Gott bleiben?

✳ Christen sagen, dass Jesus wahrer Mensch und wahrer Gott ist. Keiner hat aber je einen Menschen gesehen, der zu Gott wird.

✳ Christen sagen, dass Jesus der Sohn Gottes ist. Gott kann aber überhaupt keinen Sohn haben. Er bringt kein Kind zur Welt und ist selbst auch nicht geboren.

Was Christen sagen...

1. Ein Mann aus der Geschichte

Jesus wurde vor mehr als zweitausend Jahren, während der Herrschaft des Kaisers Augustus, in Palästina, in der Umgebung von Betlehem geboren. In dieser Zeit herrschten die Römer in Palästina. Das Leben dieses geheimnisvollen Mannes war so wichtig, dass die Mehrheit der westlichen Nationen bald sein vermeintliches Geburtsdatum als Anfang für ihre Zeitrechnung wählten.

2. Das Wort der Heiligen Schrift

راز تن یافت

«در ابتدا سخن بود [...] و سخن تن گردید و میان ما ساکن شد...»
(یوحنا ۱: ۱، ۱۴)

آن چه بعضی هامی گویند...

«مسیحیان به تأکید می گویند که خدا خود را انسان کرد و عیسا شد.

چطور ممکن است؟ این مغایر با عظمت خداست. چطور خدا می تواند انسان بشود و هم چنان خدا بماند؟
«مسیحیان می گویند که عیسا واقعاً انسان و واقعاً خداست.

انسانی که خدا می شود هرگز دیده نشده است! «مسیحیان می گویند که عیسا پسر خداست. ولی خدا نمی تواند پسر داشته باشد. او نه می زاید و نه زاییده شده است.

آن چه مسیحیان می گویند...

۱- مردی تاریخی

عیسا در فلسطین به دنیا آمد، در اطراف بیت اللحم، بیش از دوهزار سال پیش، در زمان سلطنت اوگوستس قیصر. در آن زمان فلسطین منطقه ای تحت سلطه ی رومی ها بود. زندگی این مرد اسرارآمیز آن قدر مهم بود که اکثریت ملت های غربی به زودی، تاریخ فرضی تولد او را به عنوان مبدایی برای تعیین و ثبت وقایع تاریخی، انتخاب کردند.

۲- گفته های کتاب مقدس

چندین قرن قبل از تولد مسیح، کتب عهد قدیم، آمدن یک مسیح (کریستوس) یعنی فرستاده ای از جانب خدا را اعلام می کردند. بعضی نبوت ها چنین می رسانند که با مسیح، خود خداست که می آید تا عدالت و آرامش را بر روی زمین مستقر کند: «... خداوند چنین می گوید: هان، من خودم گوسفندان خویش را طلبیده، آنها را تفقد

واژه ی incarnation (تن یافت) که از لاتین می آید، به معنی در تن وارد شدن است. این لغت در مورد عیسا استفاده می شود، بدین معنی که او خدا و انسان است یعنی خدا بشریت ما را به عهده گرفته و انسان شد. مسیحیان از راز تن یافت سخن می گویند؛ در این جا راز، اشاره به یک حقیقت الاهی است که بالاتر از درک انسان است. البته این راز با هر نوع افسانه درباره ی ظهور خدا یا وجود مرئی و موقتی خدا به صورت انسان که در ادیان مختلف اغلب دیده می شود تضاد دارد. خدا این راز را، به آرامی آشکار می سازد. هر چه بیشتر آن را بشناسیم، بیشتر از آن حیات می گیریم. و هر چه بیشتر از آن حیات بگیریم، بیشتر آن را می شناسیم!
هم چنین می توان گفت: هر چه بیشتر آن را بشناسیم، بیشتر با او صمیمی می شویم و هر چه بیشتر صمیمی شویم، بیشتر می خواهیم او را بشناسیم!

und mich selber um sie kümmern" (Ez 34, 11). „... Und sie wird ihm den Namen Immanuel (Gott ist mit uns) geben". (Jes 7,14; Zef 3,14).

Nach den Evangelien kommt Jesus von Gott und ist wahrhaftig von Gott geboren. Er ist der Sohn Gottes, der unsere Menschlichkeit angenommen hat: "... erschien ihm ein Engel des Herrn im Traum und sagte: Josef, Sohn Davids, fürchte dich nicht, Maria als deine Frau zu dir zu nehmen; denn das Kind, das sie erwartet, ist vom Heiligen Geist" (Mt 1,2-21; Siehe auch: Lk 1,26-35).

Die Jungfrau Maria hat ihren einzigen Sohn in einem Stall zur Welt gebracht. Sie nannte ihn Jesus, der bedeutet „Jahowa rettet". Gemäß Kapitel 2 des Evangeliums nach Matthäus wurden orientalischer Sternendeuter aus dem Iran von Gott, nachdem sie eine merkwürdige Sternkonstellation gesehen haben, berufen, sich eilends zum Messias auf den Weg zu machen und ihm zu huldigen (in dieser Zeit zeigten die Juden von sich aus keine Reaktion). Die Sternendeuter schenkten ihm vom Reichtum der Völker teure Schätze, gemäß der Prophezeiung des Jesaja, der sagt: "Wenn du das siehst, wirst du dich freuen, du zitterst vor Glück, und das Herz geht dir auf. Auch den Reichtum des Meeres bringt man herbei, die Schätze der Völker kommen zu dir" (Jes 60,5).

Matthäus, der sein Evangelium für die Juden niedergeschrieben hat, spricht über das letzte Wort Christi, als ob er sich an die Sternendeuter erinnert, wenn er sagte: "Geht zu allen Völkern und macht alle Menschen zu meinen Jüngern" (Mt 28,19).

Deshalb sind die Sternendeuter wie eine Urquelle für alle Völker, die sich dem Messias zugewendet haben und noch zuwenden werden. Weil in ihren Herzen ein Licht leuchtet, durch das sie sich Christus zuwenden und sich ihm widmen.

Die Evangelien berichten, dass Jesus ein sehr normales menschliches Leben gelebt hat. Er hat gearbeitet und mit seinen Jüngern gegessen und getrunken. Er war wahrhaftig ein Mensch. Mit 30 verließ er seinen Dorf Nazareth und seine Schreinerwerkstatt, um durch Johannes den Täufer im Jordan getauft zu werden: "Kaum war Jesus getauft und aus dem Wasser gestiegen, da öffnete sich der Himmel, und er sah den Geist Gottes wie eine Taube auf sich herabkommen. Und eine Stimme aus dem Himmel sprach: Das ist mein geliebter Sohn, an dem ich Gefallen gefunden habe" (Mt 3, 16-17). Jesus offenbart durch seine Handlung und Worte, sein Leben und besonders durch seine Auferstehung, dass er der anwesende Gott unter den Menschen ist.

Bei allen Zeugnissen, die die Apostel ablegen, und auf jeder Seite der Evangelien sehen wir, dass in Jesus Gott selbst unter seinem Volk am Werk ist. Die Jünger erleben das und die Autoren der Evangelien betrachten das und sprechen das konkret aus.

So sprach Jesus: „Ich kenne ihn, weil ich von ihm komme und weil er mich gesandt hat" (Joh 7,29).

3. Eine lange Betrachtung

Die Christen der ersten drei Jahrhunderte widersprechen der Religion der Römer und ihren Göttern. Sie kündigen an - manchmal sogar um den hohen Preis ihres Lebens - dass nur ein einziger Gott existiert. Jesus lebt mit diesem Gott, seinem Vater, in vollkommen intimer Weise.

Unter der Führung des Heiligen Geistes hören wir: „In dieser Endzeit aber hat er zu uns gesprochen durch den Sohn, den er zum Erben des Alls eingesetzt und durch den er auch die Welt erschaffen hat" (Heb 1,2).

Ab dem Jahr 313 herrscht Frieden mit dem römischen Staat, aber in der Dynastie von Parthien, die gegen die Römer kämpft, werden die Christen weiterhin heftig durch das Sassanidenreich unterdrückt. In den offiziellen Konzilien (Konzile der Bischöfe in Nicäa und Chalcedon im Jahr 451) verkünden die Bischöfe ihren christlichen Glauben mit folgender Formulierung: Jesus ist wahrer Gott und wahrer Mensch. Sie haben versucht, die Wahrheit über Jesus in menschlicher Sprache auszudrücken.

Diese Wahrheit ist ein großes Geheimnis: Inkarnation, die immer weit über dem menschlichen Verstand steht.

خواهم نمود» (حزقیال ۳۴:۱۱). «... نام او را عمانوئیل (خدا با ما) خواهد خواند» (اشعیا ۷:۱۴؛ صفتیا ۳:۱۴).

به استناد اناجیل، عیسا از نزد خدا آمده و حقیقتاً از خدا متولد شده است. او پسر خداست که انسانیت ما را به عهده گرفته است: «... فرشته ی خداوند در خواب بر یوسف ظاهر شده، گفت: ای یوسف پسر داود، از گرفتن زن خویش مریم مترس، زیرا که آن چه در وی قرار گرفته است، از روح القدس است» (متی ۱: ۲۰-۲۱؛ ر.ک لوقا ۱: ۲۶-۳۵).

مریم باکره، یکتا پسرش را در آخوری به دنیا آورد که نامش را یسوع «به معنی بیهو نجات می دهد» گذاشت. طبق انجیل متی باب دو، از مشرق زمین مجوسیان ایرانی از طرف خداوند با نور عجیبی دعوت شده نزد مسیح شتاب کرده او را سجده کردند (زمانی که یهودیان عکس العملی نشان ندادند) و از ثروت امت ها هدایایی گران بها به او تقدیم کردند طبق نبوت اشعیا ۶۰:۵ که می گوید: «آن گاه خواهی دید و خواهی درخشید و دل تو لرزان شده، وسیع خواهد گردید، زیرا که توانگری دریا به سوی تو گردانیده خواهد شد و دولت امت ها نزد تو خواهد آمد». متی که برای یهودیان انجیل خود را نوشت آیا در این روایت مجوسیان، از قبل، آخرین گفتار مسیح را تعمق کرده که فرمود: «پس رفته همه ی امت ها را شاگرد سازید...» (متی ۲۸:۱۹).

پس مجوسیان نوبر همه ی امت ها بی هستند که از این پس آمده و امروز نیز انبوه مردم می آیند. چون در دلشان نوری روشن شده که به سوی مسیح می شتابند و خودشان را به او تقدیم می کنند. اناجیل هم چنین می گویند که عیسا زندگی انسانی بسیار معمولی داشت. او کار کرد و با شاگردانش خورد و نوشید. او حقیقتاً انسان بود. در سن سی سالگی، دهکده ی خود یعنی ناصره را و کارگاه چوب بری خود را رها کرد تا به وسیله ی یحیی در رود اردن تعمید یابد: «اما عیسا چون تعمید یافت، فوراً از آب برآمد که در ساعت آسمان بر وی گشاده شد و روح خدا را دید که مثل کبوتری نزول کرده، بر وی می آید. آن گاه خطابی از آسمان در رسید که این است پسر حبیب من که از او خشنودم» (متی ۳: ۱۷). عیسا به واسطه ی اعمال و گفتارش، زندگی و به خصوص برخاستنش در روز عید گذر، آشکار می سازد که خدای حاضر در میان انسان هاست. در تمام شهادت رسولان و هم چنین در هر صفحه ی انجیل، همیشه می بینیم که در عیسا، خدا در میان قوم خویش عمل می کند. شاگردانش آن را تجربه می کنند و انجیل نویسندگان بر آن راز تعمق کرده و ابراز می کنند. عیسا فرمود: «من پدر را می شناسم زیرا که از او هستم و او مرا فرستاده است» (یوحنا ۷: ۲۹).

۳- تعمقی طولانی

مسیحیان سه قرن اول، با مذهب رومیان و خدایانش مخالف هستند، آنها به قیمت جانشان اعلام می کنند که تنها یک خدای واحد، اعلا و علین، وجود دارد و عیسا در صمیمیت کامل با خدا، پدرش زندگی می کند. به راهنمایی روح القدس، می گویند: «اما خدا [...] در این زمان های آخر به واسطه ی پسر خود با ما سخن گفت پسری که او را وارث همه چیز مقرر داشت و به واسطه ی او جهان را آفرید» (عبرانیان ۱: ۲). از سال ۳۱۳، صلح با حاکمان رومی برقرار می شود اما در امپراتوری پارت که با روم می جنگید حکومت ساسانیان به شدت به مسیحیان جفا می رساند. در زمان شوراهای رسمی (شورای اسقفان در نیقیه و در کالسدون در سال ۴۵۱)، اسقفان ایمان مسیحی خود را ابراز می کنند بدین مضمون که: عیسا حقیقتاً خدا و حقیقتاً انسان است. آنها سعی کرده اند، حقیقت عیسا را به زبان انسانی بازگو نمایند. این حقیقت یک راز بزرگ است، تن یافتن، که همواره ماورای عقل بشری است.

4. Ein verwandeltes Leben

In Jesus knüpft Gott eine intime Beziehung zwischen sich und den Menschen, damit sie mit ihm in Gemeinschaft leben können. Es gibt keine Angst und Aufregung gegenüber diesem Gott, der einzig ist und nicht nur richtet, sondern auch die Liebe herrschen lässt. Ab dieser Zeit ist jeder Mensch gesegnet, weil er Bruder von Jesus und ein Mitglied seiner Familie ist. Alle Völker sind berufen und alle Erdf lächen sind gesegnet. In Jesus Christus sind alle gleich: „Es gibt nicht mehr Juden und Griechen, nicht Sklaven und Freie, nicht Mann und Frau; denn ihr seid "einer" in Christus Jesus" (Gal 3,28). Trotzdem bleibt Gott Gott und der Mensch Mensch. Ein freies Geschöpf vor dem Schöpfer.

Wonach Christen streben...

1. Sie feiern die Geburt Jesu, das heißt den 25. Dezember (Im Osten den 6. Januar). Dieses Fest wird seit dem vierten Jahrhundert jedes Jahr gefeiert. Damals tauschte die Kirche das Fest der Geburt Jesu mit dem römischen Fest "der unbesiegt en Sonne" aus, weil Jesus selbst die wahre Sonne der Menschheit ist. Christen feiern dieses Fest nicht, weil sie sich an irgendetwas erinnern möchten, sondern wegen der Anwesenheit des „Immanuels, das heißt, der Gott ist mit uns".

2. Sie lassen sich taufen, das heißt: sie tauchen ein in das Geheimnis von Vater und Sohn und Heiligem Geist. Deshalb setzt sich das Geheimnis der Inkarnation in ihnen fort. Mit dem Eintreten in den Bund mit Jesus, den einzigen, geliebten Sohn des Vaters, werden sie zu Kindern Gottes (Siehe 1 Joh 3,1). Das macht sie zu Verantwortlichen und ändert ihr ganzes Leben.

3. Durch den Glauben leben sie in einer besonderen Intimität mit Jesus, der gleichzeitig Gott und Mensch ist. Sie versuchen in dieses neue Leben einzutreten, von dem Paulus zutreffend sagt: „Nicht mehr ich lebe, sondern Christus lebt in mir" (Gal 2,20).

Auf diese Weise in Gemeinschaft mit Christus lebend, vergessen sie die Tat und das Gebet nicht, weil Taten und Gebete verbunden sind und nur zusammen Früchte bringen.

Sie setzen seine liebevollen Taten, besonders den Dienst an den Armen und Unterdrückten, fort. Jesus sagte: „Was ihr für einen meiner geringsten Brüder getan habt, das habt ihr mir getan" (Mt 25,40). Das Wie der Anwesenheit, des Dienstes und der Verantwortungsübernahme der Christen in der Welt ist sehr verschieden. Nur zwei Beispiele seien genannt: Papst Johannes-Paul II und Mutter Teresa als unsere Zeitgenossen. Dies zu erkennen ist sehr wichtig, damit die Christen dem Geheimnis der Inkarnation treu bleiben können.

Letztendlich müssen Christen die Augen ihres Herzens öffnen, damit sie den Geist Jesu in der heutigen Welt entdecken, sich über alle Wunder, die durch Jesus geschehen, freuen und Gott, dem Vater huldigen und singen: „Heilig, heilig, heilig..."

۴- يك زندگى تحول يافته

در عيسا، خدای قادر مطلق، برای هميشه خود را با انسان هاصمیمی می کند که انسان بتواند با او مشارکت داشته باشد؛ ديگر ترس و اضطراب در مقابل اين خدایی که تنهاست و فقط داوری می کند وجود ندارد بلکه محبت است (ر.ک فیش ۱/۱). هر انسانی از اين پس متبرک است چون برادر عيسا و عضو خانواده اوست. همه ی ملت ها دعوت شده اند و تمام زمين ها متبرک شده اند. همه در عيسای مسيح برابرنند: «هیچ ممکن نیست که يهود باشد یا يونانی، نه غلام نه آزاد، نه مردو نه زن، زیرا که همه ی شما در مسيح عيسایک می باشيد» (غلاطيان ۲:۲۸). با وجود اين، خدا، خدا، وانسان انسان می ماند. آفریده ی آزاد در مقابل آفريننده.

آن چه مسيحيان در انجام آن می کوشند . . .

۱- آنها عيد ميلاد، روز تولد عيسا، روز ۲۵ دسامبر (در شرق ۶ ژانويه) را جشن می گيرند. اين عيد از قرن چهارم متداول است. از تاريخی که کليسا، جشن رومی «خورشيد شکست نيافته» را با جشن عيسا که خورشيد حقیقی تمام بشریت است، جانشين کرده اند. مسيحيان اين جشن را، نه به مناسبت یک خاطره بلکه به خاطر حضور «عمانوئيل يعنی خدا با ما» برگزار می کنند.

۲- آنها تعميد می گيرند يعنی در راز پدر و پسر و روح القدس فرو برده می شوند. پس راز تن گيری در آنها تداوم می يابد. با وارد شدن به عهد عيسا، پسر يگانه و محبوب پدر، آنها فرزندان خدا می شوند (۱ يوحنا ۳:۱). اين عمل آنها را مسئول می کند و تمام هستی آنها را متحول می سازد.

۳- به واسطه ی ايمان، آنها در یک صميميت خاص با عيسا، که هم انسان و هم خداست زندگى می کنند. آنها سعی می کنند، در اين نوع جديد زندگى که پولس قدیس به خوبی بيان می کند، وارد شوند: «ولی زندگى می کنم، ليکن نه من بعد از اين، بلکه مسيح در من زندگى می کند» (غلاطيان ۲:۲۰). بدین ترتيب، متحد با مسيح، آنها عمل و دعا را فراموش نمی کنند، زیرا عمل و دعا مکمل یک ديگرند و ثمر می دهند.

به دنياي عيسا، آنها اعمال محبت آميز او، به خصوص خدمت به فقيران و طرد شدگان را ادامه می دهند. عيسا گفته است: «آن چه به یکی از اين برادران کوچکترين من کردید، به من کرده ايد (متی ۲۵:۴۰). تنوع حضور و خدمت و مسئوليت پذيری مسيحيان در دنيا، بسيار است مانند پاپ ژان پل دوم و مادر ترزا در عصر حاضر. اين برای وفاداری مسيحيان به راز تن يافتن الزامی است.

بالاخره، مسيحيان بايد چشم دلشان را بگشايند تا روح مسيح را، در زندگى روزمره دنيا باز شناسند و به سبب تمام عجایبی که به واسطه ی عيسایکتا پسر صورت می گيرد شادمان شوند و خدای پدر را سپاس گویند و بسرايند: قدوس، قدوس، قدوس...».

کلام کتاب مقدس

«اما ولادت عيسای مسيح چنين بود که چون مادرش مريم به يوسف نامزد شده بود، قبل از آن که با هم آیند، او را از روح القدس حامله يافتند. و شوهرش يوسف چون که مرد صالح بود و نخواست او را عبرت نمايد، پس اراده نمود او را به پنهانی رها کند. اما چون او در اين چيزها تفکر می کرد، ناگاه فرشته ی خداوند در خواب بروی ظاهر شده،

Wort der Heiligen Schrift

Mit die Geburt Jesu Christi war es so: Maria, seine Mutter, war dem Josef verlobt; noch bevor sie zusammengekommen waren, zeigte sich, dass sie ein Kind erwartete – durch das Wirken des Heiligen Geistes. Josef, ihr Mann, der gerecht war und sie nicht bloßstellen wollte, beschloss, sich in aller Stille von ihr zu trennen. Während er noch darüber nachdachte, siehe, da erschien ihm ein Engel des Herrn im Traum und sagte: Josef, Sohn Davids, fürchte dich nicht, Maria als deine Frau zu dir zu nehmen; denn das Kind, das sie erwartet, ist vom Heiligen Geist. Sie wird einen Sohn gebären; ihm sollst du den Namen Jesus geben; denn er wird sein Volk von seinen Sünden erlösen. Dies alles ist geschehen, damit sich erfüllte, was der Herr durch den Propheten gesagt hat: „Siehe: Die Jungfrau wird empfangen und einen Sohn gebären und sie werden ihm den Namen Immanuel geben, das heißt übersetzt: Gott mit uns.“ (Mt 1, 18-23).

Geburt Jesu, Anfang einer neuen Geburt

1. Gott, wie groß sind die Geheimnisse deiner Liebe!

Du hast zuerst mit der Schöpfung der Welt das Geheimnis deiner Liebe offenbart.

Adam und Eva blieben dieser Liebe nicht treu.

Du hast aber die Wege deiner Liebe erneuert,

Du hast sogar die Elemente der Sünde umgewirkt,

damit sie zu Mitteln unserer Erlösung werden.

★...

2. Durch Eva lehnte der erste Adam deine Gebote ab.

Aber durch die reine Jungfrau hat der zweite Adam

den Menschen aus seiner Vernichtung erlöst.

Die Sterndiener hatten in Folge ihrer Irrtümer die Sterne angebetet,

aber du hast durch einen einzigen Stern seine Wahrheit ihnen beigebracht.

Du hast den sterblichen Leib eines Menschen angenommen und bist in unserer Welt erschienen

und zum Arzt der Schmerzen und Leiden der Menschen geworden.

Du hast die Menschheit von dem furchtbaren Tod erlöst.

Herr, wie groß sind die Geheimnisse deiner Liebe!

گفت: «ای یوسف پسر داود، از گرفتن زن خویش مریم مترس، زیرا که آن چه در وی قرار گرفته است، از روح القدس است. و او پسری خواهد زایید که نام او را عیسا خواهی نهاد، زیرا که او قوم خویش را از گناهانشان خواهد رهانید.» و این همه واقع شد تا کلامی که خداوند به زبان نبی گفته بود تمام گردد که «اینک باکره آبستن شده پسری خواهد زایید و او را عمانوییل خواهند نامید» که به معنی «خدا با ما» است. (مت ۱: ۱۸-۲۳).

تولد عیسی آغاز آفرینش نوین

۱- خدا چه عظیم اند رازهای محبت تو!

نخست با آفرینش دنیا، راز محبتت را آشکار کردی

محبتی که آدم و حوا به آن وفادار نماندند

اما تو مسر رازهای محبت خود را احیا کرده،

از عوامل گناه استفاده نموده

تا وسیله نجات ما گردند.

...*

۲- توسط حوا، نخستین آدم از احکام تو سرپیچی کرد

اما توسط باکره معصوم، آدم دوم عیسی

انسان را از تباهی احیا نمود

مجویبان در تأکید خطای خود به پرستش ستارگان پرداختند

اما توسط ستاره ای، حقیقت خود را به آنان آموختی

بیکر فانی انسان را به عهده گرفته، در دنیای ما ظهور کردی

و طبیب درد و رنج انسان شده،

بشر را از گریبان مخوف مرگ رهانیدی

خداوندا، چه عظیم اند رازهای محبت تو!

...*

1-5. Der Heilige Geist

„Ich glaube an den Heiligen Geist, der Herr ist und lebendig macht" (aus dem Nizäa Kanon).

„So bezeugt der Geist selber unserem Geist, dass wir Kinder Gottes sind" (Röm 8,16).

Geist („Rooh") entstammt aus einem Wort, das selbst Hauch und Atem bedeutet. Wenn wir nicht atmen, sind wir tot.

Von Anfang an hat der Mensch immer das, was ihm Leben schenkt, Geist genannt. Das ist etwas, das mehr als alles andere er selbst ist, aber das man nicht komplett beherrschen kann. Etwas, das essentiell aber unerreichbar ist.

In der Heiligen Schrift bedeutet der Geist Gottes das Leben Gottes, die Macht Gottes und die Anwesenheit Gottes, die den Menschen angeboten werden.

Was einigen sagen...

* Das Kommen des Parakletos, was Christus ankündigte, betrifft nicht den Heiligen Geist, sondern einen anderen Propheten.

* Den Geist gibt es nicht, sondern nur die Materie.

* Die Menschen haben Angst vor den Naturkräften oder unbekanntem Kräften, die ihnen erscheinen. Viele denken, dass weit über diese Kräfte hinaus Geister existieren, die man anbeten muss.

* Die Geister sind mächtig und gefährlich, und wir müssen sie für uns nutzen.

* Die Geister der Verstorbenen wohnen rund um uns.

* Es könnte Geister geben. Über diese Geister wird alles Mögliche gesagt. Man muss alles, was sich unlogisch anhört, bezweifeln.

Was Christen sagen...

1. Heutzutage glauben viele Leute an unsichtbare Geschöpfe, die sie Geister nennen. Wenn Christen vom Heiligen Geist sprechen, meinen sie Gott selbst, seine Anwesenheit, seine Kraft oder seine Liebe (und kein Geschöpf). Hier hat man es mit der Tiefe des Geheimnisses Gottes und der christlicher Offenbarung zu tun.

2. Im Alten Testament wird erzählt, dass Gott durch seinen Hauch oder Geist das Leben schuf und „erneuert das

روح القدس

« من به روح القدس که خداوند است و حیات می بخشد ایمان دارم » (قانون نیکه).
« همان روح بر روح های ما شهادت می دهد که فرزندان خدا هستیم » (رومیان ۸: ۱۶).

روح از واژه ای مشتق شده که دم، تنفس معنی می دهد. وقتی نفس نمی کشیم، مرده ایم. از ابتدا، انسان، آن چه که باعث زندگی او است را روح می نامد. آن چه بیش از هر چیز، خود اوست و نمی توان بر آن تسلط یافت، آن چه اساسی ولی دست نیافتنی است. در کتاب مقدس، روح خدا به معنای زندگی خدا، قدرت خدا و حضور خداست که به انسان ها عرضه می شود.

آن چه بعضی ها می گویند . . . آمدن پاراکلتوس که مسیح اعلام کرد درباره ی روح القدس نبود بلکه درباره ی پیامبری دیگر. روح وجود ندارد. غیر از ماده هیچ چیز نیست.

* در مقابل نیروهای طبیعت یا قدرت های ناشناخته ای که ظهور می کنند، انسان ها می ترسند. بسیاری فکر می کنند که در ورای این نیروها، ارواحی هستند که باید آنها را پرستید .

* ارواح، قدرتمند و خطرناک هستند. باید سعی کنیم به نفع ما جلب شوند.

* ارواح مرده ها در اطراف ما می باشند. ارواح، شاید وجود داشته باشند ولی راجع به آنها همه چیزی گفته می شود. باید به هر چیزی که غیر منطقی است به دیده ی شک نگریست.

* آمدن پاراکلتوس که مسیح اعلام کرد درباره ی روح القدس نبود بلکه درباره ی پیامبر دیگری است.

آن چه مسیحیان می گویند . . .

۱- امروزه، بسیاری از مردم به وجود مخلوقاتی نامرئی اعتقاد دارند که به آنها ارواح می گویند. وقتی مسیحیان از روح القدس سخن می گویند، منظور خدا (و نه یک مخلوق) یا حضور او یا قدرت او و یا محبت اوست. این جا در عمق راز خدا و مکاشفه ی مسیحی هستیم.

۲- در عهد قدیم، روایت شده که خدا به واسطه ی نفس یا روح خود، زندگی را آفریده و «روی زمین را تازه

Antlitz der Erde" (Ps 104,30). Dieser Geist ermuntert die Propheten, damit sie im Namen Gottes mit den Menschen sprechen können. Dieser Geist bewegt auch den Menschen und verwandelt ihn, damit er wunderbare Dinge erledigen kann. Er macht ihn zum Diener und Partner Gottes. Das ist „der Geist der Weisheit und der Einsicht, der Geist des Rates und der Stärke, der Geist der Erkenntnis und der Gottesfurcht" (Jes 11,2). Er ist auch „Ein neues Herz von Fleisch" (Ez 36,26). Er verwandelt den verlorenen Menschen zu einem geretteten Menschen. Er kommt von Gott und führt uns zu Gott. Dieser Geist ist der Heilige Geist.

3. Im Neuen Testament erscheint der Heilige Geist als ein schöpferischer und lebenspendender Geist. Durch seine Kraft bringt Maria Jesus zur Welt. Der Erzengel Gabriel teilt Maria mit: „Der Heilige Geist wird über dich kommen ... Deshalb wird das Kind heilig und Sohn Gottes genannt werden" (Lk 1,35). Während seines ganzen irdischen Lebens wird Jesus erfüllt mit diesem Geist, der ihn leitet. Bevor er gekreuzigt wird, verspricht er seinen Jüngern: „Es ist gut für euch, dass ich fortgehe. Denn wenn ich nicht fortgehe, wird der Beistand nicht zu euch kommen; gehe ich aber, so werde ich ihn zu euch senden... Wenn aber jener kommt, der Geist der Wahrheit, wird er euch in die ganze Wahrheit führen. Denn er wird nicht aus sich selbst heraus reden, sondern er wird sagen, was er hört" (Joh 16,7-13). Nachdem er am Abend des Passah Tages von den Toten erstand, schenkte er seinen Jüngern den Heiligen Geist: „Hauchte er sie an und sprach zu ihnen: Empfangt den Heiligen Geist!" (Joh, 20,22). Das ist der Geist Jesu und auch der Geist des Vaters, der Jesus begleitet. Durch den Willen des Vaters ist auch Jesus auferstanden und zu den Jüngern gegangen (Siehe Joh 15,26).

4. Fünfzig Tage nach der Auferstehung Jesu (zum Pfingstfest) erscheint der Heilige Geist, den Jesus geschenkt hat, in Gestalt von mysteriösen Feuerzungen über den einzelnen Aposteln, die zum Gebet zusammen gekommen waren. Durch ihn beeinflusst, beginnen die Apostel über die wundervollen Werke Gottes zu sprechen. Dabei hört jeder Zuhörer die Worte in seiner eigenen Sprache und kann sie verstehen. Nach diesem wichtigen Ereignis gehen die Apostel fort und verkünden die frohe Nachricht von Jesu in der weite Welt. Sie leiten mit Freude - verursacht durch den Geist - die Zeichen, die Jesus von sich wirkt, weiter. Dies heißt die tapfere Begegnung mit den Mächtigen der Welt und das Aushalten der schlimmsten Anfeindungen, ohne den Mut zu verlieren. Alle, die ihnen folgen und Christ werden, beten zusammen und gestalten, immer noch beeinflusst durch den Geist, eine Gemeinschaft, die bald Kirche genannt wird.

5. Seit den ersten Jahrhunderten der Geschichte der Kirche denken die Christen über diesen Geist, der ihre innerliche Kraft und Erleuchtung ist, nach. Sie erkennen an, dass er eine göttliche Person ist, den Gott durch den auferstandenen Jesus zu den Menschen gesandt hat. Er ist selbst Gott und schenkt den Gläubigen das göttliche Leben. Die Bischöfe damals fassten dieses Geheimnis in ein paar Zeilen zusammen, die nachher Glaubensbekenntnis genannt wurde: „Der Heilige Geist, der Herr ist und lebendig macht, der aus dem Vater und dem Sohn hervorgeht, der mit dem Vater und dem Sohn angebetet und verherrlicht wird" (Kanon von Nizäa-Konstantinopel).

Der Heilige Geist ist die dritte Person der heiligen Dreifaltigkeit und gilt als Quelle und Tiefe des christlichen Lebens. Er ermöglicht genauso wie ein Licht, dass wir die Berufung zu Jesus und den Weg zu ihm erkennen können. Außerdem legt der Heilige Geist als Verteidiger (Parakletos) der Christen in ihren Herzen Zeugnis ab und schenkt ihnen Kraft, damit auch sie für Jesus Zeugnis ablegen können. Das Wort Parakletos, das Jesus benutzt hat, besteht aus zwei griechischen Wörtern: „**para**" heißt bei und „**kaleo**" bedeutet einladen. Dieses Wort wurde in der Zeit Jesu für Rechtsanwälte verwendet. Das heißt, weil die Gläubigen Christus bezeugen, werden sie manchmal unterdrückt, aber der Heilige Geist verteidigt den Glauben in ihren Herzen und sie werden, sogar wenn sie unterdrückt und zu Tode schikaniert werden,

می گرداند» (مزمور ۱۰۴: ۳۰). این روح به پیامبران شهادت می دهد تا به نام خدا سخن بگویند. روح، انسان را به حرکت درمی آورد و متحول می کند تا قادر شود اعمال شگفت انجام دهد. او را خادم و شریک خدا می سازد. این «روح حکمت و فهم و روح مشورت و اقتدار و روح معرفت و ترس خداوند» است که بر مسیح قرار خواهد گرفت. (اشعیا، ۱۱: ۲). هم چنین، این «روح جدید است که قلب سنگی را به قلب گوشتین تبدیل می کند» (حزقیال ۳۶: ۲۶) و یک انسان گمشده را به یک انسان نجات یافته مبدل می کند. از سوی خدا می آید و ما را به سوی خدا می کشاند، این روح خدا، روح القدس است!

۳. در عهد جدید، روح القدس به صورت یک روح آفریننده و زاینده، تجلی می کند. با قدرت اوست که مریم عیسا را به دنیا آورد. جبرائیل فرشته به مریم می گوید: «روح القدس بر تو خواهد آمد [...]؛ و از آن جهت آن مولود، مقدس خواهد شد و پسر خدا خوانده خواهد شد» (لوقا ۱: ۳۵). و در تمام طول زندگی زمینی اش، عیسا پر از روح شده که او را رهبری می کند. قبل از صلیب به شاگردانش وعده می دهد: «رفتن من برای شما مفید است زیرا اگر بروم، پاراکلتوس یعنی مدافع نزد شما نخواهد آمد. اما اگر بروم، او را نزد شما می فرستم [...] چون او، یعنی روح راستی آید، شما را به جمیع راستی هدایت خواهد کرد، زیرا که از خود تکلم نمی کند بلکه به آن چه شنیده است سخن خواهد گفت» (یوحنا ۱۶: ۷-۱۳). و همین که از میان مردگان برخاست، در شب عید گذر، روح القدس را به شاگردانش می دهد: «بر آنان دمید و به ایشان گفت: روح القدس را بیابید» (یوحنا ۲۰: ۲۲). این روح عیساست و هم چنین روح پدر می باشد که همواره با اوست و از جانب پدر است که عیسا بر خاسته، او را نزد شاگردانش می فرستد (یوحنا ۱۵: ۲۶).

۴. پنجاه روز بعد از عید رستاخیز (عید پنطیکاست) روح القدس که مسیح او را منتقل ساخته، با درخشندگی حضور خود را متجلی می کند و به شکل آتشی راز گونه، بر هر یک از رسولان که در دعا و اتحاد بودند، قرار می گیرد، تحت تأثیر او، رسولان شروع به اعلام کارهای شگفت خدای کنند و هر شنونده ای، مطلب را به زبان خودش می شنود و می فهمد. بعد از این واقعه ی اساسی، رسولان می روند و مژده ی عیسا را تا دورترین نقاط جهان اعلام می کنند. در شادی روح، آنها به نوبه ی خود، نشانه هایی که عیسا در طول زندگی اش انجام داده بود را انجام می دهند: یعنی رو در رو شدن شجاعانه با قدرتمندان این دنیا و تحمل بدترین دشمنی ها بدون از دست دادن شهادتشان، همه ی آنها می کنند و مسیحی می شوند، تحت نیروی روح القدس، یک اجتماع ایمانی، نیایش و مشارکت را ایجاد می کنند که به زودی کلیسا نامیده می شود.

۵. از همان قرون اولیه کلیسا، مسیحیان درباره ی این روح که قدرت و نور درونی آنهاست، تعمق می کنند. در می یابند که او شخصی الهی است که پدر توسط عیسا رستاخیز شده فرستاده است و خود، خداست و زندگی الهی را به ایمانداران منتقل می سازد. اسقفان آن زمان، این راز را در چند جمله خلاصه می کنند که قانون ایمان خواهد شد: «روح القدس خداوند است و زندگی می بخشد از پدر و پسر صادر می شود. با پدر و پسر او همان ستایش و همان جلال را دریافت می کند (قانون نقیه، قسطنطنیه ۳۸۱).

روح القدس، سومین شخص تثلیث اقدس، هم چنین سرچشمه و عمق زندگی مسیحی است و مثل یک نور امکان می دهد که دعوت عیسا و راهی که به سوی او می رود را تشخیص بدهیم. هم چنین روح القدس به عنوان مدافع مسیحیان، در قلبشان شهادت می دهد و قدرت می دهد که ایشان نیز بتوانند به عیسا برخاسته شهادت دهند. کلمه ی پاراکلتوس که عیسا استفاده کرده است از دو کلمه ی یونانی تشکیل شده **kaleo** به معنی دعوت کردن، **para** به معنی نزد و این کلمه در زمان عیسا به معنی وکیل مدافع به کار برده می شد. بدین معنی که چون ایمانداران به مسیح شهادت می دهند بعضی اوقات جفا به آنها می رسانند ولی روح القدس از ایمانسان در قلبشان

letztendlich ihr wahres Glück finden (Joh 14,16 und 26; 15,26-27; 16,7-8).

6. Christen können durch den Heiligen Geist jeden Tag beten. „Ihr habt den Geist empfangen, der euch zu Söhnen macht, den Geist, in dem wir rufen: Abba, Vater!“ (Röm 8,15-16).

7. Außerdem schickt der Heilige Geist die Christen auf den Weg, wenn nötig, sogar weit weg in die Welt, damit sie die Menschen lehren, dass Gott ihr Vater ist und Jesus alle liebt und rettet. Dies ist die frohe Botschaft Christi.

Wort der Heiligen Schrift

„Und als er mit ihnen beim Mahl war, befahl er ihnen, Jerusalem nicht zu verlassen, sondern zu warten auf die Verheißung des Vaters, die ihr – so sprach er – von mir gehört habt... ihr werdet die Kraft des Heiligen Geistes empfangen, der auf euch kommen wird, und werdet meine Zeugen sein in Jerusalem und in ganz Judäa und Samarien und bis an das Ende der Erde... und als der Pfingsttag gekommen war, waren sie alle beieinander an einem Ort.

Und es geschah plötzlich ein Brausen vom Himmel wie von einem gewaltigen Sturm und erfüllte das ganze Haus, in dem sie saßen. Und es erschienen ihnen Zungen, zerteilt und wie von Feuer, und setzten sich auf einen jeden von ihnen, und sie wurden alle erfüllt von dem Heiligen Geist und fingen an zu predigen in andern Sprachen, wie der Geist ihnen zu reden eingab...

Sie entsetzten sich aber, verwunderten sich und sprachen: Siehe, sind nicht diese alle, die da reden, Galiläer?...

Da trat Petrus auf mit den Elf, erhob seine Stimme und redete zu ihnen: Ihr Juden, und alle, die ihr in Jerusalem wohnt, das sei euch kundgetan, vernehmt meine Worte! Denn diese sind nicht betrunken, wie ihr meint, ist es doch erst die dritte Stunde des Tages; sondern das ist's, was durch den Propheten Joel gesagt worden ist (Joel 3,1-5) »Und es soll geschehen in den letzten Tagen, spricht Gott, da will ich ausgießen von meinem Geist auf alles Fleisch; und eure Söhne und eure Töchter sollen weissagen, und eure Jünglinge sollen Gesichte sehen, und eure Alten sollen Träume haben;...

Ihr Männer von Israel, hört diese Worte: Jesus von Nazareth, von Gott unter euch ausgewiesen durch mächtige Taten und Wunder und Zeichen, die Gott durch ihn in eurer Mitte getan hat, wie ihr selbst wisst – diesen Mann, der durch Gottes Ratschluss und Vorsehung dahingegeben war, habt ihr durch die Hand der Ungerechten ans Kreuz geschlagen und umgebracht... Diesen Jesus hat Gott auferweckt; dessen sind wir alle Zeugen. Da er nun durch die rechte Hand Gottes erhöht ist und empfangen hat den verheißenen Heiligen Geist vom Vater, hat er diesen ausgegossen, wie ihr seht und hört.“ (Apg 1 und 2).

دفاع می کند حتی در زمان جفا و تا سرحد مرگ خود (یوحنا ۱۴:۱۶، ۲۶:۱۵-۲۷:۲۶:۱۶:۷-۸) سعادت واقعی را می یابند.

۶- به واسطه ی روح است که آنها می توانند هر روز نیایش کنند. «همان روح بر روح های ما شهادت می دهد که فرزندان خدا هستیم» و ما را مجاز می دارد او را «ابا» یعنی «ای پدر» ندا کنیم (رومیان ۸:۱۵-۱۶).

۷- علاوه بر این، روح است که مسیحیان را می فرستد حتی اگر لازم باشد تا اقصای جهان، تا به انسان ها بیاموزند که خدا پدر آنهاست و عیسا همه را محبت می کند و نجات می دهد. این است مژده ی مسیح.

کلام کتاب مقدس

«چون با ایشان جمع شد، ایشان را قدغن فرمود که از اورشلیم جدا شوید بلکه منتظر آن وعده ی پدر باشید که از من شنیده اید [...]». چون روح القدس بر شما می آید، قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا اقصای جهان [...].

و چون پنتیکاست رسید، به یک دل در یک جا بودند، که ناگاه آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و تمام آن خانه را که در آنجا نشسته بودند پر ساخت و زبانهای منقسم شده مثل زبانهای آتش بدیشان ظاهر گشته، بر هر یکی از ایشان قرار گرفت و همه از روح القدس پر گشته، به زبان های مختلف، به نوعی که روح بدیشان قدرت تلفظ بخشید، به سخن گفتن شروع کردند [...]. مردم یهود [...] چون این صدا بلند شد، گروهی فراهم شده، در حیرت افتادند، زیرا هر کس لغت خود را از ایشان شنید. و همه مبهور و متعجب شده، به یک دیگر می گفتند: مگر همه اینها که حرف می زنند جلیلی نیستند ... این به کجا خواهد انجامید؟ [...].

پس پطرس با آن یازده برخاسته، آواز خود را بلند کرده، بدیشان گفت: «ای مردان یهود و جمع سکنه ی اورشلیم، این را بدانید و سخنان مرا فرا گیرید، زیرا که اینها مست نیستند چنان که شما گمان می برید، زیرا که ساعت سوم از روز است، بلکه همان است که یوئیل نبی گفت که خدا می گوید، در ایام آخرچین خواهد بود که از روح خود بر تمام بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت کنند [...]». ای مردان اسرائیل، این سخن را بشنوید: عیسا ی ناصری، مردی که نزد شما از جانب خدا مبرهن گشت ... شما به دست گناهکاران بر صلیب کشیده، کشتید [...] پس همان عیسا را خدا برخیزانید و همه ی ما شاهد بر آن هستیم. پس چون به دست راست خدا بالا برده شد، روح القدس موعود را از پدر یافته این را که شما حال می بینید و می شنوید، ریخته است [...] زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه ی آنها که دوراند» (اعمال رسولان ۱، ۲).

Aus dem Glaubensbekenntnis

Wir glauben an den Heiligen Geist,
der Herr ist und lebendig macht,
der aus dem Vater und dem Sohn hervorgeht,
der mit dem Vater und dem Sohn angebetet und verherrlicht wird,
der gesprochen hat durch die Propheten.

Du, der schöpferischer Geist

Du, der schöpferische Geist, erleuchte unsere Gedanken,
fülle unsere Herzen mit deinen Gnaden und Gaben!
Du, dein Name die Ruhe der Seelen, Du, Gabe aus dem Himmel,
Liebe und Leben haben dein Zeichen, du, Salbe der Herzen, du, Feuer.

Du bist der Schenkende, du bist der Gnädige,
Du bist die Quelle der Weisheit, bereichere unsere Worte!
Schenke uns dein Licht, fülle unsere Herzen mit deiner Liebe;
Wische jede Schwäche und Trägheit mit deiner Stärke weg!
Verscheuche den Feind von uns, gib uns Frieden!
Wenn du mir Führer bist, werde ich fern bleiben von dem Bösen.
Wenn wir dich alle erkennen, werden wir zu deinen Söhnen werden,
entferne dein Licht nicht aus unseren Herzen, mach uns Einzelne zu Gutmütigen
Bewundert sei die Dreifaltigkeit, kein Zweifel an der Einigkeit
Wir bitten und flehen immer wieder den Heiligen Geist.

قانون ایمان

ما ایمان داریم به روح القدس که خداوند و بخشنده ی حیات است که از پدر (و پسر) صادر می شود .

و همان پرستش و ستایش که پدر و پسر دارند از آن وی است ، و به وسیله ی انبیا تکلم کرده است . (قانون ایمان رسولان) .

ای روح آفریننده

ای روح آفریننده ، اذهان ما را روشن نما
از فیض و لطف خویشتن ، سرشار کن دل های ما
ای نام تو آرام جان ، بخشایشی از آسمان
مهر و حیات از تو نشان ، ای مرهم دل ، آتشا
بخشنده نعمت توئی ، دارنده رحمت توئی
سرچشمه حکمت توئی ، پر مغز کن گفتار ما
نورت عطا فرما به ما ، دل ها پر از مهرت نما
هر سستی و هر ضعفرا ، با قوتت جمله زدا
دشمن بران یک سر ز ما ، صلح و صفا فرما عطا
رهبر اگر باشی مرا ، آسوده از شر و بلا
تا جمله عارف بر پرد ، گردیم بر تو هم بر پسر
نورت ز دل هامان مبر ، گردان یکایک پارسا
تمجید بر تثلیث باد ، تردید بر وحدت مباد
خواهیم از روی و داد ، روح القدس را دائما

1-6. Kennen Sie jemanden, dessen Namen "Wunderbar" ist?

Jeden Tag treffen wir Leute, die verschiedene, teilweise sehr schöne und passende Namen besitzen. Manchmal hören wir auch Namen, die merkwürdig oder nicht passend sind. Ich habe bis jetzt aber keinen getroffen, der "Wunderbar" genannt wird. Außerdem habe ich noch in keinem Geschichtsbuch oder Märchen von einem gelesen, der diesen Namen besitzt. Trotzdem lesen wir in der Heiligen Schrift, im Buch Jesaja, das vor fast 2700 Jahren verfasst wurde, eine Prophezeiung über eine große Persönlichkeit, die erscheinen soll und die man "Wunderbar" nennen soll. Hier steht: "Denn uns wurde ein Kind geboren, ein Sohn wurde uns geschenkt. Die Herrschaft liegt auf seiner Schulter, und man nennt ihn "Wunderbarer Ratgeber", starker Gott, Vater in Ewigkeit und Friedensfürst" (Jes 9,5). Wer ist diese Person, die für immer und ewig auf dem Thron Davids herrschen soll und dessen Name "Wunderbar" ist? Selbstverständlich ist hier der Messias gemeint, der fast 700 Jahre nach Jesaja geboren wird. Mütterlicherseits stammte er von David und deshalb wird er Sohn Davids genannt. Offensichtlich ist er das wunderbarste Wesen, das je auf der Erde erschienen ist.

Es ist zu empfehlen, dass wir über einige Eigenschaften dieser Person tiefer nachdenken.

1. Die Geburt Christi war wunderbar

Alle Menschen, die seit der Zeit Adam und Eva's auf dieser Erde geboren sind, haben Eltern gehabt. Aber Jesus hatte keinen leiblichen Vater. Man nennt ihn meistens Jesus, den Sohn Maria (Iss-abn-e Maryam), weil er von einer Jungfrau geboren wurde. Diese Wahrheit entspricht der Vorhersage des Propheten Jesaja, der sagt: "Die Jungfrau hat empfangen, sie gebiert einen Sohn ..." (Jes 7,14). Dies entspricht auch der Botschaft des Engels Gabriel, als er ihr die frohe Botschaft der Geburt Jesu mitteilte: "Der Heilige Geist wird über dich kommen und die Kraft des Höchsten wird dich überschatten. Deshalb wird auch das Kind heilig und Sohn Gottes genannt werden" (Lk 1,35).

Kennen Sie außer Jesus einen anderen, der so wunderbar auf diese Erde gekommen ist?

2. Die Vorhersagen über ihn waren wunderbar

Einige Propheten der alten Zeiten wie David, Jesaja, Micha, Daniel usw. hatten nicht nur die Geburt Christi von der Jungfrau, sondern auch seinen Geburtsort, seine Wunder und Dienste, seinen Tod (da er sich wegen den Sündern opfern musste), seine Auferstehung und seine ewige Herrschaft vorhergesagt. Über keine andere Person in dieser Welt findet man so viele Vorhersagen in der Heiligen Schrift.

3. Die Sündlosigkeit Christi war wunderbar

Auf unserer Erde haben bestimmt viele gutmütigen Menschen gelebt. Je reiner und heiliger sie waren, desto tiefer haben sie die Abscheulichkeit ihrer Sünden entdeckt und Gott um Erbarmen und Verzeihung gebeten. Trotzdem hat Jesus Christus kein einziges Mal etwas bereut und kein einziges Mal musste er Buße tun, weil er kein einziges Mal in seinem reinen Leben sündigte. Er hat kein einziges Gebot Gottes verletzt. Einmal sprach er zu seinen Feinden: "Wer von euch kann mir eine Sünde nachweisen?" (Joh 8,46). Die Aposteln schrieben über ihn: "Er hat keine Sünde begangen, und in seinem Mund war kein trügerisches Wort. Er wurde geschmäht, schmähte aber nicht; er litt, drohte aber nicht... einer der heilig ist, unschuldig, makellos, abgesondert von den Sünden" (1 Petr 2,22 und Heb 7,26).

Ist es nicht wunderbar, dass ausgerechnet in dieser bösen Welt nur ein einziger Mensch aufgetreten ist, der auf gar keinen Fall Buße und Reue nötig hat?

آیا کسی را می شناسید که نامش ((عجیب)) باشد؟

ما هر روز اشخاصی را ملاقات می کنیم که دارای اسامی بسیار زیبا و مناسبی هستند و گاهی هم اسم هایی را می شنویم که غریب و غیر متناسبند، ولی من در تمام عمرم کسی را ندیده ام که به اسم ((عجیب)) موسوم باشد. همچنین در تمام کتب تادیخی یا افسانه هایی که خوانده ام خبر کسی را نشنیده ام که دارای این اسم باشد، ولی در یکی از قسمت های کتاب مقدس یعنی در کتاب اشعیا نبی که قریب دوهزار و هفتصد سال پیش از این نوشته شده است، پیشگویی را درباره شخصیت بسیار بزرگی می خوانیم که باید ظاهر شود و اسمش را ((عجیب)) بگذارند. چنانچه نوشته شده است: ((زیرا که برای ما ولدی زبیده و پسری به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او عجیب خوانده خواهد شد. ترقی سلطنت و سلامتی او را بر کرسی داود و بر مملکت وی انتها نخواهد بود تا آن را به انصاف و عدالت از الان تا ابدالاولاد ثابت و استوار نماید)) (اش 6:9 و 7). این شخص که تا ابدالاولاد بر تخت حضرت داود سلطنت خواهد کرد و اسم او ((عجیب)) می باشد که قریب هفتصد سال بعد از اشعیا متولد شد. او از طریق مادرش از نسل داود بود. به همین دلیل اغلب وی را پسر داود می خواندند. شکی نیست که او عجیب ترین وجودی است که بر ردوی زمین ظاهر شده است و اینک خوب است که راجع به بعضی از صفات عجیب این شخص بزرگ قدری تفکر کنیم.

1- تولد مسیح عجیب بود

تمام کسانی که از زمان آدم تا حال متولد شده اند دارای مادر و پدر بوده اند، ولی عیسی مسیح پدر جسمانی نداشته است و غالبا او را عیسی ابن مریم میگویند. چون که از دختر باکره تولد یافت. این حقیقت مطابق پیشگویی اشعیا نبی است که فرمود: ((اینک باکره حامله شده پسری خواهد زاید)) (اش 7:14) و نیز منطبق است با پیام جبرائیل فرشته هنگامی که مژده تولد عیسی را به مریم دده. گفت: ((روح القدس بر تو خواهد آمد و قوت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد افکند، از این جهت آن مولود مقدس پسر خدا خوانده خواهد شد)) (لو 1:35) آیا به غیر از عیسی مسیح مشخص دیگری را می شناسید که به این طرز عجیب وارد دنیا شده باشد؟

2- پیشگویی ها راجع به مسیح عجیب بود

انبیایی پیشین مثل داود، اشعیا، میکاه، دانیال و غیره، نه تنها تولد مسیح از باکره را قبلا خبر دادند، بلکه محل تولد او، معجزات و زحمات او، مرگ او (که لازم بود برای گناهکاران فدیہ شود)، زنده شدن او و سلطنت ابدی او را نیز پیشگویی کرده بودند. راجع به هیچ کس دیگری مه در این دنیا متولد شده است این قدر پیشگویی های عجیب در کتب آسمانی یافت نمی شود!

3- بی گناه بودن مسیح عجیب بود

چه بسا مردمان خوبی در این دنیا زندگی کرده اند، ولی می بینیم که به هر اندازه که اینها مئدس بوده اند، به همان قدر به کثرت و قباحات گناهان خود پی برده و از خدا طلب مغفرت می کردند. لیکن عیسی مسیح توبه و استغفار ننمود، زیرا حتی یک گناه و زندگانی پاک او راه نیافت و هیچ یم از احکام الهی را زیر پا نگذاشت. او روزی به دشمنان خود گفت: ((کیست از شما که مرا به گناه ملزم سازد؟)) (یو 8:46). حواریون مسیح راجع به او نوشته اند: ((هیچ گناه نمرد، و مکر در زبانش یافت نشد، چون او را دشنام می دادند دشنام پس نمی داد، و چون عذاب می کشید تهدید نمی نمود- قدوس و بی آزار و بی عیب و از گناهکاران جدا شده)) (1 پطرس 2:22 و 23، عبر 7:26). آیا چیزی بسیار عجیبی نیست که در این نیایی شریر منحصر ا یک نفر ظاهر شده که ایدا احتیاجی به توبه و استغفار نداشته است؟

4. Die Liebe Christi zu den Sündern war wunderbar

Selbstverständlich verabscheuen die Gutmütigen die Bosheit und die Reinen das Unreine.

Es ist gut nachvollziehbar, dass Jesus Christus, der selbst fern von jeder Unreinheit war, die Sünde verabscheute. Man kann also zu der Idee kommen, dass genau deshalb er sich von den Sündern fern halten musste. Aber genau das Gegenteil stimmte: Er traf sich meistens mit den Sündern, aß mit ihnen, sprach mit ihnen über die Liebe Gottes und als sie bereuten, hieß er sie immer willkommen und sprach: "Ich bin gekommen, um die Sünder zur Umkehr zu rufen, nicht die Gerechten" (Lk 5,32). Deshalb haben seine Feinde ihn "Freund der Sünder" genannt.

Ist es nicht wunderbar, dass der, der den Sündern am meisten Liebe schenkte, selber am reinsten war?

5. Die Macht Jesu zur Vergebung der Sünden war wunderbar

Keiner der Propheten hat die Macht gehabt, persönlich Sünden zu vergeben. Einmal hat man einen Lahmen zu Jesus gebracht, damit er ihn heilte. Jesus vergab ihm zuerst die Sünden. Seine Feinde dachten, dass er Gott gelästert habe, weil außer Gott keiner die Sünden vergeben kann. Aber Christus sagte, dass er die Macht habe, die Sünden zu vergeben und bewies seine Behauptung gleichzeitig, indem er den Lahmen heilte. Er verzieh auch einer Frau, die Sünden begangen hatte und zu ihm kam, um die Verzeihung für ihre bösen Taten zu erlangen. Er sagte ihr: "Deine Sünden sind dir vergeben. Geh in Frieden!" (Siehe Lk 7,36-50).

War diese Macht Jesu zur Vergebung der Sünden nicht wunderbar?

6. Die Wunder Christi waren wunderbar

Obwohl Moses, Elija und einige anderen Propheten Wunder gewirkt haben, besaß keiner von ihnen die Kraft wie Jesus so große und verschiedene Wunder zu wirken. Er hat die Kranken geheilt, die Aussätzigen gereinigt, Blinden geheilt und die Toten zum Leben erweckt. Er hat nicht nur selbst diese Wunder gewirkt, sondern auch seinen Jüngern die Kraft geschenkt, solche Wunder zu tun. Als die Jünger ihn sahen, der im Sturm das Meer zur Ruhe brachte, waren sie erstaunt und fragten: "Was ist das für ein Mensch, dass ihm sogar der Wind und der See gehorchen?" (Mk 4,41).

Sie taten Recht daran, zu staunen, weil Jesus als Person selbst wunderbar war.

7. Die Lehren Christi waren wunderbar

Die Menschen, die den Lehren Jesus Christi zuhörten, staunten und sagten: "Woher hat er diese Weisheit und Kraft?" (Mt 13, 54). Hier zitieren wir einige seiner wunderbaren Aussagen: "Selig, die ein reines Herz haben, denn sie werden Erbarmen finden" (Mt 5,8).

"Wer eine Frau auch nur lüstern ansieht, hat in seinem Herzen schon Ehebruch mit ihr begangen" (Mt,5,28).

"Wenn dich einer auf die rechte Wange schlägt, dann halt ihm auch die andere hin" (Mt,5,39).

"Liebt eure Feinde und betet für die, die euch verfolgen" (Mt 5,44).

"Alles, was ihr also von anderen erwartet, das tut auch ihnen!" (Mt, 7,12).

"Wer bei euch groß sein will, der soll euer Diener sein, und wer bei euch der Erste sein will, soll euer Sklave sein" (Mt 20,26-27).

"Geben ist seliger als nehmen" (Apg 20,35).

"Ein neues Gebot gebe ich euch: Liebt einander! Wie ich euch geliebt habe" (Joh 13,34).

Wenn wir diese wunderbaren Aussagen hören, wundern wir uns.

4- محبت مسیح نسبت به گناهکاران عجیب بود

اشخاص نیکو طبعاً از بدی متفرند و هر شخص پاک از ناپاکی منزجر می باشد.

بدیهی است که عیسی مسیح که پاک و از هد گونه گناه مبری بود، طبعاً از گناه نفرت داشتو بدین جهت شاید تصور کنیم که لازم بود مسیح خود را از گناهکاران نیز دور نگه دارد. ولی بالعکس بجای اینکه خود را از گناهکاران جدا کند. با آنان معاشرت کرده، غذا می خورد و راجعه محبت خدا با ایشان صحبت می کرد، و هنگامی که توبه می کردند با آغوش باز آنها را می پذیرفت و می فرمود: ((من نیامده ام تا عادلان را، بلکه تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم)). از این لحاظ بود که دشمنانش وی را ((دوست گناهکاران)) نامیدند.

آیا چیز عجیبی نیست که آن کسی که گناهکاران را از هر شخص دیگر بیشتر محبت می نمود، همان است که از همه پاکتر بود؟؟

5- قدرت مسیح در بخشیدن گناهان عجیب بود

هیچ کدام از پیامبران قدرت نداشتند شخصا گناهان مردم را ببخشند. لیکن روزی مفلوجی را نزد مسیح آوردند تا وی را شفا دهد. مسیح ابتدا گناهان او را بخشید، ولی دشمنانش که در آنجا حاضر بودند، خیال کردند عیسی کفر گفته است، زیرا غیر خدا هیچ کس نمی تواند گناهان را ببامزد. ولی مسیح فرمود که قدرت دارد گناهان را ببخشد و ضمناً با شفا دادن شخص مفلوج ادعای خود را ثابت کرد. همین طور زن گناهکاری را که برای نجات نزد او آمد آمرزید و به او گفت ((گناهان تو آمرزیده شد به سلامتی روانه شو)) (لو 7:36-50) آیا این قدرت مسیح در آمرزیدن گناهان عجیب نبود؟

6- معجزات مسیح عجیب بود

گرچه موسی و الیاس و بعضی از پیامبران دیگر دارای معجزات بودند، اما هیچ کس به اندازه عیسی مسیح معجزات بزرگ و متعدد انجام نداده است او مریضان را شفا می داد، ابرصان را ظاهر می کرد، کوران را بینایی می بخشید و مردگان را زنده می نمود. نه تنها خودش این اعمال عجیب را انجام می داد، بلکه به شاگردان خود نیز قدرت بخشید تا همین کارها را بکنند. وقتی شاگردان، او را دیدند که به هنگام طوفان، دریا را آرام می نماید، متعجب شده گفتند: ((این کیست که باد و دریا هم او را اطاعت می کنند؟)) (مر 41:5) واقعا حق داشتند تعجب کنند زیرا مسیح شخص عجیبی بود.

7- تعالیم مسیح عجیب بود

کسانی که تعالیم عیسی مسیح را می شنیدند متعجب شده می گفتند: ((از کجا این شخص چنین حکمت به هم رسائی؟!)) (مت 13:54) ذیلاً بعضی از فرمایشات عجیب او را نقل می کنیم: ((خوشا بحال پاک دلان زیرا ایشان خدا را خواهند دید)) (مت 8:5).
((هر کس به زنی نظر شهوت اندازد همان دم در دل خود با او زنا کرده است)) (مت 28:5).
((هر کس بر رخساره راست تو سیلی زند دیگری را نیز به سوی او بگردان)) (مت 39:5).
((دشمنان خود را محبت نمایید و برای لعن کنندگان خود برکت بطلبید، و به آنانی که از شما نفرت کنند احسان کنید و به هز که به شما فحش دهد و جفا رساند دعای خیر کنید)) (مت 44:5).
((آنچه خواهید که مردم به شما کنند شما نیز بدیشان همچنان کنید)) (مت 12:7).
((هر که در میان شما می خواهد بزرگ گردد خادم شما باشد، و هر که می خواهد در میان شما مقدم بود غلام شما باشد)) (مت 26:20 و 27).
((دادن از گرفتن بهتر است)) (اع 20:35).
((به شما حکمی تازه می دهم که یکدیگر را محبت نمایید چنان که من شما را محبت نمودم)) (یو 13:34).
وقتی این سخنان عجیب را می شنوویم ما نیز تعجب می کنیم!

8. Die Armut und Demut Christi waren wunderbar

Normalerweise kann jeder Arzt, der die Kranken heilt, ihre Geschenke annehmen und reich werden. Jesus, der die Kranken heilte, konnte auch für sich jede Menge Gold, Schmuck oder Besitztümer ansammeln. Er aber hatte nicht einmal einen richtigen Platz zum Schlafen. Einmal wollte eine fünftausendköpfige Gemeinde, die er mit fünf Broten und zwei Fischen satt gemacht hatte, ihn zu ihrem König wählen. Er nahm den Vorschlag aber nicht an, weil sein Königreich ein geistliches war. Am Abend, bevor er gekreuzigt wurde, wusch er die Füße der Jünger, und brachte ihnen so persönlich die Demut nahe. Als er gekreuzigt wurde, hatte er keinen einzigen Besitz außer dem Kleid, das er anhatte. Selbst dies wurde ihm noch von den Soldaten ausgezogen, und es wurde unter ihnen geteilt. Ist es nicht wunderbar, dass ausgerechnet so eine mächtige Person, die den anderen Leben, Gesundheit, Essen und Erlösung geschenkt hatte, für sich selbst nicht einmal ein Zuhause eingerichtet hat?

9. Der Tod Christi war wunderbar

Christus hatte mehrmals zu Lebzeiten seinen Tod vorhergesagt und gesagt, dass er in Jerusalem gekreuzigt und am dritten Tag auferstehen wird. Aber als sein naher Freund Petrus das hörte, sagte er ihm: "Das soll Gott verhüten, Herr! Das darf nicht mit dir geschehen!" (Mt 16,22). Aber Christus machte Petrus den Vorwurf und sagte ihm, dass seine Gedanken nicht von Gott, sondern vom Teufel entstammten und den Tod Christi zur Erlösung der Sünder verhinderten.

Als die Zeit seines Todes sich näherte und seine Feinde kamen, um ihn festzunehmen, wollten die Jünger das verhindern. Er aber erlaubte dies nicht und sagte Petrus sogar, dass er sein Schwert nicht einsetzen dürfe. Dann trat er vor und ergab sich den Feinden. Als die Hohenpriester ihn verspotteten, schwieg er. Als die Soldaten seine Hände und Füße ans Kreuz nagelten, beschimpfte und verdamnte er sie nicht, sondern betete für sie und sprach: "Vater vergib ihnen, denn sie wissen nicht, was sie tun" (Lk 23,34). Als er am Kreuz leiden musste, haben auch die Hohepriester ihn verspottet. Er antwortete ihnen aber nicht. Nach sechs Stunden Leiden am Kreuz, sprach er: "Vater, in deine Hände lege ich meinen Geist" (Lk 23,46). Er sagt das und starb. Ein römischer Hauptmann, der neben dem Kreuz stand, erstaunte und sagte: "Das war wirklich ein gerechter Mann." Allerdings war Jesus Christus nicht gezwungen zu sterben. Wenn er es gewollt hätte, hätte er sich retten können. Nein, er opferte sich freiwillig für die Sünden der Menschen, genauso wie Jesaja es vorhergesagt hatte: "Doch er wurde durchbohrt wegen unserer Verbrechen, wegen unserer Sünden zermalmt. Weil die Strafe auf ihm lag, sind wir gerettet, durch seine Wunden sind wir geheilt. Wir hatten uns alle verirrt wie die Schafe, jeder ging für sich seinen Weg. Doch der Herr warf alle unseren Sünden auf ihn. Er wurde misshandelt und niedergedrückt, aber er tat seinen Mund nicht auf" (Jes, 53, 5-7). Der Apostel Johannes sagt über ihn: "Er ist die Sühne für unsere Sünden, aber nicht nur für unsere Sünden, sondern auch für die der ganzen Welt" (1 Joh 2,2).

Tatsächlich war der Tod Christi auch wunderbar und einzigartig!

10. Die Auferstehung Christi war wunderbar

Alle vorherigen Propheten und Heiligen starben, wurden begraben und ihre Körper wurden wieder zu Staub. Aber mit Jesus geschah etwas Erstaunliches: Nachdem er starb und begraben wurde, stand er gemäß seiner eigenen Vorhersage von den Toten auf. Am Sonntag, dem dritten Tag nach seiner Kreuzigung und Beerdigung, stieg er aus seinem Grab und erschien den Jüngern. Innerhalb von vierzig Tagen sahen ihn einige Menschen lebendig und sprachen mit ihm. Dann stieg er in Anwesenheit seiner Jünger zum Himmel. Dort lebt er für immer bei Gott, dem Vater.

Unter allen Menschen, die auf der Erde gelebt haben, ist Jesus Christus der Einzige, der nach seinem Tod zum Leben zurück kam und nicht wieder gestorben ist.

In der Tat, ist er eine wunderbare Person!

8- فقر و فروتنی مسیح عجیب بود

معمولا هر پزشکی که بیماران را شفا می دهد، می تواند هدایای آنان را قبول کند و شخص ثروتمندی شود. همچنین مسیح نیز که محتاجان را مداوا می نمود، می توانست طلا یا جواهرات یا خانه یا املاک برای خود جمع آوری نماید، ولی او حتی جای سر نهادن نداشت. روزی پس از آنکه پنج هزار نفر را با پنج نان و دوماهی سیر کرده، آن جماعت خواستند او را پادشاه خود کنند. ولی مسیح تخت پادشاهی را قبول نکرد، زیرا سلطنت او سلطنت روحانی بود. شب قبل از مصلوب شدنش پای های دوازده شاگرد خود را شست تا سررمشق فروتنی برای آنها بشود. مسیح در موقع مصلوب شدنش هیچ نداشت و تنها دارای وی همان لباس تنش بود که سربازان مامور اعدامش، آن را بین خود تقسیم نمودند.

آیا عجیب نیست که شخص با قدرتی که توانست حیات، سلامتی، خوراک و نجات به دیگران بدهد حتی مسکن برای خود فراهم ننمود؟!

9- مرگ مسیح عجیب بود

مسیح در زمان حیاتش چند مرتبه پیشگویی مرگش را کرده و گفته بود که در اورشلیم مصلوب خواهد شد و روز سوم از مردگان خواهد برخاست. ولی چون شاگرد صمیمی او، پطرس این را شنید به او گفت: ((حاشا ازت ای خداوند که این برتئ هرگز واقع نخواهد شد)) (مت 22:16). لیکن مسیح پطرس را تو بیخ کرده، فرمود که فکر او فکر خدایی نیست، بلکه فکر شیطانی است که می خواهد از مرگ مسیح که برای فدیة گناهان است جلوگیری کند.

هنگامی که موقع مرگ مسیح رسید و دشمنانش برای دستگیری او آمدند، شاگردانش خواستند مانع شوند، ولی خود مسیح نگذاشت و حتی به پطرس فرمود که شمشیر خود را غلاف کند. آن وقت شخصا جلو رفته خود را به دشمنانش تسلیم کرد. وقتی روسا او را مسخره کرده می زدند، او خاموش ماند. وقتی سربازها دست ها و پاهای او را میخکوب نمودند، آنان را لعنت نمود و هلاک نکرد، بلکه برای آنان و جمیع دشمنانش دعا نموده، فرمود: ((ای پدر اینها را بیمارز، زیرا که نمی دانند چه می کنند)) (لو 34:23). وقتی که بالای صلیب بود روسای مذهبی او را تمسخر می کردند، ولی او هیچ جواب نمی داد. بعد از شش ساعت که بر صلیب زحمت دید، ندا کرد: ((ای پدر، به دست های تو روح خود را می سپارم)) (لو 46:23). این را که گفت جان بداد. آن وقت یکی از افسران رومی که نزدیک صلیب بود، از طرز مردن مسیح مجبور نبود بمیرد، زیرا اگر مایل بود می توانست خود را نجات دهد. ولی او داوطلبانه جان خود را قربانی گناه مردم نمود، چنان مه اشعیا نبی قرن ها قبل از او گفته بود: ((و حال آنکه به سبب نصیر های ما مجروح و به سبب گناهان ما کوفته گردید و تادیب سلامتی ما بر وی آمد، و از زخم های او ما شفا یافتیم. جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم، و هر یکی از ما به راه خود برگشته بود، و خداوند گناه جمیع ما را بر وی آمد، و از زخم های او ما شفا یافتیم. جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم، و هر یکی از ما به راه خود برگشته بود، و خداوند گناه جمیع ما را بر وی نهاد. او مظلوم شد اما تواضع نموده دهان خود را ننگشود)) (اش 7-5:53). یوحنا رسول راجع به مسیح می فرماید: ((اوست کفاره به جهت گناهان ما و نه گناهان ما فقط بلکه به جهت تمام جهان نیز)) (1- یو 2:2).

حقیقتا مرگ مسیح عجیب و بی مانند بود!

10- زنده شدن مسیح عجیب بود

جمیع پیامبران و مقدسین زمان قدیم مردند و دفن شدند و بدن های آنها به خاک برگشت. ولی در مورد عیسی مسیح چیزی غریبی اتفاق افتاد، زیرا پس از این که مرد و دفن شد، مطابق پیشگویی خودش از مردگان برخاست! در روز یکشنبه که سومین روز پس از مصلوب شدن و دفنش بود، از قبر بیرون آمده به شاگردانش ظاهر شد. در مدت چهل روز اشخاص زیادی او را زنده دیدند و با او صحبت کردند. آنگاه در حضور شاگردانش به آسمان صعود کرد. او اکنون در آنجا نزد خدای پدر زیست کی کند.

از تمام اشخاصی که در روی زمین زنده کرده اند، عیسی مسیح تنها کسی است که بعد از مرگ زنده شده و دیگر نمرده است.

واقعا که شخص عجیبی است!

11. Die Vorhersage Christus über seine Wiederkehr war wunderbar

Keine der vorherigen Propheten hat vor seinem Tod seinen Nachfolgern gesagt, dass er wiederkommen würde. Jesus Christus aber wies mehrmals auf seine Wiederkehr hin. Er sagte seinen Jüngern, dass sie wachsam bleiben und sich auf die Konsequenzen ihrer Taten vorbereiten müssen. Er teilte ihnen mit, dass er letztendlich verherrlicht vom Himmel herabkommen werde und alle ihn sehen können. Dann werde er auf seinem verherrlichten Thron Platz nehmen und alle Völker werden zu ihm kommen. Er wird sie richten und trennen, genauso wie man Schafe und Ziegen trennt. Einige werden dann für das ewige Leben und die anderen für die ewige Qual bestimmt.

Wie wunderbar und herrlich wird die Wiederkunft Christi sein und gleichzeitig wie fürchterlich für die, die ihm nicht nachgefolgt sind!

12. Die Stellung Christi ist wunderbar

Wer wahrhaftig Jesus Christus erkennt, erkennt auch, dass er eine Stellung besitzt, die höher als alle anderen ist. Viele Namen, die er hat, sprechen dafür. Viele haben ihn "Ruhollah" ("Geist Gottes") genannt. Er wurde auch "Wort Gottes" genannt. Der meistgebrauchte Begriff in den Evangelien für ihn ist aber "Sohn Gottes". Vor seiner Geburt, teilte der Engel Gabriel seiner Mutter mit: "Er wird Sohn Gottes genannt werden". Gott ist Geist und Jesus gilt auch als sein geistlicher Sohn. Jesus sprach selbst meistens von Gott als "meinen Vater". Als einer der Jünger Christus bat, ihm den himmlischen Vater zu zeigen, erwiderte er: "Schon so lange bin ich bei euch, und du hast mich nicht erkannt? Wer mich gesehen hat, hat den Vater gesehen. Glaubst du nicht, dass ich im Vater bin und dass der Vater in mir ist?" (Joh 14,9-10). Ein anderes Mal sagte er: "Ich und Vater sind eins". Keiner der Propheten hatte so etwas von sich behauptet.

Die Stellung Jesus Christi ist wahrhaftig hoch und wunderbar!

13. Der Einfluss Christi auf die Welt ist wunderbar

Jesus Christus hat nichts von dem gemacht hat, was die Großen der Welt bis heute üblicherweise tun. Er schrieb kein Buch, er machte keine Eroberungen, er errichtete keine Regierung, er saß auf keinem Thron, und er erfand nichts Neues wie damals das Radio usw. Die meiste Zeit seines Lebens verbrachte er in einer kleinen Stadt namens Nazareth, wo er sich mit der Schreinerei beschäftigte. Sein geistlicher Dienst dauerte nicht länger als dreieinhalb Jahren. Trotzdem ist er heutzutage die berühmteste Person der Welt. Die Evangelien, die seine Jünger über ihn niedergeschrieben haben, wurden in mehr als 1500 Sprachen übersetzt und sie werden immer noch mehr als alle anderen Bücher verkauft. Tausende von Männern und Frauen haben ihre Heimat verlassen, um das Evangelium auf der ganzen Welt zu verkünden. In den meisten Ländern gibt es viele Leute, die ihn lieben, stolz darauf sind, zu seinen Nachfolgern zu gehören und bereit sind, ihm sogar ihr Leben zu schenken.

Der, der nach 1900 Jahren immer noch so einen großen Einfluss besitzt, muss wirklich eine wunderbare Person sein!

14. Die ständige Gemeinschaft Christi mit seinen Jüngern und allen, die ihm nachfolgen, ist wunderbar

Christus sagte vor seiner Himmelfahrt nicht nur vorher, dass er in Herrlichkeit zurückkehrt, sondern versprach auch seinen Jüngern, dass er immer geistlich bei ihnen bleibt. In diesem Sinne sagte er: "Darum geht zu allen Völkern und macht alle Menschen zu meinen Jüngern... Ich bin bei euch alle Tage bis zum Ende der Welt" (Mt 28,19-20). Ein anderes Mal sprach er: "Wo zwei oder drei in meinem Namen versammelt sind, da bin ich mitten unter ihnen" (Mt 18,20). Die Jünger waren sogar nach seiner Himmelfahrt nicht allein. Sie brauchten keinen Vertreter für Christus, weil Christus selbst durch seinen Geist bei ihnen geblieben war. Er leitet, unterstützt und tröstet seine Anhänger bis heute. Er vergibt ihnen, reinigt sie von den Sünden und offenbart ihnen die Liebe Gottes. Weil er von den Toten auferstanden ist und ewig lebt, kann er uns jederzeit helfen. Christus möchte, dass alle Menschen mit ihm befreundet sind. Deshalb lädt er jeden zu sich selbst ein und sagt: "Kommt alle zu mir, die ihr euch plagt und schwere Lasten zu tragen habt. Ich werde euch Ruhe verschaffen" (Mt 11,28).

Diese liebevolle Einladung Christi ist wohl eine wunderbare Einladung!

11- پیشگویی مسیح در مورد برگشتش عجیب بود

هیچ کدام از انبیا قبلی پیش از وفاتشان به پیروان خود نگفتند که خواهند برگشت. لیکن عیسی مسیح مکررا به بازگشت خود اشاره می کرد، و به شاگردان خود فرمود که باید بیدار و منتظر آمدن او بوده، برای یافتن نتایج اعمال خود حاضر باشند. او فرمود که در آخر دنیا با جلال از آسمان خواهد آمد و هرکس او را خواهد دید. آن وقت بر کرسی جلال خود خواهد نشست و جمیع امت ها پیش او جمع خواهند شد، و بر آنها داوری کرده آنان را از یکدیگر جدا خواهد نمود، و بر آنها داوری کرده آنان را از یکدیگر جدا خواهد نمود، چنان که چوپان میش ها را از بزها جدا می کند، بعضی را برای حیات جاودانی و بعضی را برای عذاب دایمی.

رجعت مسیح چقدر عجیب و با جلال خواهد بود، ولی برای کسانی که او را اطاعت نکرده اند چقدر هولناک!

12- مقام مسیح عجیب است

هر کسی که حقیقتا با عیسی مسیح آشنا شود، می فهمد که او دارای مقامی است بالاتر از دیگران و لقب های که او داراست خود شاهد بر این است: زیرا بسیاری از مردم او را ((روح اله)) (یعنی روح خدا) می گویند و به ((کلمه خدا)) نیز نامیده شده است. لیکن لقبی که بیشتر در انجیل به او داده شده ((پسر خدا)) می باشد. قبل از تولد مسیح جبرائیل فرشته به مریم مادر عیسی فرمود: ((او پسر خدا خوانده خواهد شد)). خدا روح است و عیسی هم پسر روحانی خدا استو عیسی غالبا خدا را ((پدر آسمانی را به او نشان دهد، جواب داد: ((در این مدت با شما بوده ام آیا مرا نشناخته ای؟ کسی که مرا دید پدر را دیده است. آیا باور نمی کنی که من در پدر هستم و پدر در من است؟)) (یو 9:14 و 10) در موقع دیگری مسیح فرمود: ((من و پدر یک هستیم)) هیچ کدام از پیامبران هرگز چنین ادعایی نکرده اند. واقعا مقام عیسی مسیح عالی و عجیب بود!

دولتی را تاسیس نکرده، بر تخت سلطنتی ننشسته، و چیز عجیبی مثل چراغ برق و رادیو و غیره اختراع نکرده است. بیشتر عمر او در شهر کوچکی موسوم به ناصره، جایی که مشغول نجاری بود، صرف شده و خدمت روحانی او از سه سال و نیم بیشتر طول نکشید. با وجود این او امروز معروف ترین شخص دنیاست! کتاب انجیل که شاگردانش راجع به او نوشتند، به بیش از هزار و پانصد زبان ترجمه شده و از هر کتابی که در عالم نوشته شده است، بیشتر به فروش می رسد. هزاران نفر از مردان و زنان وطن خود را ترک کرده به تمام دنیا برای انتشار انجیل رفته اند. در بیشتر ممالک اشخاص زیادی هستند که او را دوست دارند و افتخاد می کنند که پیروان او باشند و حاضرند جان خود را در راه او نثار کنند. کسی که بعد از هزار و نهصد سال هنوز دارای چنین نفوذ عظیمی است واقعا شخص عجیبی می باشد!

14- معاشرت همیشگی مسیح با پیروانش عجیب است

مسیح قبل از صعود به آسمان نه تنها پیشگویی بازگشت پر جلال خود را در آخر دنیا نمود، بلکه به شاگردان خود وعده نیز داد که همیشه روحا با آنها خواهد بود، چنان که فرمود: ((رفته همه امتت ها را شاگرد سازید. و اینک هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می باشم)). (مت 28:19-20). در وقت دیگری فرمود: ((جایی که دو یا سه نفر به اسم من جمع شوند، آنجا در میان ایشان حاضرم)). لذا وقتی که مسیح به آسمان رفت شاگردانش تنها نبودند که محتاج باشند شخص دیگری بیاید و جای مسیح را بگیرد، زیرا خود مسیح به وسیله روحش نزد آنها باقی مانده بود، و تا امروز پیروان خود راهنمایی و تقویت فرموده تسلی می دهد، آنها ظاهر می سازد. او چون کهاز مردگان برهاست و تا ابد زنده است می تواند ما را کمک نماید. مسیح میل دارد تمام بشر با او دوست باشند، پس هر کس را به سوی خود دعوت کرده می گوید: ((بیایید نزد من ای تمام زحمتکشان و گران باران و من شما را آرامی خواهم بخشید)) (مت 28:11). دعوت دلنشین مسیح چه دعوت عجیبی است!؟

15. Noch etwas Wunderbares

Die vierzehn Begründungen, die wir eben gelesen haben, sind feste Beweise dafür, warum Jesus Christus den Namen "Wunderbar" wahrhaftig verdient, ein Name, den er Jahrhunderte vor seiner Geburt durch die Propheten erhalten hatte. Alles über ihn und von ihm war wunderbar, aber vielleicht am wunderbarsten ist die Tatsache, dass Christus bereit ist, in unserem sündenvollen Herzen wohnhaft zu werden, weil er sagte: "Ich stehe vor der Tür und klopfe an. Wer meine Stimme hört und die Tür öffnet, bei dem werde ich eintreten und wir werden Mahl halten" (Offb 3,20).

Lieber Freund, dieser wunderbare Erlöser ist heute zu deinem Herzen gekommen und bittet um Einlass. Er ist gestorben, um dich von den Sünden zu erlösen und lebt, um dir Leben zu schenken. Er kennt alle deine Trauer, Plagen und Bedürfnisse und möchte dich segnen und froh machen.

Lieber Freund, nachdem du einiges über die wunderbarste Person auf der Welt erkannt hast, wie möchtest du dich entscheiden?

Du kannst ihn nicht einfach ignorieren, weil er der einzige Erlöser des Menschen vom Fluch der Sünden ist.

Wenn du aus der Tiefe deines Herzen Jesus Christus als deinen Erlöser von den Sünden anerkennen möchtest, schlage ich dir vor, dass du vom Glauben erfüllt das folgende Gebet vorliest:

"Jesus Christus, Herr, nachdem ich diesen Text über deine wunderbaren Eigenschaften gelesen habe, denke ich nach und komme zum Glauben, dass du der einzige Erlöser und Herr der Menschen bist. Ich weiß ganz genau, dass ich ein verdammungswürdiger Sünder bin und die Erlösung nötig habe. Ich glaube daran, dass du für meine Erlösung von den Sünden gestorben und von den Toten auferstanden bist, um mir das ewige Leben zu schenken.

Jesus Christus, Herr, jetzt öffne ich dir mein Herz und nehme dich als meinen Erlöser an. Ich wende mich von den Sünden ab und ergebe mich dir, dem Herrn und meinem Besitzer. Ab jetzt habe ich vor, nur dir nachzufolgen. Ich danke dir vom ganzen Herzen für die Vergebung meiner Sünden und das Geschenk des ewigen Lebens. Amen."

Wenn ihr ihn wirklich als euren wahren Erlöser anerkennt, werdet ihr, nach dem Gotteswort, die Erlösung und das ewige Leben finden und zu der geistlichen Familie Gottes gehören. Wie im Evangelium steht: "Allen aber, die ihn aufnahmen, gab er Macht, Kinder Gottes zu werden, allen, die an seinen Namen glauben" (Joh 1,12).

Wir möchten euch bitten, uns über euren Glauben an Messias zu informieren, damit wir euch in eurem neuen Leben helfen können.

15- یک چیز عجیب دیگر

دلایل چهارده گانه فوق برهان قاطعی است که عیسی مسیح مستحق اسم ((عجیب)) می باشد، یعنی اسم که قرن ها پیش از تولدش به وسیله پیامبر خدا به او داده شد. همه چیز او عجیب بود، لیکن شاید آنچه از همه عجیب تر باشد این است که مسیح حاضر است در دل های پرگناه ما ساکن شود، زیرا می فرماید: ((اینک بر در ایستاده می گویم، اگر کسی صدای مرا بشنود و در را باز کند بنزد او در خواهم آمد و با وی شام خواهم خورد (با او معاشرت خواهم کرد) و او نیز با من. (مکا 3:20)

دوست عزیز، این منجی عجیب امروز بر در قلب تو آمده و اجازه دخول می طببد. او جان داد تا تو را از گناه نجات دهد و زیست می کند تا به توحیات بخشد. او تمام غم ها و زحمات و احتیاجات تئ را می داند، و مایل است تو را برکت دهد و شاد سازد.

دست عزیز اکنون که با خواندن این جزوه با عجیب ترین شخص روی زمین یعنی عیسی مسیح آشنا شده اید، تصمیم شما در مورد او چیست؟

شما نمی توانید نسبت به او بی تفاوت باشد زیرا او تنها نجات دهنده بشر از لعنت گناه می باشد.

اگر از صمیم قلب مایلید که عیسی مسیح را به عنوان نجات دهنده خود از گناه بپذیرید، تقاضا می کنم که دعای زیر را با ایمان کامل بخوانید:

((ای عیسی مسیح خداوند، از خواندن این جزوه که راجع به خصوصیات عجیب تو است به این نتیجه رسیده ام و ایمان دارم که تئ تنها نجات دهنده و خداوند بشر هستی. می دانم که من گناهکار محکومی می باشم و به نجات احتیاج دارم.

((ایمان دارم که تو برای رهایی من از گناه جان دادی و از مردگان برخاستی تا به من حیات جاودانی ببخشی)).
((عیسی مسیح خداوند، هم اکنون قلب خود را به روی تو باز می کنم و تو را به عنوان نجات دهنده خود می پذیرم. از گناه روی برمی گردانم و خود را به تو که خداوند و مالک من هستی تسلیم می کنم. از این به بعد تصمیم دارم که فقط تو را پیروی کنم. از صمیم قلب تو را برای آمرزیدن گناهانم و عطا کردن حیات جاودانی به من شکر می گویم، آمین)).

اگر واقعا عیسی مسیح را نجات دهنده خود می دانید برطبق کلام خدا شما نجات یافته و حیات جاودانی را بدست آورده اید، و نیز جزو خانواده روحانی خدا گشته اید. چنانکه در انجیل مسیح نوشته شده است < ((به آن کسانی که او (عیسی مسیح) را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او ایمان آورد)). (یو 12:1)

از شما تقاضا داریم که ما را

از ایمانتان نسبت به مسیح آگاه سازید تا بتوانیم شما را در حیات تازه ای که یافته اید کمک کنیم.

2-1 Die Bibel

Die Briefe von Paulus in der Reihenfolge: RoCoCo GalEphPhi ColThesThes TimTimTit PhilHe !

"Diese (die Zeichen) sind aber aufgeschrieben, damit ihr glaubt, dass Jesus der Messias ist, der Sohn Gottes, und damit ihr durch den Glauben das Leben habt in seinem Namen" (Joh 20,31).

"Dieser Jünger ist es, der all das bezeugt und der es aufgeschrieben hat; und wir wissen, dass sein Zeugnis wahr ist" (Joh 21,24).

Was einige sagen...

* Gott hat zu den Menschen gesprochen, und sein Wort wurde durch die Heilige Schrift an uns übermittelt.

* In diesem Fall ist die Frage: **Warum haben Juden, Christen und Muslime kein gemeinsames Buch?** Christen werden doch auch wie die Juden "Volk des Buches" genannt. Inwiefern ist dieser Begriff aber richtig?

* Für Christen hat Gott durch die **Bibel** zu den Menschen gesprochen und sich offenbart. Deshalb gilt die **Bibel** als ihre Heilige Schrift. Was ist hier unterschiedlich mit der Heiligen Schrift der Juden? Moses verbrachte vierzig Tage auf dem Sinai Berg und Gott offenbarte ihm während dieser Zeit die Thora.

* **Christen** handeln in Bezug auf die Bibel freier als andere.

* Juden und Christen besitzen auch einige apokryphe Bücher.

* Die Bibel beinhaltet auch unmoralische Teile.

Was Christen sagen...

1. Die Bibel muss man als eine lebendige Überlieferung betrachten

Das **jüdische** Volk hat von Anfang an Erfahrungen mit Gott und seinem Rettungsakt gehabt. Es besann sich über Jahre dieser Erfahrungen und schrieb letztendlich diese Tradition, oder besser gesagt, diese Überlieferung nieder (AT).

Die Kirche erinnert sich nach der Herabkunft des Heiligen Geistes an "Was von Anfang an war, was wir gehört haben, was wir mit unseren Augen gesehen, was wir geschaut und was unsere Hände angefasst haben, das verkünden wir: das Wort des Lebens" (1 Joh 1,1). Sie wiederholt jedesmal dieses Wort in ihren Liturgien und bezeugt das, was nach Jahren niedergeschrieben wurde (NT).

آشنایی با ایمان کلیسا

کتاب مقدس (Biblia)

ترتیب نامه های پولس ' RoCoCo, GalEphPhi, ColThesThes, TimTimTit, PhilHe' !!!=
!!!=

«اما این ها نوشته شد تا ایمان آورید که عیسا همان مسیح، پسر خداست. و تا با ایمان، در نام او حیات داشته باشید» (یوحنا ۲۰:۳۱).
«این شاگردی است که بر این چیزها شهادت می دهد و این هارا نوشته است. ما می دانیم که شهادت او راست است.» (یوحنا ۲۱:۲۴).

آن چه بعضی ها می گویند . . .

* خدا سخن گفته و کلامش به واسطه ی کتب مقدسه به ما انتقال یافته است.

* بنابراین چرا یهودیان، مسیحیان، مسلمانان، یک کتاب ندارند؟

همانند یهودیان، مسیحیان را نیز « اهل کتاب» می نامند. اما تا چه اندازه این عنوان صحیح است؟

* برای مسیحیان، خدا در کتاب مقدس (Biblia) سخن گفته و خود را آشکار ساخته است. به این دلیل، (کتابها =Biblia)، کتاب مقدس آن هاست.

چه فرقی با کتاب مقدس یهودیان دارد؟

موسی به مدت چهل شبانه روز به کوه سینا رفت و خداوند در این مدت تورات را به او وحی کرد.

* مسیحیان با کتاب مقدس، بیش از حد آزادانه رفتار می کنند.

* یهودیان و مسیحیان، کتب مقدسه تحریف شده دارند.

* کتاب مقدس قسمت های غیراخلاقی دارد.

آن چه مسیحیان می گویند . . .

۱- کتاب مقدس را باید در يك روایت زنده جای داد.

قوم یهود، ابتدا از وجود خدا و عمل نجات او تجربه داشتند و در طول زمان بر این تجربه تعمق کرده بعد از سالیان سال، این سنت یا بهتر بگوییم این روایات را به رشته ی تحریر در آوردند.

هم چنین کلیسا بعد از نزول روح القدس درباره ی آن چیزی که در طول مأموریت عیسا « نگریستند و مخصوصا در زمان مرگ و رستاخیز تماشا کردند و دست هایشان لمس کردند درباره ی کلمه ی حیات» (اول یوحنا ۱: ۱) در نماز یادآوری کردند و در شهادت اعلام نمودند که بعد از چندین سال این روایات به رشته ی تحریر در آمدند.

Es ist anzumerken, dass alle diese Überlieferungen und Schriften unter Inspiration des Heiligen Geistes niedergeschrieben wurden. Deshalb gilt die Heilige Schrift als ein wichtiges Zeichen für die Zuverlässigkeit der Tradition und den Glauben der Kirche.

Auch heute noch orientieren sich die Christen unter Anleitung der zuständigen kirchlichen Autoritäten an diesen Überlieferungen und schöpfen aus den Schriften Kraft für ihren Glauben; denn "Keine Weissagung der Schrift darf eigenmächtig ausgelegt werden" (2 Petr 1,20; 3,15-17).

2. Ein Buch mit Jesus im Mittelpunkt

Für die Christen steht Jesus im Mittelpunkt dieses lebendigen Wortes, dessen Überlieferung immer neu von jeder Generation des Volkes Gottes zu empfangen ist.

Die ältesten Schriften der Bibel ebnen den Weg für das Kommen Jesu. "Über mich hat Moses geschrieben" (Joh 5,46). Und das Neue Testament überliefert und erzählt von seinem Kommen. "Jesus ist das Wort Gottes" (Joh 1,1; Offb 19,13).

3. Eine einzige Bibel

Die Bibel ist kein wissenschaftliches Buch, das die Erläuterung der Geheimnisse der Welt zum Ziel hat, sondern sie ist ein religiöses Buch; das Buch des Bundes zwischen Gott und seinem Volk, der immer bestehen bleibt.

Darum steht die Bibel im Mittelpunkt des religiösen christlichen Lebens:

- * Im Mittelpunkt der alltäglichen Gebete,
- * Im Mittelpunkt der Erziehung,
- * Im Mittelpunkt des Lebens mit all seinen Erfahrungen durch alle Zeiten,
- * Im Mittelpunkt christlicher Gemeinden und kirchlicher Liturgie.

Die Bibel ist das Buch des Lebens!

4. Ein Buch wie eine Bibliothek

Die Bibel (Biblia auf Griechisch = die Bücher) enthält 73 Bücher; die 46 Bücher, die vor Jesus geschrieben wurden, heißen Altes Testament (Die heiligen Bücher der Juden), während die 27 Bücher, die nach Jesus geschrieben wurden, Neues Testament genannt werden.

- * Die Bibel ist eine Sammlung verschiedener Bücher gegliedert nach:
  - Dem Alter: Sie wurden von 90 Jahren vor Christus (*bezieht sich auf die Septuaginta, die griechische Fassung des AT, die Texte selbst sind weitaus älter*) bis (*spätestens*) 100 Jahren nach Christus niedergeschrieben (*die Schriften des NT werden mittlerweile von den führenden Forschern sämtlich früher datiert*).
  - Der Sprache: Hebräisch, Aramäisch, Griechisch.
  - Dem literarischen Stil: Es sind geschichtliche Überlieferungen, kultische und Rechtsvorschriften (Scharia), Sprichwörter, Gebete, Briefe und kurze Geschichten. Jeder kluge Leser kann diese Verschiedenheit klar - und abgesehen von anderen Eigenschaften - unterscheiden.

- * Trotzdem betrachten Christen die Bibel als ein einziges Buch im wahren Sinne des Wortes.

لازم به ذکر است که همه این تجربیات و تعمق روایات و نوشته ها در نور روح القدس انجام شده است.

بنا براین، کتاب مقدس نشانه ی مهم و اصیل سنت و ایمان کلیسا می باشد.

امروز نیز مسیحیان می کوشند که در جریان این سنت مقدس کلیسا با کمک مسئولان و مقدسین جای گرفته و حرکت کنند.

زیرا « هیچ نبوت کتاب مورد تفسیر شخص نمی باشد. » (دوم پطرس ۱ : ۲۰ : ۳ : ۱۵-۱۷)

۲- کتابی که عیسا مرکز آن است

برای مسیحیان، عیسا در رأس این کلام زنده ی خداست. در قله ی کلام خدا که همواره باید در روایت زنده قوم خداوند دریافت شود.

قدیمی ترین متون کتاب مقدس، آمدن عیسا را تدارک می بینند [موسی درباره ی من نوشته است (یوحنا ۵ : ۴۶)] و عهد جدید، آمدن او را روایت می کنند و توضیح می دهند.
عیسا « کلام خدا » است (یوحنا ۱: ۱: مکاشفه ۱۹: ۱۳).

۳- یک کتاب مقدس

کتاب مقدس یک کتاب علمی نیست که هدفش توضیح اسرار جهان باشد، بلکه یک کتاب مذهبی است. کتاب عهدی مابین خدا و قومش، عهدی که همواره بالفعل است!

به این دلیل، کتاب مقدس در مرکز زندگی مذهبی مسیحی قرار می گیرد:

* در مرکز نیایش روزانه اش،

* در مرکز تعلیم و تربیتش،

* در مرکز زندگی و تجربیات مختلف در تمام ایام،

* در مرکز جماعات مسیحی و آیین کلیسا

کتاب مقدس کتاب زندگی است!

۴- کتابی مانند کتابخانه

(Biblia = کتاب ها، به یونانی) در حقیقت شامل ۷۳ کتاب است؛ ۴۶ کتاب آن که قبل از عیسا نوشته شده:

عهد عتیق (کتاب مقدس یهودیان) نام دارند و ۲۷ کتاب که بعد از عیسا نوشته شده: عهد جدید نام گرفته اند.

* کتاب مقدس مجموعه ای است از کتاب های گوناگون:

- از نظر قدمت: از نه قرن قبل از عیسا تا یک قرن بعد از عیسا مسیح نوشته شده است:

- از نظر زبان: عبری، آرامی، یونانی

- از نظر سبک ادبی: روایت تاریخی، شریعت، امثال، اشعار، نیایش ها، نامه ها، حکایت های کوتاه است و هر

خواننده ی آگاهی می تواند، به تنهایی این گوناگونی را ببیند.

* با وجود این، مسیحیان آن را یک کتاب، و حتی آن کتاب را به معنای واقعی کلمه می دانند.

5. Ein inspiriertes Buch

Nach dem Glauben der Christen wurden alle Bücher, die dieses einzige Buch beinhaltet, unter Inspiration Gottes (des Heiligen Geistes) geschrieben.

* Das bedeutet nicht, dass Gott sie selbst geschrieben/diktiert hat, sondern sie wurden durch Menschen geschrieben, durch Schriftsteller und Propheten, die überzeugt waren, dass sie dazu durch Gott und aus dem Volk berufen waren, mit dem Gott durch den Bund in Gemeinschaft leben wollte.

* Die Verfasser der Bibel haben die Texte entsprechend ihrer eigenen Begabungen und zeitbedingten Einsichten und Ausdrucksweisen geschrieben, aber immer inspiriert durch den Geist Gottes. Auf diese Weise erzählen sie vom Bund Gottes in der Geschichte ihrer Völker. Diese Schriften sind gleichzeitig Wort der Menschen und Wort Gottes.

Wonach Christen streben...

1. Sie versuchen, das Wort Gottes zu verstehen. Nicht dass sie daraus eine Scharia gestalten, sondern dass sie seinen Geist verstehen können. Über die alten Worte in der Bibel hinaus nehmen sie das wahr, was Gott heute ihnen sagen möchte und versuchen dessen Sinn zu verstehen. Sie verbinden sich auf diese Weise mit den Glaubenserfahrungen der Menschen, über die in diesem Buch berichtet wird. Sie versuchen zu verstehen, wie diese alten Überlieferungen ihr eigenes Leben erleuchten und bereichern können.

So wird das Wort der Bibel, wenn man sich richtig darauf besinnt, für Christen zum lebendigen aktuellen Wort Gottes.

Um die rechte Bedeutung der Bibeltexte zu verstehen, sollte man jeden Text in drei Etappen interpretieren: der Sinn des Textes selbst, der Sinn im kompletten Textzusammenhang und der geistliche und lebendige Sinn des Textes (Sitz im Leben).

a. Sinn des Textes: Diesen wichtigen Sinn müssen wir mit der Hilfe von Experten verstehen lernen, damit wir begreifen können, welche Aussage die Verfasser den Lesern übermitteln wollen. Dazu muss man zwei Punkte klären: erstens die Stimmung und die Mentalität des Verfassers zusammen mit dem Schreibstil, den er verwendet hat, und zweitens die Art und Weise der Fragestellungen der Menschen oder Gruppen, für die der Verfasser schreibt.

b. Sinn im kompletten Textzusammenhang: Jeder inspirierte Text hat in der Bibel seinen eigenen Platz, deshalb muss man ihn in Bezug auf die verschiedenen Begriffe und Themen der Bibel und mit der Gewissheit, dass sich der vollständige Sinn im Geheimnis Jesu selbst verbirgt, interpretieren, weil Jesus selbst die Hauptereignisse seines Lebens und Todes und seiner Auferstehung im Lichte der Thora und der Worte aller Propheten interpretierte (Lk 24,13-32). Wir sind nicht ein Volk des Buches, sondern das Volk einer bestimmten Person, das heißt die Jünger Christi, dieses menschengewordenen und auferstandenen Wortes Gottes.

c. Geistlicher und lebendiger Sinn des Textes: Man muss den Sinn eines Textes im Lichte des Heiligen Geistes, der die Kirche zur Wahrheit führt (Joh 16,13) und in Bezug auf unser heutiges Leben interpretieren, weil Gott, der sein Wort durch die verschiedensten Ereignisse und Erfahrungen seinem auserwählten Volkes offenbart hat, heute auch durch die Ereignisse, Kulturen und Zivilisationen der Menschen mit uns spricht. Deshalb müssen wir auch das heutige Wort hören und verstehen, das uns in der Bibel entgegentritt, weil auf diese Weise unsere Lebensart und Mentalität besser verstanden werden können.

2. Sie nehmen Anteil an der Bibel

Die Christen hören zumeist zusammen mit ihren Brüdern, in der Gemeinde oder in der Kirche, das Wort der Bibel.

Außerdem studieren sie sie auch oft, wenn sie allein sind, um ihren Sinn begreifen und sie in ihren Herzen reflektieren zu können.

۵- یک کتاب الهامی

به اعتقاد مسیحیان تمام کتبی که در این کتاب یگانه جای دارند، تحت الهام خدا نوشته شده اند.

* نه این که خدا آنها را نوشته باشد بلکه این کتب توسط انسان ها نوشته شده اند، پیامبرانی که ایمان داشتند از طرف خدا، از میان قومی که خدا می خواست با آنها به عهد زندگی کند، دعوت شده اند.

* ولی این نویسندگان که هر یک با نبوغ شخصی خود آن را به نگارش در آورده، منور شده، بارور گردیده و الهام یافته از روح خدا است. به این ترتیب، آنها عهد خدا را در تاریخ قومشان روایت می کنند: این نوشته ها در عین حال کلام انسان و کلام خدا هستند.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

۱- آنها می کوشند کلام خدا را درک کنند. نه این که از آن یک شریعت بسازند، بلکه تا روح آن را بفهمند. از ورای این گفتارهای قدیمی که در کتاب مقدس آمده است، آنها، آن چه را که خدا امروز به ایشان می گوید دریافت می کنند و به معنای آن پی می برند. و بدین ترتیب، به تجربه ی ایمانی انسان هایی که در این کتاب آمده اند، می پیوندند. آنها می کوشند تا بدانند، چطور این تجربه ی قدیم می تواند تجربه ی آنها را منور و بارور سازد.

کلام کتاب مقدس، به شرطی که درست بر آن تعمق شود، برای آنها کلام زنده ی امروز خدا می شود.

جهت تعمق بر معنای مختلف کتاب مقدس هر متن را می توان در سه مرحله تفسیر کرد: معنای خود متن، معنای کامل متن، معنای روحانی و زنده متن.

الف: معنای خود متن: را که اهمیت خاصی دارد با کمک متخصصین باید درک کنیم که نویسندگان چه مفهومی را می خواسته اند بیان کنند و چه چیزی را به خوانندگان متن آن منتقل سازند. بنابراین، دو مورد را باید روشن کرد: اول حالت و طرز فکر نویسنده، همراه با سبک نگارشی که استفاده نموده؛ دوم حالت سؤال های اشخاص یا گروه مورد نظر نویسنده.

ب: معنای کامل متن: هر متنی الهام شده در کل کتب مقدسه جا می گرفته، بنابراین باید آن را در ارتباط با اصلاحات و موضوع های مختلف کتاب مقدس، با علم به این که این معنای کامل در راز عیسای مسیح نهفته است زیرا خود او اتفاق محوری مرگ و رستاخیزش در نور تورات و همه پیامبران تفسیر می کرد (لوقا ۲۴: ۱۳-۳۲). ما اهل کتاب نیستیم، بلکه اهل آن کس، یعنی شاگردان مسیح، آن کلام تن گرفته و رستاخیز کرده.

ج: معنای روحانی و زنده متن: در نور روح القدسی که کلیسا را به حقیقت کامل می رساند (یوحنا ۱۶: ۱۳) مفهوم متنی را باید درک کرد در ارتباط با زندگی امروز ما، زیرا خدایی که از راه اتفاقات و تجربیات مختلف قوم برگزیده، کلام خود را آشکار نموده، امروز نیز از راه اتفاقات و فرهنگ و تمدن خودمان صحبت می کند. پس، این سخن فعلی باید در ارتباط با کتاب مقدس را شنیده و درک کنیم. زیرا طرز فکر و زندگی امروز ما در نور متن بهتر درک خواهد شد.

۲- آنها در کتاب مقدس شریک می شوند.

معمولاً با برادرانشان، در اجتماع، در کلیسا، به کتاب مقدس گوش می دهند.

هم چنین، اغلب در تنهایی، آن را با دقت می خوانند تا معنایش را دریابند و آن را در قلب خود منعکس سازند.

3. Sie setzen die Bibel in die Tat um (Das Wort leben)

Jesus sagt: "Nicht jeder, der zu mir sagt: Herr, Herr, wird in das Himmelreich kommen, sondern nur, wer den Willen meines Vaters im Himmel erfüllt" (Mt 7,21).

Nachdem man das Wort der Bibel vernommen hat, muss man es in die Tat umsetzen. Man muss sein Leben ändern, damit es mit dem Wort Gottes übereinstimmt.

Wort der Heiligen Schrift

Wort Gottes: *"Denn wie der Regen und der Schnee vom Himmel fallen und nicht zu ihm zurückkehren, sondern die Erde tränken, so dass sie keimt und sprosst, Samen bringt für die Aussaat und Brot zur Nahrung, so ist es auch mit dem Wort, das meinen Mund verlässt: Es kehrt nicht leer zu mir zurück, sondern bewirkt, was ich will und erreicht all das, wozu ich es ausgesandt habe" (Jes 55,10-11).*

Text zur gemeinsamen Besinnung: Mk 1,21-34

۳- آنها کتاب مقدس را به عمل درمی آورند.

عسا می گوید: «نه هر که مرا خداوند، خداوند گوید داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آن که اراده ی بدر مرا که در آسمان است به جا آورد» (متی ۷: ۲۱).
بعد از شریک شدن در کلام کتاب مقدس، باید آن را به عمل درآورد. باید زندگی خود را تغییر داد تا با کلام خدا هم آهنگ شد.

کلام کتاب مقدس

کلام خداوند: «چنان که باران و برف از آسمان می یارد و به آن جا برنمی گردد بلکه تا زمین را سیراب کرده، آن را بارور و برومند سازد، و بزرگتر را تخم و خورنده را نان می بخشد، هم چنان کلام من که از دهانم صادر گردد خواهد بود، نزد من بی ثمر نخواهد برگشت، بلکه آن چه را که خواستم به جا خواهد آورد و برای آن چه آن را فرستادم کامران خواهد گردید.» (اشعیا ۵۵: ۱۰-۱۱).

متن جهت مطالعه ی گروهی مرقس 1:21:34

2-2. Die Propheten

"Wir glauben an den Heiligen Geist,... der gesprochen hat durch die Propheten" (Aus dem Großen Glaubensbekenntnis der katholischen Kirche).

"Denn niemals wurde eine Weissagung ausgesprochen, weil ein Mensch es wollte, sondern vom Heiligen Geist getrieben haben Menschen im Auftrag Gottes geredet" (2 Petr 1,21).

Was einige sagen...

* Was nutzen die Propheten? Zum Leiten seines Lebens braucht der Mensch kein Licht außer seiner eigenen Logik und Freiheit.

* Propheten sind diejenigen, die behaupten, über die Zukunft Bescheid zu wissen. In der Akzeptanz dieser Behauptung sind jede Menge Unwissenheiten und Naivitäten versteckt, auch wenn man manche Prophezeiungen als Folge einiger natürlicher Fähigkeiten (innerliche Kenntnisse, Sensibilität und außerordentliche Feinheit des menschlichen Wesens) betrachten kann.

* Die Bücher, die in der Heiligen Schrift den Propheten zugeordnet werden, sind viel zu menschlich (in Bezug auf ihren Stil, ihre Bilder, usw.), um als offenbarte Bücher Gottes betrachtet werden zu können.

* Propheten wie Noah, Abraham, Moses und die anderen sind jeder mit einzigartigen Aufträgen gekommen, man muss ihnen gehorchen und folgen.

* Juden und Christen behaupten aus ihren religiösen Engstirnigkeiten, dass die wahren Propheten nur von ihnen entstammen.

* Sogar heutzutage behaupten einige, dass sie Botschaften von Gott an die Menschen mitteilen sollen.

Was Christen sagen...

1. Diener des Bundes

Propheten sind von Gott dazu verpflichtet, sein Wort den Menschen mitzuteilen. Gott hat, besonders nach seiner Offenbarung auf dem Berg Sinai, Menschen wie Moses auserwählt. Er inspirierte sie mit seinem Wort zur Mitteilung seiner Versprechungen, Kenntnisnahme seines Willens und Aufforderung der Menschen hin zur Treue. Weil das Geheimnis Gottes in den Erlebnissen des auserwählten Volkes deutlich wird, muss der Prophet über die aktuellen Ereignisse nachdenken und ihren Sinn und ihre geistliche Bedeutung im Lichte früherer Erfahrungen und durch Erleuchtung seitens Gott erkennen. "Was siehst du, Jeremia" (Jer 1,4-19). Propheten erkennen die Gegenwart Gottes in der Geschichte der Menschen und teilen das mit, damit sie die Menschen zur Erlösung hinführen. Deshalb sind sie Gott sehr nah: "Du hast mich betört, o Herr, und ich ließ mich betören" (Jer 20,7). Die Propheten sind außerdem wie Wächter ihrem Volk nah. Gott sprach zu Ezechiel: „Du aber, Mensch, ich gebe dich dem aus Israel als Wächter. Wenn du ein Wort aus meinem Mund hörst, musst du sie vor mir warnen" (Ez 33,7).

پیامبران

«ما ایمان داریم... به روح القدس که به واسطه ی پیامبران سخن گفته است» (قانون ایمان مسیحی).
 «زیرا وحی هیچ گاه به اراده انسان آورده نشد، بلکه آدمیان تحت نفوذ روح القدس از جانب خدا سخن گفتند» (۲. پطرس ۱: ۲۱).

آن چه بعضی ها می گویند . . .

- * پیامبران چه فایده ای دارند؟ انسان برای هدایت زندگی خود به نوری جز منطق و آزادی خویش احتیاج ندارد.
- * پیامبران کسانی هستند که ادعا می کنند از آینده خبر دارند. در این خصوص مقدار زیادی اغفال و ساده لوحی نهفته است حتی اگر بعضی از پیشگویی ها نتیجه ی توانایی های طبیعی (مثل ادراک باطنی، حساسیت و لطافت طبع فوق العاده ...) باشند.
- * کتب هایی که در کتاب مقدس به پیامبران نسبت داده شده اند، بیش از حد انسانی هستند (از لحاظ سبک، تصاویر ...) تا بتوانیم آن کتاب ها را وحی شده از طرف خدا قبول کنیم.
- * پیامبرانی مانند نوح، ابراهیم، موسی و دیگران، با مأموریتی یگانه یکی از پس از دیگری آمده اند و باید به آخرین آن ها گوش داد و او را پیروی کرد.
- * یهودیان و مسیحیان به دلیل تعصبات فرقه ای خود ادعا می کنند که پیامبران حقیقی، تنها از آن ایشان هستند.
- * امروز نیز بعضی ها ادعا دارند پیامی از طرف خدا به مردم بدهند.

آن چه مسیحیان می گویند . . .

۱- خادمان عهد

پیامبران از جانب خدا دعوت و فرستاده شده اند تا کلام او را در میان مردم اعلام کنند. خدا، خصوصاً بعد از ظهور خود در کوه سینا، انسان هایی مانند موسی را برای خود انتخاب کرد، کلام خود را برای بیان وعده ها و نیز شناساندن اراده ی خود و تشویق مردم به وفاداری، در قلب آن ها الهام کرد. از آن جا که راز خدا از راه تجربیات قوم برگزیده آشکار می شود پیغمبر باید در اتفاقات زندگی فعلی تعمق نموده معنی و پیام روحانی که در آن ها نهفته است را در نور تجربیات گذشته در ارتباط با تجربیات گذشته و در نور خداوند تشخیص ده، («ای ارمیا چه می بینی؟» (ارمیا ۱: ۴-۱۹): رجوع کنید به کتاب «چگونه عهدعتیق را بخوانیم» صفحه ی ۳۷). پیامبران، حضور خدا در تاریخ را تشخیص داده و اعلام می کنند تا انسان ها را به سوی نجات هدایت کنند. به همین دلیل، به خداوند بسیار نزدیک هستند: «ای خداوند، مرا فریفتی، پس فریفته شدم» (ارمیا ۲۰: ۷). ایشان همانند نگهبانان شب به قوم خود نیز بسیار نزدیکند. خدا به حزقیال فرمود: «من تو را، ای پسر انسان، برای قوم خود به دیده بانی تعیین نموده ام تا کلام را از دهانم شنیده، ایشان را از جانب من متنبه سازی» (حزقیال ۳۳: ۷).

2. Allmähliche Offenbarung der Liebe Gottes an die Menschen

Gott versprach Abraham, dass aus seiner Nachkommenschaft ein Volk entsteht, das in Liebe zu Gott leben soll. Er sandte nacheinander viele Propheten, damit sie dieses Volk durch ihr ermahnendes Wort und Verhalten und mit der Hoffnung auf Erlösung leiten. Moses besitzt unter diesen Gottesmännern eine besondere Position. Durch ihn hat Gott sein Volk versammelt, damit es den Zehn Geboten folgt. Nach ihm wurden Elija, Amos, Hosea, Jesaja, Jeremia, Ezechiel und weitere gesandt, damit die Menschen nicht auf falsche Propheten hören, nur dem einzigen wahren Gott vertrauen und in einer engen Verbundenheit mit ihm nur von ihm die Gnade und den Frieden erwarten. Propheten warnen die Menschen und sprechen ihnen Mut zu, damit sie ihre Sünden erkennen, damit sie ihr Leben ändern und das ewige Leben finden. Indem sie die Liebe Gottes den Menschen offenbaren, geben sie ihnen Hoffnung und verkünden ihnen, dass Christus, der Erlöser, kommen wird. Gott verspricht durch Jeremia: "Denn das wird der Bund sein, den ich nach diesen Tagen mit dem Haus Israel schließe - Wort des Herrn -: Ich lege mein Gesetz in sie hinein und schreibe es auf ihr Herz. Ich werde ihr Gott sein und sie werden mein Volk sein. Keiner wird mehr den anderen belehren, und man wird nicht zu einander sagen: Erkennt den Herrn!, sondern sie alle, klein und groß, werden mich erkennen - Spruch des Herrn. Denn ich verzeihe ihnen die Schuld, an ihre Sünde denke ich nicht mehr". (Jer 31, 33-34).

So erkannten die Gläubigen, dass der Monotheismus nicht nur die Verkündigung der Einzigkeit Gottes ist - gleichzeitig sind sie sich der Tatsache bewusst, dass sie alle in ihren Herzen verschiedenen Götzen Platz gegeben haben -, sondern sie reinigen auch ihre Herzen von jeder Nebensächlichkeit und weltlichen Zielen und beten: "Richte mein Herz darauf hin, allein deinen Namen zu fürchten!" (Ps 86, 11; siehe auch: Ps 27,8; 51,12; 73,26).

* Für die Christen ist der versprochene Messias kein anderer als Jesus: Er ist der Prophet im wahren Sinne des Wortes (Dt 18,15-19; Apg 3,22; 7,37; Joh 1,21; 6,14; 7,40; Hebr 1,1 und 2). Es wird mitgeteilt, dass mit seinem Kommen das Versprechen erfüllt ist (Lk 4,21). Er teilt mit seinem Wort und seiner Tat mit: "Das Himmelreich Gottes ist nahe". Eigentlich ist Jesus viel mehr als ein Prophet: Durch ihn, der Immanuel heißt und der vom Heiligen Geist gesalbt wurde, wird die Gegenwart Gottes unter der Menschen spürbar und ihre Herzen zur Intimität mit ihm geführt. Er offenbarte selbst am Abend vor seinem Tod, dem letzten Abendmahl, seine Liebe: Er brach das Brot und reichte ihnen den Kelch und sagte: "Nehmet und esst... Trinkt alle daraus" (Mt 26, 26-27). "Das ist der Kelch des neuen und ewigen Bundes" (Lk 22,20).

* Nach ihm brauchen die Menschen keinen weiteren Propheten, um den Willen Gottes erkennen zu können. Über das Geheimnis unseres himmlischen Vaters wurde alles gesagt und zwar durch Jesus, der der einzige Sohn ist. Aber wenn das ganze Geheimnis durch Jesus mitgeteilt wurde, muss man die Tiefe dieses Geheimnisses auch erkennen. Deshalb versprach Jesus den Beistand: "Er wird euch in die ganze Wahrheit führen" (Joh, 16,13). Zusammen mit dem Heiligen Geist müssen die Kirche und jeder einzelne Getaufte diese wundervolle Liebe mit all ihren Früchten der Gerechtigkeit, des Friedens und der Gotteserkenntnis allen Völkern kundtun. Die Kirche hat die Aufgabe, das Geheimnis Gottes und der Erlösung durch Christus den Menschen, in denen der Geist Gottes wohnt, zu offenbaren (Joh 20, 21-23). Die Kirche kündigt auch wie ein Prophet über die Zukunft und das Ziel der Geschichte der Menschheit und ruft: "Gott wird kommen".

3. Den Propheten zuhören

Propheten sind Menschen, die von Gott aus ihren eigenen Völkern erwählt wurden; sie fühlen wie sie und sprechen wie sie. Gott hat sie auserwählt, damit sie im Leben ihrer Landsleute, in ihren Kämpfen und ihren alltäglichen Ereignissen den Willen Gottes erkennen und die Botschaft Gottes an sie verkünden. Deshalb gilt das Wort des Propheten als ein menschliches und göttliches Wort zugleich, und genau deshalb braucht es eine Interpretation. Wer zum Sehen und zum Hören Augen und Ohren hat, lernt, die wahren Propheten an ihren Früchten zu erkennen.

Eine der Aufgaben der Kirche ist es, die Botschaft der alten Propheten auch heutzutage an uns weiterzugeben und uns zu warnen, damit wir nicht auf falsche Propheten hören (Mt 7,15-20; 24, 23-25).

۲- مکاشفه تدریجی محبت خدا به انسان ها

* خدا به ابراهیم وعده داد که از نسل او قومی به وجود خواهد آورد که دل بسته او باشند. او پی در پی پیامبرانی فرستاد تا این قوم را به واسطه کلام و رفتار پر معنایشان، به امیدواری در نجات، راهنمایی کنند. موسی در میان این مردان بزرگ خدا، جایگاهی منحصر به فرد دارد؛ به واسطه او، خدا قوم خود را در اطاعت به ده فرمان جمع آوری کرده است. پس از او، ایلیا، عاموس، هوشع، اشعیا، ارمیا، حزقیال، و بسیاری فرستاده شدند تا انسان ها از خدایان دروغین دست بکشند، و خود را تنها به خدای یکتا بسپارند و در اتحادی هر چه عمیق تر با او، تنها از او انتظار رحمت و آرامش داشته باشند. پیامبران به انسان ها هشدار داده و تشویق می کنند تا از گناهان خود مطلع شوند و زندگی خود را دگرگون ساخته و حیات جاودان داشته باشند. با متجلی نمودن محبت الهی، به آن ها امیدواری می دهند و آمدن نجات دهنده، مسیح را اعلام می کنند. خدا از زبان ارمیا وعده می دهد: در آن هنگام «شریعت خود را در باطن ایشان خواهم نهاد و آن را بر دل ایشان خواهم نوشت و من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من خواهند بود... جمیع ایشان از کوچک و بزرگ مرا خواهند شناخت چون که عصیان ایشان را خواهم آمرزید و گناه ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد» (آرمیا ۳۱: ۳۳-۳۴). پس ایمانداران کم کم درک کردند که یکتا پرستی این نیست که فقط اعلام کنند خدا یکی است با علم به اینکه در قلبشان بت های مختلفی وجود دارد بلکه دلشان را از هر نوع پراکندگی و اهداف دنیوی پاک کرده و دعا می کنند: «قلب مرا یکی ساز که تو را بشناسم» (مزمور ۸۶: ۱۱؛ رجوع کنید ۲۷: ۸، ۵۱: ۱۲، ۷۳: ۲۶).

* برای مسیحیان، این مسیح موعود، عیسا است؛ او آن پیامبر به مفهوم والای کلمه است (تثنیه ۱۸: ۱۵-۱۹؛ اعمال ۳: ۲۲، ۷: ۳۷؛ یوحنا ۱: ۲۱، ۶: ۱۴، ۷: ۴۰؛ عبرانیان ۱: ۱ و ۲) و اعلام می کند که با آمدن او وعده به تحقق رسیده است (لوقا ۴: ۲۱). او با گفتار و اعمال خود اعلام می کند که «ملکوت خدا نزدیک است». در واقع، عیسا شخصی بسیار فراتر از پیامبر است؛ (با او که عمانوئیل نام دارد و توسط روح القدس کاملاً مسح شده (مسیح)، حضور خدا در میان انسان ها به ثبات رسیده و در عمق قلب انسان به صمیمیت رسیده است. خود او در شب قبل از مرگش، در همان عمل پیامبرانه ای که شام آخر با دوستانش بود، محبتش را متجلی کرد. او نان را پاره کرد و بیاله را به ایشان داد و گفت: «بگیرید و بخورید [...] همه شما از این بنوشید» (متی ۲۶: ۲۶-۲۷) «این بیاله عهد جدید است...» (لوقا ۲۲: ۲۰)

* بعد از این، انسان ها برای شناخت اراده جدید خدا دیگر نیازی به پیامبر ندارند؛ درباره راز پدر آسمانی همه چیز گفته شده است! توسط عیسی که خود یکتا پسر است. اما اگر توسط عیسی تمام راز الهام شده، باید به اعماق آن پی برد بنابراین مسیح قول داده: «روح القدس شما را به حقیقت کامل خواهد رساند» (یوحنا ۱۶: ۱۳) و همراه با روح القدس، کلیسا و هر تعمیم یافته این محبت خارق العاده را با همه ثمرات عدالت، صلح و شناختن خدا به تمام ملت ها اعلام کنند و کلیسا این مأموریت پیامبرانه راز و نجات مسیح را نسبت به انسان هایی که روح خدا در آن ها ساکن است مکشوف سازد (یوحنا ۲۰: ۲۱-۲۳) همچنین کلیسا پیامبرگونه آینده و هدف تاریخ بشر را اعلام کرده فریاد می زند: «خداوند می آید».

۳- گوش دادن به پیامبران

پیامبران کسانی هستند که از میان ملت خود برگزیده شده اند و مثل آن ها احساس می کنند و مثل آن ها حرف می زنند: خدا آن ها را انتخاب کرده تا در زندگی هموطنان شان، در میان مبارزات و امیدواری هایشان در اتفاقات روزمره اراده خدا را تشخیص داده، پیام خدا را به آن ها برسانند. به همین دلیل کلام پیامبران در عین حال کلام انسان و کلام خداست و از این رو باید تفسیر شود. «کسی که چشم برای دیدن و گوش برای شنیدن» دارد یاد می گیرد که پیامبران حقیقی را از میوه هایشان بشناسد.

یکی از مسؤولیت های کلیسا اینست که امروزه نیز همچنان پیام پیامبران قدیم را به گوش مردم زمان ما برساند و هشدار دهد به پیامبران دروغین گوش ندهیم. (متی ۷: ۱۵-۲۰؛ ۲۴: ۲۳-۲۵).

Wonach Christen streben...

* Für Christen gelten immer noch die Bücher der Propheten als Heilige Schrift. Sie denken über ihre Prophezeiungen nach, besonderes in den Büchern Jeremia, Ezechiel, Amos, Hosea, Micha und Sacharja. Die Evangelien führen uns immer wieder zu den Büchern der Propheten im Alten Testament zurück, weil die Evangelien Christus als den vorstellen, der das Wort der Propheten erfüllt.

Das Wort "**Prophet**" heißt auf Griechisch der Mensch, der "vor den anderen spricht", das heißt der, der vor Gott und auch durch den Gott spricht, und gleichzeitig der, der vor den Menschen spricht, oder der, der eine Nachricht für die Zukunft mitteilt.

"**Nabi**"]Prophet[ist ein altes hebräisches Wort und bedeutet "der, der durch Gott berufen wurde, für ihn einen Auftrag zu erledigen, oder der, der die Menschen zu Gott einlädt".

* In der Kirche versuchen die Christen die "Zeichen der Zeit" zu erkennen, um zusammen mit dem Wirken des Heiligen Geistes in der Welt arbeiten zu können. Sie entdecken und verkünden gleichzeitig die Schmerzen unseres Zeitalters und die immer gegenwärtige Liebe Gottes, zusammen mit der Vergebung Gottes und dem erlösenden Wort Gottes, das immer am Werk ist.

* Christen, die im Heiligen Geist getauft wurden, haben immer noch eine prophetische Aufgabe (Apg 11,27; 21, 10; 1 Kor 12,28; 14,37; Eph 4,11). Obwohl sie im Gegensatz zu den Propheten des Alten Testaments keine Ankündigungen für die Zukunft verkünden, stellen sie deren Erfüllung in der Kirche Christus dar. Die Menschen muss man immer wieder daran erinnern, dass sie den hohen Rang der Kinder Gottes besitzen und dass "der Mensch nicht nur von Brot allein lebt, sondern von jedem Wort, das aus Gottes Mund kommt" (Mt 4,4; Zitat aus: Dtn 8,3). Die Menschen muss man immer wieder daran erinnern, dass sie zum ewigen Leben eingeladen sind. Christen verkünden durch die Art und Weise ihres Lebens die neue Schöpfung und das prachtvolle Kommen des Herrn in Herrlichkeit.

Nützliche Informationen

In welchen Texten der Heiligen Schrift können wir über die Propheten lesen?

* Über Moses lesen Sie die Bücher Exodus, Numeri und Deuteronomium.

* Über die nachfolgenden Propheten, lesen Sie die Bücher Samuel und Könige (z.B. über Elija).

* Einige Inspirationen der Propheten kann man in den Büchern von Jesaja, Jeremia, Ezechiel und den zwölf anderen Propheten finden. Man muss dabei die geschichtlichen Ironien und Parabeln in manchen Texten richtig verstehen können (Zum Beispiel die Götzenanbetung, das heißt der Akt, Gott seine Untreue zu zeigen, wird manchmal Ehebruch genannt...).

* Deshalb ist es nützlich, die Vorworte und Notizen einiger Übersetzungen der Heiligen Schrift zu lesen.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

* مسیحیان هنوز هم کتاب های نبوتی کتاب مقدس را می خوانند و بر نبوت آن ها تعمق می کنند. خصوصاً کتاب های اشعیا، ارمیا، حزقیال، عاموس، یوشع، میکا، زکریا... کتاب های عهد جدید غالباً ما را به کتب پیامبران عهد عتیق رجوع می دهند چون اناجیل مسیح را به عنوان کسی که گفته های پیامبران را به انجام می رساند، نشان می دهند.

* در کلیسا مسیحیان سعی می کنند « نشانه های زمان » را تشخیص دهند تا بتوانند با عمل روح القدس در دنیا همکاری کنند. آن ها در عین حال دردهای زمان ما و هم چنین محبت همیشه حاضر خدا، همراه با بخشایش و کلام نجات همواره زنده و فعال را کشف کرده و اعلام می کنند.

* مسیحیان که در روح القدس تعمید یافته اند هنوز به نوعی وظیفه ای پیامبرانه دارند (اعمال ۱۱:۲۷؛ ۱۰:۲۱؛ ۱-قرننتیان ۱۲:۲۸، ۱۴:۳۷؛ افسسیان ۱۱:۴). هر چند مثل پیشینیان وعده هایی جهت آینده را اعلام نمی کنند لیکن تحقق آن ها را در کلیسای مسیح می نمایانند. همیشه باید به انسان ها مقام والای فرزند خدا بودن را اعلام کرد و به آن ها یادآوری نمود که انسان « نه محض نان زیست می کند بلکه به هر کلمه ای که از دهان خدا صادر گردد » (متی ۴:۴ که از تثنیه ۸:۳ نقل قول می کنند) و تذکر داد که آدمیان به زندگی ابدی دعوت شده اند. مسیحیان به صورت خاص توسط زندگی خود خلقت نوین و آمدن پرجلال خداوند را اعلام می نمایند.

در زبان یونانی واژه ی پیامبر به معنای انسانی که «از پیش حرف می زند» یعنی هم انسانی که در پیش خدا و از جانب او حرف می زند و هم آن که پیش مردم حرف می زند یا کسی که از پیش، پیام آور خبر از آینده می باشد.

Nabi (نبی) واژه ی قدیمی عبری است به معنای «کسی که به واسطه ی خدا دعوت شده» تا مأموریتی را برای او انجام دهد یا کسی که مردم را به سوی خدا دعوت کند.

اطلاعات مفید

در چه متونی از کتاب مقدس راجع به پیامبران می خوانیم؟

* در باره ی موسی به کتاب های خروج، اعداد و تثنیه رجوع کنید.

* در مورد پیامبران بعدی، کتاب های سموئیل و پادشاهان (مثلاً در باره ی ایلیا) را بخوانید.

* مجموعه ای از الهامات پیامبران در کتاب های اشعیا، ارمیا، حزقیال و دوازده پیامبر دیگر یافت می شود. متوجه کنایه ها و مفاهیم تاریخی و معنای تصویری برخی کلمات باشید (مثلاً بت پرستی یعنی بی وفایی به خدای یکتا و رحیم، زنا نامیده شده است...).

* به همین دلیل، مقدمه ها و یادداشت های برخی ترجمه های کتاب مقدس، در حال حاضر کتاب «برگ های زرین از کتاب مقدس» و همچنین «چگونه عهد عتیق را بخوانیم»، در این مورد مفید می باشد.

War Jesus einer der Propheten?

* Nein! Nach den Juden war er ein Prophet, das heißt der neue Moses. "Als die Menschen das Zeichen sahen, das er getan hatte, sagten sie: Das ist wirklich der Prophet, der in die Welt kommen soll" (Joh 6,14; siehe noch: 1,18; 7,40; Apg 3,22-24; Dtn 18,17-19).

* Für die Jünger aber, besonders nach der Auferstehung, ist Christus der einzige Sohn Gottes: "Mein Herr und mein Gott" (siehe: Joh 20,28-31; 6, 68-69; Mt 16,16-17).

* Nach der Bestätigung Jesu selbst: "Mir ist von meinem Vater alles übergeben worden, niemand weiß, wer der Sohn ist, nur der Vater, und niemand weiß, wer der Vater ist, nur der Sohn und der, dem es der Sohn offenbaren will" (Lk 10,22; Mt 26,63-64; Joh 14, 8-10; 8, 56-59).

* Deshalb ist die ganze Prophezeiung in ihm erfüllt und er gilt als der Erfüller aller Propheten: "Denkt nicht, ich sei gekommen, um das Gesetz und die Propheten aufzuheben. Ich bin nicht gekommen, um aufzuheben, sondern um zu erfüllen" (Mt 5,17; siehe noch: Lk 18,31; 24, 44; Joh 19,28).

* Christen können sich nach Jesus keinen Menschen mehr als vollkommenen Propheten vorstellen: "Wer leugnet, dass Jesus der Sohn ist, hat auch den Vater nicht" (siehe: 1 Joh 2, 22-23; 4,1-3; Mt 7, 15-16; 24,11; 24).

Fazit: "Viele Male und auf vielerlei Weise hat Gott einst zu den Vätern gesprochen durch die Propheten; in dieser Endzeit aber hat er zu uns gesprochen durch den Sohn, den er zum Erben des Alls eingesetzt und durch den er auch die Welt erschaffen hat; er ist der Abglanz seiner Herrlichkeit und das Abbild seines Wesens; er trägt das All durch sein machtvolles Wort, hat die Reinigung von den Sünden bewirkt und sich dann zur Rechten der Majestät in der Höhe gesetzt; er ist um so viel erhabener geworden als die Engel, wie der Name, den er geerbt hat, ihren Namen überragt" (Hebr 1, 1-4).

آیا عیسا یکی از پیامبران بود؟

* خیر! طبق عقیده ی یهودیان، آلفدیامبر بود یعنی موسای نوین. «چون مردمان، این نشانه را که از عیسا صادر شده بود، دیدند، گفتند: «این البته آن پیامبر است که باید در جهان بیاید.» (یوحنا ۶: ۱۴؛ ر.ک. ۱: ۱۸؛ ۷: ۴۰؛ اعمال ۳: ۲۲-۲۴؛ تثنیه ۱۸: ۱۷-۱۹).
* اما برای شاگردان، مخصوصاً بعد از رستاخیز مسیح: او یکتا پسر خداست: «ای خداوند من وای خدای من.» (ر.ک. یوحنا ۲۰: ۲۸-۳۱؛ ۶: ۶۸-۶۹؛ متی ۱۶: ۱۶-۱۷).

* طبق تاکید خود عیسا: «همه چیز را پدر به من سپرده است؛ و هیچ کس نمی شناسد که پسر کیست جز پدر، و نه پدر کیست غیر از پسر، و هرکس پسر را بخواهد برای او مکشوف سازد.» (لوقا ۱۰: ۲۲؛ متی ۲۶: ۶۳-۶۴؛ یوحنا ۸: ۱۰-۱۱؛ ۵۶-۵۹).

* بنابراین، تمام نبوت در او به کمال رسیده و او خاتم الانبیا می باشد: «گمان مبرید، که آمده ام تا تورات یا صحف انبیا را باطل سازم. نیامده ام تا باطل نمایم بلکه تا به اتمام رسانم.» (متی ۵: ۱۷؛ ر.ک. لوقا ۱۸: ۳۱، ۲۴: ۴۴؛ یوحنا ۱۹: ۲۸)
* بعد از عیسا، مسیحیان نمی توانند کسی را به عنوان پیامبر کامل نری بپذیرند: «کسی که پسر را انکار کند پدر را هم ندارد...» (ر.ک. ۱-یوحنا ۲: ۲۲-۲۳؛ ۴: ۱-۳؛ متی ۷: ۱۵-۱۶؛ ۱۱: ۲۴، ۲۴).

در نتیجه: «خدا که در ایام سلف به اقسام متعددو طریق های مختلف به وساطت انبیا با پدران ما تکلم نمود، در این ایام که زمان آخر می باشد به ما به واسطه پسر خود متکلم شد که او را وارث جمع موجودات قرار داد و به وسیله او عالم ها را آفرید: که فروغ جلالش و خانم جوهرش بوده، و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، به دست راست کبریا در اعلی علین بنشست، و از فرشتگان افضل گردید، به مقدار آن که اسمی بزرگ تر از ایشان به میراث یافته بود.» (عبرانیان ۱: ۱-۴).

2-3. Die vier Evangelien

"Der Herr der Welt schenkte seinen Jüngern die frohe Botschaft (Das Evangelium)... Sie teilten diese frohe Nachricht zuerst mündlich mit. Dann leiteten sie es nach dem Willen Gottes durch die heiligen Schriften weiter, damit sie zur Säule unseres Glaubens wird." (Irenäus, der Bischof von Lyon, 2. Jahrhundert n.Chr.)

Evangelium und frohe Nachricht

Das Wort "evangelion" entstammt dem Griechischen und besteht aus zwei Teilen: "ev" (gut, froh) und "angalia" (Botschaft, Nachricht).

1. In der Umgangssprache der Griechen damals bedeutete Evangelium eine gute Nachricht wie die Geburt eines Babys oder eines Königs.

2. In der Sprache der ersten Christen deutete das Wort Evangelium auf Jesus selbst hin, seine Anwesenheit und seine Botschaft, die als eine frohe Botschaft von Gott betrachtet wird und mit dieser Bedeutung im Neuen Testament verwendet wird. Später wird dieser Begriff für die vier Bücher verwendet, die über Jesus berichten und andere froh darüber benachrichtigen. Hiermit sind auch dieselben vier Bücher gemeint.

3. Neben den vier offiziellen Evangelien gibt es noch andere Evangelien, die manchmal Apokryphen genannt werden. Die Kirche hat sie jedoch nicht als Wort Gottes anerkannt, weil sie nicht zu deuten

Kreuz gestorben ist, aber Gott ließ ihn auferstehen und „hat ihn zum Herrn und Messias gemacht“ (Ap 2,36). Er ist der einzige geliebte Sohn Gottes und Gott enthüllt jedem seine Liebe in Ihm. Jeder Mensch kann in Ihm die Barmherzigkeit, die Erlösung und das wahre Leben erkennen. Durch das Geheimnis der Taufe werden die Christen in Ihm zu Kindern Gottes.

Was Einige sagen...

★ Das Evangelium wurde durch den Heiligen Geist dem Messias diktiert, genauso wie der Koran durch Gabriel diktiert wurde.

★ Zuerst war das Evangelium da, dann wurde die Kirche gestaltet.

★ Es gab auch andere Evangelien neben den vier offiziellen. Wo sind sie? Warum wurden sie abgelehnt?

★ Falls es vier Evangelien gibt, in denen gegensätzliche Worte von Jesus erscheinen, welches kann man letztendlich als wahres Evangelium betrachten? Welches ist das Evangelium Jesu?

★ Warum gibt es überhaupt vier Evangelien? Würde eins nicht reichen?

Was Christen sagen...

1. Eine einzige Botschaft

Obwohl vier unterschiedliche Evangelien existieren, gibt es nur eine einzige frohe Botschaft: Jesus selbst, der mit seiner Güte unter uns gelebt hat und am

Kreuz gestorben ist, aber Gott ließ ihn auferstehen und „hat ihn zum Herrn und Messias gemacht“ (Ap 2,36). Er ist der einzige geliebte Sohn Gottes und Gott enthüllt jedem seine Liebe in Ihm. Jeder Mensch kann in Ihm die Barmherzigkeit, die Erlösung und das wahre Leben erkennen. Durch das Geheimnis der Taufe werden die Christen in Ihm zu Kindern Gottes.

چهار انجیل

«خداوند گیتی به رسولانش اقتدار اعلام مژده (انجیل) را بخشید ... این مژده را اول شفاهاً اعلام کردند. بعد طبق اراده خدا به ما آن را در نوشته های مقدس منتقل ساختند تا پایه و ستون ایمان ما باشد» (ایرنوس اسقف لیون در قرن دوم میلادی).

انجیل و مژده

واژه ی انجیل «evangelion» از یونانی می آید و از دو بخش «ev» به معنی خوب، خوش و «angelia» به معنی پیام، خبر، ساخته شده است.

۱- در زبان متداول یونانیان آن زمان، انجیل به معنی خبر خوش بود، مثلاً: تولد یک نوزاد یا پادشاه.

۲- در زبان مسیحیان اولیه، واژه ی انجیل، در درجه اول نشانگر خود عیسا، حضورش و پیامش است که به عنوان مژده از جانب خدا در نظر گرفته می شود، به همین معنی در عهد جدید نیز این واژه استفاده می شود. بعدها این واژه برای چهار کتاب کوچک که از عیسا سخن می گویند و مژده می دهند، استفاده شد. در این جا، منظور ما درباره این کتاب هاست.

۳- در کنار چهار انجیل رسمی، انجیل های دیگری هم وجود دارند که گاهی جعلی نامیده می شوند. کلیسا، به دلیل خصوصیت خارق العاده بودن، آن ها را به عنوان کلام خدا قبول نکرده است.

آن چه بعضی ها می گویند . . .

* انجیل توسط روح القدس به عیسا مسیح دیکته شد همان طور که قرآن توسط جبرائیل دیکته شد.

* انجیل اول آمد سپس کلیسا شکل گرفت.

* انجیل های دیگری به غیر از چهار انجیل رسمی وجود داشته اند. این انجیل ها کجا هستند؟ چرا کنار گذاشته شده اند؟

* اگر چهار انجیل هست که در آن صحبت های مسیح تناقض دارد، پس انجیل حقیقی کدام است؟ کدام یک انجیل عیسا است؟

* چرا چهار انجیل وجود دارد؟ آیا یکی کافی نبود؟

آن چه مسیحیان می گویند . . .

۱- پیامی یگانه

با توجه به گوناگونی این چهار انجیل رسمی، همه فقط یک مژده ی واحد را اعلام می نمایند: یعنی خود شخص عیسا که در میان ما با نیکی کردن زندگی کرد و روی صلیب کشته شد اما خدا او را برخیزاند و او را خداوند و مسیح کرد. او یکتا پسر محبوب خداست و خدا در او محبتش را به هر انسان آشکار می سازد. در او هر انسانی می تواند بخشش و نجات و زندگی واقعی را دریابد. در او، مسیحیان توسط راز تعمید فرزندان خدا می گردند.

2. Die vier Evangelien

In der Heiligen Schrift stehen vier Evangelien am Anfang des Neuen Testaments. Sie werden Matthäus, Markus, Lukas und Johannes zugesprochen. Matthäus und Johannes gehörten zu der zwölköpfigen Apostelgruppe Jesu. Markus stammt aus Jerusalem und war ein Helfer von Petrus. Lukas war ein griechischer Arzt, der mit Paulus zusammenarbeitete. Jeder der Evangelisten war einer bestimmten Gemeinschaft von Christen zu Diensten und in verschiedenen Teilen des Mittelmeerraumes tätig. Matthäus schrieb sein Evangelium für die jüdischen Christen und erinnert sie oft daran, dass die Verkündung Jesu die israelitischen Propheten erfüllt. Markus schreibt für die unterdrückten Christen in Rom und lädt sie ein, um jeden Preis Jesus nachzufolgen. Lukas besteht auf der Botschaft der Barmherzigkeit, die allen Menschen mitgeteilt wurde. Er stellt auch die anfängliche Phase des Lebens Jesu dar. Und Johannes hat die Worte Jesu niedergeschrieben und meditiert über alles, was sein Meister durchlebte, nämlich dass die Menschen ihn ablehnten, obwohl er Licht und wahres Leben in dieser Welt ist.

In den Evangelien wird kein einziges Mal erwähnt, dass Jesus Christus nach seiner Auferstehung seiner Mutter erschien. Warum nicht?

Muss man denn nicht fragen: Vielleicht deshalb, weil Maria als eine vollkommene Jüngerin, die von jeher vom Heiligen Geist erfüllt war, "bewahrte alles, was geschehen war, in ihrem Herzen" (Lk 2,19)?

Die drei ersten Evangelien sind als "Synoptiker" berühmt, weil sie viele Gemeinsamkeiten beinhalten, deshalb kann man sie parallel nebeneinander erscheinen lassen und alle drei mit ihren Ähnlichkeiten und Unähnlichkeiten parallel verstehen.

Es ist ein Glück, dass wir vier Evangelien haben und nicht nur eines und das hat eine Lehre in sich: mit dem Licht des Heiligen Geistes wurde die frohe Botschaft Jesu durch verschiedene Menschen und Gemeinschaften erlebt und verkündet. Deshalb ist es selbstverständlich, dass ihre Zeugnisse in der Form unterschiedlich gewesen sind, genauso wie die Verschiedenheit in den vier Evangelien selbst. Trotzdem wurde nur eine einzige Wahrheit verkündet und die vier vervollständigen sich. Diese unterschiedlichen Darstellungsweisen in den vier Evangelien betrachten die Christen als Zeichen der Wahrhaftigkeit dieser frohen Botschaft.

3. Die vier Evangelien in einer Kirche

Zwischen der Verkündung Jesu und der Niederschrift des letzten Evangeliums verging ein Zeitraum von dreißig bis sechzig Jahren. Während dieser Zeit gaben die Christen die Traditionen und Geschichten, die die Jünger von Jesus gehört hatten, mündlich weiter, das heißt die von seinem Leben, seinem Tod und seiner Auferstehung zusammen mit seinen Worten, Taten und Wundern.

Diese Zeitspanne ist kein Hindernis, das die Wahrhaftigkeit der vier Evangelien vermindert, sondern gilt als das Werk des Heiligen Geistes in den ersten christlichen Gemeinden, damit sie die Botschaft Jesu besser und tiefer verstehen können und der Geist sie zur vollkommenen Wahrheit hinführen kann (Joh 14,26). Deshalb, wenn wir heutzutage die Evangelien studieren, lesen wir eigentlich das Wort der ursprünglichen Kirche, die über Jesus und seine nahe Anwesenheit bei den ersten Christen spricht.

4. Die Evangelien sind die Übersetzung der frohen Botschaft Jesu

Die ersten Gemeinden, die heimlich über Jesus sprachen, verschwanden allmählich mit allem, was sie gespeichert hatten. Die Botschaft Jesu gehört aber nicht nur seinem eigenen Volk und seiner Sprache, sondern betrifft alle Völker und Kulturen.

Wir lesen meistens die Evangelien in einer aktuellen Sprache unseres Zeitalters, aber der älteste Text, den wir zur Verfügung haben, ist auf Griechisch und war selbst eine

۲- چهار انجیل

در کتاب مقدس، چهار انجیل در ابتدای عهد جدید جای دارند. آن‌ها به متی، مرقس، لوقا و یوحنا نسبت داده شده است. متی و یوحنا از گروه دوازده رسولان عیسا بودند: مرقس، اهل اورشلیم و همکار پطروس بوده، لوقا پزشکی یونانی بوده که با پولس رسول همکاری می‌کرد. هر کدام از انجیل نگاران در خدمت جمعیت مسیحیان مشخص و در محیط‌های گوناگون دنیای مدیترانه بودند. متی، جهت مسیحیانی که یهودی تبار بودند، انجیل خود را نوشته، و اغلب یادآوری می‌کند که عیسا نبوت‌های پیامبران اسرائیل را به اتمام رسانده است. مرقس، در شهر روم برای مسیحیان جفادیده می‌نویسد و از آنان دعوت می‌کند که به هر قیمت شده از عیسا پیروی کنند. لوقا، بر پیام بخشش که به تمام انسان‌ها اعلام شده تأکید می‌کند. او هم چنین، شروع زندگی عیسا را نیز معرفی می‌کند. و بالاخره یوحنا، سخنان عیسا را نوشته و درباره‌ی آن چه بر استادش گذشت تعمق می‌کند، یعنی انسان‌ها او را نپذیرفتند با این‌که او نور و زندگی حقیقی این دنیا می‌باشد.

در انجیل هیچ وقت ذکر نشده که عیسا مسیح بعد از رستاخیزش به مادرش ظاهر شده باشد، چرا؟ آیا به خاطر این که مریم به عنوان شاگرد کامل «که از پیش پر از روح القدس بوده و در دل خود متفکر شده و همه چیز را در دلش نگاه می‌داشت» (لوقا: ۱۹).

سه انجیل اول به انجیل «نظیر» معروف می‌باشند، چون مطالب مشترک زیادی دارند، بنابراین می‌توان آنها را به موازات، در سه ستون مقابل یک دیگر نوشت و در یک دید، سه متن را با هم داشت که بدین ترتیب، می‌توان مشابهت‌ها و اختلافات آن‌ها را درک کرد.

خوشبختانه ما چهار انجیل داریم، نه فقط یکی و این خود آموزشی را دربردارد: که با نور روح القدس مزده و پیام عیسا به واسطه‌ی انسان‌ها و اجتماعات مختلف دریافت، تجربه و ابلاغ شده است. بنابراین، طبیعی است که شهادت‌های آنان در شکل خود اختلاف داشته باشد همان‌طور که در چهار انجیل این گوناگونی قابل مشاهده می‌باشد. لیکن در عمل یک حقیقت را بیان کرده و یک دیگر را تکمیل می‌کنند و در نوع چهار انجیل، مسیحیان نشانه‌ای از صحت و حقیقت مزده را در می‌یابند.

۳- چهار انجیل در يك کلیسا

ما بین مأموریت عیسا و نگارش آخرین انجیل سی‌الی شصت سال زمان طی شده است. در طی این زمان، مسیحیان سنت‌ها و روایاتی را که از شاگردان عیسا شنیده بودند، شفاهاً منتقل می‌کردند یعنی زندگی، مرگ و رستاخیز عیسا و هم چنین سخنان و اعمال و معجزات او را.

این وقفه، حجابی نیست که ارزش و صحت چهار انجیل را کم کند، بلکه این مدت کار روح القدس در اولین جماعت‌های مسیحی است تا پیام عیسا را بهتر و عمیق‌تر درک نموده و روح القدس آن‌ها را به حقیقت کامل برساند (یوحنا: ۱۴: ۲۶). بنابراین، امروز وقتی انجیل را مطالعه می‌کنیم در واقع سخن کلیسای اولیه را می‌شنویم که درباره‌ی عیسا و درباره‌ی صمیمیت او که در میان‌شان زنده است سخن می‌گوید.

۴- انجیل، ترجمه‌ی مزده‌ی عیسا می‌باشند

اولین اجتماعات که به آرامی سخن می‌گفتند، رفته رفته محو شدند و بایگانی‌های آنها از بین رفت. پیام عیسا مختص به ملت او و زبان او نیست، بلکه به همه‌ی ملت‌ها و تمام فرهنگ‌ها مربوط می‌شود.

معمولاً ما ترجمه‌ی انجیل را به یکی از زبان‌های امروزی می‌خوانیم ولی قدیمترین متنی که در دسترس داریم به یونانی بوده و خود یک ترجمه است. در واقع، عیسا به زبان ملت خود، آرامی فلسطینی سخن می‌گفت. و به همین زبان نیز مسیحیان اولیه در فلسطین، گفتار و کردار عیسا را نوشته‌اند، سپس در پرتو نور روح القدس پیام مسیح به

Übersetzung. Eigentlich sprach Jesus auf Aramäisch im damaligen Palästina. Und die ersten Christen haben auch in derselben Sprache über die Worte und die Taten Jesu geschrieben. Danach wurde die Botschaft Christi im Lichte des Heiligen Geistes denjenigen übertragen, die Griechisch sprachen. Für diese Leute wurden die Evangelien auf Griechisch nieder geschrieben, damit jeder die frohe Botschaft Gottes in einer klaren Sprache, das heißt in seiner eigenen Sprache, hören kann.

Allerdings wirkt der Heilige Geist auch heutzutage in den Herzen der Menschen. Deshalb sollen alle Nationen die Heilige Schrift in ihren eigenen Sprachen und in ihren eigenen Zivilisationen lesen und verstehen können, ihre Einsichten der Kirche schenken und mit allen Gläubigen aus den verschiedensten Völkern durch den Heiligen Geist zur ganzen Wahrheit hingeführt werden (Joh 16,13). Genauso wie die Sterndeuter aus dem Iran ihre Schätze Christus schenkten (Mt 2, 1-13). Die Völker müssen auch ihre eigenen Einsichten und Einblicke, je nach ihren Zivilisationen, der Kirche schenken. Darum soll die Kirche nicht nur den Völkern etwas anbieten, sondern soll von ihnen auch etwas bekommen.

Wonach Christen streben...

1. In die Tat umsetzen

Die Evangelien sind nicht nur da, um uns mit den alten Zeiten vertraut zu machen: "Diese sind aber aufgeschrieben, damit ihr glaubt, dass Jesus der Messias ist, der Sohn Gottes, und damit ihr durch den Glauben das Leben habt in seinem Namen" (Joh 20,31).

Deshalb sollen die Christen die Leben spendende Kraft der Evangelien und ihre Wahrheit in ihrem Leben hoch halten und erleben.

Jesus sagte: "Wer den Willen Gottes erfüllt, der ist für mich Bruder und Schwester und Mutter" (Mk 3,35). Auf diese Weise soll jeder Christ jeden Tag durch die Gnade der neuen Geburt, die er im Geheimnis der Taufe erhalten hat, seine Gedanken, seine Wünsche und seine Taten durch das Wort Jesu verwandeln lassen und sich nach den Taten und Worten Jesu verhalten. Das nennt man eine Herzensumwandlung.

2. Beten und besinnen

In der Kirche wird in jeder Messe (am Sonntag) mitgeteilt, welche Schriftstelle bzw. welches der Evangelien vorgelesen wird; am Ende der Lesung, spricht der Lektor: "Wort des lebendigen Gottes" und die Teilnehmer antworten: „Dank sei Gott" bzw. „Lob sei dir Christus“. Auf diese Weise geben die Christen Zeugnis, dass Jesus Christus persönlich für sie als das Wort Gottes gilt. Wenn sie die Kirche verlassen, besinnen sie sich wieder auf die Lesungen, damit sie ihr Herz und ihre Gedanken mit den Lehren und Taten Jesu füllen und ihr Leben tief ändern können. Viele Christen haben es sich zur Gewohnheit gemacht, sich täglich einige Minuten mit den Evangelientexten zu beschäftigen. Damit bestärken sie die Einheit in der christlichen Gemeinschaft.

3. Die frohe Botschaft zu studieren

Die Spezialisten widmen ihr ganzes Leben dem Studium der Heiligen Schrift, um sie als Ganzes und Vers für Vers tiefer und vollständiger mit all ihren Facetten zu verstehen. Das Resultat ihrer Arbeit erlaubt den Christen ihrerseits, allein oder in Gemeinschaft, diese Texte auf der Basis von ausreichenden Informationen zu lesen, und so die Botschaft Jesu tiefer zu verstehen,

4. Das Mitteilen und Weiterleiten der frohen Botschaft

Einem Christen, der von der frohen Botschaft der Evangelien erfasst wurde, ist es wichtig, alle Menschen zu dieser Erkenntnis zu führen, nämlich dass sie von Gott geliebt sind, genauso wie Jesus dies geoffenbart hat. Diese Handlungsweise wird Verkündigung oder Verbreitung der frohen Botschaft genannt. Einige Menschen fühlen sich dazu berufen, ihr ganzes Leben dieser Aufgabe zu widmen.

افرادی که به زبان یونانی تکلم می کردند منتقل شد. برای آن ها اناجیل به یونانی نوشته شد تا هر کس بتواند پیام و مژده ی نجات خداوند را به زبانی روشن، یعنی زبان خودش بشنود. البته روح القدس امروز نیز در قلب همه ی انسان ها کار می کند. بنابراین، همه ی ملت ها باید بتوانند کتاب مقدس را به زبان و تمدن خودشان بخوانند و بفهمند و تعمق خودشان را به کلیسا تقدیم کرده و همراه با همه ی ایمانداران امت های مختلف توسط روح القدس به حقیقت کامل برسند (یوحنا ۱۶: ۱۳). هم چون مجوسیان که از ایران آمده هدایای خود را به مسیح تقدیم کردند (متی ۲: ۱-۱۳). امت ها نیز باید ارزش های خاص تعمق تمدن خودشان را به کلیسا تقدیم کنند. بنابراین کلیسا نه تنها باید چیزی به امت ها بدهد بلکه چیزی نیز باید از آنها بپذیرد.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

۱- به عمل در آوردن

اناجیل، تنها برای شناساندن زمان قدیم نوشته نشده اند: «لیکن این قدر نوشته شد تا ایمان آورید که عیسا همان مسیح، پسر خداست و تا با این ایمان، در نام او حیات داشته باشید» (یوحنا ۲۰: ۳۱). بنابراین، مسیحیان باید قدرت حیات بخش اناجیل و حقیقت آن ها را در زندگی خود بر پا کرده از آن تجربه داشته باشند.

عیسا فرمود: «هر کس خواست خدا را به جا می آورد او برادر من و خواهر من و مادرم است» (مرقس ۳: ۳۵). بدین ترتیب، هر مسیحی، هر روزه، توسط فیض تولد نوین که در راز تعمید یافته باید اجازه دهد افکارش، خواسته ها و اعمالش، به واسطه ی کلام عیسا متحول شود و طبق رفتار و سخن عیسا عمل کند که این عمل را تحول و دگرگونی قلب می نامند.

۲- نیایش و تعمق

در کلیساها برای نیایش مخصوصاً در برگزاری آیین یکشنبه، انجیل قرائت و اعلام می شود؛ در پایان قرائت، خواننده ی کلام می گوید: «کلام خدا را تحسین کنیم» و اجتماع جواب می دهند: «سپاس بر تو یاد، خداوند عیسا». بدین ترتیب، مسیحیان شهادت می دهند که برای آن ها کلام خدا قبل از هر چیز، مسیح است. خارج از کلیسا، آن ها مجدداً درباره قرائت ها تعمق نموده تا قلب و فکرشان را از تعالیم و رفتار عیسی سرشار کرده، زندگی خود را عمیقاً دگرگون سازند. بسیاری از مسیحیان دوست دارند زمانی طولانی را هر روز به خواندن متون اناجیل بگذرانند. آن ها با این رفتار، اتحاد اجتماع مسیحی را محکم می سازند.

۳- مطالعه ی مژده

متخصصان تمام زندگی شان را وقف مطالعه ی متون مقدس می کنند تا نوشته های مقدس و زبان های اناجیل را بررسی کنند. نتیجه کار آن ها به مسیحیان اجازه می دهد تا به نوبه ی خود، تنها یا در گروه، این متون را با اطلاعات کافی مطالعه کرده تا عمیق تر پیام عیسا را درک کنند.

۴- اعلام و انتقال مژده

برای مسیحی ای که تحت تأثیر بشارت اناجیل قرار می گیرد، مهم است که به تمام انسان ها بشناساند که محبوب خدا هستند. همان طور که عیسی آن را مکشوف کرده است. این عمل را ترویج یا اعلام مژده می گویند. بعضی ها احساس می کنند که دعوت شده اند تا همه زندگیشان را در این راه وقف کنند.

Gebet

"Jesus Christus, unser Herr und unser Gott, du hast deinen Jüngern und Aposteln gesagt: "Viele Propheten und Gerechte sehnten sich danach, das zu sehen, aber sie haben es nicht gesehen. Wie glücklich eure Ohren, die so etwas hören dürfen"! Mach uns würdig, dass wir die frohe Botschaft der Evangelien hören und sie in unserem Leben aufrecht halten".

(Aus der Eucharistie der koptischen Christen in Ägypten).

Hier stehen einige andere Publikationen von Pater Humblot als Hinweise zum Weiterlesen.

- *Das Leben Jesu, unseres Erlösers*
- *Wie ist das Neue Testament zu lesen?*
- *Einführungen in das Studium der Bibel.*
- *Antworten zu 101 Fragen über die Bibel*
- *Was sagen die Evangelien?*
- *Die Heilige Schrift wurde nicht verfälscht, weil...*

Eine Frage: Wurden die Evangelien gefälscht?

Falls einer diese Frage stellt, können wir ihn zurückfragen: Falls so etwas passiert ist, muss man sich fragen, wo, durch wen und aus welchem Grund das geschehen ist. Wenn es geschehen ist, soll man dieses gefälschte Evangelium zeigen können. Wenn die ersten Christen einiges in den Evangelien gelöscht oder hinzugefügt hätten, hätten sie sicherlich auch die Verleugnung Christi durch Petrus, den Führer der Apostel, korrigiert.

Wie die Quellennachweise der Bibel zu verstehen sind:

1. Zuerst erscheint die Abkürzung für den Namen eines Bibelbuchs
2. Dann erscheint die Ziffer des Kapitels
3. Am Ende stehen die Ziffer für Verse nach dem Komma

Ein Bindestrich (-) zwischen den Ziffern zeigt, dass man alle Verse zwischen den beiden Verszahlen lesen muss; z.B. Joh 1, 3-8 heißt dass im Kapitel 1, die Verse 3 bis inklusive 8 gelesen werden müssen.

نیایش

«ای عیسی مسیح، ای خداوند و خدای ما، تو به شاگردان و رسولان خود فرموده‌ای: «بسیار پیامبران و عادلان آن چیزی را که می‌بینند میل داشتند ببینند ولی آن را ندیدند اما خوشا به دیدگان شما که آن را می‌بینید و خوشا به گوش‌های شما که آن را می‌شنوند». ما را سزاوار آن بساز تا مرده مقدس انجیل را شنیده و آن را در زندگی خود برپا کنیم». (آیین عشا ربانی مسیحیان قبطی در مصر).

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

- ✦ زندگی عیسا نجات دهنده ی ما: ضمیمه ی ارزش های تاریخی انجیل چهارگانه.
- ✦ چگونه عهد جدید را بخوانیم؟
- ✦ مباحث مقدماتی برای مطالعه ی کتاب مقدس.
- ✦ پاسخ به ۱۰۱ سؤال درباره ی کتاب مقدس.
- ✦ انجیل متی (مرفس، لوقا، یوحنا) چه می‌گوید؟
- ✦ کتاب مقدس تحریف نشده است، زیرا...

یک سوال: آیا انجیل را تحریف کرده ایم؟

اگر کسی سوال فوق را مطرح کند، می‌توانیم در پاسخ از او بپرسیم: اگر این عمل اتفاق افتاده، کجا، توسط چه کسی و به چه دلیل، این کار صورت گرفته است. در این صورت انجیل نشده را به ما نشان دهید، زیرا اگر مسیحیان اولیه می‌بایست نکاتی را در انجیل تحریف، اضافه یا بکاهند بهتر می‌بود که انکار مسیح که از طرف پطرس، مسئول گروه رسولان صورت گرفته بود را اصلاح کنند.

چگونه، ارجاعات در کتاب مقدس را درک کنیم:

۱. اول، اسم کتاب به صورت مخفف در داخل جلد کتاب نوشته شده.
۲. شماره ی باب و دو نقطه
۳. شماره ی آیه

یک خط تیره (-) مابین دو عدد نشانگر آن است که باید باب‌ها یا آیه‌ها مابین عدد اول و دوم، خوانده شود: مثلاً" یو ۱:۱ - ۱۳:۲" بدین معنی که از باب ۱ آیه ۱ تا باب ۲ آیه ۱۳ خوانده شود.

2-4. Die Bücher der Bibel

کتاب های کتاب مقدس

Das Alte Testament ahde atigh

عهد عتیق

Die Gesetzesbücher ketabhaaje schariat
Das Buch Genesis peidaajesch
khorudsch Das Buch Exodus
Das Buch Leviticus laawian
Das Buch Numeri a'daad
Das Buch Deutronomium tassnije

کتاب های شریعت
پیدایش (پی)
خروج (خرو)
(لاویان) (لاو)
(اعداد) (اع)
(تثنیه) (تث)

Die Geschichtsbücher ketaabhaaje taarikh
Das Buch Josua ketaabe juscha'
Das Buch der Richter ketaabe daawaraan
Das Buch Ruth ketaabe rut
Das erste Buch Samuel ketaabe awwale ssamuil
Das zweite Buch Samuel ketaabe dowwome ssamuil
Das erste Buch der Könige ketaabe awwale paadeschaahaan
Das zweite Buch der Könige ketaabe dowwome paadeschaahaan
Das erste Buch der Chronik ketaabe awwale tawaarikh
Das zweite Buch der Chronik ketaabe dowwome tawaarikh
Das Buch Esra ketaabe asraa
Das Buch Nehemia ketaabe nahmijaa
Das Buch Ester ketaabe esster
Das erste Buch der Makkabäer ketaabe awwale makaabian
Das zweite Buch der Makabäer ketaabe dowwome makaabian
Das Buch Judith jahudit
Das Buch Tobias tubiaa

کتاب های تاریخ
(کتاب یوشع) (یوش)
(کتاب داوران) (داو)
(کتاب روت) (رو)
(کتاب اول سموئیل) (1 سم)
(کتاب دوم سموئیل) (2 سم)
(کتاب اول پادشاهان) (1 پا)
(کتاب دوم پادشاهان) (2 پا)
(کتاب اول تواریخ) (1 تو)
(کتاب دوم تواریخ) (2 تو)
(کتاب عزرا) (عز)
(کتاب نحمیا) (نح)
(کتاب ایستر) (اس)
(کتاب اول مکابیان) (1 مک)
(کتاب دوم مکابیان) (2 مک)
(یهودیت) (یه)
(طوبیا) (طو)

Die poetischen und die Lehrbücher
ketaabhaaje schaa'eraane wa hekmat
Das Buch Ijob ajjub
Die Psalmen masaamir
Das Buch der Sprichwörter amssaal
Das Buch Kohelet dschaame'e
Das Hohelied ghasal ghasalhaa
Das Buch der Weisheit hekmate ssoleimaan
Das Buch Jesus Sirach hekmate ben ssiraa

کتاب های شاعرانه و حکمت
(ایوب) (ای)
(مزامیر) (مز)
(امثال) (ام)
(جامعه) (جا)
(غزل غزل ها) (غز)
(حکمت سلیمان) (حک)
(حکمت بن سیرا) (سی)

Die Prophetenbücher ketaabhaaje pajaambaraan
Das Buch Jesaja esch'jaa
Das Buch Jeremia ermijaa
Die Klagelieder maraassi
Das Buch Baruch ketaabe baaruk
Das Buch Ezechiel hesghijaal
Das Buch Daniel daaniaal
Das Buch Hosea huscha'
Das Buch Joel ju'il
Das Buch Amos aamuss
Das Buch Obadja ubadijaa
Das Buch Jona juness
Das Buch Micha mikaa
Das Buch Nahum naahum
Das Buch Habakuk habaghugh
Das Buch Zefanja ssafanijaa
Das Buch Haggai hadschi
Das Buch Sacharja sakarijaa
Das Buch Maleachi malaaki

کتاب های پیامبران
(اشعیا) (اش)
(ارمیا) (ار)
(مراثی) (مرا)
(کتاب باروک) (با)
(حزقیال) (حز)
(دانیال) (دان)
(هوشع) (هو)
(یوئیل) (یو)
(عاموس) (عا)
(عوبدیا) (عو)
(یونس) (یون)
(میکاه) (می)
(ناحوم) (نا)
(حبقوق) (حب)
(صفنیا) (صف)
(حجی) (حج)
(زکریا) (زک)
(ملاکی) (مل)

Evangelium nach Matthäus endschile mattaa
Evangelium nach Markus endschile marghoss
Evangelium nach Lukas endschile lughaa
Evangelium nach Johannes endschile juhannaa

(انجيل متى (مت)
(انجيل مرقس (مر)
(انجيل لوقا (لو)
(انجيل يوحنا (يو)

Die Apostelgeschichte a'maale rassulaan

(اعمال رسولان (رس)

Brief des Paulus an die Römer ressaaleje poless be rumiaan

(رساله پولس به روميان (روم)

1. Brief des Paulus an die Korinther ressaaleje awwale poless be ghorantijaan

(رساله اول پولس به قرنتيان (1 قر

2. Brief des Paulus an die Korinther ressaaleje dowwome poless be ghorantijaan

(رساله دوم پولس به قرنتيان (2 قر

Brief des Paulus an die Galater ressaaleje poless be ghalaatijaan

(رساله پولس به غلاطيان (غل)

Brief des Paulus an die Epheser ressaaleje poless be efessossiaan

(رساله پولس به افسسيان (اف)

Brief des Paulus an die Philipper ressaaleje poless be filipijaan

(رساله پولس به فيليپيان (في)

Brief des Paulus an die Kolosser ressaaleje poless be kolossijaan

(رساله پولس به كولوسيان (كو)

1. Brief des Paulus an die Thessalonicher ressaaleja awwale poless be tessalunikijaan

(رساله اول پولس به تسالونيكيان (1 تسا

2. Brief des Paulus an die Thessalonicher ressaaleja dowwome poless be tessalunikijaan

(رساله دوم پولس به تسالونيكيان (2 تسا

1. Brief des Paulus an Timotheus ressaaleje awwale poless be timotauss

(رساله اول پولس به تيموثئوس (1 تيم

2. Brief des Paulus an Timotheus ressaaleje dowwome poless be timotauss

(رساله دوم پولس به تيموثئوس (2 تيم

Brief des Paulus an Titus ressaaleje poless be tituss

(رساله پولس به تيتوس (تيت

Brief des Paulus an Philemon ressaaleje poless be filemon

(رساله پولس به فيلمون (فيل

Brief an die Hebräer ressaaleja poless be ebraanijaan

(رساله پولس به عبرانيان (عب

Brief des Jakobus ressaaleje ja'ghub

(رساله يعقوب (يع)

1. Brief des Petrus ressaaleje awwale petross

(رساله اول پطرس (1 پط

2. Brief des Petrus ressaaleje dowwome petross

(رساله دوم پطرس (2 پط

1. Brief des Johannes ressaaleje awwale juhannaa

(رساله اول يوحنا (1 يو

2. Brief des Johannes ressaaleje dowwome juhannaa

(رساله دوم يوحنا (2 يو

3. Brief des Johannes ressaaleje ssewwome juhannaa

(رساله سوم يوحنا (3 يو

Brief des Judas ressaaleja jahudaa

(رساله يهودا (يهو

Die Offenbarung des Johannes (Apokalypse) mokaascheje juhannaa

(مكاشفه يوحنا (مكا

3-1. Die Kirche

„Die Gemeinde der Gläubigen war ein Herz und eine Seele... Sie hielten an der Lehre der Apostel fest, an der Gemeinschaft, am Brechen des Brots und an den Gebeten.“ (Apg 4,32;2,42).

Das Wort „Kirche“]Kirche[entstammt dem griechischen Wort „ekklesia“ und bedeutet „Die Gemeinschaft der Menschen, die einberufen sind“. Für Christen bedeutet die **Kirche**:

★ Die Kirche steht wörtlich für die **Gemeinschaft der Christen**. Das betrifft alle Menschen, die sich als Christus zugehörig verstehen und getauft wurden.

★ Die Orthodoxen, Katholiken, Protestanten usw. sind Gruppen von Christen, die sich im Laufe der Geschichte aufgespalten und über das, was die Kirche ist, verschiedene Meinungen haben.

★ Die Katholiken sprechen meistens von der Kirche als einer offiziellen Instanz.

★ Die Weltkirche besteht aus der Gemeinschaft der Ortskirchen in ihren je eigenen Kulturen.

Was Einige sagen...

★ Die Kirche ist genauso wie die Moschee ein Gebäude, wo die Gläubigen sich versammeln.

★ Jesus und sein Wort: akzeptabel! Aber was ist mit der Kirche? Die Kirche ist vom Weg, den Jesus gezeigt hat, abgewichen.

★ Es gibt keine einheitliche Kirche, sondern verschiedene, und die Christen sind auch gespalten.

★ Die Kirche ist - besonderes im Mittelalter und während der Kreuzzüge - eine finanzielle und politische Macht gewesen.

★ Man muss zugeben, dass es unter den Kirchenmitgliedern einige gibt, die sich gegen Armut und Ungerechtigkeit einsetzen und freigiebig und hilfsbereit sind.

★ Mit den Christen kann man ruhig über die Religion diskutieren. Sie sind fähig, ohne Fanatismus und sachlich Gläubigen aus anderen Religionen zuzuhören und zu verstehen.

Was Christen sagen...

- *Wir glauben an die heilige katholische Kirche...*

Jesus gründete die Kirche als das Volk des Neuen Bundes. In diesem Sinne ist die Kirche die Nachfolgerin des auserwählten Volkes, das Moses gesammelt hatte und das durch die Propheten immer wieder zur Treue gegenüber Gott ermahnt wurde.

Die Kirche ist einheitlich und universal, weil sie durch den Heiligen Geist in Jesus Christus versammelt auf dem Weg zum Vater ist.

کلیسا

«همه ی ایمانداران را یک دل و یک جان بود [...] در همه چیز با هم شریک بودند آنان خود را وقف تعلیم یافتن از رسولان و رفاقت و پاره کردن نان و دعا کردند»
(اعمال رسولان ۴: ۳۲: ۲: ۴۲)

کلمه ی کلیسا از کلمه ی یونانی «ekklesia» می آید و به معنای «اجتماع کسانی است که دعوت شده اند».

برای مسیحیان، کلیسا چند معنی دارد:

* کلیسا که اسم خاص است به معنای جماعت مسیحیان می باشد. یعنی همه ی کسانی که خود را از آن مسیح می دانند و تعمید یافته اند.

* کلیساهای (ارتدکس، کاتولیک، پروتستان...)
گروه هایی مسیحی هستند که در طول تاریخ از هم جدا شده اند و درباره ی کلیسا دیدگاه های مختلفی ارائه می دهند.

* در میان کاتولیک ها، اغلب از کلیسا برای نشان دادن حاکمیت رسمی آن سخن می گویند.

* کلیسای جهانی متشکل از مشارکت کلیساهای محلی که هر کدام با تمدن خاص خود تطابق دارد.

آن چه بعضی ها می گویند . . .

* کلیسا، مثل مسجد ساختمانی جهت اجتماع ایمانداران می باشد.

* عیسا و کلامش، باشد! ولی کلیسا چه؟ کلیسا از راهی که عیسا مشخص کرده بود منحرف شده است.

* یک کلیسای واحد وجود ندارد، بلکه چندین کلیسا وجود دارد و مسیحیان تقسیم شده اند.

* کلیسا یک قدرت پولی و نیز یک قدرت سیاسی است، مخصوصاً در قرون وسطا و در زمان جنگهای صلیبی.

* باید اعتراف کرد که در بین اعضای کلیسا، اشخاص سخاوتمند و ثمربخش برای مبارزه با فقر و بی عدالتی وجود دارند.

* با مسیحیان می توان درباره ی مذهب بحث کرد. آنها می توانند بدون هیچ گونه تعصب، ایمانداران ادیان مختلف را درک نمایند.

آن چه مسیحیان می گویند . . .

– ما ایمان داریم ... به کلیسای واحد، مقدس، کاتولیک، رسولی

عیسا کلیسا را به عنوان قوم عهد جدید خواسته است. به این ترتیب، کلیسا ادامه ی قوم برگزیده است که موسی گرد آورده بود و بی وفقه به واسطه ی پیامبران به وفاداری یادآوری شده اند.

کلیسا واحد می باشد زیرا توسط روح القدس در عیسای مسیح جمع شده و به سوی پدر گام برمی دارند.

1. Kirche ist das Volk der Jünger Jesu. Volk der Christen

★ **Ein berufenes Volk:** Die Christen sind bereits von Gott gerufen, bevor sie sich in Freiheit Gott überlassen und mit ihrem Glauben Gott antworten. Sie haben die Stimme Jesu gehört, der sie im Auftrag Gottes eingeladen hat: "Folget mir nach; kommt zu mir".

★ **Sie sind eingeladen, in brüderlicher Verbindung zu leben: Jesus legte den Jüngern einen Plan für ihr zukünftiges Leben vor.** Dieser Plan wird im Gebot der "Liebe" zusammengefasst: "Liebt einander, so wie ich euch geliebt habe" (Joh 15,12), "Ihr alle seid

aber Brüder" (Mt 23,8). Das ist die Botschaft aller großen Persönlichkeiten (Heiligen) der Kirche, vom Heiligen Augustinus bis zur Mutter Teresa.

"Das Brot, das du als Vorrat bei dir behältst, gehört einem Hungernden und das Kleid, das du in eine Truhe hineinlegst, gehört einem Nackten." (Der Heilige Basilius, Bischof im 4. Jahrhundert). Die Kirche kann es nicht ertragen, dass der Mensch erniedrigt wird. Deshalb sieht sie es als ihre Pflicht an, sich für Arme, Kranke und Unterdrückte einzusetzen, damit ihre menschlichen Grundbedürfnisse erfüllt werden.

★ **Um Gott zu verherrlichen;** der heilige Paulus sagt: "Ob ihr also esst oder trinkt oder etwas anderes tut: tut alles zur Verherrlichung Gottes" (1 Kor 10,31). Die Christen sind in der Tat dazu berufen, immer dafür zu kämpfen, die Welt in eine Welt der Brüderlichkeit und zu einer würdigen Opferrgabe an Gott zu verwandeln.

Das Ziel eines jeden Christen besteht darin, durch sein ganzes Leben Gott zu danken und Zeuge seiner Liebe zu sein.

★ Die **Kirche ist katholisch.** Auf Griechisch bedeutet das Wort **Katholon, das Ganze betreffend;** das heißt, die Kirche ist Hüterin aller geoffenbarten Geheimnisse Gottes und legt diese Geheimnisse allen Menschen und ihren menschlichen Wertesystemen vor. Jesus hat die Kirche zu allen Nationen und Zivilisationen gesandt, damit sie die frohe Botschaft der Erlösung in Jesus Christus verkündet und damit alle Werte dieser Zivilisationen in Christus verwirklicht werden. Allerdings ist dieser Auftrag oft mit dem Ertragen von Leid und Verfolgung verbunden, und genau deshalb nehmen Christen ihrerseits im Kreuz Christi an der Erlösung der Welt teil.

★ Die örtliche Kirche besteht aus einer Gruppe von Gläubigen, die in Christus zusammenkommen, um sein Geheimnis zu bezeugen. In jeder Zivilisation tut sie dies nach ihrer eigenen Art. Deshalb lebt jede Ortskirche in ihrer eigenen Art und Weise ihre religiösen Sitten und Traditionen als ein Ausdruck des Geheimnisses Christi, der ihrer Zivilisation entspricht. Die Gemeinschaft aller dieser verschiedenen Ortskirchen, die in Einheit und sich gegenseitig ergänzend zusammenleben, errichtet die eine heilige katholische Kirche.

★ Somit ist die Kirche genauso wie das Geheimnis der göttlichen Dreifaltigkeit gleichzeitig verschieden und einheitlich. Die verschiedenen örtlichen Kirchen bezeugen und verwirklichen durch Jesus selbst und durch die Macht des Heiligen Geistes im brüderlichen christlichen Zusammenleben das Geheimnis der universalen katholischen Kirche, das in jeder diesen örtlichen Kirchen existiert.

2. Die Kirche wird durch den Heiligen Geist bewegt – nach menschlicher Sicht ist sie ein System

Gott ist der Stifter der Kirche, die gleichzeitig zum einen eine menschliche Institution ist und zum anderen das Geheimnis der Menschwerdung des Sohnes Gottes in der Welt fortsetzt. Die Kirche entstammt dem Willen Gottes. Deshalb ist es der Antrieb des Heiligen Geistes, der überall in der Kirche wirkt und den ein menschliches System nicht auslöschung kann. Gleichzeitig ist die Kirche aber auch eine auf Dauer angelegte menschliche Institution, die ihre Mission bis zum Jüngsten Tag fortsetzen muss. In diesem Sinne ist die Kirche als Karawane immer noch unterwegs, aber noch nicht am Ziel.

★ Die **Zuständigen:** Die Bischöfe sind ein Zeichen der Anwesenheit Christi, des einzigen großen Hirten, in der Gemeinschaft der Gläubigen. Sie sind die Nachfolger

۱- کلیسا، قوم شاگردان عیسی است. قوم مسیحیان

***قومی خوانده شده:** مسیحیان، قبل از این که آزادی خود را گرو گذارند و با ایمانشان جواب بدهند، دعوت شدگان هستند. آنها صدای عیسا را شنیده اند که از جانب خدای پدر، از آنها دعوت کرده است: «مرا پیروی کنید، به دنبال من بیائید».

***آنها دعوت شده اند که در برادری زندگی کنند:** عیسا برنامه ی زندگی شاگردان را به آنها عرضه می کند، این برنامه همیشه تنها در فرمان «محبت» خلاصه می شود: «یک دیگر را محبت نمایند هم چنان که شما را محبت نمودم» (یوحنا ۱۵: ۱۲)، «جمع شما برادرید» (متی ۲۳: ۸). و تمام قهرمانان کلیسا، از آگوستین قدیس تا مادر ترزا، همین کلام را به روش خودشان گفته اند:

«نانی که ذخیره می کنی، از آن انسان گرسنه است؛ تن پوشی که در صندوق می نهی، از آن انسان برهنه ای است» (بازیل قدیس- اسقف قرن چهارم). کلیسا نمی تواند تحمل کند که انسان تحقیر شود. و به همین دلیل، همیشه وظیفه ی خود دانسته که احتیاجات اساسی انسان ها را برآورده کند.

***برای جلال خدا، پولس قدیس می گوید:** «چه زمانی که می نوشید و چه زمانی که می آشامید، هر کاری را برای جلال خدا بکنید» (۱- قرن ۱۰: ۳۱). مسیحیان، حقیقتاً دعوت شده اند که بی وقفه مبارزه کنند تا دنیا را به دنیای برادری تبدیل کنند، تا آن را به قربانی پسندیده ی خدا تبدیل کنند.

هدف هر مسیحی و تمامی کلیسا این است که به واسطه ی تمام زندگیشان، سپاس خدا را بگویند و به محبت او شهادت دهند.

***کلیسا، کاتولیک می باشد، در یونانی معنای کلمه ی Katolon، تحت اللفظی: طبق کل.** به این معنی که کلیسا تمام راز خدا را دربر دارد و این راز را به همه ی انسان ها و همه ی ارزش های انسانی عرضه می دارد. عیسا کلیسا را به تمام امت ها و تمدن ها فرستاده تا مژده ی نجات در عیسات مسیح را اعلام نماید و به این وسیله همه ی ارزشهای این تمدن ها در مسیح به عهده گرفته شوند و تجلی یابند. (ر. ک فیش شماره ی ۱۰ از سری ۲: مأموریت کلیسا). البته این مأموریت اغلب بدون رنج و آزار انجام نمی شود، که از این راه مسیحیان در صلیب مسیح جهت نجات برادران خودشان سهم گردند.

***کلیسای محلی گروه ایماندارانی می باشد که در مسیح جمع شده اند تا به راز او شهادت دهند و یک تمدن خاص این محل در او به عهده گرفته شود.** بنابراین هر کلیسای محلی یک رنگ خاص در آیین مذهبی خود و در طرز بیان راز مسیح خواهد داشت که با تمدنی که به آن واگذار شده است مطابقت خواهد داشت. مشارکت این کلیساهای محلی مختلف که در اتحاد و مکمل هم دیگری زندگی می کنند کلیسای واحد کاتولیک را تشکیل می دهد.

***بنابراین، کلیسا همانند راز سه گانه ی اقدس هم واحد و هم گوناگون می باشد.** کلیساهای مختلف محلی توسط عیسا و قدرت روح القدس با مشارکت یکدیگر و جریان زندگی مسیح راز کلیسای واحد کاتولیک را که در هر کدام از این کلیساها وجود دارد عملی و آشکار می سازند.

۲- کلیسا از روح القدس جوشان، و از دیدگاه انسانی يك نظام است

خدا بنیان گذار کلیسا است که خود در عین حال مؤسسه انسانی می باشد و به راز انسان شدن پسر خدا ادامه می دهد. کلیسا در آن واحد هم از خداوند سرچشمه می گیرد، بنابراین، جوشش غیرمترقبه روح القدس است که هر جا می خواهد می وزد و نظام انسانی نمی تواند او را خفه کند، و هم مؤسسه انسانی مستدام و سازمان یافته ای است که باید به مأموریت خود تا روز آخر ادامه دهد پس کاروانی است که حرکت کرده ولی هنوز به هدف نرسیده است.

***دارای مسوولان:** اسقفان، که نشانه ای از حضور مسیح، یکتا شبان بزرگ در جماعت ایمانداران می باشند، یعنی جانشینان دوازده شاگردی که عیسا انتخاب کرده بود تا پایه ها و ستون های کلیسای او باشند؛ و در میان آنها، و

der zwölf Apostel, die Jesus auserwählt hat, Basis und Säulen der Kirche zu sein;
★ ihnen zur Seite stehen die Priester und die anderen kirchlichen Dienste, die verpflichtet sind, den Bischöfen bei ihrer Aufgabe zu helfen. Deshalb ist die Kirche auch apostolisch.

Die erste Pflicht all dieser Menschen ist ein gleicher Dienst, der darin besteht:

★ die Heilsgeheimnisse zu spenden: Die Christen kennen sieben Hauptgeheimnisse, die sieben Sakramente genannt werden und unter denen, die Taufe und die Heilige Eucharistie die wichtigsten sind.

den Glauben zu bezeugen: die wichtigsten Glaubenssätze wurden im Glaubensbekenntnis zusammengefasst, das die Christen von Generation zu Generation weitergeben.

★ im alltäglichen persönlichen und gesellschaftlichen Leben Christus ganz nah nachzufolgen .

3. Die Kirche ist eine Gemeinschaft, in der Gott wirkt

So sagt der Heilige Paulus zu den Korinther: "Wisst ihr nicht, dass ihr Gottes Tempel seid und der Geist Gottes in euch wohnt?" (1 Kor 3,16). Die Kirche lebt vom Heiligen Geist, der die Macht und das Gebot Gottes ist und der in ihr wohnt und wirkt. **Deshalb ist die Kirche das Haus Christi und Schöpfung Gottes.** Dieser Geist wirkt in jedem einzelnen Mitglied der Kirche, um alle zu einem brüderlichen Volk und in ein heiliges Volk Gottes zu verwandeln: "Ihr aber seid ein auserwähltes Geschlecht, eine königliche Priesterschaft, ein heiliger Stamm, ein Volk, das sein besonderes Eigentum wurde, damit ihr die großen Taten dessen verkündet, der euch aus der Finsternis in sein wunderbares Licht gerufen hat" (1 Petr 2,9).

★ Die Kirche wurde sogar geheimnisvoll „Leib Christi“ genannt: "Ihr aber seid Leib Christi und jeder einzelne ist ein Glied an ihm" (1 Kor 12,27). Das verleiht jedem einzelnen Menschen einen unendlichen Wert, weil sogar der niedrigste Mensch den anderen gleich ist und direkt an der Gemeinschaft mit Christus, also am Leben Christi teil hat.

★ Letztendlich aber hat die Kirche ihre Vollkommenheit nicht in sich. Sie ist die Braut Christi und wartet auf seine glorreiche Rückkehr. Darum bewegt sie sich wie eine Karawane auf einer Pilgerreise auf der Erde hin zum Jüngsten Tag, dem Tag der Rückkehr Christi. Die Kirche ist erst dann am Ziel, wenn Christus wiederkommt und alles in der Wahrheit aufrichtet und dem Vater übergibt: "Er wird alle Tränen von ihren Augen abwischen: Der Tod wird nicht mehr sein, keine Trauer, keine Klage, keine Mühsal. Denn was früher war, ist vergangen." (Offb 21,4). Dann wird Gott in allem und in jedem sein.

Die Kirche in der Welt

Freude und Hoffnung, Trauer und Angst der Menschen von heute, besonders der Armen und Bedrängten aller Art, sind auch die der Jünger Christi. Und es gibt nichts wahrhaft Menschliches, das nicht in ihren Herzen seinen Widerhall fände. Ist doch ihre eigene Gemeinschaft aus Menschen gebildet, die, in Christus geeint, vom Heiligen Geist auf ihrer Pilgerschaft zum Reich des Vaters geleitet werden und eine Heilsbotschaft empfangen haben, die allen auszurichten ist. (Sie sind Träger der frohen Botschaft der Erlösung, die allen Menschen angeboten wird.) Darum erfährt sich die Gemeinschaft der Christen als mit der Menschheit und ihre Geschichte wirklich engstens verbunden.

Wonach Christen streben...

★ Man kann seine eigene Stelle und Verantwortung in der Kirche in unterschiedlicher Weise definieren, aber kein Getaufter kann in der Kirche einfach nur als unverantwortlicher Verbraucher da stehen.

Der Bischof von Rom heißt Papst: Er ist "der erste zwischen Gleichen" und ist beauftragt, alle in der Einheit zu halten.

نیز کشیشان و خادمان که وظیفه دارند، اسقفان را در مأموریتشان یاری کنند. هم چنین کشیشان و خادمان که وظیفه دارند اسقفشان را در کارش یاری کنند، بنابراین، کلیسا رسولی می باشد. وظیفه ی همه این ها، یک خدمت است.

- * رازها: برای کاتولیک ها، هفت راز اصلی وجود دارد که آنها را رازهای هفتگانه می نامند (ر. ک به برگه ۲/۵) که در بین آنها، تعمید و عشاء ربانی مهمترین هستند.
- * اعتقادات: مهمترین آنها در قانون ایمان جمع شده که مسیحیان از ابتدا به یک دیگر منتقل می کنند.
- * دگرگون ساختن زندگی شخصی و اجتماعی تا از نزدیک به دنبال مسیح روند.

۳- کلیسا اجتماعی است که در آن، خدا عمل می کند.

پولس قدیس به قرن‌تین می گوید: «آیا نمی دانید که هیکل خدا هستید و روح خدا در شما ساکن است؟» (اول قرن ۳: ۱۶). کلیسا به واسطه ی روح القدس که قدرت و فرمان خدا می باشد و در آن مسکن گزیده و جان گرفته است. بنابراین بنای مسیح و آفرینش خدا می باشد. این روح، از درون هر یک از اعضایش عمل می کند تا همه را به یک قوم برادر و هم چنین یک قوم متبرک، یک قوم مقدس تبدیل کند: «شما قبیله ی برگزیده و کهنات ملوکانه و امت مقدس و قومی که ملک خاص خدا باشد، هستید تا فضایل او را که شما را از ظلمت به نور عجیب خود خوانده است، اعلام نمایند» (۱- پطرس ۲: ۹).

* حتی کلیسا، به طور رازگونه ای، جسم مسیح خوانده شده: «اما شما بدن مسیح هستید و فرداً اعضای آن می باشید» (اول قرن ۱۲: ۲۷). و این به هر کس ارزشی بینهایت می دهد چون حتی کوچکترین انسان، با انسان های دیگر برابر است و مستقیماً در زندگی اجتماع چون در زندگی خود عیسای مسیح شرکت دارد.

* بالاخره، کلیسا غایت خود را در خود ندارد، کلیسا عروس مسیح و در انتظار برگشتن پرجلالش می باشد. پس به صورت کاروانی روی زمین در سفری زیارتی به سوی روز آخر، روز بازگشت مسیح در حرکت است. کلیسا وقتی به هدف خود می رسد که مسیح بازگشته و همه چیز را در حقیقت مستقر کند و همه چیز را به دست پدر بسپارد: «و بعد از این موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رو نخواهد نمود زیرا که چیزهای اول در گذشت» (مکاشفه ۴: ۲۱) خدا همه چیز در همه کس خواهد بود.

کلیسا در دنیا

شادی ها و امیدها، غم ها و نگرانی های انسان های این زمان، خصوصاً فقیران و دردمندان، هم چنین شادی ها و امیدها، غم ها و نگرانی های شاگردان مسیح می باشند، و هیچ چیز واقعاً انسانی نیست که در ملک آن ها طنین نداشته باشد. اجتماع آن ها، در واقع، با انسان ها بنا شده که در مسیح جمع شده اند و به واسطه ی روح به ملکوت خدا هدایت می شوند و پیام نجات را که باید به همه عرضه کنند، با خود دارند. بنابراین، اجتماع مسیحیان حقیقتاً، خود را همدرد نوع بشر و تاریخش می داند (شورای واتیکان دوم).

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

* به گونه های مختلف می توان جایگاه و مسئولیت خود را در کلیسا تشخیص داد. ولی هیچ تعمیدیافته ای نمی تواند خود را فقط مصرف کننده بی مسئولیت بداند.

اسقف رم که پاپ نامیده می شود- «اولین در میان برابرها»- و مأموریت دارد که بقیه را در وحدت جمع کند. و

Einige Christen sind eher der Mystik zugeneigt und sind für die Gegenwart Gottes empfänglicher als andere und fühlen sich zur ständigen Anbetung gedrängt: diese Christen finden ihre Gemeinschaft mit dem Geheimnis Gottes oft in der Stille und der Besinnung. Andere möchten eher durch verschiedene soziale Tätigkeiten im Dienste der Armen oder im Kampf für Gerechtigkeit dieses Geheimnis bezeugen. Diese haben ihre Gemeinschaft mit Gott durch die Liebe und Hilfe für ihre Mitmenschen gefunden.

Nicht zu vergessen sind die Christen, die vor allem wegen ihrer familiären Tradition Christ sind...

★ Die Geschichte der Kirche hat verschiedene Gruppierungen von Christen hervorgebracht. Diese Verschiedenheit hat zu Konflikten geführt, die manchmal auch blutig gewesen sind. So sind **verschiedene Kirchen und kirchliche Gemeinschaften** entstanden: Orthodox (Byzantinisch, Assyrisch, Koptisch, Ost), Protestantisch, Episkopal/Anglikanisch, Römisch- bzw. Griechisch-Katholisch usw.

Nach langen Konflikten und gegenseitiger Unkenntnis/Unverständnis ist in unserer Zeit eine Bewegung zur Einigung und Zusammenarbeit aller Kirchen entstanden: die Ökumenische Bewegung. Deshalb spielen der Ökumenische Rat der Kirchen in Genf und der Verein aller Kirchen im Nahen Osten für unsere Kirchen eine wichtige Rolle. Dabei ist zu erwähnen, dass die Gebetswoche für die Einheit der Christen, - nach dem Gebet Jesus Christus selbst (Joh 17) gestaltet - in allen Kirchen einen großen Wert hat.

★ Heutzutage wächst das Verständnis für die Notwendigkeit des Dialogs und der Zusammenarbeit zwischen den verschiedenen Religionen wie Islam, Judentum, Hinduismus ... und den christlichen Kirchen. Die Kirche lehnt jegliche Gewalt aus Gründen der Religion ab, verwirft aber auch eine Vermengung der verschiedenen religiösen Überzeugungen und Meinungen.

Wort der Heiligen Schrift

"Ihr seid also jetzt nicht mehr Fremde ohne Bürgerrecht, sondern Mitbürger der Heiligen und Hausgenossen Gottes" (Eph 2,19). "Erstlingsfrucht ihrer Provinz für Christus" (Röm, 16,5; Jak 1,18).

Gebet für die Einheit der Kirchen

Schenk uns die Gnade,
um alle Gleichgültigkeit, Verdächtigungen und Vorurteile
sowie noch vorhandene gegenseitige Feindschaften in uns zu verstehen,
sie ehrlich einzugestehen und tapfer mit deiner Hilfe zu beseitigen,
damit wir uns alle mit der Hilfe des Heiligen Geistes in Dir treffen,
damit unser Gebet zur Einheit der Christen,
wie du es verlangst und wie es dein Wille bestimmt,
von unseren Herzen und Lippen für immer und ewig hin zum Himmel erhoben wird.

Text zur gemeinsamen Besinnung: Mk, 16, 9-20

Trierer Gebet für die Einheit der Christenheit

Herr Jesus Christus, Heiland und Erlöser, erbarme Dich über uns und über die ganze Welt.
Gedenke deiner Christenheit und führe zusammen, was getrennt ist.

بعضی‌ها بیشتر به عرفان تمایل دارند، به حضور خدا حساس‌ترند و به پرستش تمایل دارند: اینها مشارکت خود را با راز خدا بیشتر در سکوت و تعمق پیدا می‌کنند. بعضی دیگر، بیشتر به فعالیت‌های مختلف جهت شهادت دادن به عیسا یا خدمت به فقرا یا مبارزه جهت عدالت تمایل دارند اینها مشارکت خود را با راز خدا بیشتر در خدمت و محبت به هموعان پیدا می‌کنند.

و مسیحیانی را که خصوصاً به سبب سنت خانوادگی شان مسیحی هستند فراموش نمی‌کنیم...

* تاریخ کلیسا نیز در میان مسیحیان گوناگونی‌هایی به وجود آورده است. این گوناگونی، برخوردهایی را باعث شده‌اند که گاهی خشونت‌آمیز بوده و از این‌جا کلیساهای مختلف به وجود آمده است: ارتدکس، (بیزانس، سریانی، قبطی، شرق)، پروتستان، اسقفی، کاتولیک و...

بعد از یک دوره‌ی طولانی تنش، یا حداقل بی‌اطلاعی این کلیساهای از یک دیگر، در زمان ما، جنبشی برای نزدیک کردن و متحد کردن کلیساهای شکل گرفته، جنبش اتحاد کلیساهای. به این جهت شورای اتحاد کلیساهای در ژنو و نیز انجمن کلیساهای خاورمیانه در خدمت کلیساهای ما نقش مهمی را ایفا می‌کنند. قابل ذکر است که هفته دعا جهت اتحاد کلیساهای، برطبق دعای خداوند عیسا مسیح (یوحنا ۱۷)، از اهمیت بسزایی در همه‌ی کلیساهای برخوردار است.

* امروزه، همچنین یک جریان تفاهم متقابل و نزدیک مابین مذاهب بزرگ مثل اسلام، یهودیت، بودا، هندو و... و کلیساهای مسیحی وجود دارد. کلیسا هم جنگ مذهبی و هم درآمیختن مضمون و مطلب عقاید مذهبی را رد می‌کند.

کلام کتاب مقدس

« غریب و اجنبی نیستید، بلکه هموطن مقدسین هستید و از اهل خانه‌ی خدا... شما بدن مسیح هستید» (افسیان ۲: ۱۹) و نوبری که کشورتان به خدا تقدیم کرده است (رومیان ۱۶: ۵؛ یعقوب ۱: ۱۸).

نیایش برای اتحاد کلیساهای

به ما آن فیض را عطا فرما
تا آن چه از بی قیدی، بدگمانی
و حتی دشمنی متقابل را که در درون ما
نهفته است درك کرده و با صداقت به آن‌ها
معترف گشته و با شجاعت بیاری تو
آن‌ها را به دور افکنیم
باشد که بیاری روح القدس
همگی ما در تو
به دیدار يك دیگر نائل شویم
تا نیایش تو برای اتحاد مسیحیان
آن گونه که می‌خواهی و آن چنان که مشیت توست
از قلب و زبان ما
همواره به سوی آسمان بلند گردد

متن جهت تعمق گروهی: مرقس ۱۶: ۹-۲۰

نیایش ویژه تن پوش مقدس در شهر تریر ب ای یکپارچگی مسیحیان

ای عیسی مسیح، منجی و نجات دهنده
بر ما و همه جهان رحم
کن، سرشت مسیحیاتی ات را به یاد آر و هر آنچه را که
پا اکنده است، گردهم آور. آمین.

3-2. Mission der Kirche

Jesus sagte noch einmal zu ihnen: „Friede sei mit euch! Wie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch. Nachdem er das gesagt hatte, hauchte er sie an und sprach zu ihnen: Empfangt den Heiligen Geist" (Joh 20, 21-22).

Bei einer Mission verkünden eine oder mehrere Personen anderen Menschen die Glaubensbotschaft und bringen sie so direkt mit Gott in Verbindung.

Fast alle Konfessionen und Religionen sind missionarisch und versuchen, die Zahl ihrer Mitglieder zu vermehren. Leider hat das oft zu Kriegen geführt.

Hier müssen wir zwischen verschiedenen Begriffen unterscheiden können:

Mission: Gott erwählt Personen, die ihn weiter bekannt machen und sein Licht weiter ausstrahlen lassen.

Prophet: Ist der, der sich als Gesandter Gottes, Prophet oder Weissager usw. versteht. Er zeigt sich mit Zeichen oder Wundern, damit die Menschen an seine Botschaft glauben können.

Verkündigung: Der Akt einer Person, die daran glaubt, dass sie den Menschen von Gott eine Botschaft bringt.

Zeugnis: Der Akt einer Person, die nicht nur durch ihr Wort, sondern auch durch ihre Tat die Liebe, die Gott ihr geschenkt hat, den anderen zeigt, und so das Licht Gottes weiter aufstrahlen lässt.

Werbung: Falsche und extreme Handlung einer Person, die die menschlichen Mittel oder irdischen Bedürfnisse der anderen benutzt, um ihre eigene Meinung zu verbreiten und Menschen anzulocken.

Propaganda: Der Akt der Menschen, die versuchen, durch Verteilung kostenloser Waren oder sogar durch Gehirnwäsche oder durch Repressalien Menschen zur Akzeptanz ihrer Meinung zu zwingen.

Offensichtlich sind die zwei letzten Handlungsweisen gegen die Handlung Jesu und seiner Apostel und widersprechen den Lehren der Kirche. Normalerweise führen genau diese zwei Methoden zu religiösen Kriegen.

Heutzutage achten Gläubige und besonders Christen immer wieder darauf, dass Missionen mit viel Ehrfurcht vor anderen Religionen durchgeführt werden.

Was einige sagen...

* Missionieren bringt in jeder Religion Gefahren mit sich, weil dadurch die Freiheit der Menschen nicht respektiert wird. Genau das ist im 20. Jahrhundert nicht akzeptabel.

* Jesus sprach: „Ich bin nur zu den verlorenen Schafen des Hauses Israel gesandt" (Mt 15,24). Warum versucht dann die Kirche, sich in allen Ländern zu etablieren?

* Es gehört zu den Strategien der Kirche, Gläubige von anderen Konfessionen und Religionen zu gewinnen, um ihre Herrschaft zu festigen.

* Die Mission der Kirche hat etwas mit Totalitarismus zu tun und muss zusammen mit diesem abgeschafft werden.

* Die Missionare handeln mit Hingabe und helfen allen, die bedrängt und bedürftig sind.

Am 27. Oktober 1986 versammelte Papst Johannes-Paul II in der Stadt Assisi in Italien 130 Beauftragte verschiedener Religionen und christlicher Konfessionen, damit sie für den Frieden beten und fasten. Der Papst sagte: „Der Dialog mit den anderen Konfessionen und Religionen ist für die Kirche essentiell".

Was Christen sagen...

مأموریت کلیسا

«عیسا به شاگردانش گفت: «چنان که پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می فرستم». و چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت: «روح القدس را بیابید» (یوحنا ۲۰:۲۱-۲۲).

مأموریت ارتباط دارد با خدایی که کسی یا کسانی را می فرستد. تقریباً تمام مذاهب مأموریتی هستند و تلاش می کنند تعداد اعضایشان را زیاد کنند. متأسفانه، این موضوع اغلب باعث جنگ شده است.

در این جا باید کلمات مختلف را تشخیص دهیم. مأموریت: خدا اشخاصی را انتخاب می کند که او را عمیق تر شناخته و نور او را منعکس کنند.

رسول: کسی است که خودش را معرفی می کند به عنوان فرستاده شده از طرف خدا یا به عنوان نبی یا حکیم یا... و نشانه هایی یا معجزاتی می دهد که مردم به پیامش ایمان آورند.

بشارت: عمل کسی است که ایمان دارد از طرف خدا پیامی را به مردم باید بدهد.

شهادت: عمل کسی است که نه فقط با گفتار بلکه با رفتارش آن صمیمیت که خدا خواست به او بدهد نشان داده و نور او را پخش کند.

تبلیغ: عمل افراطی و غلط از طرف شخصی که از وسایل انسانی یا احتیاجات دنیوی دیگران استفاده می کند تا عقیده خود را منتقل ساخته و اشخاص را به سوی خود جذب کند.

ترویج: عمل کسانی است که کوشش می کنند با پخش کردن رایگان وسایل و یا حتی شستشوی مغزی یا با زور، اشخاصی را مجبور کنند تا تسلیم عقیده آنان شوند.

در نتیجه روشن است این دو نکته آخر بر ضد رفتار عیسا و رسولان و موافق با تعلیم کلیسا نیست. طبیعتاً این دو روش سرچشمه و باعث جنگ دینی می شود.

امروزه، مؤمنان و خصوصاً مسیحیان، بیشتر و بیشتر فکر می کنند که مأموریت باید به همراه احترام زیاد به مذاهب دیگر انجام شود.

آن چه بعضی ها می گویند . . .

* در هر دینی بشارت دادن خطرناک است چون آزادی مردم را محترم نمی شمارد. و این در قرن بیستم قابل قبول نیست.

* عیسا گفت: «فرستاده نشده ام، مگر به جهت گوسفندان گمشده ی خاندان اسرائیل» (متی ۱۵:۲۴).

پس چرا کلیسا سعی می کند در تمام کشورها مستقر شود؟

* تاکتیک یا شیوه ی تدبیر کلیسا است تا از مذهب های دیگر، مؤمنانشان را بگیرد و تسلط خود را تحکیم کند.

* مأموریت کلیسا در رابطه با استعمار است و باید با استعمار از بین برود.

* مبشرین اینارگر هستند و به همه ی کسانی که مشکل دارند، کمک می کنند.

روز ۲۷ اکتبر سال ۱۹۸۶، در شهر آسینز ایتالیا، پاپ ژان - پل دوم، ۱۳۰ تن از مسئولان تمام مذاهب جهان را دعوت کرد تا گرد هم آیند و برای صلح نیایش کنند و روزه بگیرند. پاپ گفت: «گفتگو با مذاهب دیگر، برای کلیسا اساسی است».

آن چه مسیحیان می گویند . . .

1. Mission ist ein Teil des christlichen Lebens

Wer mit Liebe und Barmherzigkeit erfüllt ist, kann nicht schweigsam für sich leben. Wer glaubt, kann seinen Glauben nicht verheimlichen. Er verändert sich dadurch und glänzt durch diesen Glauben. Er fühlt sich verpflichtet, Gott, von dem das ganze Leben kommt, zu bezeugen. Der heilige Paulus sagt: „Wenn ich nämlich das Evangelium verkünde, kann ich mich deswegen nicht rühmen; denn ein Zwang liegt auf mir“ (1 Kor 9,16). Die Jünger sagen denjenigen, die verhindern möchten, dass sie über Jesus sprechen: „Wir können unmöglich schweigen über das, was wir gesehen und gehört haben“ (Apg 4,20).

2. Mission ist eine Verkündigung, die von Gott stammt

Genauso wie das Feuer Licht und Hitze entfaltet, wird Gott auch, da er die Liebe ist, jedem offenbart, der ihn annehmen möchte.

* Im Alten Testament gibt sich Gott einem bestimmten Volk durch seine geschichtlichen Erfahrungen zu erkennen und schließt mit ihm einen Bund. Aber er spricht durch dieses Volk auch zu allen Menschen, damit sie an seinem Leben teilnehmen.

* Im Neuen Testament stellt sich Jesus als von Gott gesandt vor, den er Vater nennt: „Mein Vater ist immer noch am Werk und ich bin noch am Werk [...] Der Sohn kann nichts von selbst aus tun [...] es mir nicht um meinen Willen geht, sondern um den Willen dessen, der mich gesandt hat“ (Joh 5,17-30)

* Das ist der Auftrag, den Jesus seinen Jüngern gibt: „Wie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch“ (Joh 20,21). Ab dieser Zeit vollzieht Jesus durch seine Jünger und durch die Jahrhunderte hindurch sein Werk der Erlösung.

Die Mission eines jeden Christen vervollständigt die Mission Jesu durch Vermittlung des Heiligen Geistes: „Aber ihr werdet die Kraft des Heiligen Geistes empfangen, der auf euch herabkommen wird; und ihr werdet meine Zeugen sein in Jerusalem [...] und bis an die Grenzen der Erde“ (Apg 1,8).

In diesem Sinne gilt der Heilige Geist als innerlicher Meister und das Hauptelement der Mission in der Kirche.

3. Mission ist die Hauptaufgabe der Kirche

* Jesus beauftragt seine elf Jünger als Zuständige für die zukünftige Kirche und sagt: „Geht zu allen Völkern und macht alle Menschen zu meinen Jüngern“ (Mt 28,19). Die Kirche hat keine andere Tätigkeit außer die Erfüllung dieser Mission.

* Jesus nachzufolgen, diese erste Aufgabe der Kirche bedeutet, an den Freuden, Leiden, Sorgen und Hoffnungen der zeitgenössischen Menschen teilzunehmen. Jeder Christ soll selbst seinen eigenen Weg finden, damit er fähig wird, mit den besonderen Gaben des Heiligen Geistes und in seiner eigenen Lebensumgebung durch konkrete Taten den anderen wie ein Bruder zu sein, Mitleid zu zeigen und für Gerechtigkeit und Frieden zu kämpfen, zu bezeugen, dass Gott alle Menschen liebt.

* Die zweite Aufgabe der Kirche ist die Verkündigung des Wortes, das heißt die ständige Mitteilung dieser Tatsache, dass alle Kräfte des Lebens der Auferstehung Christi entstammen, jenem einzigartigen Ereignis, das den Sinn der menschlichen Geschichte verändert hat. Mission besteht aus diesem Zeugnis, dass Jesus von Nazareth am Kreuz starb und Gott ihn am Passahfest auferstehen ließ. Er lebt weiter und ist bei uns „Alle Tage bis zum Ende der Welt“ (Mt 28,20). Deshalb muss man diese frohe Botschaft allen Menschen mitteilen, damit alle in Christus ein neues Leben finden und in ihm verherrlicht werden.

* Die dritte Aufgabe der Kirche ist es, sich bei Gott zu bedanken für das neue Leben, das mit der Auferstehung Christi begonnen hat, für die Hoffnung, die allen Menschen angeboten wird und für den weltumfassenden Frieden, der kommen wird. Jeder Christ muss dafür Gott dankbar sein. „Angesichts des Erbarmens Gottes ermahne ich euch, meine Brüder, euch selbst als lebendiges und heiliges Opfer darzubringen,

۱- مأموریت، جزئی از زندگی مسیحی است.

کسی که عشق و محبت دارد، نمی‌تواند ساکت بماند. کسی که ایمان دارد، نمی‌تواند ایمانش را پنهان کند: از آن متحول می‌شود و با آن می‌درخشد و گویا جذب می‌شود به خدا که زندگی اوست شهادت دهد. پولس می‌گوید: «هر گاه بشارت دهم، مرا فخر نیست چون که مرا ضرورت افتاده است» (اول قرنتیان ۹: ۱۶). شاگردان به کسانی که آن‌ها را از سخن گفتن درباره‌ی عیسا منع می‌کنند، می‌گویند: «ما را امکان آن نیست که آن چه دیده و شنیده‌ایم، نگوییم» (اعمال ۴: ۲۰).

۲- مأموریت بشارتی است که در خدا منشاء دارد.

همان‌طور که آتش خود به خود نور و گرمایش را منتشر می‌کند، خدا نیز چون محبت است به هر که می‌خواهد او را بپذیرد، متجلی می‌شود.

* در عهد عتیق، خدا خود را به قومی در طول تجربیات تاریخی می‌شناساند و با او عهد می‌بندد. ولی به واسطه‌ی این قوم، همه را مخاطب قرار می‌دهد تا در زندگی او سهیم شوند.

* در عهد جدید، عیسا خود را فرستاده‌ی خدا، که او را پدر می‌نامد، معرفی می‌کند: «پدر من هنوز کار می‌کند، من نیز کار می‌کنم [...]». پسر از خود کاری نمی‌تواند کرد [...]، زیرا در پی انجام خواست خود نیستم، بلکه انجام خواست فرستنده‌ی خود را خواهانم.» (یوحنا ۵: ۱۷-۳۰).

* این مأموریتی است که عیسا به شاگردانش می‌سیار: «همان‌گونه که پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم» (یوحنا ۲۰: ۲۱).

از این پس، به واسطه‌ی آن‌هاست که در طول قرن‌ها و در هر یک از قاره‌ها، عیسا، کار نجات خود را ادامه می‌دهد. مأموریت هر مسیحی، مأموریت عیسا را تداوم می‌بخشد. و به واسطه‌ی روح القدس است که آن را اجرا می‌کند: «چون روح القدس بر شما می‌آید، قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم [...] تا اقصای جهان» (اعمال ۱: ۸).

روح القدس، بدین ترتیب، استاد درونی و عامل اصلی مأموریت کلیسا است.

۳- مأموریت وظیفه‌ی اصلی کلیسا است.

* عیسا به یازده شاگرد، مسئولان آینده‌ی کلیسا مأموریت می‌دهد: «پس رفته همه‌ی امت‌ها را شاگرد سازید» (متی ۲۸: ۱۹). کلیسا، کاری به جز انجام دادن این مأموریت ندارد.

* پیروی از عیسا، اولین وظیفه‌ی کلیسا، تقسیم شادی‌ها و رنج‌ها و نگرانی‌ها و امیدهای انسان‌های معاصرش است. هر مسیحی باید راه خود را پیدا کند که با عطایای خاص روح القدس و در محیط زندگی خود بتواند در برادر بودن و همدرد بودن، در مبارزه کردن جهت عدالت و صلح گام بردارد، و بدین طریق به این که خدا همه‌ی انسان‌ها را محبت می‌کند، شهادت دهد.

* دومین وظیفه‌ی کلیسا، اعلام کلام است یعنی بیان این که همه‌ی فوران‌های زندگی، از رستاخیز مسیح سرچشمه می‌گیرند، یعنی آن اتفاق واحد که تمام معنای تاریخ را عوض کرده است، مأموریت در این شهادت خلاصه می‌شود که عیسا ناصری بر روی صلیب کشته شد و خدا، صبح عید گذر، او را برخیزانید. او زنده است، «هر روزه تا انقضای عالم، همراه ما می‌باشد» (متی ۲۸: ۲۰). پس این مژده را باید به همه اعلام کرد تا همه بتوانند در مسیح تولد نوینی یافته و در او تجلی یابند.

* وظیفه‌ی سوم کلیسا، تشکر از خداست، برای موهبت زندگی نوینی که از رستاخیز مسیح شروع شده است. تشکر برای امید که به همه عرضه شده است و برای آرامشی جهانگیر که در راه است. هر مسیحی باید این ستایش را به خدا عرضه

das Gott gefällt; das ist für euch der wahre und angemessene Gottesdienst" (Röm 12,1).

4. Die Mission betrifft alle Menschen

Jeder hat das Recht, diese Verkündigung zu hören, weil sie die ganze Menschheit betrifft, dass Gott dieses neue Leben anbietet. „Denn euch und euren Kindern gilt die Verheißung und all denen in der Ferne, die der Herr, unser Gott herbeirufen wird" (Apg 2,39).

Deshalb gilt die Verkündigung Jesu allen und besonders den Armen, weil dieses Recht allen Menschen gehört und die Christen das Recht und sogar die Pflicht haben, für das Evangelium Zeugnis abzulegen. Damit diese universale Mission erfüllt wird, hat jede lokale Kirche die Aufgabe, ihr Verhalten, ihre Liturgie und ihre Tradition mit der Kultur, in der sie lebt, in Einklang zu bringen. Allerdings soll das in Solidarität und freundschaftlichen Beziehungen mit anderen lokalen Kirchen getan werden.

Wonach Christen streben...

1. Gemeinschaftsleben mit den anderen Menschen

Vor mehr als zwanzig Jahrhunderten wurden Christen dazu eingeladen, in ihrem Alltag mit den Liebes- und Unterstützungsbedürftigen ein Gemeinschaftsleben zu führen. In jeder geschichtlichen Phase erschienen andere, neue Formen dieses Gemeinschaftslebens.

* Sie kümmern sich in allen Ländern der Welt um Kranke, Gefangene, Obdachlose, Arme und hilfebedürftige Jugendliche.

* Sie nehmen an den Bewegungen für die Entwicklung, Freiheit, Gerechtigkeit und Frieden teil und kämpfen gegen Hunger, Analphabetismus und Krieg in jeder Gestalt.

* Insofern sind sie die Zeugen des liebenden Gottes.

2. Die Verkündigung der Erlösung durch Jesus

Zu diesem Zweck verwenden Christen Wort, Schrift und andere mögliche Kommunikationsmittel. Seit Jahrhunderten engagieren sich einige Christen und Christinnen als Priester, Nonnen oder Mönche oder sogar nur als einfache Getaufte für einige Zeit oder für ihr ganzes Leben in verschiedenen Organisationen und Gemeinden für die Mission der Kirche. So sind viele neue christliche Gemeinschaften entstanden. Sie haben vor, die frohe Botschaft der Erlösung in verschiedenen Sprachen und Kulturen zu verkünden und zwar mit Ehrfurcht vor anderen Religionen.

3. Beten

Damit die Verkündigung der Erlösung möglich wird, muss man beten und den Heiligen Geist, der „sichere Inspirator jedes Strebens nach der Verkündigung" (Paul VI) um Hilfe bitten. Das Beten ist für die Mission der Kirche so unentbehrlich, dass eine junge Nonne, namens Therese von Lisieux, die mit 24 Jahren in ihrem Kloster starb, von der Kirche „die Unterstützerin der Mission der Kirche" genannt wurde. Alle Christen haben die Mission des Betens für die gesamte Welt.

Einige Mönche oder Nonnen verbringen ihr ganzes Leben in einem Kloster in Stille, durch Betrachtung, Fürbitten und mit Fasten für alle, besonders für die, die den Geist der Eucharistie annehmen.

کند. «بدن های خود را قربانی زنده مقدس و پسنندیده خدا بگذارید که عبادت روحانی شماست.» (رومیان ۱:۱۲).

۴- مأموریت مربوط به همه ی انسان هاست .

حق هر کس است که این بشارت را بشنود چون برای تمام بشریت است که خدا، این زندگی نوین را عرضه می کند. «زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه آن هایی که دوراند، یعنی هر که خداوند خدای ما، او را بخواند» (اعمال ۲: ۳۹).

به همین دلیل، مژده ی عیسا باید به همه و به خصوص به بیچارگان اعلام شود چون این حق همه است و مسیحیان نیز حق و وظیفه دارند به انجیل شهادت دهند.

برای این که این ماموریت جهانی امکان پذیر شود هر کلیسای محلی وظیفه دارد که رفتار و نیایش و سنت خود را با تمدنی که به او واگذار شده است منطبق سازد. البته این کار در صمیمیت و مشارکت با کلیساهای محلی دیگر باید انجام شود.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

۱- آنها در زندگی انسان ها مشارکت کنند.

بیش از بیست قرن پیش، مسیحیان دعوت شده اند تا در زندگی روزمره خود به آن هایی که احتیاج به محبت و حمایت دارند، مشارکت کنند. در هر دوران، ابتکارات جدیدی پیدا می شود.

* آن ها در تمام کشورها به مبتلایان جذام، ایدز، زندانیان، بی خانمان ها، درماندگان و جوانان درمانده، رسیدگی می کنند.

* آن ها در نهضت هایی برای پیشرفت و آزادی انسان، جهت عدالت و صلح شرکت می کنند و بر ضد گرسنگی، بی سواد و جنگ در تمام شکل ها مبارزه می کنند.

* بدین ترتیب، آن ها شاهدان خدای محبت هستند.

۲- آن ها مژده ی نجات عیسا را اعلام می کنند.

بدین جهت، مسیحیان از کلام، نوشته و هر وسیله ی ارتباطی ممکن استفاده می کنند. از قرن ها پیش، برخی از مسیحیان، مرد یا زن، کشیش، راهب یا تعمیر یافته، برای مدتی یا برای همه ی عمر، در موسسه ها و اجتماعات، برای مأموریت کلیسا متعهد می شوند. بدین ترتیب، اجتماعات جدید مسیحی، در تمام دنیا شکل می گیرند. آن ها می خواهند، مژده ی نجات را در زبان و فرهنگ هر کس، اعلام کنند و با احترام گذاشتن به مذاهب دیگر، این عمل را انجام دهند.

۳- آن ها نیایش می کنند

برای اعلام مژده ی نجات باید دعا کرد و از روح القدس که «الهام بخش قطعی هر نوع تلاش برای اعلام مژده ی نجات است» (یاپ پل ششم)، کمک خواست. نیایش چنان لازم و پیوسته به مأموریت است که یک راهبه ی جوان به نام نرز اهل لیزیو که در سن ۲۴ سالگی، در دیرش وفات یافت، کلیسا او را حامی مأموریت خود نامید. همه ی مسیحیان باید مأموریت نیایش پرشور به نفع دنیا را انجام دهند.

بعضی از راهبان یا راهبه ها تمام زندگی شان را در دیر در سکوت و روزه برای همه به خصوص پذیرفتن تشنگان در روح سپاسگزاری، تعمق و استغائه می کنند.

ffizielle Lehre der Kirche

Johannes Paul II, Über die fortdauernde Gültigkeit des missionarischen Auftrages, 86,89)
Wir müssen in uns den apostolischen Eifer nähren, das Licht und die Freude des Glaubens an andere weiterzugeben, und zu diesem Ideal müssen wir jeden von uns und das ganze Volk Gottes erziehen. Wir können nicht ruhig vor uns hinleben, wenn wir an die Millionen von Brüdern und Schwestern denken, die, wenn auch durch das Blut Christi erlöst, doch leben, ohne von der Liebe Gottes zu wissen. Sowohl für den einzelnen Gläubigen wie für die ganze Kirche muss das missionarische Anliegen das erste sein, weil es die ewige Bestimmung der Menschen betrifft und auf den geheimnisvollen und barmherzigen Plan Gottes antwortet.

Der Missionar ist der »Weltbruder«, er trägt in sich den Geist der Kirche, ihre Offenheit und ihr Interesse für alle Völker und alle Menschen, besonders für die geringsten und ärmsten. Als solcher überwindet er die Grenzen und Trennungen von Rasse, Kaste, Ideologie: er ist ein Zeichen der Liebe Gottes in der Welt, einer Liebe, die weder irgendjemanden ausschließt noch bevorzugt.

Wort der Heiligen Schrift

„Da trat Jesus auf sie zu und sagte zu ihnen: Mir ist alle Macht gegeben im Himmel und auf der Erde. Darum geht zu allen Völkern, und macht alle Menschen zu meinen Jüngern; tauft sie auf den Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, und lehrt sie, alles zu befolgen, was ich euch geboten habe. Seid gewiss: Ich bin bei euch alle Tage bis zum Ende der Welt" (Mt 28,18-20).

„Wo es eine Kirche gibt, gibt es auch den Heiligen Geist, und wo es den Geist Gottes gibt, gibt es auch eine Kirche mit allen Gnaden Gottes."
(Irenäus, der Bischof von Lyon, Märtyrer im Jahr 202)

تعلیم رسمی کلیسا

نامه‌ی پاپ ژان پل دوم، درباره‌ی مأموریت کلیسا

«ما باید در خود، شوق رسولانه‌ی ابلاغ نور و شادی ایمان به دیگران را حفظ کنیم و باید این آرمان را به تمام قوم خدا آموزش دهیم. ما نمی‌توانیم روحی آرام داشته باشیم و فکر کنیم که میلیون‌ها برادر و خواهر ما که آن‌ها نیز با خون مسیح باز خرید شده‌اند، در غفلت نسبت به محبت خدا زندگی می‌کنند. برای هر مسیحی فرداً، و هم چنین برای کلیسا، انگیزه مأموریت باید در اولین هدف باشد، چون به سرنوشت ابدی انسان‌ها مربوط می‌شود و به نقشه رازگونه و رحمانی خدا پاسخ می‌دهد.»

شاهد مسیحی، «برادر جهانی» است. او با خود، روح کلیسا را، گشاده‌بودنش را و توجهش به همه‌ی ملت‌ها و همه‌ی انسان‌ها را، به خصوص کوچک‌ترها و فقیرترها را حمل می‌کند. با این عنوان، او از ورای مرزها، انقسامات و تبعیض‌ها به خاطر نژادها و اختلافات طبقاتی و ایدئولوژی می‌گذرد: او نشان محبت خدا در دنیا است، یعنی محبت بدون استثنا و بدون امتیاز». (مأموریت نجات‌دهنده شماره‌های ۸۶ و ۸۹).

کلام کتاب مقدس

عیسا به شاگردانش گفت: «تمامی قدرت در آسمان و زمین به من داده شده است. پس رفته، همه‌ی امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید و ایشان را تعلیم دهید که همه‌ی اموری را که به شما حکم کرده‌ام، حفظ کنند. اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم» (متی ۲۸: ۱۸-۲۰).

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

«رجوع شود به برگه‌های سری اول شماره ۱/۹ «کلیسا» و سری دوم شماره ۱/۶ «انجیل»، ۲/۶

«تعمید»، ۲/۱۰ «خدمت».

«راز کلیسا (نامه شبانی پاتریارک‌های کاتولیک شرق)».

«جائی که کلیسا هست همانجا نیز روح القدس وجود دارد و جائی که روح خدا هست، کلیسا نیز هم آنجا

وجود دارد همراه با تمام فیض خدا.»

(ایرئوس. اسقف شهر لیون. شهید در سال ۲۰۲ میلادی)

3-3. Christliche Feiertage

„Freut euch im Herrn zu jeder Zeit!]...[bringt in jeder Lage betend und flehend eure Bitten mit Dank vor Gott! Und der Friede Gottes, der alles Verstehen übersteigt, wird eure Herzen und eure Gedanken in der Gemeinschaft mit Christus Jesus bewahren" (Phil 4,4-7).

Was Einige sagen...

- * Christen versammeln sich meistens zur Andacht an die Verstorbenen, jedoch weniger zur Danksagung gegenüber Gottes wegen seiner Wunder.
- * Die Veranstaltungen zur Geburtsfeier Christi sind unfassbar und sind die größten Feiern im Christentum.
- * Jesus wurde von einer Frau geboren und kann nicht gleichzeitig Gott und Mensch sein.

Was Christen sagen...

„Er wird zurückkommen in Herrlichkeit..."

Geburt Christi

Am **25. Dezember (4. Dej)** feiern die Christen die Geburt Jesu in Betlehem.

Der 6. Januar (Das kleine Fest) gilt als der Tag der Epiphanie und der Taufe des Herrn durch Johannes, an dem die erste Offenbarung des Heiligen dreifachen Geheimnisses (Dreifaltigkeit) stattfindet.

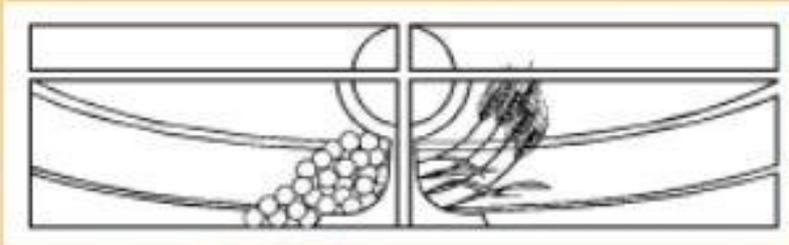
* Sie erinnern sich an das Zeugnis der Evangelien: die ersten Jünger Jesu sagen, dass sie in diesem einzigen Sohn Marias, den Emanuel, das heißt „Gott ist mit uns" wiedererkannt haben. Sie sagen, dass Jesus, das Wort Gottes ist, das Fleisch angenommen hat: „Und das Wort ist Fleisch geworden" (Joh 1,14).

* **Sie glauben und verkünden das auch**, dass Jesus wahrhaftig der Sohn Gottes ist, Licht vom Licht, seit Ewigkeit vor allen Jahrhunderten (vor der Zeit), wahrer Gott, der vom wahren Gott geboren ist. Darum ist Jesus, der von Maria geboren wurde, nicht aus Fleisch und Blut, sondern durch die Kraft des Heiligen Geistes empfangen im Mutterleib der Jungfrau. Er wurde vom wahren Gott und vor ewigen Zeiten geboren.

* **Sie glauben**, dass er nach seinem Tod und seiner Auferstehung uns nie verlassen hat, sondern unsere ganze Menschheit bei seiner Himmelfahrt mit zu Gott genommen hat.

* **Sie erwarten einen Tag**, das heißt den Letzten Tag, an dem sie die Hoffnung haben, das herrliche Antlitz Gottes betrachten zu können. Und wenn er zurückkehrt, um die ganze Welt zu versammeln, wird er die Herrlichkeit Gottes an sie austeilen.

«در خداوند دائماً شاد باشید [...] با نیایش و دعا، با شکرگزاری، درخواست‌های خود را به خدا عرض کنید [...] و آرامش خدا که فوق از تمام عقل است، دل‌ها و ذهن‌های شما را در مسیح عیسی، نگاه خواهد داشت (فیلیپیان ۴: ۴-۷)».

آن چه بعضی‌ها می‌گویند...

* اغلب مسیحیان جهت یادبود درگذشتگان نشان‌گردهم می‌آیند اما برای ادای سپاسگزاری به خاطر کارهای شگفت خداوند کمتر.

* برگزاری عید میلاد مسیح باور نکرده‌ای است و بزرگترین عید مسیحیان است!

* عیسی از یک زن متولد شده، نمی‌تواند در عین حال خدا و انسان باشد.

آن چه مسیحیان می‌گویند ...

«او در جلال باز خواهد گشت ...»

عید میلاد مسیح

روز ۲۵ دسامبر (۴ دی)، مسیحیان تولد عیسا در بیت اللحم را جشن می‌گیرند.

ششم ژانویه (عید کوچک): عید ظهور عیسا و تعمید او توسط یحیی است که در آن اولین مکاشفه راز سه‌گانه ی اقدس وجود دارد.

* آن‌ها شهادت اناجیل را به یاد می‌آورند: اولین شاگردان عیسا می‌گویند که، در این یکتا پسر مریم، آن‌ها عمانوئیل «خدا با ما»، را باز می‌شناسند. می‌گویند که عیسا کلام خداست که تن یافت، «سخن تن گردید». (یوحنا ۱: ۱۴).

* آن‌ها ایمان دارند و اعلام می‌کنند که او واقعا پسر خداست، نور از نور و از ازل قبل از قرون، خدای حقیقی از خدای حقیقی تولد یافته است. بنابراین، عیسا که از مریم زاده شد، از گوشت و از خون متولد نشده بلکه به قدرت روح القدس در رحم باکره ساکن گردید. و از خدای حقیقی، قبل از تمام اعصار، تولد یافته است.

* آن‌ها ایمان دارند که بعد از مرگ و رستاخیزش هیچ وقت ما را ترک نکرده بلکه وقت صعودش به آسمان با خود انسانیت ما را نزد پدر رساند.

* آن‌ها در انتظار روزی هستند. روز آخر - که امیدوارند چهره‌ی پرجلال او را ببینند. وقتی او باز می‌گردد تا کل دنیا را جمع‌آوری کرده، جلال او را بدان تقسیم کند.

Was Einige sagen...

* Christen veranstalten ihre Feiern mit Brot und Wein, die eigentlich in der Bibel als verboten oder wertlos gelten (Ri 13,4.41; Eph 5,18).

* Warum soll man sich auf den Tod Christi besinnen, wobei Gott doch mächtig ist und immer gewinnt? Genauso wie in den Psalmen zu lesen ist: „Denn du gibst mich nicht der Unterwelt preis; du lässt deinen Frommen das Grab nicht schauen" (Ps 16,10). Also, hat man Christus überhaupt umgebracht?

Was Christen sagen...

„Er wurde getötet, ist aber am Leben..“

Das Auferstehungsfest Christi, Ostern, das Große Fest

* Die Vorbereitungen auf Ostern dauern vierzig oder sogar fünfzig Tage. Diese Tage werden "Fastenzeit" genannt. Die letzte Woche ist die Karwoche. Drei Tage in dieser Woche sind von besonderem Wert:

- **Gründonnerstag:** Man erinnert sich an das letzte Abendmahl Jesu und dankt Gott, genauso wie er es gemacht hat, nämlich mit der Reichung von Brot und Wein. Für die Christen ist das ein tiefes Geheimnis und viel wichtiger als normales Essen. Das ist das neue Leben Jesu, das gereicht wird:

„Nehmet und esset alle davon, das ist mein Leib, der für euch hingegeben wird“.

„Nehmet und trinket alle daraus... Mein Blut, das für euch und für alle vergossen wird“.

An diesem Tag weiht der Bischof auch die Heiligen Öle für die Taufe (korrekter: Salbung der Katechumenen A.d.Ü.), Firmung, Priesterweihe und zur Krankensalbung (wörtlich: Beten über die Kranken A.d.Ü.). Er versöhnt auch die Sünder, die gebeichtet haben, mit der Kirche und erlaubt ihnen, der Kirche wieder beizutreten (gemeint ist: wieder die Sakramente zu empfangen).

- **Karfreitag:** Fast alle Christen fasten an diesem Tag und lauschen den Berichten von Maria und Johannes, die selbst dabei waren, wie Jesus am Kreuz starb. Jesus stirbt und schenkt uns in seiner Liebe Leben für immer und ewig. Die Christen glauben, dass Gott durch das Kreuz ihnen sagen will, dass sie sich mit ihm versöhnen und mit allen Menschen Frieden schließen müssen.

- **Karsamstag:** Der Sabbat und letzter Tag der Woche, gilt als der Tag der Stille und des Ausruhens Gottes nach Vollendung seines Werkes. An diesem Tag betet die Kirche besonders für die Kranken und die Ärmsten. Die Gläubigen, die am Abend des Auferstehungstages getauft werden, werden vorher mit dem heiligen Öl gesalbt.

- **Samstagabend, Passahfeier im wahrsten Sinne des Wortes:** Sie feiern den Sieg Jesu, der aus dem Tod hinübergeschritten ist zum ewigen Leben beim Vater. Genauso wie die Juden das Passah als Erinnerung an die Wunder Gottes feiern, der sie aus der Sklaverei Ägyptens befreite, feiern die Christen das Überschreiten Christi aus dem Gefängnis des Todes hin zu einem neuen ewigen Leben beim Vater. Sie lobpreisen Gott, der alle Menschen aus einer Welt, in der sie sterben müssen, hin zu einer neuen Schöpfung, in der sie alle geliebt sind, führt.

Vierzig Tage nach dem Ostern ist Christi Himmelfahrt. An diesem Tag feiern sie die Himmelfahrt Jesu zu Gott, den er „mein und euer Vater“ nennt.

* Während des ganzen Jahres, gilt jeder Sonntag als eine Feier der Auferstehung und Himmelfahrt Christi. An diesen Tagen wird der auferstandenen Jesus gepriesen.

آن چه بعضی ها می گویند...

* مسیحیان جشن های خود را با نان و شراب، که استفاده از آن در کتاب مقدس ممنوع یا حداقل بی اعتبار می باشد (داوران ۱۳:۴، ۴۱: افسسیان ۵:۱۸)، برگزار می کنند.

* چرا مرگ عیسا به روی صلیب را برگزار می کنند، درحالی که خدا، قادر و همیشه پیروز است؟ همان طور که مزموور می گوید: «خدایا جانم را در زندان مردگان ترک نخواهی کرد و قدوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را ببیند» (مزموور ۱۶:۱۰).

بنابراین آیا مسیح را کشته اند؟

آن چه مسیحیان می گویند...

«او کشته شد، او زنده است...»

عید رستاخیز مسیح یا عید گذر یا عید بزرگ

* به مدت چهل یا حتی پنجاه روز، مسیحیان عید رستاخیز را تدارک می بینند، این «ایام روزه» است. هفته ی آخر آن، هفته ی مقدس است. سه روز از این هفته مقدس به طور خاص برای آن ها اهمیت دارد:

- روز پنج شنبه ی مقدس: آن ها آخرین شام عیسا را به یاد می آورند و همانند او با تقسیم نان و شراب، خدا را شکر می گویند. برای آن ها، این رازی عمیق است و خیلی مهم تر از خوراک معمولی، این زندگی نوین عیسا است که به تقسیم داده می شود:

«بگیرید و بخورید، این بدن من است که برای شما پاره می شود»

«همه شما از این بنوشید... این خون من است که برای شما ریخته می شود»

علاوه بر این، در این روز، اسقف روغن مقدس جهت راز تعمید و دعا برای بیماران را تقدیس می کند و به گناهکارانی که در ایام روزه توبه کرده اند آشتی می دهد و آن ها را دوباره در شراکت با کلیسا وارد می کند.

- روز جمعه ی مقدس: آن ها بیشتر روزه می گیرند و به روایت مریم و یوحنا که به چشم خود عیسا را دیده بودند که بر صلیب جان داد، گوش می دهند. عیسا می میرد و زندگی خود را به واسطه ی محبت، تا بی نهایت می دهد. مسیحیان می گویند که با صلیب، خدا به آن ها اشاره می کند تا با او آشتی کرده و هم چنین در میان خودشان و با همه ی انسان ها صلح برقرار کنند.

روز شنبه ی مقدس: روز سبت و آخرین روز هفته، روز سکوت و استراحت خداوند در انتظار انجام کار شگفت خداست. در این روز کلیسا مخصوصاً برای بیماران و بیچارگان دعا می کند، و ایماندارانی که در شب روز رستاخیز تعمید خواهند گرفت با روغن مقدس مسح داده می شوند.

شب یکشنبه، واقعاً عید گذر است: پیروزی عیسا را می سرایند که از مرگ عبور کرد و تا ابد نزد پدر زنده است، همان گونه که یهودیان عید «پسحا» را برای یادآوری کارشگفت خدا که این قوم را از بردگی فرعون در مصر آزاد گردانید. حال مسیحیان، عید گذر مسیح از زندان مرگ به سوی زندگی نوین و ابدی نزد پدر برپا می کنند. آن ها خدا را می سرایند که می خواهد همه ی انسان ها را از دنیایی که در آن می میرند، به یک خلقت جدید که همه در آن محبوبند، بگذراند.

* چهل روز بعد از عید رستاخیز عید صعود مسیح است. در این روز، رفتن عیسا که به سوی خدا که «پدر من و پدر شما» می خواند، بالا برده شده بود را برگزار می کنند.

* در طول سال هر یکشنبه، ادامه ی عید رستاخیز است: در این روز، برای عیسای برخاسته جشن می گیرند.

Was Einige sagen...

- ★ Die Gemeinschaft der Christen ist in verschiedene Orden aufgeteilt.
- ★ Dies alles [alles was Christen sagen und glauben] ist von Menschen erfunden.

Was Christen sagen...

„Komm Du Heiliger Geist!“

- Pfingsten

Fünfundzwanzig Tage nach der Auferstehungsfeier Jesu feiern die Christen fröhlich den Gründungstag der Kirche, des neuen Gottesvolkes, und die Herabkunft des Heiligen Geistes.

Geburt des Volkes Gottes: In Jerusalem, an dem Tag, an dem die Juden den Gottesbund auf dem Sinai groß feierten, verkündeten die Apostel auf Aramäisch: „Jesus ist auferstanden“, was für die dort anwesenden Menschen verschiedener Sprachen und Länder eigentlich unverständlich war. An diesem Tag aber nahm jeder diesen Satz in seiner eigenen Sprache wahr und 3000 Menschen, die das hören konnten, glaubten sofort an Jesus.

Dieses Ereignis war wie die Flammen der Freude, die in einem großen Feuer loderten und das „Neue Volk Gottes“ versammelten.

Gnade des Heiligen Geistes

Die Christen meinen, dass Gott selbst es ist, der alle Menschen zu sich zurückbringt. Die Kraft, die Gott schenkt, damit der Mensch zu Gott zurückkehrt, wird der Heilige Geist genannt. Dieser Geist ist Gott selbst, die Kraft des einzigen Gottes, die aus verschiedensten Menschen das „Neue Volk Gottes“ begründet, ein „Neues Volk erfüllt von der Liebe Gottes“.

Pfingst-Sonntag

Die Christen erbitten den Heiligen Geist und nehmen ihn an, damit sie mit Freude und Zuversicht den lebendigen Christus bezeugen und in ihm bleiben können.

Als Folge der Aussendung des Heiligen Geistes feiern die Christen andere Ereignisse. Die wichtigsten sind:

- Die **Verklärung des Herrn:** Weil wir durch den Heiligen Geist noch heute die Verherrlichung Christi mit unserem Glauben anschauen können und allmählich an seiner Verklärung teilnehmen dürfen.

- **Maria Himmelfahrt:** Da sie wie wir ein Mensch war, starb sie, aber weil sie "voll der Gnade" war und am Geheimnis Christi vollständig teilnahm, erlaubte ihr einziger Sohn nicht, dass sie die Verwesung schaute, sondern nahm sie ins Himmelreich Gottes auf; deshalb betrachten wir sie als den ersten Gläubigen, der durch und durch das Ziel erreicht hat.

- Die **Kreuzerhöhung:** Durch den Heiligen Geist und aufgrund unserer eigenen schwierigen Erfahrungen können wir sehen, wie oft das Kreuz in unserem eigenen Leben Früchte bringt und wie wir durch das Kreuz Christi, genauso wie er, das Himmelreich erreichen können. In der alten Kirche war es üblich, dass man das Kreuz - ohne Corpus - anschaut, weil man glaubt, dass Jesus auferstanden ist.

- Am Ende jedes liturgischen Jahres/Kirchenjahres wird **die Heilige Kirche** geweiht, weil die Christen glauben, dass der Heilige Geist uns alle Schritt für Schritt zur Vollkommenheit und in den Reich Gottes hinführt. (Chaldäische Tradition – mit Rom unierte Kirche im Irak und Iran A.d.Ü.)

آن چه بعضی ها می گویند...

* اجتماع مسیحیان به فرقه های متعدد تقسیم شده است.

* این ها همه اختراع انسان هاست.

آن چه مسیحیان می گویند ...

« بیا، ای روح القدس »

عید پنطیکاست یا پنجاهه

پنجاه روز بعد از عید رستاخیز عیسا، مسیحیان، شادمانه، تولد قومشان و عطای روح القدس را جشن می گیرند.

* تولد قومشان: در اورشلیم، در جشن بزرگی که یهودیان در آن عهد خدا در کوه سینا را یادآوری می کنند، رسولان در میان جمعیتی بیگانه که زبان یک دیگر را نمی فهمیدند، به زبان آرامی فریاد می زدند: «عیسی برخاسته است». این کلمات را هر کس به زبان خودش فهمید و ۳۰۰۰ نفر، این کلام را باور کرده و به عیسا ایمان آوردند. مثل یک شعله شادی بود که از آتشی بزرگ زبانه می کشید، و یک «قوم جدید خدا» را تشکیل می داد.

* عطای روح: مسیحیان می گویند که این خود خدا بود که همه ی این مردمان را به سوی خود بر می گردانید. نیرویی که خدا می دهد تا انسان به سوی او بازگردد، را روح القدس می نامند. این روح، خود خداست، نیروی خدای بیگانه است که از انسان های مختلف، یک «قوم نوین خدا» می سازد، «قوم جدید پر از محبت خدا».

* یکشنبه ی پنطیکاست: مسیحیان روح القدس را می طلبند و می پذیرند تا با شادمانی و اطمینان به مسیح زنده شهادت دهند و در او بمانند.

مسیحیان به عنوان نتیجه ی نزول روح القدس بر کلیسا، ایام عید دیگری را جشن می گیرند که مهمترین آن عبارتند از:

- عید تجلی مسیح: چون توسط روح القدس ما امروز هم جلال مسیح را با چشم ایمان می بینیم و در تجلی او تدریجاً سهیم می گردیم.

- به خواب رفتن حضرت مریم: چون او انسان بود مثل همه مُرد اما چون «پر نعمت» بوده و در راز مسیح کاملاً شریک شده بود یکتا پسرش اجازه نداد او تباهی ببیند بلکه او را کاملاً به ملکوت رساند، بنابراین ما او را به عنوان اولین ایمان داری می بینیم که کاملاً به مقصد و هدف رسیده است.

- عید صلیب پر جلال: چون توسط روح القدس با تعمق بر تجربیات سخت، ما می توانیم ببینیم که چقدر صلیب در زندگی ما میوه می دهد و از راه صلیب مسیح مثل او می توانیم به ملکوت برسیم و کلیساهای قدیم عادت دارند صلیب پر جلال و پرمیوه را تماشا کنند بدون این که بر آن مسیح مصلوب مانده باشد، چون او رستاخیز کرده است.

- در آخر سال عبادتی جشن تقدیس کلیسا را می گیرند چون ایمان دارند روح القدس همه ی ما را گام به گام به کمال و اتحاد رسانده و وارد ملکوت خدا می کند.

Wonach Christen streben...

★ Christen versammeln sich jeden Sonntag und an den Feiertagen zum Gottesdienst.

- Sie versammeln sich in einer Kirche und feiern die heilige Eucharistie.

Ein Lektor liest Texte aus der Heiligen Schrift, besonders den Evangelien, vor. Alle singen zusammen (besonders aus den Psalmen) und erbitten den Heiligen Geist. Alle preisen Gott und danach werden in der Kommunion Brot und Wein ausgeteilt. Das nennt man auch „den Tisch des Herrn“, zu dem Jesus seine Jünger einlädt (Ex 13,4; Dtn 8,3; Ps 78,23-25).

Weihnachten und Ostern sind jedes Jahr Gelegenheiten zu nächtlichen Feiern. Die Christen versammeln sich in diesen Nächten, um die Geburt und die Auferstehung Jesu zu feiern.

★ Neben anderen Feiern, z.B. zur Erinnerung an christliche Zeugen und Heilige, existieren auch noch andere segensreiche Veranstaltungen, die gute Gelegenheiten sind zum Lobpreis Gottes des Vaters Jesu und zur Danksagung für seine wundervollen Werke, die er durch seinen Heiligen Geist geschaffen hat.

★ Jede Feier gilt Christen als eine freudige Gelegenheit, die Gott ihnen schenkt. Jede Feier führt die, die an den auferstandenen Jesus glauben, zum Leben im Heiligen Geist, das heißt zum Leben in heiliger Kraft und Freiheit. Bei all diesen Feiern warten die Christen auf das Himmelreich Gottes und feiern es bereits und bitten: „Komm unser Herr, komm“.

Text zum Studieren in den Gruppen: Mt 11, 1-11

Die Reihenfolge der Feiern Jahresphasen in der Ostkirche

- 1. Die frohen Botschaften:** vier Sonntage des Fastens,
die Geburt Jesu: ein Sonntag oder zwei Sonntage
- 2. Verkündung Jesu:** sieben oder acht Sonntage
- 3. Großes Fasten:** sieben Sonntage
- 4. Auferstehung Jesu:** sieben Sonntage
- 5. Die Apostel:** sieben Sonntage
- 6. Sommer:** Verklärung Christi und Maria Himmelfahrt
- 7. Elias:** sieben Sonntage inklusive der vier Sonntage von der Kreuzerhöhung
- 8. Moses:** ein bis vier Sonntage
- 9. Kirchenweihe:** vier Sonntage

آن چه مسیحیان در انجام آن می‌کوشند...

* روزهای یکشنبه و روزهای عید، مسیحیان گردهم می‌آیند:

- مسیحیان، در یک کلیسا جمع می‌شوند، و مراسم قربانی مقدس یا عشای ربانی برگزار می‌کنند. یک قاری از متون کتاب مقدس، خصوصاً از انجیل می‌خواند. همه سرود می‌سرایند (مزامیر) و روح القدس را می‌طلبند. و همه از خدا سپاسگزاری می‌کنند و سپس نان و شراب را تقسیم می‌کنند: این را «Table bien servie» می‌گویند که عیسا، شاگردانش را به آن دعوت می‌کند (خروج ۱۳: ۴؛ تثنیه ۸: ۳؛ مزمور ۷۸: ۲۳-۲۵؛ رجوع کنید مانده ۱۱۴). عید میلاد و عید رستاخیز مسیح، هر سال فرصتی برای جشن شبانه است، مسیحیان در این شب‌ها، دور هم جمع می‌شوند تا تولد و رستاخیز عیسی را برگزار کنند.

* اعیاد دیگری، در یادآوری از شاهدان و مقدسین دارند و مراسم پربرکتی دیگری که هر بار فرصتی است برای حمد گفتن خدا، پدر عیسی و تشکر از او برای کارهای عجیب که به واسطه روحش انجام داده است.

* هر عید برای مسیحیان، مثل یک قرار ملاقات شادمانه است که خدا به آن‌ها می‌دهد: هر عید، همه آن‌هایی را که به عیسای برخاسته ایمان دارند، به زندگی در روح القدس، یعنی زندگی در نیروی محبت و آزادی سوق می‌دهد. در تمام ایام عید، مسیحیان آمدن ملکوت خدا را انتظار می‌کشند و به پیشواز آن جشن می‌گیرند و التماس می‌کنند «بیا خداوند ما بیا».

برای مطالعه ی عمیق تر:

بهار آیین نیایش

برای مطالعه و تعمق بیشتر :

توضیح شمایل‌ها

سرودهایی جهت ایام توبه، روزه، صلیب، و رستاخیز

متن جهت مطالعه ی گروهی: متی ۱۱: ۱-۱۱

تسلسل اعیاد

مراحل سال در کلیسای شرق:

- ۱- مزده‌ها: چهار یکشنبه روزه، تولد عیسا: یک یا دو یکشنبه.
- ۲- ظهور عیسا: هفت یا هشت یکشنبه.
- ۳- روزه ی بزرگ: هفت یکشنبه.
- ۴- رستاخیز عیسا: هفت یکشنبه.
- ۵- رسولان: هفت یکشنبه.
- ۶- تابستان: با عید تجلی مسیح و عید بر شدن حضرت مریم.
- ۷- ایلیا: هفت یکشنبه از جمله چهار یکشنبه عید پر جلال صلیب.
- ۸- موسی: یک تا چهار یکشنبه.
- ۹- تقدیس کلیسا: چهار یکشنبه.

Arbeitsblatt zur Kirche 3-4

Alle Getauften sind gleich in ihrem Recht der Teilhabe an den Heilsgütern der Erlösung, aber verschieden in den Aufgaben:

* Kleriker (Spendung der Sakramente + Zuteilung der Barmherzigkeit Christi)

Ordensleute (Zeugnis geben mit einem Leben der Hingabe – Gelübde der Armut, Keuschheit + Gehorsam),

* Christgläubige Laien (Sauerteig in der Welt sein; am Schöpfungswerk teilzunehmen, die Schöpfung von den Folgen der Sünde zu befreien sowie die Welt und sich selbst in den verschiedenen Bereichen des sozialen Lebens zu heiligen)

Die Kirche = der mystische, die Zeit übergreifende Leib Christi

- Christus ist das Haupt
- Alle Getauften sind die Glieder:
  - Die Heiligen im Himmel (triumphierende Kirche)
  - Die armen Seelen im Fegefeuer (leidende Kirche)
  - Die Gläubigen auf der Erde (sich bewährende Kirche)
  - Kirche ist nicht nur Gemeinde (protestantische Sicht)

Die Hierarchische Struktur der Kirche

- Papst (Nachfolger Petri Mt 16,13-20; Lk 22,32; Joh 21,15-17)
- Kardinäle (120 mit Wahlrecht - Konklave)
- Bischöfe (Nachfolger der Apostel)
- Priester, Diakone (Mitarbeiter der Bischöfe)
- Christgläubige Laien und Ordensleute

Die Dimensionen der Kirche

- Martyrium (Zeugnis geben)
- Liturgia (das Feiern der Sakramente)
- Communio (das Leben der Liebe in Gemeinschaft)
- Diakonia (die Hilfe für die Bedürftigen)

- Die Christus Hörenden, die Christus Folgenden, die von Christus Berufenen
- = das Volk, die Jünger, die Apostel
- d.h. ohne Jünger keine Apostel (Priester) s. Lk 6,13

چکیده نکات مربوط به کلیسا 3-4

کلیسا = قوم خدا در این جهان

همه تعمیدشدگان در حق خود برای بهره مندی از دستاوردهای رستگاری، با هم برابر هستند، اما آنان در وظایف خود گوناگون اند:

- * روحانیون (اجرای آیین های فیض بخش + اشاعه محبت مسیح)
- * اعضای فرقه های مذهبی (شهادت دادن با زندگی خود در ایثار و فداکاری - سوگند فقر، پاکدامنی + فرمانبری)
- * غیرروحانیون ایماندار به مسیح (خمیرمایه بودن در جهان؛ سهمی شدن در دستاوردهای آفرینش، آفرینش را از پیامدهای گناه رهانیدن، برای نمونه قداست بخشیدن به خود و جهان در بخش های گوناگون زندگی اجتماعی).

کلیسا = بدن رمزآلود مسیح، فراتر از زمان

- مسیح سر است
  - همه تعمیدشدگان، اعضای این بدن هستند:
  - قدیسین در بهشت (کلیسای پیروزمند)
  - روح های فقیر در برزخ (کلیسای رنج برنده)
  - ایمانداران روی زمین (کلیسای اثباتگر شایستگی)
-
- کلیسا فقط یک جماعت نیست (دیدگاه پروتستانی).

ساختار سلسله مراتبی کلیسا

- پاپ (جانشین پطرس؛ متی 16، 13-20؛ لوقا 22، 32؛ یوحنا 21، 15-17)
- کاردینال ها (120 نفر اعضای دارای حق رأی در مجمع کاردینال ها)
- اسقفان (جانشینان رسولان)
- کشیشان، شماسان (همکاران اسقفان)
- غیرروحانیون ایماندار به مسیح و اعضای فرقه های مذهبی

ابعاد کلیسا

- شهادت (ارائه شهادت به مسیح)
  - عبادت (برگزار کردن آیین های فیض بخش)
  - جماعت (زندگی کردن محبت در جماعت دینی)
  - خدمت (یاری رسانی به نیازمندان)
-

شنوندگان مسیح، پیروان مسیح، دعوت شدگان از سوی مسیح = قوم، شاگردان، رسولان/ یعنی: بدون شاگردان، وجود رسولان (کشیشان) میسر نیست [لوقا 6، 13].

Die Sakramente der Kirche 4-1.

"Seid gewiss: Ich bin bei euch alle Tage bis zum Ende der Welt" (Mt 28,20)

Was einige sagen...

Das Wort "Sakrament" (Das Geheimnis -Mysterion- der Kirche) bedeutet **heiliges Zeichen**.

* Für die Christen sind die Sakramente der Kirche sehr wichtige Rituale im gemeinsamen Glaubensleben. Im Sakrament treffen sie sich mit dem lebendigen Jesus, um in einer immer innigeren Gemeinschaft mit ihm zu leben.

* Unter allen Christen sehen die katholische und orthodoxen Kirchen die Sakramente als sehr wichtig an. Sie erkennen die sieben Sakramente der Kirche an. Dieser Text beschreibt mehrheitlich die Sicht der Katholiken.

* Im Christentum gibt es mehrere Feiern: die Taufe, die Eucharistie, die Firmung, die Eheschließung, die Weihe ...

* Christen müssen ihre Sünden beichten.

* Sie verwenden in ihren Liturgien Wasser, Öl und merkwürdigerweise Wein und Brot. Warum reicht ihnen nicht das Beten allein?

* In ihren Liturgien ist immer ein Priester als Vermittler zwischen Gott und den Menschen anwesend.

Was die Katholiken sagen...

1. Die Verheißung Jesu

* Jesus ist nicht nur ein geistlicher Meister, der religiöse Lehren unterrichtet hat, sondern er hat auch **gehandelt**. Er hat sich selbst, nach dem Willen seines Vaters, den Menschen zu Diensten gestellt und ihnen seine Anwesenheit und sein Leben

geschenkt: "Ich bin gekommen, damit sie das Leben haben und es in Fülle haben" (Joh 10,10).

* Er bekräftigte immer wieder durch seine Taten in der Öffentlichkeit die Macht des Lebens. Einmal heilte er einen Blinden, so dass er wieder sehen konnte, und gleichzeitig führte er dessen inneren Blick und Herz auch hin zum Glauben. Ein anderes Mal brachte man einen Lahmen auf dem Bett zu ihm. Jesus schenkte ihm die Gnade Gottes, hieß ihn zu laufen und so begann der Mann auch tatsächlich zu laufen.

Auf diese Weise verändert sich das ganze Leben der Menschen - ihr Herz, ihr Leib und ihre Seele - in der Begegnung mit Jesus.

* Letztendlich verkündete Jesus am Morgen der Auferstehung, nachdem er aus dem Tod mit Glanz und Herrlichkeit auferstanden ist, dass er dieses neue Leben, das der Tiefe seines Wesens entstammt, allen Gläubigen schenkt. Was ist dieses Leben? Das ist das Leben Gottes selbst, das heißt die gegenseitige Intimität/Nähe zwischen Vater, Sohn und Heiligem Geist.

Jesus sammelt alle Jünger zur Himmelfahrt auf einem Berg und verspricht ihnen, dass von nun an und bis zur Endzeit dieses Leben allen Menschen angeboten wird: "Mir ist alle Macht gegeben im Himmel und auf der Erde.

عیسا وعده داده است: « اینک من، هر روزه تا انقضای عالم، همراه شما می باشم » (متی ۲۸: ۲۰).

آن چه بعضی ها می گویند...

- * اعیاد زیادی در مسیحیت وجود دارد: تعمید، عشای ربانی، تثبیت روح القدس، ازدواج، دست گذاری...
- * مسیحیان باید به گناهان خود اعتراف کنند.
- * در مراسمشان، از آب، روغن ها و به صورت عجیب از شراب و نان استفاده می کنند.
- چرا نیایش تنها برایشان کافی نیست؟
- * در مراسمشان، همیشه کشیش ها رابط بین خدا و مردم هستند.

لغت sacrament (راز کلیسا) به معنای نشان مقدس است.

* برای مسیحیان، مراسم راز کلیسا، مرحله ای مهم در زندگی ایمانی مشترک است. در این مراسم، آنها عیسای زنده را ملاقات می کنند تا با مشارکت هر چه بیشتر با او، زندگی کنند.

* در میان مسیحیان کلیساهای کاتولیک و ارتدوکس اهمیت خاصی به رازهای کلیسا می دهند. آنها هفت راز کلیسا را می پذیرند. این برگه، بیشتر دیدگاه کاتولیک ها را توضیح می دهد.

آن چه کاتولیک ها می گویند...

۱- وعده ی عیسا

* عیسا تنها یک استاد روحانی که آموزه ای مذهبی را تعلیم داده باشد، نیست، او عمل کرده است. برحسب خواست پدرش، خدا، او خود را در خدمت انسان ها درآورده و حضور و زندگی خود را به آنها داده است: «من آمده ام تا ایشان حیات یابند و آن را زیادتر حاصل کنند» (یوحنا ۱۰: ۱۰).

* او بی وقفه، با اعمالی آشکار، این قدرت زندگی را متجلی می کرد. یک روز با لمس کردن پلک های یک نابینا، بینایی را به او بازگرداند و در عین حال قلب و نگاه درونیش را به سوی ایمان گشود. بار دیگر مفلوجی را بر تخت روان نزد او آوردند، عیسا به او بخشش خدا را عطا کرد و او را برپا خیزانید و مرد شروع به راه رفتن کرد. به این ترتیب، تمام زندگی انسان ها - قلب، تن، جان، و روحشان، در برخورد با عیسا متحول می شد.

* بالاخره، در صبح عید گذر، با برخاستن از مرگ، عیسا با درخشندگی اظهار می کند که این زندگانی کاملاً نوین که از عمق وجودش سرچشمه گرفته به همه ایمانداران عطا می کند، این زندگی چیست؟ این همان زندگی خداست یعنی صمیمیت متقابل پدر و پسر و روح القدس.

پیش از بازگشت به سوی پدر آسمانی، شاگردانش را روی کوهی جمع می کند و به آنها وعده می دهد که از این پس تا پایان زمان، این زندگی، به تمامی انسان ها پیشنهاد خواهد شد: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من

Darum geht zu allen Völkern und macht alle Menschen zu meinen Jüngern, tauft sie auf den Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes und lehrt sie, alles zu befolgen, was ich euch geboten habe. Seid gewiss: ich bin bei euch alle Tage bis zum Ende der Welt" (Mt 28,18,20).

2. Jesus in allen Lebensphasen der Menschen

Seit dieser Zeit setzt Jesus durch die Kirche, die sich mit ihm in einer Gemeinschaft befindet, und mit Hilfe des Heiligen Geistes seine Mission auf der Erde fort und das heißt: heilen, zur Umkehr aufrufen, verwandeln und die Menschen mit Gott versöhnen, "damit ihr an der göttlichen Natur Anteil erhaltet" (2 Petr 1,4).

Die sieben Sakramente sind besondere Zeichen, die das Leben der Christen, sowohl privat als auch gemeinschaftlich, von ihrer Bekehrung bis zum Tod Schritt für Schritt bestimmen. Diese Sakramente, die die Quelle eines neuen Lebens für die Gläubigen sind, kann man nur durch den wahren Glauben erkennen und empfangen.

1. Das Sakrament der Taufe

Die Taufe ist das erste heilige Sakrament. Diese ist eine neue Geburt, um in Christus leben zu können. "Wenn jemand nicht aus Wasser und Geist geboren wird, kann er nicht in das Reich Gottes kommen" (Joh 3,5).

Das Wort "Taamid" ("Taufe"), entstammt aus zwei verschiedenen arabischen und aramäischen Wörtern "amdan" und "amud", die selbst eine Verwandtschaft mit dem hebräischen Wort "amad" haben. Tiefer gesehen bedeutet das, dass mit diesem Sakrament wir im Tempel Gottes "amudi" ("gerade"/wie eine Säule) stehen können (Offb 3,12). Aber auf Griechisch wird ein anderes Wort verwendet: "Baptisma", das "ins Wasser einsinken" bedeutet. Die Neugläubigen sinken in den Tod Christi ein, dann stehen sie in seiner Auferstehung auf und so treten sie in die Gemeinschaft mit der Kirche ein.

In diesem Sinne sind die Taufe durch Wasser und die Taufe durch Geist eins und werden als eine neue Geburt einmalig geschenkt. Das Sakrament der Taufe entwickelt sich je nach der göttlichen Berufung im Sakrament der Ehe oder im Sakrament der Weihe weiter.

2. Das Sakrament der Firmung

Jesus segnete die Leute, die zu ihm kamen. Damit rief er die göttliche Kraft auf sie herunter .

Heutzutage erhalten die Christen diese Kraft durch dieses Sakrament vom Heiligen Geist, genauso wie die ersten Jünger sie an Pfingsten erhalten hatten. Dieser Geist bestärkt sie in ihren Kämpfen gegen die bösen Mächte und bewirkt, dass sie den Bund Gottes mit den Menschen immer wieder mit Festigkeit bezeugen.

3. Das Sakrament der Eucharistie

Eucharistie ist das Hauptsakrament. Die Christen, die um den Bischof oder Priester zusammengekommen sind, erleben genau das, was Jesus und die Jünger am Abend vor seinem Tod erlebt hatten. Jesus nahm das Brot und sagte: "Das ist mein Leib... Ebenso nahm er den Kelch und sprach: Das ist der Kelch des neuen und ewigen Bundes. Mein Blut, das für euch und für alle vergossen wird zur Vergebung des Sünden. Tut dies zu meinem Gedächtnis" (Lk 22,19).

Der lebendige Jesus, ist die Speise und der Trank der Christen, die sein neues Leben durch die Taufe erhalten haben. Das bedeutet ihnen gleichzeitig Kraft und Freude.

Das Wort "Eucharistie" bedeutet auf Griechisch Danksagung. Diese Liturgie wird auch "Abendmahl", "Herrenmahl", "**Heilige Kommunion**" und "Altarsakrament" genannt. Diese Liturgie wird wegen der Auferstehung Christi insbesondere am Sonntag gefeiert.

داده شده است. پس رفته، همه ی امت ها را شاگرد سازید و ایشان را [...] تعمید داده و ایشان را تعلیم دهید که همه ی اموری را که به شما حکم کرده ام، حفظ کنند. و اینک من، هر روزه تا انقضای عالم، همراه شما می باشم» (متی ۲۸: ۱۸-۲۰).

۲- عیسا در تمام مراحل زندگی انسان ها

از این پس عیسا، توسط کلیسا که در مشارکت با اوست و همراه با قدرت روح القدس به مأموریت خود در جهان ادامه می دهد یعنی شفا دادن، دگرگون کردن و آشتی دادن انسان ها با خدا «تا ما شریک طبیعت الاهی گردیم» (۲- پطرس ۱: ۴).

رازهای هفت گانه نشانه هایی شاخص هستند که، زندگی مسیحیان، زندگی شخصی و زندگی اجتماعی شان، را از زمان توبه ایشان تا مرگ، قدم به قدم مشخص می کنند. این رازها که سرچشمه ی زندگی نوین ایمانداران در مسیح می باشند را فقط با ایمان واقعی می توان پذیرفت و نتیجه گرفت.

۱) راز تعمید

تعمید، اولین راز مقدس است. تولد ی نوین برای زندگی در مسیح که فرمود: «اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود» (یوحنا ۳: ۵).

کلمه ی تعمید از ریشه ی کلمات مختلف عربی و آرامی عمدأ یا عمود که به کلمه عبری عمَد ربط می یابد و معنی عمیق آن این است که با این راز می توانیم در معبد خداوند در برابر خدا عمودی بایستیم (مکاشفه ۳: ۱۲). اما به زبان یونانی کلمه ی دیگری در انجیل به کار برده شده: Baptisma به معنی غوطه ور شدن در آب. مسیحیان نوین، در مرگ مسیح فرورفته و در رستاخیز او برمی خیزند و وارد مشارکت کلیسا با مسیح می شوند.

بنابراین، تعمید آب و روح یکی می باشد و به عنوان تولد نوین و تنها یک بار داده می شود. راز تعمید بر طبق دعوت الاهی خواه در راز ازدواج و خواه در راز وقف کامل زندگی به خدا رشد می کند.

۲) راز تثبیت روح القدس

عیسا اغلب، به کسانی که به سوی او می آمدند، دست می گذاشت تا نیروی الاهی را برای آنها بطلبند. امروز، به واسطه ی این راز مقدس، مسیحیان به طور خاص روح القدس را دریافت می کنند، همان گونه که اولین شاگردان در روز پنطیکاست دریافت کردند.

این روح، آنها را در مبارزه بر علیه قدرت های شریر استوار می کند و باعث می شود که با شور و شوق از عهد خدا با انسان ها شهادت بدهند.

۳) راز سپاسگزاری یا عشای ربانی

عشای ربانی راز مقدس اصلی است. مسیحیان گرداگرد اسقف یا کشیش، همان تجربه ای را کسب می کنند که عیسا و شاگردانش، در شب قبل از مرگش کسب نمودند. عیسا نان را به دست گرفت و گفت: «این است تن من که برای شما داده می شود. این را به یاد من بجا آرید. و هم چنین ... پیاله را گرفت و گفت این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می شود.» (لوقا ۲۲: ۱۹).

عیسای زنده، آشامیدنی و نوشیدنی مسیحیانی است که زندگی نوین او را با تعمید یافتند و هم چنین اقتدار و شادی آنهاست.

لغت Eucharistie در یونانی به معنای سپاسگزاری است. این آیین «شام خداوند» یا «تقسیم نان» یا «عشای ربانی»، و یا «قربانی مقدس» نیز نامیده می شود. این آیین به خاطر رستاخیز مسیح مخصوصاً روز یکشنبه برپا می شود.

4. Das Sakrament der Versöhnung oder Beichte

Jesus kennt das Herz der Menschen. Er weiß, wie schwer sie es haben, in der Liebe stark zu bleiben. In Galiläa konnten die Jünger ihm nicht ohne Schwierigkeiten nachfolgen, nachdem er sie berufen hatte. Dennoch ist die Liebe Gottes nie abwesend. Jesus spricht ständig von der Liebe Gottes. "Geh, deine Sünden sind dir vergeben!" Als man ihn ans Kreuz schlägt, hört man ihn beten: "Vater, vergib ihnen...". Er hat alles getan, um die Menschen mit ihrem Vater im Himmel zu versöhnen.

Wenn die Gläubigen ihre Reue äußern und ihre Sünden beichten, spricht die Kirche - durch den Priester - die Vergebung Gottes offiziell aus, führt die Gläubigen zur Versöhnung mit Gott und erneuert das Sakrament der Taufe in ihnen, das durch die Sünde wieder verletzt worden war. Christus sagte am Tag der Auferstehung zu den Aposteln: "Empfangt den Heiligen Geist! Wem ihr die Sünden vergebt, dem sind sie vergeben; wem ihr die Vergebung verweigert, dem ist sie verweigert". (Joh 20,22-23). Die Apostel haben diese Befugnis an ihre Nachfolger, die Bischöfe, weitergegeben.

5. Das Sakrament der Krankensalbung

Die Evangelien zeigen uns Jesus immer wieder bei den Kranken. Er heilt sie und gibt ihnen Hoffnung. Der Mensch ist immer schwach. Durch das Wort Jesu und die Krankensalbung mit Öl setzt heutzutage auch die Kirche sein gnadenvolles Werk fort. Dieses Sakrament bietet die Kirche nicht nur den Sterbenden an, sondern auch den Kranken (Jak 5,14-15).

Den Sterbenden spendet aber die Kirche dieses Sakrament immer zusammen mit dem Leib Christi und mit einem besonderen Gebet, damit sie ihnen den Übergang zum Vater leichter machen (Joh 6,57).

6. Das Sakrament der Ehe

Die Bibel zeigt uns durch und durch die unbegrenzte Liebe Gottes zu seinem Volk.

Die Kirche segnet die Ehepaare durch das Sakrament der Ehe, damit sie sich auf dem Weg Gottes, mit der Kraft des Heiligen Geistes und mit einer ständigen gegenseitigen Treue lieben und letztendlich die vollkommene Liebe Christi erreichen (Eph 5,25,33).

Allerdings gibt es in diesem Sakrament keine Scheidung. Die beiden Verlobten, die sich diesen Segen wünschen, müssen frei von jedem Zwang ihr Ja-Wort geben und sich bewusst sein, dass es eines der wichtigsten Ziele des Ehelebens ist, Nachwuchs zu zeugen.

7. Das Sakrament der Priesterweihe

Jesus hatte zwölf Apostel aus seinen Jüngern auserwählt, die sein Werk fortsetzen und den anderen dienen sollen, um dem Neuen Volk Kraft zu schenken. Die Apostel wählten in der Folge selbst in jeder Stadt im Dienste der neu etablierten Kirche eine Person aus und schenkten ihr durch die Weihe die Kraft Jesu (Apg 14,23; 20,17-28; 1 Tim 5,17-22; 3,1-13). Bis heute erreicht diese Kraft Jesu durch Weihe und ein besonderes Gebet die zuständigen

Diener der Kirche, d.h. Bischöfe, Priester und Diakone. Deshalb glauben wir an die apostolische Kirche. Die Kirche verkündet im Namen und in der Kraft Christi die frohe Botschaft allen Menschen und teilt die heiligen Sakramente an das Volk Gottes aus, das sich in Gemeinschaft versammelt, und setzt so die Mission Christi fort, mit dem Ziel, gemeinsam das Himmelreich Gottes zu erreichen.

۴) راز آشتی یا اعتراف

عیسا قلب انسان ها را می شناسد. ضعف آنها و مشکل آنها را در وفادار ماندن نسبت به محبت می داند. در جلیل بعد از دعوت عیسا، شاگردانش مشکل می توانستند به دنبالش بروند. ولی محبت خدا هرگز کاسته نمی شود. عیسا بی وقفه بخشایش پدر را ابراز می کند: «برو، گناهانت بخشوده شدند!» وقتی او را به سوی مرگ می برند، یکی از آخرین دعاهایش این بود: «پدر، بر آنها ببخشای...» تمام تلاشش در آشتی دادن انسان ها با پدر خود و با یک دیگر بود.

وقتی ایمان دار ابراز پشیمانی می کند و گناهش را اعتراف می نماید، کلیسا - توسط کشیش - بخشایش خدا را رسماً اعلام می کند و آن ایمان دار را آشتی داده و راز تعمید را که با گناهانش زخمی شده بود در او احیا می کند. مسیح در روز رستاخیزش به رسولان فرمود «روح القدس را بیابید، گناهان آنانی را که آمرزیدید برای ایشان آمرزیده شد» (یوحنا ۲۰: ۲۲-۲۳). رسولان نیز این اقتدار را به جانشینان خود منتقل ساختند.

۵) راز تدهین بیماران

انجیل، عیسا را همواره حاضر نزد بیماران به ما نشان می دهد: او ننی چند از آنها را شفا می بخشد و امیدوار می سازد. انسان همیشه ضعیف است. به واسطه ی کلام او و تدهین بیماران با روغن، امروز کلیسا، عمل رحمانی عیسا را ادامه می دهد و این راز نه فقط به اشخاص مشرف به مرگ بلکه به اشخاص بیمار نیز کلیسا آن را همراه با راز آشتی یا اعتراف می دهد (یعقوب ۵: ۱۴-۱۵).
اما برای افراد مشرف به مرگ کلیسا همراه با نیایش خاص، تن مسیح را به عنوان قدرت جهت گذر به سوی پدر به او می دهد (یوحنا ۶: ۵۷).

۶) راز ازدواج

کتاب مقدس، محبت بی حد و حصر و وفاداری بی خدشه ی خدا نسبت به قومش را به ما نشان می دهد. به واسطه راز ازدواج، کلیسا، زوجین را تیرک می کند تا به طریق خدا و در قدرت روح او در وفاداری مستمر یک دیگر را محبت نمایند و در طول عمر به محبت کامل مسیح برسند (افسیان ۵: ۲۵-۳۳). البته در این راز طلاق وجود ندارد اما باید دو نامزد که طلب این برکت را می کنند از هرگونه فشار آزاد شده و بدانند که یکی از اهداف مهم ازدواج بقای نسل است.

۷) راز دستگذاری

عسا دوازده رسول در میان شاگردانش انتخاب کرده بود تا قدرت دهد به قوم نوینی که می بایست کارهای او را ادامه دهد و خدمت کنند و بعد در هر شهر در خدمت کلیسای نوین، رسولان کسی را به عنوان مسئول انتخاب کرده و آن قدرت مسیح را توسط دستگذاری به او منتقل می ساختند (اع ۱۴: ۲۳؛ ۲۰: ۱۷-۲۸؛ ۱- تیمو ۵: ۱۷-۲۲؛ ۳: ۱-۱۳) و تا به امروز توسط دستگذاری و دعای خاص، از رسولان و به سلسله اسقفان آن اقتدار مسیح به خادمین مسئول کلیسا یعنی اسقفان، کشیشان، شماسان رسید. بنابراین، ایمان داریم به کلیسای رسولی و به نام مسیح و قدرت اوست که امروز آنها با اعلام مژده ی مسیح به همه ی انسان ها و جمع آوری ایمانداران و بادادن این رازها در آیین کلیسایی باعث می شوند که قوم خدا در اتحاد جمع شده و مأموریت مسیح را ادامه دهد و با هم توسط روح القدس به ملکوت برسند.

Wonach die Katholiken streben...

* Die Rituale in Bezug auf die Geheimnisse/Sakramente der Kirche werden mit Lesungen aus der Bibel und Liedern aus der Heiligen Schrift, besonders den Psalmen, begleitet. Zum Beispiel beginnt der erste Teil der Eucharistie wie in den jüdischen Liturgien mit Lesungen aus der Heiligen Schrift und einer dazugehörenden Auslegung/Erklärung. Die Geheimnisse der Kirche darf man nicht als magische Zauberei betrachten. Diese Geheimnisse sind durch und durch erfüllt mit Glauben und Gebet.

* Normalerweise kennzeichnen die Sakramente einige wichtigen Phasen des Lebens und setzen einige Vorbereitungen und Unterweisungen voraus.

* Die Sakramente werden selbst oft in Verbindung mit einer Messe (dem Sakrament der Eucharistie) gefeiert, dies gilt besonders für die Sakramente der Taufe, Firmung und die Priesterweihe.

* Es gibt auch andere Liturgien im katholischen Glauben, zum Beispiel Wallfahrten, Betrachtungen des Kreuzweges oder gemeinsame Lobpreisungen und Gebete, die nicht zu den sieben Sakramenten gehören. Trotzdem bereiten diese Rituale unsere Herzen vor, damit wir immer besser beten können.

Wort der Heiligen Schrift

"Tut dies zu meinem Gedächtnis" (Lk 22,19)

Text zur gemeinsamen Besinnung: Mk 14, 22-26

آن چه کاتولیک‌ها در انجام آن می‌کوشند...

* اعمال مربوط به رازهای کلیسا با قرائت کتاب مقدس و سرایش سرودهای کتاب مقدس و مزامیر همراه هستند. به عنوان مثال قسمت اول عشای ربانی همانند آیین یهودیان در کنیسه با قرائت و تعمق در کتاب مقدس و تفسیر آن شروع می‌شود. رازها را نباید به مانند سحر و جادو تجربه کرد. رازها سراسر ایمان و نیایش هستند.

* معمولاً، رازها مراحل مهم زندگی را مشخص می‌کنند و مستلزم آماده‌سازی و تعلیم هستند.

* اغلب، طی مراسم عشای ربانی است که رازهای دیگر برگزار می‌شوند، خصوصاً راز تعمید و تثبیت روح القدس و راز دست‌گذاری.

* مراسم دیگری هم در تفوای کاتولیک‌ها وجود دارند مثل زیارت به اماکن مقدس یا تعمق بر صلیب عیسا یا حمد و تسبیح گروهی که از رازهای هفتگانه کلیسایی نیستند؛ ولی این مراسم قلب‌ها را آماده می‌سازد تا بیشتر و بیشتر در دعای مستمر و مداوم بمانیم.

کلام کتاب مقدس

«این را به یاد من به جای آورید» (لوقا ۲۲: ۱۹)

متن جهت مطالعه گروهی: مرقس ۱۴: ۲۲-۲۶

4-2. Das Sakrament der Taufe

"Wenn jemand nicht aus Wasser und Geist geboren wird, kann er nicht in das Reich Gottes kommen" (Joh 3,5).

Das Wort "**baptizein**" bedeutet auf Griechisch einsinken und ins Wasser eintauchen.

In jeder Religion gelten Wasser und Reinigung durch Wasser als heilig.

In der Zeit Jesu verkündigte Johannes der Täufer, dass das Kommen Gottes zur Erneuerung der Welt nahe ist. Er lud die Menschen ein, sich vorzubereiten. Sie sollten zu Gott zurückkehren, sich durch ihn im Fluss Jordan taufen lassen und ihre Sünden bereuen. Die Leute kamen damals zu ihm und tauchten vor ihm ins Wasser, um auf diese Weise ihre Reue auszudrücken. Jesus erlebte selbst auch dieses Ritual. Ins Wasser einzusinken, zeigt symbolisch sowohl das Verschwinden und die Wiedererscheinung als auch das Sterben und die Wiedergeburt. Das ist wie der Anfang eines neuen Lebens. Daran erinnert uns außerdem manchmal das Überqueren des Meeres oder einer Wüste, um in einem neuen Land ankommen zu können. Das ist auch das Erlebnis von Moses mit seinem Volk, und es bedeutet immer beenden und neu anfangen.

Was einige sagen...

* Taufe ist eine merkwürdige Tradition. Was kann es heutzutage bedeuten, Wasser auf den Kopf zu erhalten?

* Die Getauften sind nicht unbedingt besser als die anderen. Was nützt die Taufe dann?

* Unter den getauften Christen sind manche gutmütig und anständig und manche nicht. In diesem Fall: was bewirkt die Taufe?

* Manche behaupten, dass die Taufe Glück mit sich bringt und die Kinder vor Unglück schützt. Inwieweit kann das richtig sein?

* Man hört, dass einige zwischen der Taufe durch Geist und der Taufe durch Wasser unterscheiden. Was kann diese Auffassung in Bezug auf Joh 3,11 bedeuten?

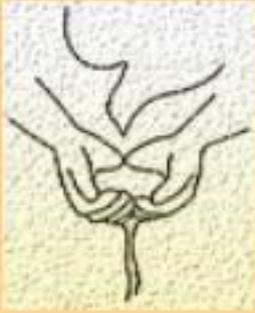
Was Christen sagen...

1. Sterben und Auferstehung mit Christus

Jesus hat über seinen Tod als eine Taufe gesprochen. Am Freitag war er tot. Zwei Tage später aber, am Morgen der Auferstehung, schenkte ihm Gott ein neues Leben. Christus ergreift uns mit dem Sakrament der Taufe (Phil 3,12). "Wisst ihr denn nicht, dass wir alle, die wir auf Christus Jesus getauft wurden, auf seinen Tod getauft worden sind? Wir wurden mit ihm begraben durch die Taufe auf den Tod; und wie Christus durch die

Herrlichkeit des Vaters von den Toten auferweckt wurde, so sollen auch wir als neue Menschen leben" (Röm 6,3-4). Deshalb ist die Taufe ein Übergang: Übergang vom alten Leben, in dem wir durch die Sünde beherrscht sind, zu einer neuen Welt Gottes, die in der Ankündigung eines neuen und ewigen Lebens aufleuchtet.

Hier ist die Nachfolge Christi gemäß seinem Leben gemeint. Deshalb versprechen die Neugetauften offiziell, der Sünde zu entsagen und bekennen ihren christlichen Glauben: der Glaube an Gott, den Vater, den Sohn und den Heiligen Geist. Dafür muss man sich ändern und jeden Tag neu kämpfen. Taufe ist außerdem ein Bund mit Christus. Die Getauften verpflichten sich, in Gemeinschaft mit Christus zu leben und durch einen Bund der Liebe ein für alle Mal auf die Sünde zu verzichten.

«اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا بشود» (یوحنا ۳: ۵).

آن چه بعضی ها می گویند...

* تعمید، یک سنت عجیب است. آب

روی سر دریافت کردن، در دوره ی ما چه معنایی می تواند بدهد؟

* تعمید یافته ها بهتر از دیگران نیستند؟ پس چه فایده؟

* در میان مسیحیان تعمید یافته، بعضی ها خوب و سخاوتمند هستند و بعضی نیستند. در این شرایط تعمید چه فایده ای دارد؟

* بعضی ها می گویند که تعمید شانس می آورد و کودکان را از بعضی بلاها مصون می دارد. تا چه اندازه درست است؟

* شنیده می شود که بعضی ها تعمید در روح را از تعمید در آب جدا می دانند طبق یوحنا ۳: ۵ این عقیده چه معنایی دارد؟

آن چه مسیحیان می گویند...

۱- مردن و برخاستن با مسیح

عیسی از مرگ خود به مانند یک تعمید سخن گفته است. در حالی که از جمعه بعد از ظهر، در مرگ فرو رفته بود، دو روز بعد، صبح عید گذر، خدا به او زندگی جدیدی داد.

در راز تعمید، مسیح ما را به دست می آورد (فیلیپیان ۳: ۱۲) پس ما در آب تعمید غوطه ور شده در مرگ واقعی با او وارد می شویم تا با رستاخیز او زندگانی نوینی یابیم. (رومان ۶: ۳-۴).

بنابراین، تعمید یک گذر است. گذر از زندگی قدیمی که در آن زیر سلطه ی گناه بودیم؛ به دنیای جدید خدا، که منور از وعده های حیات و جاودانگی است.

منظور، دنبال کردن همان راه عیسا، به واسطه زندگی ای مطابق با زندگی اوست. بدین دلیل، نو تعمید یافتگان رسماً تعهد می کنند از گناه دست بشویند و به ایمان مسیحی اعتراف کنند؛ ایمان به خدای پدر، پسر و روح القدس. و این مستلزم برکنندگی و تحول و مبارزه هر روزه است.

تعمید، هم چنین عهدی با مسیح است و متحد در مسیح با یک پیمان محبت، تعمید یافتگان با او متعهد می شوند تا از گناه، یک باره و برای همیشه دست بکشند.

واژه ی **Baptizein** به یونانی یعنی فرو رفتن، غوطه خوردن، در آب است.

در تمام مذاهب، آب و غسل ها، معنای مقدسی دارند. در زمان عیسا، یحیای تعمید دهنده اعلام می کرد که آمدن خدا، برای بازسازی دنیا نزدیک است. او از مردم دعوت می کرد تا خود را آماده سازند. آن ها می بایست به سوی خدا باز گردند و به وسیله ی او در آب رودخانه اردن تعمید بیابند و گناهانشان را اعتراف کنند. آن ها، برای نشان دادن پشیمانی خود می آمدند و در مقابل او، در آب فرو می رفتند. عیسا خودش، این آیین را تجربه کرد. فرو رفتن در آب، ناپدید شدن و پدیدار شدن دوباره، مردن و دوباره زنده شدن را به یاد می آورد، مثل شروع یک زندگی جدید. گاهی نیز، عبور از دریا یا یک بیابان، برای ورود به یک کشور دیگر را به خاطر می آورد. همان طور که موسی با قوم خود کرد. همیشه معنایش تمام کردن و از نو شروع کردن است.

Dadurch führt Jesus die Christen zu einer liebevollen Beziehung mit dem himmlischen Vater, eine Beziehung, die intimer ist als die Vater - Kind - Beziehung.

2. Eintritt in ein Volk, das heißt: die Kirche

Da die Getauften mit dem einzigen Christus verbunden sind, sind sie auch wie die Glieder eines Körpers zusammen verbunden. "Ihr aber seid der Leib Christi, und jeder einzelne ist ein Glied an ihm" (1 Kor 12,27).

Diese Verbundenheit relativiert alle Unterschiede zwischen den Menschen: "Denn ihr alle, die ihr auf Christus getauft seid, habt Christus als Gewand angelegt. Es gibt nicht mehr Juden und Griechen, nicht Sklaven und Freie, nicht Mann und Frau; denn ihr alle seid "einer" in Christus" (Gal 3,27-28).

Auf diese Weise treten die Christen in die Kirche ein, in ein großes Volk, wo alle als Geschwister gelten und zur Liebe zueinander eingeladen sind. In der Tat wird dies in den kleinen und großen Gemeinden rund um die Welt verwirklicht. Jeder schenkt und erhält dort die Stütze, die alle brauchen, um tatsächlich dem Idealbild Christi nacheifern zu können.

Diese kleine Gemeinde entwickelt sich jeweils in einer besonderen Zivilisation, und sie ist gleichzeitig die Erstlingsgabe an diese Kultur (Röm 16,5; Jak 1,18). Sie schenkt alle Werte dieser Heimat Gott. Diese kleine Gemeinde ist die jeweilige örtliche Kirche, und sie lebt in einer Gemeinschaft mit allen anderen örtlichen Kirchen auf der Erde.

3. Gemeinschaft im Leben Gottes selbst

Taufe ist in der Tat eine zweite Geburt. Der Neugetaufte tritt genauso wie das Neugeborene, das den Mutterleib verlässt, in ein neues Dasein ein, um sein neues Leben anzufangen. Der Neugetaufte fühlt sich, als ob er neu erschaffen ist. Er ist ein neuer Mensch und lebt für immer in diesem neuen Leben des auferstandenen Jesu in der Nähe Gottes weiter.

Der, der im Namen des Vaters getauft wird, wird zum Kind Gottes: "Seht wie groß die Liebe ist, die der Vater uns geschenkt hat: Wir heißen Kinder Gottes und wir sind es" (1 Joh 3,1). Der, der im Namen des Sohnes getauft wird, schafft in sich einen ewigen Platz für Christus und kann zusammen mit Paulus sagen: "Nicht mehr ich lebe, sondern Christus lebt in mir" (Gal 2,20). Der, der im Namen des Heiligen Geistes getauft wird, ist dazu verpflichtet, durch diesen Geist das neue Leben, das er im Glauben angenommen hat, öffentlich zu machen. Er stellt sich in den Dienst seiner Mitmenschen, um aus dieser Welt ein Land der Gerechtigkeit und des Friedens zu bauen. Der, der durch das Sakrament der Taufe die Liebe Gottes gespürt hat, verkündet, dass Gott auch jedem Menschen dieselbe Liebe schenkt.

Wonach Christen streben...

Die Taufbewerber werden heutzutage mit einem Rückblick auf eine sehr alte Tradition, mehr und mehr als Erwachsene getauft. Trotzdem werden auch viele Christen als Kind getauft. In diesem Fall gelten sie als Getaufte im Glauben der Kirche und ihre Eltern verpflichten sich, sie in diesem Glauben zu erziehen.

Der Taufe geht immer eine Vorbereitungsphase voraus. Die Taufe setzt den Glauben voraus. Deshalb muss der Taufbewerber (oder die Eltern, wenn er noch sehr jung ist) über Christus und das Leben im Glauben die notwendigen Kenntnisse erwerben. Die Gemeinde muss auch überprüfen, ob der Taufbewerber alle Verpflichtungen, die die Nachfolge Christi mit sich bringt, erfüllt und sich entschlossen hat, sie anzunehmen. Dazu braucht man viel Zeit und neben häufigen Betrachtungen über das Leben und das Wort Christi auch ständige Treffen mit einer im wahren Sinne des Wortes christlichen Gemeinde.

از این جا، عیسا آن ها را وارد یک رابطه ی محبت آمیز با پدر آسمانی می کند. رابطه ای نزدیک تر و صمیمی تر از رابطه ی پدر - فرزندی.

۲. داخل شدن به يك قوم یعنی کلیسا

چون تعمید یافتگان وابسته به مسیح یگانه هستند پس به مانند اعضای یک بدن، به یکدیگر وابسته اند: « شما بدن مسیح هستید و فرداً اعضای آن می باشید » (۱- قرن ۱۲: ۲۷).

این وابستگی، تمام تفاوت های انسانی را نسی می کند: « زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر گرفتید. هیچ ممکن نیست که یهود باشد یا یونانی، و نه غلام و نه آزاد، و نه مرد و نه زن، زیرا که همه ی شما در مسیح عیسا یک می باشید » (غلاطیان ۳: ۲۷-۲۸).

بدین ترتیب، مسیحیان وارد کلیسا می شوند، یک قوم بزرگ، آن جا که همه برادر و خواهرند و به محبت یک دیگر دعوت شده اند و در عمل تحقق این امر در اجتماعات کوچک یا بزرگ، پراکنده در سراسر زمین، انجام می شود. هر کس در آن جا اتکایی را که همه به آن احتیاج دارند تا حقیقتاً در آرمان مسیح زندگی کنند را می دهند و دریافت می کنند.

این جماعت کوچک یا بزرگ در تمدن خاص رشد می کنند، چون نوبت این فرهنگ می باشند (روم ۶: ۵: یعقوب ۱: ۱۸)، همه ی ارزش های این مرز و بوم را به خداوند تقدیم می کنند و این جماعت کوچک، کلیسای محلی نامیده می شود و در مشارکت با همه ی کلیسای محلی دیگر زندگی می کند.

۳. مشارکت در زندگی خود خدا

تعمید، در حقیقت یک تولد دوم است. به مشابَه نوزادی که از بطن مادرش بیرون می آید تا هستی انسانیش را فریاد بزند، نو تعمید یافته، در هستی جدیدی وارد می شود. مثل این که دوباره آفریده شده باشد. او یک انسان جدید است و برای همیشه به همان حیات نوین مسیح رستاخیز شده در صمیمیت با پدر زندگی می کند.

تعمید یافته به نام پدر، او از این پس فرزند خداست: « ملاحظه کنید، چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شویم، و هم چنین هستیم » (۱- یوحنا ۳: ۱). تعمید یافته به نام پسر، مسیح در او جای می گیرد و می تواند همراه با پولس بگوید: « نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می کند » (غلاطیان ۲: ۲۰). تعمید یافته به نام روح القدس، او به واسطه این روح، وادار می شود زندگی جدیدی را که در ایمان پذیرفته متجلی سازد. او خود را به خدمت برادرانش می گمارد تا از این دنیا، سرزمین عدالت و صلح بسازد. او که در راز تعمید محبت خدا را لمس کرده، اعلام می کند خدا نسبت به هر انسان همان محبت را داراست.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

امروزه، با بازگشت به سنتی بس قدیمی، متقاضیان تعمید بیشتر و بیشتر تعمید را در بزرگسالی می گیرند. با وجود این، اکثر مسیحیان در خردسالی تعمید می گیرند و در این صورت، آن ها تعمید یافته در ایمان کلیسا هستند و پدر و مادرها این مسئولیت را به عهده می گیرند که آن ها را، هم چنان که بزرگ می شوند، در این ایمان تربیت کنند.

قبل از تعمید، همیشه یک زمان آمادگی لازم است. تعمید مستلزم ایمان است. پس لازم است که نامزد تعمید (و اگر او خیلی جوان است، پدر و مادرش) از مسیح و زندگی در ایمان شناخت پیدا کند و اجتماع مسیحی، باید تحقیق کند که تعمید گیرنده، همه ی تعهداتی که لازمه دعوت به دنبال مسیح رفتن است را درک کرده و تصمیم گرفته که آن ها را قبول کند. و این مستلزم زمانی طولانی تعمق بر زندگی و سخنان مسیح و نشست و برخاست با یک اجتماع مسیحی حقیقی است.

Die Taufe ist Abschluss eines offiziellen Weges in und mit der Kirche auf Christus zu, und wird vor und zusammen mit christlichen Gläubigen gefeiert. Der Täufling verpflichtet sich offiziell, sich vom Teufel fern zu halten und den Glauben der Kirche offiziell zu verkünden. Dann wird der Täufling ins Taufwasser untergetaucht oder mit Wasser übergossen und der Priester oder der Diakon spricht: "Ich taufe dich im Namen des Vaters, des Sohnes und des Heiligen Geistes". Der Täufling zieht sich dann ein weißes Kleid an und bekommt eine Kerze in die Hand. In diesem Augenblick wird der auferstandene Christus sein Licht. Ab diesem Moment gehört er zu der Gemeinde der Getauften und darf zusammen mit ihnen in jeder Eucharistie die Kommunion empfangen.

Das Sakrament der Taufe wird nur einmal im Leben geschenkt. Es bedeutet einen Anfang, einen besonderen Moment im Leben, weil es eigentlich eine neue Geburt ist. Danach folgt nach kurzer oder längerer Zeit ein anderer Ritus, das Sakrament der Firmung im Heiligen Geistes, das die Intensität der Taufe verstärkt. Natürlich können danach trotzdem noch innere Kämpfe, Bezeugungen, Scheitern und Erfolge stattfinden, aber Jesus nimmt sein Wort nie zurück. Er verweigert nie den Bund, den er durch die Taufe mit einem geschlossen hat. Der Getaufte wird während seines ganzen Lebens dazu berufen sein, diesen Bund immer wieder zu festigen. Das wichtigste Hilfsmittel in diesem Kampf ist das Sakrament der Eucharistie, die Nahrung dieses neuen Lebens, das er in der Taufe von Jesus erhalten hat.

Wort der Heiligen Schrift

"Petrus antwortete ihnen: Kehrt um und jeder von euch lasse sich auf den Namen Jesu Christi taufen zur Vergebung seiner Sünden; denn euch und euren Kindern gilt die Verheißung und all denen in der Ferne, die der Herr, unser Gott herbeirufen wird" (Apg 2,38-39).

Der heilige Kyrill, der Bischof von Jerusalem im 4. Jahrhundert sagte immer zu den Neugetauften:

"Am Abend der Taufe habt ihr das Kleid ausgezogen als ein Zeichen der Entfernung von dem alten Menschen in euch und seinen Taten. Deshalb bleibt ihr nackt, wie Christus am Kreuz [...] Dann nahm man euch mit zum heiligen Becken der göttlichen Taufe, genauso wie man Christus vom Kreuz zum Grab nahm. Jeder von euch wurde gefragt, ob er an den Namen des Vaters, des Sohnes und des Heiligen Geistes glaubt. Ihr habt euren erlösenden Glauben bekannt, tauchet dreimal unter Wasser und stieget hoch. Dies war ein Sinnbild für die drei Tage, während deren Jesus im Grab lag. Genauso sterbt auch ihr und werdet neu geboren. Das Weihwasser ist für euch gleichzeitig ein Grab und ein Mutterleib. Was für ein wundervolles Phänomen! (Siehe Röm 6,3-11).

برگزاری تعمید بعد از گام های رسمی متعدد به سوی مسیح در یک کلیسا، در میان ایمانداران مسیحی انجام می گیرد. نامزد تعمید رسماً تعهد می کند که از شیطان دوری جوید و ایمان کلیسا را آشکارا اعلام می کند. سپس او را در آب فرو می برند و در آن حال، کشیش یا خادم به او می گوید: «تو را به نام پدر، پسر و روح القدس تعمید می دهم». سپس نو تعمید گرفته به لباس سفید ملبس می شود و یک شمع دریافت می کند. مسیح برخاسته، نور او می شود. سپس در جماعت تعمید یافتگان رسماً وارد می شود که همراه با آن، در آیین سپاسگزاری شریک شده و نان مقدس دریافت خواهد کرد.

بعد از تعمید، این راز مقدس تنها یک بار در زندگی داده می شود. این یک شروع است، یک لحظه یگانه در زندگی، زیرا تولدی نوین است و به دنبال آن، در مدتی کم و بیش کوتاه، یک آیین مذهبی دیگر یعنی راز تثبیت روح القدس صورت می گیرد که پویایی آن را تداوم می بخشد. پس از آن شاید با شهادت دادن، مبارزه ها، شکست ها و پیروزی هایی پیش آید، ولی عیسا هرگز کلامش را پس نمی گیرد. هرگز عهدهی را که در تعمید با کسی بسته است، نفی نمی کند. تعمید گرفته در تمام طول زندگی دعوت می شود که این عهد را مستحکم سازد. مهمترین آن ها، راز عشای ربانی، غذای لازم این زندگی جدید است که در تعمید، از عیسا دریافت کرده است.

کلام کتاب مقدس

پطرس بدیشان گفت: «توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیсай مسیح، به جهت آمرزش گناهان، تعمید گیرید و عطای روح القدس را خواهید یافت، زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه ی آنانی که دورانند یعنی هر که خداوند خدای ما، او را بخواند» (اعمال ۲: ۳۸-۳۹).

سیریل اسقف اورشلیم در قرن چهارم به تازه تعمید یافتگان می گفت:
«در شب تعمید، شما لباس را از تن بر گرفتید به نشان خالی شدن از انسانیت کهنه ی خود و اعمال وی. بنابراین عریان ماندید، به مانند مسیح، روی صلیب [...] سپس شما را به برکه ی مقدس تعمید الاهی بردند، همان طور که در گذشته مسیح را از صلیب به مقبه ی مجاور بردند و از هر یک از شما پرسیده شد که آیا به نام پدر، پسر و روح القدس ایمان دارید. بنابراین، شما ابراز ایمان نجات بخش کردید و سپس سه بار در آب فرو رفتید و از آن بر آمدید، این نماد آن سه روز بود که عیسا در قبر گذراندید. بدین ترتیب، شما می میرید و در همان زمان متولد می شوید و این آب مقدس، در عین حال، برای شما قبر و بطن مادر است. وه چه چیز عجیب و خارق العاده ای! (ر. ک رومیان ۶: ۳-۱۱).

Ein Text über das Sakrament der Taufe (aus der östlichen Liturgie) **(Der Gemeindeälteste -Priester- zu dem Suchenden/Katechumenen)**

Der Priester: ... Willst du getauft werden?

Der Katechumene: Ja, ich will.

(Der Katechumene taucht mit Hilfe seines Taufpaten ins Taufbecken. Der Älteste (Priester) legt seine Hand auf seinen Kopf)

P: ... Glaubst du an Gott, den allmächtigen Vater?

K: Ich glaube an den Vater.

P:... Ich taufe dich im Namen des Vaters und tauche dich in den Vater ein.

Alle: Amen.

P.: ...Glaubst du an Jesus Christus, den einzigen Sohn und unseren Herrn, der für unsere Erlösung starb und auferstand?

K.: Ich glaube an den Sohn.

P.: ... Ich taufe dich im Namen des Sohnes und tauche dich in den Sohn ein.

Alle: Amen.

P.: ...Glaubst du an den Heiligen Geist, der uns Leben schenkt und uns in der Kirche zum ewigen Himmelreich führt?

K.: Ich glaube an den Heiligen Geist.

P.: ... Ich taufe dich im Namen des Heiligen Geistes und tauche dich in den Heiligen Geist ein.

Alle: Amen.

P.: Steh auf zusammen mit Christus, auferstanden aus den Toten.

(Während der Taufpate dem Neugetauften beim Anziehen hilft, kehren alle zu ihren Plätzen zurück und singen:)

Alle: Halleluja (3 Mal).

Der erste Leser: Es gibt nur einen Leib und eine Seele,
eine Hoffnung, nur einen Herrn
einen Glauben, eine Taufe.
und nur einen Gott und Vater aller. (Siehe Eph 4,6).

Alle: Halleluja!

Der zweite Leser: Denn auch Christus ist der Sünden wegen ein einziges Mal gestorben,
Er, der Gerechte, für die Ungerechten
um euch zu Gott hinzuführen.
dem Fleisch nach wurde er getötet, dem Geist nach lebendig gemacht. (1

Petr 3, 18-19)

Alle: Halleluja!

P.: ... Du wurdest in Christus getauft, du hast Christus angezogen, bewahre dein Kleid auf ewig ohne Flecken.

متنی از راز تعمید
(پیر خطاب به حق جوین)

- پیر: .... می خواهی تعمید یابی؟
حق جو: آری، می خواهم.
(حق جو به یاری پدر خوانده خود به حوض تعمید فرو می رود. پیر دستش را بر سر حق جو قرار می دهد)
پیر: ... به خدا، پدر یر توان، ایمان داری؟
حق جو: به پدر ایمان دارم.
پیر: ... تو را به نام پدر تعمید داده و در پدر غوطه ور می سازم.
همه: آمین.
پیر: به عیسای مسیح، پسر یکتا و خداوند ما که برای نجات ما مرد و رستاخیز کرد ایمان داری؟
حق جو: به پسر ایمان دارم.
پیر: ... تو را به نام پسر تعمید داده و در پسر غوطه ور می سازم.
همه: آمین.
پیر: ... به روح القدس که به ما زندگی می بخشد و در کلیسا ما را به سوی ملکوت جاودانه رهبری می کند ایمان داری؟
حق جو: به روح القدس ایمان دارم.
پیر: ... تو را به نام روح القدس تعمید داده و در روح القدس غوطه ور می سازم.
همه: آمین.
پیر: با مسیح بر خاسته از میان مردگان، برخیز.
(در حالی که پدر خوانده به شخص تازه تعمید یافته جهت لباس پوشیدن کمک می کند همه به جای خود بر می گردند و در این بین چنین می سرایند: هلولیا (۳ بار).
خواننده ی اول: تنها یک بدن هست و یک روح، تنها یک امید، تنها یک خداوند یک ایمان، یک تعمید. و تنها یک خدا که پدر همه است. (ر. ک افسسیان ۴: ۴-۶).
همه: هلولیا!
خواننده ی دوم: زیرا که مسیح نیز برای گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادلانه برای ظالمان تا ما را نزد خدا بیاورد.
در حالی که بر حسب جسم مرد اما بر حسب روح زنده گشت. (۱- پطروس ۳: ۹۱۸).
همه: هلولیا!
پیر: ... تو در مسیح تعمید یافتی، تو به مسیح ملبس شده ای، ردای خود را تا حیات جاودان بدون لکه حفظ کن.

4-3. Das Sakrament der Ehe

"Und liebet einander, weil auch Christus uns geliebt und sich für uns hingegeben hat als Gabe und als Opfer, das Gott gefällt" (Eph 5,2).

Ein Gesetz mit tausend Gesichtern

Die Ehe ist eine Institution, die in allen Zivilisationen und Kulturen existiert. Ihre Gestaltung ist je nach den Völkern und Gesellschaften sehr unterschiedlich. Einige bevorzugen die Monogamie und einige die Polygamie. Einige akzeptieren die Möglichkeit der Scheidung und einer zweiten Ehe. In einigen Gesellschaften meint man, dass die Mutter und das Matriarchat als Mittelpunkt der Familie betrachtet werden sollte. Andere Familien formieren sich auf der Basis des Vaters oder erlauben keine Eheschließung außerhalb der eigenen Verwandtschaft.

Deshalb hat die Kirche die Ehe nicht neu erfunden, sondern sie heiligt sie und gibt ihr eine neue Dimension. Allerdings sind unter den Christen einige dazu eingeladen, nicht zu heiraten, nur im Dienst Gottes und der Mitmenschen in der Liebe zu leben und durch den Heiligen Geist und nicht durch die menschliche Kraft etliche Kinder zu bekommen.

ihm seine göttliche Liebe und dafür verlangt er von ihm die unabdingbare Treue und außerdem die Einhaltung seiner Gebote.

* Dieser Bund wurde durch Ungehorsam, Rebellionen und Götzenanbetung der Menschen mehrfach gebrochen. Gott spricht selbst, wenn er durch die Propheten spricht, von diesem Bund als einer Ehe, in der die Ehefrau untreu ist, der Ehemann verzeiht ihr aber ständig und schenkt ihr immer wieder seine Liebe:

Was einige sagen...

- * Heiraten heißt: Liebe ins Gefängnis zu stecken.
- * Man kann sich lieben, ohne unbedingt mit dem Standesamt und der Religion zu tun haben zu müssen.
- * Einer einzigen Person das ganze Leben treu zu bleiben ist unmöglich.
- * Der Mann sagt: Polygamie ist gemäß der Natur [des Menschen] und ehrlicher als Mätressen zu haben.
- * Die Frau sagt: Ich möchte meinen Ehemann mit anderen nicht teilen; Polygamie ist wie die Hölle.
- * Alle müssen heiraten; das ist die Scharia Gottes.

Was die Christen sagen...

1. Wenn Gott einen Bund schließt

* Die Heilige Schrift offenbart diese Tatsache für uns, nämlich dass Gott für die Schwachen und Unterdrückten da ist. Er hat sogar ein Volk auserwählt, das die Sklaverei erlebt hatte, damit er es nachher hin zur Freiheit führt. Er schlägt diesem Volk, dh. dem Volk Israel einen Bund vor: Er schenkt

«در محبت رفتار نمایند، چنان که مسیح هم ما را محبت نمود و خویش را برای ما تسلیم کرد» (افسیان ۵: ۲).

آن چه بعضی‌ها می‌گویند...

* ازدواج یعنی عشق در زندان.

* می‌توان یک دیگر را دوست داشت، بدون این که از مقابل مسئول محضر و دین گذشت ...

* وفادار بودن فقط به یک شخص در طول عمر غیرممکن است.

* مرد می‌گوید: تعدد زوجات، مطابق طبیعت است و از داشتن معشوقه‌های پنهانی صادقانه‌تر است.

* زن می‌گوید: نمی‌خواهم شوهرم را با زن دیگری تقسیم کنم، تعدد زوجات جهنم است!

* همه باید ازدواج کنند، این شریعت خداست.

آن چه مسیحیان می‌گویند...

۱- وقتی خدا عهد می‌بندد

* کتاب مقدس به ما مکشوف می‌سازد که خدا طرف ضعیف و جفا دیده را می‌گیرد. او حتی قومی را انتخاب کرده که به بردگی کشیده شده است تا او را به آزادی

راهنمایی کند. به این قوم، قوم اسرائیل عهدی را پیشنهاد می‌کند: محبت الاهی خود را عطا می‌کند و در مقابل وفاداری بی قید و شرط و هم چنین احترام به فرامینش را می‌طلبد.

* این عهد، به واسطه‌ی عدم اطاعت و سرکشی و بت پرستی انسان‌ها، بارها شکسته شده است. خدا، خودش، وقتی از زبان پیامبران سخن می‌گوید، این عهد را به یک ازدواج تشبیه می‌کند که همسر بی وفا است ولی شوهر می‌بخشد و

شریعت هزار چهره

ازدواج واقعیتی است که در تمام تمدن‌ها و فرهنگ‌ها دیده می‌شود. شکل آن بر حسب ملت‌ها و جوامع بسیار مختلف است. بعضی‌ها تک همسری و بعضی‌ها تعدد زوجات را به کار می‌گیرند. بعضی دیگر امکان طلاق و ازدواج دوباره را قبول دارند. بعضی جوامع، عقیده دارند که خانواده بر مادر و قبیله مادری (مادرسالاری) مرکزیت دارد. بعضی دیگر، بر پایه‌ی اصل و نسبت پدری شکل می‌گیرند و اجازه نمی‌دهند جوانی بیرون از خانواده خود ازدواج کند و بهتر می‌دانند با نزدیکان خانواده ازدواج کند.

بنابراین، کلیسا ازدواج را ابداع نکرده است، ولی آن را تقدیس می‌کنند و به آن بعدی خاص می‌بخشد.

البته در میان مسیحیان بعضی‌ها دعوت شده‌اند که ازدواج نکرده و تنها برای خدمت به خدا و هموعان در محبت زندگی کنند و توسط قدرت روح القدس و نه قدرت انسانی فرزندان زیادی داشته باشند.

"Ich traue dich mir an auf ewig; ich traue dich mir an, um den Brautpreis von Gerechtigkeit und Recht, von Liebe und Erbarmen" (Hos 2,21).

* Gott bleibt seinem Bund immer treu. Er verweigert seinem Volk nie seine Liebe. Er hat sogar versprochen, dass dieser Bund auf eine merkwürdige Weise neu geschlossen wird: "Wie der junge Mann sich mit dem Mädchen vermählt, so vermählt sich mit dir dein Erbauer. Wie der Bräutigam sich freut über die Braut, so freut sich über dich dein Gott" (Jes 62,5).

Damit wird dieser Bund ein Vorbild für jede menschliche Eheschließung. Gott ruft sein Volk auf, lieben, genauso wie er liebt.

* Nach und nach führte diese Nachahmung göttlicher Liebe und Treue dazu, dass die Menschen die Monogamie bevorzugen, wo die Liebe zwischen den Ehepaaren total gleich und gegenseitig ist.

2. Jesus erneuert den Bund

* Jesus stellt sich als der Bräutigam seines Volkes vor (Lk 5,34-35). Dies ist derselbe Begriff, der im Alten Testament für Gott benutzt wird.

* Letztendlich vollstreckt Jesus den wahren und neuen Bund, indem er sein Leben opfert. Er ist Gott, seinem Vater total treu, so dass er ihm sein Leben schenkt. Und er liebt die Menschen unendlich: "Das ist der Kelch des neuen und ewigen Bundes" (Lk 22,20).

* Ab diesem Moment kann keine menschliche Sünde die Geduld Gottes zerstören. Er wird es nie zulassen, dass dieser Bund wegen unserer Sünden oder seiner Wut zerfällt. Der lebendige Jesus ist ein lebendiger Garant dafür.

Auch in der Ehe zwischen Mann und Frau sind sie dazu eingeladen, einander treu zu bleiben: "Habt ihr nicht gelesen, dass der Schöpfer die Menschen am Anfang als Mann und Frau geschaffen hat und dass er gesagt hat: Darum wird der Mann Vater und Mutter verlassen und sich an seine Frau binden und die zwei werden ein Fleisch sein. Sie sind also nicht mehr zwei, sondern eins. Was aber Gott verbunden hat, das darf der Mensch nicht trennen" (Mt 19,4-6).

3. Ein Sakrament

* Die Liebe zwischen Mann und Frau stellt so deutlich den Bund zwischen Gott und seinem Volk dar und ist so deutlich ein Zeichen der Liebe des unsichtbaren Gottes zu jedem Menschen, dass die Kirche sie als ein Sakrament bezeichnet.

* Die Ehe ist eines der sieben Sakramente; durch die Ehe erhalten die Christen ein Zeichen der hingebenden Liebe Gottes für sie. Durch die gegenseitige Liebe zwischen Mann und Frau bilden sie ständig diese Liebe, die in Jesus, ihrem Herrn existiert, deutlich ab.

Dieses Zeichen ist nicht mehr gegeben, wenn ein Ehepaar sich trennt. Deshalb, wenn einer der Ehepartner nach einer Scheidung wieder heiraten möchte, erkennt die Kirche diese zweite Ehe nicht als ein Sakrament an.

Aber eine Witwe oder ein Witwer dürfen eine neue sakramentale Ehe schließen.

دائم محبت خود را عطا می کند: «تو را به ابد نامزد خود خواهم ساخت و تو را به عدالت و انصاف و رأفت و رحمانیت، نامزد خود خواهم گردانید» (هوشع ۲: ۲۱).

*خدا همیشه به عهدش وفادار می ماند. هرگز محبتش را از قومش پس نمی گیرد. وحتى وعده داده است که این عهد، به گونه ای اعجاب انگیز تجدید خواهد شد: «چنان که مردی جوان، دوشیزه ای را به نکاح خویش در می آورد، هم چنان پسرانت تو را منکوحه خود خواهند ساخت و چنان که داماد از عروس مبنهج می گردد، هم چنان، خدایت از تو مسرور خواهد شد» (اشعیا ۵: ۶۲).

از این جا، این عهد الگویی هر ازدواج انسانی می شود. خدا اعضای قومش را دعوت می کند که همان طور که او محبت می کند، محبت داشته باشند.

*برفته رفته، این پیروی از مهربانی و وفاداری خدا، قوم برگزیده را رهنمون کرد که ازدواج نک همسری را بهتر بدانند که در این ازدواج، محبت مابین همسران را کاملاً مساوی و متقابل می باشد.

۲. عیسا این عهد را تجدید می کند

*عیسا خود را هم چون داماد قومش معرفی می کند (لوقا ۵: ۳۴-۳۵). این همان عنوانی است که عهد قدیم به خدا می دهد.

*عیسا با به خطر انداختن زندگی‌اش در نهایت، عهد حقیقی و جدید را تحقق می بخشد. او کاملاً به خدا، پدر خود وفادار است تا آن جا که زندگی را تقدیم می کند و به انسان ها به غایت محبت می کند: «این پیاله ی عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می شود» (لوقا ۲۲: ۲۰).

*بعد از این، هیچ گناه انسانی نمی تواند صبر خدا را از بین ببرد. او هرگز اجازه نخواهد داد که در برابر گناهان ما و خشم خود این عهد را از بین ببرد. عیسا برخاسته، تضمین زنده ی آن است.

هم چنین در ازدواج انسانی، همسران به یک اتحاد باوفا دعوت شده اند: «خالق در ابتدا، ایشان را مرد و زن آفرید و گفت: از این جهت، مرد پدر و مادر خود را رها کرده، به زن خویش بیوندد و هر دو یک تن خواهند شد. بنابراین، بعد از آن، دو نیستند بلکه یک تن هستند. پس آن چه را خدا پیوست، انسان جدا نسازد» (متی ۱۹: ۴-۶).

۳. يك راز مقدس

*محبت بین مرد و زن، چنان به شدت عهد بین خدا و قومش را ابراز می دارد و آن قدر محبت نامرئی خدا نسبت به هر انسان را آشکار می سازد که کلیسا آن را راز پربرکت ساخت.

*ازدواج یکی از هفت راز مقدس است: با ازدواج کردن، مسیحیان، با قدرت روح القدس نشان محبت مشتاقانه ای که در خداست، می گیرند. با محبت یک دیگر، هر روز، محبتی که در عیسا، خداوند آنها وجود دارد را متجلی می کنند.

این نشان، در صورت جدایی همسران، دیگر داده نمی شود. بدین ترتیب، وقتی یکی از همسران، بعد از طلاق بخواهد با کس دیگری ازدواج کند، کلیسای کاتولیک حاضر نیست ازدواج دوم را به صورت راز مقدس برگزار کند.

در عوض یک مرد یا زن بیوه می توانند یک ازدواج تقدیس شده جدید منعقد کنند.

✱ Letztendlich kann die menschliche Liebe nicht vom "Leben schenken" getrennt werden. Christen akzeptieren daher die Kinder als Segen Gottes.

Wonach Christen streben...

Die Liebe Gottes zu den Menschen gilt für die Christen als Vorbild: "Ihr Männer liebt eure Frauen, wie Christus die Kirche geliebt und sich für sie hingegeben hat... die Frau aber ehre den Mann" (Eph 5,25-33).

Vor der Eheschließung

Oft veranstalten die Gemeinden Ehevorbereitungsgespräche für die zukünftige Eheschließung der Jugend. Man muss ihr helfen, damit sie sich der Werte und ihrer Verantwortung bewusst werden. Wenn einer der Ehepartner nicht christlich ist, stellt die Kirche ihm das christliche Vorbild der Eheschließung vor Augen und verlangt von ihm, dass er die Scheidung und die Polygamie ablehnt. Nur nach dieser Vorbereitung und Zustimmung kann die Kirche diese Ehe segnen.

Eheschließung

Dies geschieht in der Kirche. Vor dem Priester und den Anwesenden erklären die Ehepartner ihre Absicht zur Gründung einer Familie und zwar "aus freiem Entschluss". Dann stimmen sie zu, dass sie "sich die Treue halten alle Tage ihres Lebens, bis der Tod sie scheidet". Weil es bei der Trauung hauptsächlich um die Liebe geht, müssen sich die Partner selbstverständlich freiwillig und ohne Zwang seitens der Familien oder der Gesellschaft für die Eheschließung entscheiden.

Falls die Kirche zur Erkenntnis kommen sollte, dass die beiden ohne eine freie Entscheidung heiraten sollen, teilt sie offiziell mit, dass die Trauung ungültig ist und nicht angenommen wird.

Ein schwer zu erreichendes Ideal

Für die Ehepaare gibt es Gruppen, die ihnen helfen, in gegenseitiger Treue ihr Leben zu festigen und sich in ihrer Liebe zu vertiefen. Falls die Ehe durch Untreue oder Mangel an gegenseitigem Verständnis scheitert, verlangt die Kirche von den Ehepaaren, ihren alten Verpflichtungen treu zu bleiben. Die Geschiedenen, die wieder heiraten (Zivilehe), dürfen keine Sakramente bekommen. Sie werden aber von der Kirche nicht komplett getrennt. Sie sind auch genau wie alle Getauften dazu eingeladen, zu Gott zu beten und in der Liebe Gottes und in der Hoffnung zu leben.

Ehe und Fruchtbarkeit

Angesichts der Entwicklungen der Wissenschaft und der Probleme des Bevölkerungswachstums bemühen sich auch die Christen - natürlich nicht ohne Diskussionen - um eine Familienplanung, die gleichzeitig die Liebe und menschliche Würde und das Ja zum Leben nicht gefährdet.

Worte der Heiligen Schrift

Die Liebe ist langmütig, die Liebe ist gütig. Sie ereifert sich nicht, sie prahlt nicht, sie bläht sich nicht auf. Sie handelt nicht ungehörig, sucht nicht ihren Vorteil, lässt sich nicht zum Zorn reizen, trägt das Böse nicht nach. Sie freut sich nicht über das Unrecht, sondern freut sich an der Wahrheit.

*بالاخره، محبت انسانی نمی تواند از تمایل به زندگی بخشیدن جدا باشد. فرزندان، توسط همسران مسیحی به مانند تبرک خدا پذیرفته می شوند.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

محبت عیسا برای بشریت، الگوی ازدواج بین مسیحیان شده است: «ای شوهران، زنان خود را محبت نمایید، چنان که مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشش را برای آن داد [...] و زن، شوهر خود را باید احترام کند» (افسیان ۵: ۲۵-۳۳).

قبل از ازدواج

اغلب، اجتماعات مسیحی برای جوانان یک آمادگی جهت ازدواج آینده شان تدارک می بینند. باید به آن ها کمک کرد تا از ارزش ها و الزامات تعهدشان آگاهی یابند. وقتی یکی از نامزدها مسیحی نیست، کلیسا الگوی ازدواج در مسیحیت را در احترام به اعتقاداتش به او معرفی می کند و از او می خواهد که موضوع تحریم طلاق و تعدد زوجات را رعایت کند که در این صورت کلیسا می تواند این ازدواج را برکت دهد.

ازدواج

این پیوند در کلیسا منعقد می شود. در مقابل کشیش و اجتماع، زوجین، قصدشان را برای پایه گذاری یک خانواده اعلام می کنند «آزادانه و بدون اجبار». سپس موافقت و تعهد می کنند «یک دیگر را وفادارانه در خوشبختی یا در مشکلات، محبت کنند و یک دیگر را در تمام طول زندگیشان یاری کنند» در نتیجه چون موضوع اصلی ازدواج محبت است قطعاً باید دو شخص کاملاً با آزادی و بدون هیچ فشار از طرف خانواده یا اجتماع تصمیم بگیرند و ازدواج کنند.

کلیسا اگر تشخیص می دهد کسی بدون آزادی ازدواج کرده اعلام می کند که این ازدواج منحل بوده و وجود ندارد.

یک آرمان مشکل

برای همسران، گروه هایی تشکیل می شوند که به آن ها کمک می کند تا وفاداری دو جانبه زندگی خود را استحکام بخشند و در محبتشان عمیق شوند. وقتی ازدواج به واسطه بی وفایی یا عدم درک متقابل شکست خورد، کلیسا از همسران می خواهد به تعهد قدیمشان وفادار بمانند. مطلقینی که دوباره ازدواج می کنند (ازدواج مدنی)، دیگر نمی توانند رازهای مقدس را دریافت کنند، لیکن از کلیسا کاملاً جدا نمی شوند. آن ها نیز مثل همه ی تعمید یافتگان، به نیایش و محبت خدا و دیگران و زندگی در امید دعوت شده اند.

ازدواج و باروری

در برابر پیشرفت های علم و مشکلات ازدیاد جمعیت، مسیحیان نیز، البته نه بدون کشمکش، به دنبال بهترین راه کنترل باروری هستند که کیفیت محبت و احترام به زندگی را به مخاطره نیاندازد.

کلام کتاب مقدس

«محبت حلیم و مهربانست. محبت حسد نمی برد. محبت کبر و غرور ندارد. اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمی شود. خشم نمی گیرد و سوء ظن ندارد. از ناراستی خوشوقت نمی گردد، ولی با راستی شادی می کند. در

Sie erträgt alles, glaubt alles, hofft alles, hält allem stand. Die Liebe hört niemals auf. Prophetisches Reden hat ein Ende, Zungenrede verstummt, Erkenntnis vergeht. **(1Kor 13,4-8).**

„Wer seine Frau aus der Ehe entlässt und eine andere heiratet, begeht Ehebruch; und wer eine Frau heiratet, die von ihrem Mann aus der Ehe entlassen worden ist, begeht Ehebruch.“ (Lk 16,18).

Und Jesus sprach zu ihnen: Die Kinder dieser Welt heiraten und lassen sich heiraten. Die aber, die gewürdigt werden, an jener Welt und an der Auferstehung von den Toten teilzuhaben, heiraten nicht, noch lassen sie sich heiraten. Denn sie können auch nicht mehr sterben, weil sie den Engeln gleich und als Kinder der Auferstehung zu Kindern Gottes geworden sind. (Lk 20,34-36).

„Da sagte Petrus: Du weißt, wir haben unser Eigentum verlassen und sind dir nachgefolgt. Jesus antwortete ihnen: Amen, ich sage euch: Jeder, der um des Reiches Gottes willen Haus oder Frau, Brüder, Eltern oder Kinder verlassen hat, wird dafür schon in dieser Zeit das Vielfache erhalten und in der kommenden Welt das ewige Leben.“ (Lk 18,28-30).

Krönung der Ehepaare

(Anmerkung: In der östlichen Liturgie Teil der Hochzeitszeremonie)

Zebrant: Heiliger Vater, du hast uns mit deiner Gnade erschaffen und eingeladen, dein Abbild anzunehmen; Vergib mit deiner Liebe die Sünden dieser Kinder von dir, die durch das Taufwasser gereinigt wurden, damit sie sich in ihrer Liebe entwickeln und vollkommen werden, dich preisen und einander auf ihrem Weg zum Himmelreich unterstützen. Mögen sie in der Endzeit gekrönt werden und zusammen mit allen Gerechten froh singend die Herrlichkeit deines Sohnes betreten.

Das Ehepaar (verbeugt sich und singt): Heiliger ewiger Gott, erbarme dich unser.

Zebrant: Heiliger Vater, der du allzeit Gerechte, von Adam und Eva bis Noah, von Abraham und Sara bis Sacharija und Hana gesegnet hast, segne auch diese Gemeinde und besonders diese zwei Kinder von dir. Vermehre deinen besonderen Frieden für die beiden in ihrem ganzen Leben und segne sie lebenslang mit deiner Gnade, damit sie deinem Willen treu bleiben. Schenke ihnen viele Kinder, damit sie nach dem Vorbild deiner Liebe sie im Glauben und Freude erziehen. Möge diese Familie dir immer Verherrlichung, Ehre und Stolz schenken, dir danken, dich anpreisen, du heiliger Vater, durch Jesus Christus, deinen Sohn.

Das Ehepaar (verbeugt sich und singt): Heiliger ewiger Gott, erbarme dich unser.

Zebrant: Jesus Christus, unser Herr und himmlischer Bräutigam, du hast am Kreuz dein Blut als Mitgift und Hochzeitsgeschenk der Kirche geschenkt, damit sie ihren Bund mit dir bestätigt; du hast dem durch die Sünde Verletzten eine neue Geburt geschenkt mit dem Geheimnis deiner Erlösungstat. Du hast ihn wieder nach dir selbst gestaltet, damit er lieben kann; erbarme dich unser.

Das Ehepaar: Herr, öffne uns die Türe deiner Gnade.

همه چیز صبر می کند و همه چیز را باور می نماید. در همه حال امیدوار می باشد و هر چیز را متحمل می باشد. محبت هرگز ساقط نمی شود» (اول قرن‌تین ۱۳: ۴-۸).

«هر که زن خود را طلاق دهد و زن دیگر اختیار کند، زنا کرده است، و نیز هر که زنی مطلقه را به زنی بگیرد، مرتکب زنا شده است» (لوقا ۱۶: ۱۸).

«عیسی پاسخ داد: مردم این عصر زن می گیرند و شوهر می کنند. اما آنان که شایسته ی رسیدن به عصر آینده و قیامت مردگان محسوب شوند، نه زن خواهند گرفت و نه شوهر خواهند کرد و نه دیگر خواهند مرد؛ زیرا مانند فرشتگان خواهند بود. آنان فرزندان خدایند، چرا که فرزندان قیامتند» (لوقا ۲۰: ۳۴-۳۶).

«پطرس گفت: «ما که خانه و کاشانه ی خود را ترک گفتیم تا از تو پیروی کنیم»، عیسا به ایشان گفت: «آمین، به شما می گویم، کسی نیست که خانه یا زن یا برادران یا والدین یا فرزندان را به خاطر پادشاهی خدا ترک کند، و در همین عصر چند برابر به دست نیابد، و در عصر آینده نیز از حیات جاویدان بهره مند نگردد» (لوقا ۱۸: ۲۸-۳۰).

تاجگذاری زرجین

کشیش: ای پدر قدوس، با فیض خود ما را آفریده‌های و دعوت کرده ای که صورت و شباهت تو را بپذیریم؛ با مهربانی خود گناهان این فرزندان را که با آب تعمید پاک شده اند ببخشای تا در محبت خود رشد کرده کامل گردند؛ تو را سپاس گفته و در راه خود به سوی ملکوت آسمانی از یک دیگر حمایت کنند. باشد که در روز آخر تاجگذاری شده، به جلال یکتا پسر همراه با همه ی عادلان با سرود و پایکوبی در حجله ی پسر محبوبت واود شوند.

زوجین خم گردیده‌چنین می سرایند: خدای قدوس، قدوس و جاودان بر ما رحمت فرما.

کشیش: ای پدر قدوس، تو که همه ی عادلان پیشین، از آدم و حوا تا نوح، از ابراهیم و سارا تا زکریا و حنا را برکت دادی، هم چنین این جماعت کلیسایی و مخصوصا این دو فرزندت را برکت ده. بر این دو در طول زندگی ایشان آرامشخاص را فراوان گردان و با رحمت خود تمام عمرشان را برکت ده تا به اراده ی تو وفادار بمانند. فرزندان متعددی را به ایشان واگذار کن تا با پیروی از محبت تو آنان را در ایمان و خوش حالی فرزندان گسترش دهند. باشد که همیشه این زوج و این خانواده، به توجلال و افتخار، سپاس و پرستش دهند، ای پدر قدوس از راه یکتا پسر عیسی مسیح.

زوجین خم گردیده آواز می خوانند: خدای قدوس، قدوس و جاودان، بر ما رحمت فرما.

کشیش: ای عیسی مسیح، خداوند و داماد آسمانی ما، تو بر صلیب، خون خود را به عنوان جهیزیه و هدیه ی عروسی به کلیسای خود عطا فرمودی تا با او عهد خود را صحنه بگذاری؛ تو به انسان زخمی شده به واسطه ی عمل گناه، تولد نویی را در راز گذر خود عطا فرمودی و دوباره او را به صورت خود شکل دادی تا بتواند محبت نماید، به ما رحمت فرما.

زوجین: خداوند! در بر رحمتت را بر ما بگشا.

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

- رجوع شود به فیش «رازهای مقدس».

- راز محبت.

- موفقیت در زندگی زناشویی.

- ازدواج راز مقدس.

4-4. Der Dienst im Sinne Gottes

Jesus sprach: "Wer der Erste sein will, soll der Letzte von allen und der Diener aller sein" (Mk 9,35).

In manchen Sprachen wird das Wort "**Anbeter**" auch als Diener benutzt. Im Griechischen bedeutet das Wort "**diaconia**" (Offizieller Diener) auch Anbeter und Verehrer. Dieses Wort bezeichnet in der Urkirche den Dienst am Worte Gottes und außerdem den Dienst an den Anderen.

Heutzutage definiert die Kirche die Aufgaben des Diakons. Der Diakon wird explizit für den Dienst in der Kirche geweiht. Er erinnert ab diesem Zeitpunkt alle Christen an diese wichtige Aufgabe ihres Lebens.

Was Einige sagen...

- * Christen besitzen Schulen und Krankenhäuser, wo sie keine Gebühren verlangen, um andere für sich anzuwerben.
- * Nonnen und Mönche sperren sich in den Klöstern ein, um zu beten; es wäre besser, wenn sie weltliche Aufgaben übernehmen und ihren Brüdern helfen würden.
- * Viele Priester werden auch zu Mönchen und heiraten nie. Das ist ein riesiger Fehler und eine Sünde, weil Kinder Gaben Gottes sind.
- * Gutmütigkeit unter den Christen ohne Heuchelei und Missbrauch ist genauso selten wie bei den anderen.
- * Die meisten Christen stammen aus westlichen und reichen Ländern.
- * Nur Christen sind fähig, im wahren Sinne des Wortes echte Liebe zu verschenken.
- * Die Kirche hilft vielen Menschen durch ihre Schulen, Krankenhäuser und andere Hilfsorganisationen.

Was Christen sagen...

Der Dienst steht im Mittelpunkt des christlichen Lebens. Das Zweite Vatikanische Konzil hat mit dem Satz "die Kirche soll sich zum Diener machen und arm sein" genau das in Erinnerung gerufen.

1. Jesus: Diener Gottes und Diener der Menschen zugleich

- * Neben einige Prophezeiungen, die über das Kommen Christi, des verherrlichten Königs, sprechen, stellen einige Texte der Bibel wie Jesaja, Kapitel 42-53 auch den, der kommen soll, als Diener Gottes vor. Er soll auch Diener der Menschen sein.
- * Auf diese Weise kam Jesus Christus zur Welt. Er wurde unter ärmlichen Verhältnissen in einem Stall geboren. Als er mit seinem offiziellen Leben anfang, lehnte er jede Versuchung, Macht auf der Welt zu übernehmen, ab.
- * Er vollstreckte seine Mission bis zum Ende immer wieder als Diener. Weil er ungerecht verklagt wurde, hat er unter Verachtung und Verspottung genauso wie die gefolterten Sklaven seiner Zeit gelitten. Er starb am Ende am Kreuz.
- * Auf diese Weise verwirklichte er das, was über ihn berichtet wurde und er selbst auch verkündet hatte: "Der Menschensohn ist nicht gekommen, um sich bedienen zu lassen, sondern um zu dienen und sein Leben hinzugeben als Lösegeld für viele" (Mk 10,45). Er, auferstanden vom Tod und aufgestiegen zu Gott, seinem Vater, ist für jeden Christ ein Vorbild dieses Dienstes.

عیسا گفت: «هر که می خواهد مقدم باشد، مؤخر و خادم همه بود» (مرقس ۹: ۳۵).

آن چه بعضی ها می گویند...

* مسیحیان مدارس و درمانگاه های رایگان دارند، تا مردم را به سوی خود جذب نمایند.

* راهب ها و راهبه ها، خود را در دیرها حبس می کنند تا نیایش کنند؛ بهتر بود در دنیا متعهد باشند و به برادرانشان خدمت کنند.

* اغلب کشیش ها راهب شده اند و ازدواج نمی کنند و این اشتباه و گناه است زیرا فرزندان برکت خدا می باشند.

* خوبی کردن بدون خودنمایی، بدون استفاده جویی، در میان مسیحیان همان قدر کمیاب است که در مردمان دیگر.

* اغلب مسیحیان به دنیای غرب، دنیای پولدارها تعلق دارند.

* تنها مسیحیان قادرند اعمال پر از محبت واقعی انجام دهند.

* به واسطه ی مدارس، بیمارستان ها و خدمات متعدد، کلیسا به زندگی خیلی ها کمک کرده است.

آن چه مسیحیان می گویند...

خدمت در قلب زندگی مسیحی است و شورای اسقفان و اتیکان دوم، با گفتن این که کلیسا باید خود را خادم و فقیر کند، همین موضوع را یادآوری کرده است.

۱- عیسا: در عین حال خادم خدا و خادم انسان ها است

* در کنار خیلی از نبوت های پیامبران که آمدن مسیح، پادشاه پر جلال را اعلام می کنند چندین متن کتاب مقدس مانند اشعیا باب های ۴۲-۵۳ کسی که باید بیاید را، به صورت خادم خدا معرفی می کنند. او هم چنین، خادم انسان ها خواهد بود.

* بدین گونه است که عیسا ی مسیح به روی زمین آمد. او فقیرانه در آخوری در بیت لحم به دنیا آمد و وقتی زندگی اجتماعی را شروع کرد هر وسوسه قدرت طلبی بر روی زمین را کنار زد.

* تا به آخر، مأموریتش را به عنوان خادم انجام داد. چون ناعادلانه محکوم شد، از تحقیر و تمسخر رنج برد مثل برده های شکنجه شده زمانش و بر روی صلیب جان سپرد.

* بدین ترتیب، آن چه را که در مورد او نوشته شده بود و خود او گفته بود را به انجام رساند: «پسر انسان نیز نیامده تا مخدوم شود، بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری کند» (مرقس ۱۰: ۴۵). برخاسته از

مرگ و بالا برده شده نزد خدا، پدرش، او برای هر مسیحی، الگوی خادم است.

در بعضی زبان ها واژه ای که برای خادم استفاده می شود به معنای پرستنده نیز هست. در زبان یونانی، واژه ی diaconia (خادم رسمی) به معنای عیب و عابد می باشد. در کلیسای اولیه، خدمت به کلام خدا و هم چنین خدمت به دیگران را در بر می گیرد. امروز، کلیسا وظیفه شماس را باز می یابد. شماس، خصوصاً برای خدمت دستگذاری شده و به همه ی مسیحیان این بعد مهم زندگیشان یادآور می شود.

* So hat er als ein vollkommener Diener eine einzige Mission erfüllt: Die Offenbarung Gottes, des Vaters. Weil er sich zum Diener machte, zeigte er eine große und unentgeltliche Liebe, die nicht kompensiert werden soll. Gleichzeitig offenbarte er als einziger Sohn Gottes die wundervolle Liebe seines Vaters zu allen Menschen.

2. Die Christen sind Diener, wie Jesus selbst

* Die, die Jesus nachfolgen möchten, werden erst seine echten Jünger, wenn sie wie er zu Dienern werden. "Wer der Erste sein will, soll der Letzte von allen und der Diener aller sein" (Mk 9,35).

* Auf diese Weise dienen sie Jesus selbst. Sie erkennen ihn wieder in den Ärmsten und Armseligsten: "Was ihr für einen meiner geringsten Brüder getan habt, das habt ihr mir getan" (Mt 25,40). Die gesamte Größe des Dienstes liegt hierin begründet.

* Dienen heißt, eine Aufgabe zu erledigen, sich zur Verfügung zu stellen, immer großzügig bereit zu sein, genauso wie Jesus selbst es war. Gleichzeitig gehört manchmal Leiden für die anderen auch dazu, besonders in Gemeinschaft mit Jesus in dem Geheimnis seines eigenen Leidens und Todes, bevor sie sich wieder nach der Auferstehung mit ihm vereinen.

* In diesem Fall wird ein neuer Weg zur Erlösung aller Männer und Frauen auf der Welt angeboten: Sie können mit ihrem Dienst am Mitmenschen sich mit dem vereinen, der sich zum Diener aller Menschen gemacht hat. Er wird sie in seiner Verherrlichung annehmen. Diese Gemeinschaft mit ihm durch Dienen ermöglicht die Teilnahme an der göttlichen Liebe bereits jetzt und hier.

* Dieser Dienst ist die Aufgabe der Kirche. Jesus selbst überlässt sie seinen Jüngern und beschreibt sie so: "Darum geht zu allen Völkern und macht alle Menschen zu meinen Jüngern, tauft sie auf den Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes und lehrt sie alles zu befolgen, was ich euch geboten habe" (Mt 28, 19-20).

Wonach Christen streben...

* Die Kirche ist zur Zeit nicht im richtigen Sinne Diener und arm, wie sie es sein sollte. Meistens geben wir der Versuchung nach, aus Hochmut, Gott mehr nachzuahmen als ihm und den Armen zu dienen. Aber Gott und den Menschen zu dienen und die Gier nach Herrschaft und Stolz passen nicht zusammen. Allerdings gibt es verschiedene Wege in der Nachfolge Christi durch Dienen. Jeder Christ muss seiner persönlichen Mission und auch den Bedürfnissen um ihn herum sowie sich selbst treu bleiben.

* Viele Christen beschäftigen sich mit diesem Dienst in ihrem Alltag neben ihren beruflichen, familiären und sozialen Pflichten. Sie engagieren sich für die Menschheit einfach neben ihren Schwestern und Brüdern, ohne dass sie für sich einen Vorteil und Anerkennung erwarten und auf diese Weise werden sie zu Zeugen Jesus.

* Einige engagieren sich expliziter durch Organisationen und Gemeinden für den Dienst an den Ärmsten und Unterdrückten der Gesellschaft. Einige nehmen sogar am Leben der Armen teil und leben in Gettos rund um die großen und modernen Städte mit ihnen zusammen. So bezeugen sie die Liebe und Aufmerksamkeit Gottes für die Ärmsten unter den Menschen.

* Die Lehrer und alle andere, die die Kirche zum Lehren beauftragt hat, stehen besonders im Dienst des Wortes Gottes.

* Die Bischöfe und die Priester sind, besonders durch das Geheimnis/Sakrament der Priesterweihe, zum Dienst des Wortes berufen. Sie sind auch beauftragt, die christlichen Gemeinden lebendig zu halten und die Liturgie der Kirche, besonders die Eucharistie, zu leiten.

* بدین صورت است که او خادم کامل، یک مأموریت یگانه را به انجام رساند: مکشوف کردن خدای پدر. با خادم نمودن خود، او محبتی عظیم، بی نهایت رایگان، کاملاً بی توقع را متجلی کرد و در عین حال به عنوان یکتا پسر، محبت شگفت انگیز پدرش را نسبت به همه ی انسان ها مکشوف ساخت.

۲. مسیحیان، هم چون عیسا خادم هستند

* آن هایی که می خواهند از عیسا پیروی کنند، شاگرد واقعی نیستند مگر، به مانند او خادم شوند، «هر که می خواهد مقدم باشد، مؤخر و خادم همه بود» (مرقس ۹: ۳۵).

* با این رفتار، این خود عیسا است که آن ها خدمت می کنند. خود اوست که آن ها در فقیرترین و بیچاره ترین ها، باز می شناسند: «آنچه به این برادران کوچکترین من کردید، به من کرده اید» (متی ۲۵: ۴۰). تمام عظمت خدمت در این جا نهفته است.

* خدمت کردن، یعنی وظیفه ای را انجام دادن، از خود مایه گذاشتن، با سخاوت آماده ی خدمت بودن، همان طور که خود عیسا بود. هم چنین گاهی اوقات رنج کشیدن برای دیگران. خصوصاً مشارکت با عیسا در راز رنج و مرگش، قبل از این که در رستخیز به او ببینند.

* این جاست که یک راه جدید نجات، به تمام مردان و زنان زمین عرضه می شود: با خدمت کردن به یک دیگر وارد مشارکت با کسی می شوند که خود را خادم کرد. و او آن ها را در جلالش خواهد پذیرفت. این مشارکت با عیسا در خدمت، سهم شدن در دوستی الاهی را از همین حالا ممکن می سازد.

* این خدمت، وظیفه ی تمام کلیسا است. عیسا خود، بعد از رستخیزش آن را به شاگردانش می سپارد و هم چنین توصیفش می کند: «پس رفته، همه ی امت ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید و ایشان را تعلیم دهید که همه ی اموری را که به شما حکم کرده ام، حفظ کنند» (متی ۲۸: ۱۹-۲۰).

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

* کلیسا خادم و فقیر همان طور که می خواهد نبوده و نیست. اغلب به خاطر تکبر در این وسوسه می افتیم که بیشتر خدا را در عظمت خود تقلید کنیم و نه خدمت به خدا و فقرا. لیکن خدمت خدا و انسان ها، مغایر یا سلطه طلبی و افتخار طلبی است. البته چندین طریق برای پیروی از عیسی در راه خدمت وجود دارد. هر مسیحی باید به مأموریت شخصیتش و هم چنین به احتیاجات شناخته شده در اطرافش، وفادار باشد.

* بیشتر مسیحیان، این خدمت را در زندگی روزمره شان از ورای فعالیت های شغلی، خانوادگی و اجتماعی شان انجام می دهند. آن ها به سادگی در کنار برادران و خواهران خود، بدون چشم داشت به تبلیغ، در انسانیت متعهد می شوند و شهادت می دهند.

* بعضی به گونه ای خاص تر، از ورای موسسه ها و اجتماعات، در خدمت فقیران، بیماران، مظلومان و درماندگان جامعه، متعهد می شوند. بعضی، حتی در زندگی فقرا سهم می شوند و در حلی آبادهای شهرهای بزرگ و مدرن یا در روستاهای فراموش شده و دور افتاده، با فقرا زندگی می کنند. بدین ترتیب، آن ها از محبت و عنایت خدا

برای بی بضاعت ترین های بشریت، شهادت می دهند.

* آموزگاران و همه ی کسانی که کلیسا، مأموریت تعلیم دیگران را به آن ها می دهد، بیشتر در خدمت کلام خدا هستند.

* اسقفان و کشیشان خصوصاً - به واسطه ی راز مقدس دست گذاری - به این خدمت کلام دعوت شده اند و هم چنین برای تحرک بخشیدن به اجتماعات مسیحی و مدیریت آیین مذهبی و در درجه ی اول آیین عشای ربانی دعوت شده اند.

✱ Und letztendlich gibt es Frauen und Männer, die in den Klöstern asketisch leben, um im Dienste des Betens zu verbleiben. Sie widmen ihr ganzes Leben Gott. Sie danken Gott für die ganze Welt und beten für sie.

✱ Wenn die Christen dem Weg Jesu dienen möchten, müssen sie ihr Leben ändern und sich Gott widmen.

Wort der Heiligen Schrift

"Er stand vom Mahl auf, legte sein Gewand ab und umgürtete sich mit einem Leinentuch. Dann goss er Wasser in eine Schüssel und begann, den Jüngern die Füße zu waschen ... Sagte er zu ihnen: Begreift ihr, was ich an euch getan habe? Ihr sagt zu mir Meister und Herr und ihr nennt mich mit Recht so; denn ich bin es. Wenn nun ich, der Herr und Meister, euch die Füße gewaschen habe, dann müsst auch ihr einander die Füße waschen. Ich habe euch ein Beispiel gegeben, damit auch ihr so handelt, wie ich an euch gehandelt habe. Amen, amen, ich sage euch: Der Sklave ist nicht größer als sein Herr, und der Abgesandte ist nicht größer als der, der ihn gesandt hat. Selig seid ihr, wenn ihr das wisst und danach handelt" (Joh 13, 4-5, 12-17).

Maria sagte dem Engel: "Ich bin die Magd des Herrn; mir geschehe, wie du gesagt hast" (Lk 1,38).

"Wer ist nun der treue und kluge Knecht, den der Herr eingesetzt hat, damit er dem Gesinde zur rechten Zeit gibt, was sie zum Essen brauchen? Selig der Knecht, den der Herr damit beschäftigt findet, wenn er kommt! Amen, das sage ich euch: Er wird ihn zum Verwalter seines ganzen Vermögens machen. Wenn aber der Knecht schlecht ist und denkt Mein Herr kommt noch lange nicht! und anfängt, seine Mitknechte zu schlagen, wenn er mit Trinkern Gelage feiert, dann wird der Herr an einem Tag kommen, an dem der Knecht es nicht erwartet, und zu einer Stunde, die er nicht kennt; und der Herr wird ihn in Stücke hauen und ihm seinen Platz unter den Heuchlern zuweisen. Dort wird er heulen und mit den Zähnen knirschen" (Mt 24, 45-51).

1. die Firmung: der frisch Getaufte wird mit heiligem Öl gesalbt und dabei der Heilige Geist auf ihn herabgerufen. Der Heilige Geist soll ihn stärken mit seinen sieben Gaben, und der Getaufte soll die 12 Früchte des Heiligen Geistes für sich bewusst empfangen und aus dem Heiligen Geist heraus sein Leben gestalten.

2. die Krankensalbung: ein Sakrament, das den Kranken stärken soll und an die Heilungswunder Christi erinnert. In Todesgefahr wirkt das Sakrament wie die Beichte und erlässt die Sünden, wenn der Betreffende nicht mehr bei Bewusstsein ist. Die Beichte und die Krankensalbung sind die Sakramente der Heilung.

* بالأخره، مردان و زنانی در دیرها عزلت می‌گیرند تا به خدمت نیایش در آیند. تمام هستی آن‌ها وقف خدا می‌شود. آن‌ها از خدا برای همه جهان سپاسگزاری کرده و دعا می‌کنند.
* مسیحیان، اگر بخواهند به طریق عیسا خدمت کنند، باید زندگی‌شان را دگرگون ساخته و وقف خدا کنند.

کلام کتاب مقدس

«شیعی عیسا از شام برخاست، دستمالی گرفت و آب در لگن ریخت و شروع به شستن پاهای شاگردان کرد ... و چون پاهای ایشان را شست ... به ایشان گفت: «آیا فهمیدید آنچه به شما کردم؟ شما مرا استاد و آقا می‌خوانید و خوب می‌گویید، زیرا که چنین هستیم. پس اگر من که آقا و معلم هستم، پاهای شما را شستم، بر شما واجب است که پاهای یک دیگر را بشوید. زیرا نمونه‌ای دادم تا چنان که من با شما کردم، شما نیز بکنید. آمین، آمین، به شما می‌گویم، غلام بزرگتر از آقای خود نیست و نه رسول از فرستاده‌ی خود. هرگاه این‌ها را دانستید، خوشا به حال شما، اگر آن را به عمل آرید» (یوحنا ۱۳: ۴-۵، ۱۲-۱۷).

مریم به فرشته می‌گوید: «اینک کنیز خداوندم، مرا بر حسب سخن تو واقع شود» (لوقا ۱: ۳۸).
«پس آن غلام امین و دانا کیست که آقایش، او را بر اهل خانه خود بگمارد تا ایشان را در وقت معین خوراک دهد. خوشا به حال آن غلامی که چون آقایش آید، او را در حین کار، مشغول یابد. هر آینه به شما می‌گویم که او را بر تمام مایملک خود خواهد گماشت. لیکن، هرگاه آن غلام شریر، با خود بگوید که آقای من در آمدن تأخیر می‌نماید، و شروع کند به زدن همقطاران خود و خوردن و نوشیدن یا میگساران، هر آینه، آقای آن غلام آید، در روزی که منتظر نباشد و در ساعتی که نداند و او را یاره کرده، نصیبش را با ریاکاران قرار دهد، در مکانی که گریه و فشار دندان خواهد بود» (متی ۲۴: ۴۵-۵۱).

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

• رجوع شود به شماره ی ۱/۱ «مأموریت کلیسا» و سری دوم شماره ی ۲/۸ «عملکرد مسیحی».
• نامه‌های حضرت ایگناسیوس، در قسمت کتابخانه سایت
• داستان یک زندگی تریز مارتین، در قسمت کتابخانه سایت

در میان اسقفان، کشیشان و شماسان، اغلب با یک خادم (یعنی کشیش) ارتباط داریم که با تعمق بر دعای اسقف، و زمان دستگذاری او می‌توان بهتر مأموریتش را درک کنیم:

«ای خداوند، خدای قادر مطلق، آفریننده‌ی آسمان و زمین و هر آن چه که وجود دارد، ای که کلیسای مقدست را برگزیدی و در آن پیامبران، رسولان، روحانیون مقدس و کاهنان را برای کامل کردن مقدسیت، خدمت به تو و احیای بدن کلیسایت، جا دادی. ای خدای بزرگ لشگرها، پادشاه همه‌ی اعصار به این خدمت نیز لطف بیفکن و توسط نزول روح القدس با دعوتی مقدس او را برگزین و با کلام حقیقت، دهانش را بگشا.
آری ای قادر مطلق او را در راه کهنانت انتخاب کن (در این جا اسقف دست راست او را می‌گیرد) خداوند بگذار که دست هایش را بر روی مریضان دراز کند و شفا یابد و در خدمت قربانگاه مقدس تو با قلبی پاک و وجدانی صاف باشد و به تو نیایش‌ها و قربانی‌های توبه در کلیسای مقدست تقدیم دارد.»

1- استواری: فردی که تازه تعمید یافته است، با روغن مقدس تدهین می‌شود و به این ترتیب، روح القدس بر او نازل می‌گردد. روح القدس او را با هفت عطیه خود قوت می‌بخشد و فرد تعمید یافته، باید 12 ثمره روح القدس را آگاهانه دریافت دارد و احیاء شده به روح القدس، زندگی خود را شکل دهد.

2- تدهین بیماران: آیینی فیض بخش که به بیماران قوت می‌بخشد و معجزه نجات از سوی مسیح را به آنان یادآوری می‌کند. در مواردی که خطر مرگ تهدید می‌کند، این آیین فیض بخش مانند توبه عمل می‌کند و اگر بیمار به هوش نباشد، گناهان او را پاک می‌سازد. توبه و تدهین بیماران جزو آیین‌های فیض بخش نجات هستند.

5-1. Maria, Mutter Christi, Mutter der Menschen

„Du Begnadete, der Herr ist mit dir. Du hast bei Gott Gnade gefunden" (Lk 1,28)

Was einige sagen...

- * Christen beten Maria an, als ob sie Gott wäre.
- * Sie wird Muttergottes genannt... aber der allmächtige Gott kann überhaupt keine Mutter haben. Dieser Satz ist eine Art Götzenanbetung.
- * Maria ist eine gewöhnliche Frau und die Ehefrau von Josef.
- * Maria hatte außer Jesus noch andere Kinder.
- * Der Koran spricht auch über Maria:

„Und die Engel sprachen: «O Maria, Allah hat dich erwählt und dich gereinigt und dich erkoren aus den Weibern der Völker.»" (Ale Imran 41-42).

Was Christen sagen...

Die Persönlichkeit Maria glänzt im ganzen Evangelium, weil sie durch Gott für die schönste aller Aufgaben auserwählt wurde: den Menschen den einzigen Sohn Gottes zu schenken.

1. „Frohe Botschaft an Maria": Maria antwortet auf die Berufung durch Gott mit „ja"

Der Engel Gabriel wurde durch Gott zu Maria gesandt, um ihr ihre Aufgabe zu enthüllen:
„Der Herr ist mit dir...Du wirst einen Sohn empfangen... er wird Sohn des Höchsten genannt... Der Heilige Geist wird über dich kommen..." (Lk 1,28-35).

Maria erschrak durch dieses Wort und nachdem sie den Engel fragt, wie so etwas möglich werde, antwortet sie ihm mit dem Satz: „Ich bin die Magd des Herrn; mir geschehe, wie du es gesagt hast" (Lk 1,38).

Mit dieser Antwort sagt Maria Gott ihr "ja".

Auf diese Weise wird die Verheißung Gottes im Alten Testament erfüllt: „Darum wird euch der Herr von sich aus ein Zeichen geben: Seht, die Jungfrau wird schwanger werden und einen Sohn gebären, und sie wird ihm den Namen Immanuel geben, der bedeutet: Gott ist mit uns" (Mt 1,22-23).

«ای نعمت رسیده، خدا با توست و تو در میان زنان مبارک هستی»
(لوقا ۱: ۲۸).

آن چه بعضی ها می گویند . . .

* مسیحیان مریم را می پرستند، مثل این که خدا باشد.

* او را مادر خدا می نامند . . . ولی خدای یکتا که نمی تواند مادر داشته باشد، این عبارت نوعی بت پرستی است.

* مریم زنی معمولی و همسر یوسف است.

* مریم، غیر از عیسا فرزندان دیگری داشته است.

قرآن نیز درباره ی مریم سخن می گوید:

«... فرشتگان گفتند: ای مریم.

همانا خدا تو را برگزید

و ظاهر گردانید

و بر تمام زنان جهان برتری بخشید...» (آل عمران ۴۱-۴۲).

آن چه مسیحیان می گویند . . .

شخص مریم در اناجیل می درخشد چون او به واسطه ی خداوند، برای زیباترین مأموریت ها انتخاب شد: وارد کردن یکتا پسر خدا در بشریت.

۱- «بشارت به مریم»: مریم به دعوت خدا، جواب «آری» می دهد

جبرائیل فرشته از طرف خدا موظف شد تا مأموریت مریم را به وی آشکار کند:

«خداوند با توست [...]»

پسری خواهی زائید... و به پسر حضرت اعلا مسمی می شود [...]»

روح القدس بر تو خواهد آمد [...] (لوقا ۱: ۲۸-۳۵).

مریم از این سخن مضطرب می شود

و بعد از این که از فرشته می پرسد که این چگونه خواهد بود، به او جواب می دهد:

«من کنیز خداوندم، مرا بر حسب سخن تو واقع شود» (لوقا ۱: ۳۸).

با این جواب، مریم به خدا «آری» می گوید.

بدین ترتیب، با همکاری او، وعده های خدا در عهد عتیق، تحقق می یابد: «و این همه برای آن واقع شد تا کلامی

که خداوند به زبان اشعیای نبی (۱۴: ۷) گفته بود، تمام گردد که اینک باکره آبستن شده، پسری خواهد زائید و

نام او را عمانوئیل خواهند خواند که تفسیرش این است، خدا با ما» (انجیل متی ۱: ۲۲-۲۳).

Während seines ganzen irdischen Auftrags nannte Jesus Maria seine Mutter. Deshalb trauen sich auch die Christen, sie Mutter Gottes zu nennen, obwohl sie wissen, dass sie nicht die Mutter des Allmächtigen, sondern die Mutter Jesu, des Sohnes Gottes ist.

2. Maria nimmt am Auftrag Jesu teil

Die Evangelien zeigen Maria beim Auftrag Jesu immer präsent:

„... in Kanaa in Galiläa fand eine Hochzeit statt, und die Mutter Jesu war dabei... Als der Wein ausging, sagte die Mutter Jesu zu ihm: Sie haben keinen Wein mehr... sagte zu den Dienern: Was er euch sagt, das tut" (Joh 2,1-5).

Maria begleitet Jesus bis ans Kreuz: „Bei dem Kreuz Jesu standen seine Mutter und ... Als Jesus seine Mutter sah und bei ihr den Jünger, den er liebte, sagte er zu seiner Mutter: Frau, siehe, Dein Sohn! Dann sagte er zu dem Jünger: Siehe, deine Mutter!" (Joh 19,25-27).

3. Maria ist bei der Geburt der Kirche präsent: "Pfingsten"

Lukas erzählt, dass nach der Himmelfahrt Jesu die Jünger rund um Maria auf den Heiligen Geist warteten. „Sie alle verharrten dort einmütig im Gebet, zusammen mit den Frauen und mit Maria, der Mutter Jesu, und mit seinen Brüdern" (Apg 1,14).

Folgende Punkte klären die Stelle Marias im Leben seines Sohnes und in der Kirche:

- Das „Ja" Wort Marias ebnet den Weg für das spätere „Ja" Wort zum Kreuz, wo Maria mit totaler Hingabe und voller Akzeptanz des göttlichen Willens erscheint. Das Geheimnis von Maria ist gleichzeitig das Geheimnis der Kirche, das Geheimnis von sich opfern und der Anbetung Gottes.

- Nach dem Tod ihres Sohnes und seiner Himmelfahrt gilt Maria eigentlich als unsere Mutter und die Mutter der ganzen Menschheit, die in Christus neu geboren wird. Maria ist die neue Eva und die Mutter aller Geschöpfen (Gen 3,20).

- Gemäß sehr authentischer Überlieferungen verkündet die Kirche von ihren Anfängen an, dass Maria gestorben ist, weil sie nicht Gott, sondern selbst Geschöpf ist. Aber dieser Tod ist einem Schlaf ähnlich, weil ihr Sohn seine Mutter nicht in ihrem Körper beschädigt sehen wollte. Deshalb nahm er sie mit ihrem mütterlichen verherrlichten Körper ins Himmelreich auf. Deshalb verehren alle Kirchen jedes Jahr am 15. August Maria als erstes gesegnetes Mitglied der Kirche, das das Ziel aller Gläubigen erreicht hat: Am letzten Tag, dem Tag der Auferstehung der Körper, in Gemeinschaft mit Jesus und in der Herrlichkeit des Himmelreichs leben zu können.

Wonach Christen streben...

* Für die Jünger ist Maria das Vorbild des Glaubens.

Sie führt sie in ihrem christlichen Leben vorwärts. Sie ist:

- Ein Vorbild des Glaubens und der Hingabe an den Willen Gottes,
- Ein Vorbild der Treue zum Bund mit Gott,
- Ein Vorbild des Gebets und der Liebe.

* Viele Frauen und Kirchen im Iran beziehungsweise in Städten wie Teheran, Orumia usw. und in anderen Städten wie Paris, Lourdes, Fatima usw. werden nach ihr benannt.

* In den Ostkirchen sehen und verehren die Christen Maria besonders gerne in der Ikone in der die Kirche beim Jüngsten Gericht die Vollkommenheit erreicht.

عیسا در تمام طول زندگی زمینی اش، مریم را مادر خطاب کرد. به همین دلیل، مسیحیان جسارت می کنند، او را مادر خدا بنامند. با وجود این که می دانند، او مادر اعلا و علین نیست بلکه مادر عیسا، پسر خداست.

۲- مریم در مأموریت عیسا شرکت می کند

اناجیل او را حاضر در مأموریت عیسا نشان می دهند:

«در قانای جلیل عروسی بود و مادر عیسا در آن جابود ... و چون شراب تمام شد، مادر عیسا بدو گفت شراب ندارند ... به نوکران گفت: هر چه به شما بگوید، بکنید» (یوحنا ۲: ۱-۵).

مریم، عیسا را تا پای صلیب همراهی می کند: «پای صلیب عیسا، مادر او، مریم و ... ایستاده بودند ... چون عیسا مادر خود را با آن شاگردی که دوست می داشت ایستاده دید، به مادر خود گفت: «ای زن، اینک پسر تو!» و به آن شاگرد گفت: «اینک مادر تو» (یوحنا ۱۹: ۲۵-۲۷).

۳- مریم در تولد کلیسا حضور دارد: «پنطیکاست»

بعد از صعود عیسا به نزد خدای پدر، لوقا یادآوری می کند که شاگردان به گرد مریم، در انتظار روح القدس بودند: «و جمیع این ها، با زنان و مریم مادر عیسا و برادران او، به یک دل در عبادت و دعا مواظب بودند» (رسولان ۱: ۱۴).

این چند نقل قول، مقام مریم را در زندگی پسرش و در زندگی کلیسا مشخص می کنند:

- «آری» گفتن (بشارت به مریم)، «آری» صلیب را تدارک می بیند که در مورد مریم، با رفتاری حاکی از سرسپردگی و تقبل کامل اراده ی خدا جلوه می کند. راز مریم همان، راز کلیساست، راز تقدیم خود و پرستش خدا.

- بالأخره، از زمان مرگ و رستاخیز پسرش، مریم به نوعی مادر ما، مادر تمام بشریت است که در مسیح تولد نوین می یابد، مریم، حوای جدید می باشد مادر همه ی زندگان (پیدایش ۳: ۲۰).

- کلیسا از زمان شروع آغازین، بر طبق روایت خیلی محکم اعلام می کند که مریم فرد زیرا او خدا نیست بلکه از مخلوقین می باشد ولی این مرگ فقط فرو رفتن در خواب بوده زیرا پسرش عیسا نخواست مادر خود را در تباهی ببیند و او را با جسم مادرانه جلال یافته، به ملکوت برد. بنا بر این، هر سال در روز پانزدهم آگوست تمام کلیساهای قدیم، مریم را به عنوان اولین عضو برکت یافته کلیسا که به هدف همه ایمانداران رسید یعنی در روز آخر رستاخیز بدن ها، در جلال ملکوت در صمیمیت و مشارکت کامل با عیسا یکتا پسر خدا، به یاد می آورند.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

* برای شاگردان مسیح، مریم نمونه ایمان است.

او، آن ها را در زندگی مسیحی شان هدایت می کند:

- نمونه ی ایمان و تسلیم خود به اراده ی خدا،

- نمونه ی وفاداری به عهد،

- نمونه ی عبادت و محبت.

* زنان و کلیساهای متعددی در ایران از جمله شهرهای تهران، ارومیه... و هم چنین سایر کشورها چون نتردام پاریس، نتردام لورد یا نتردام فاتیما و غیره نام او را بر خود دارند.

* در کلیساهای شرق مسیحیان علاقه خاصی دارند مریم را به عنوان شمایل کلیسا که در روز آخر به کمال خواهد رسید، بنگرند و او را ستایش کنند.

✱ Christen bitten Maria meistens mit den Worten der Heiligen Schrift:

Gegrüßet seist du, Maria
voll der Gnade,
Der Herr ist mit dir.
Du bist gebenedeit unter der Frauen.
und gebenedeit ist die Frucht deines Leibes, Jesus.
Heilige Maria, Mutter Gottes,
bitte für uns Sünder,
jetzt und in der Stunde unseres Todes.

Unter den Katholiken ist das Rosenkranzgebet sehr üblich. Dieses Gebet besteht aus einer Kombination von dem Gebet „Gegrüßet seist du Maria“ und einer Betrachtung des Lebens Mariens und ihrer Beziehung mit ihrem Sohn Jesus.

Wort der Heiligen Schrift

Wir können auch am Gebet teilnehmen, das Maria selbst aussprach. Nach ihrem Besuch mit Elisabet sagte sie:

„Meine Seele preist die Größe des Herrn, und mein Geist jubelt über Gott, meinen Retter. Denn auf die Niedrigkeit seiner Magd hat er geschaut.
Siehe, von nun an preisen mich selig alle Geschlechter. Denn der Mächtige hat Großes an mir getan, und sein Name ist heilig.
Er erbarmt sich von Geschlecht zu Geschlecht über alle, die ihn fürchten.
Er vollbringt mit seinem Arm machtvolle Taten: Er zerstreut, die im Herzen voll Hochmut sind;
Er stürzt die Mächtigen vom Thron und erhöht die Niedrigen.
Die Hungernden beschenkt er mit seinen Gaben und lässt die Reichen leer ausgehen.
Er nimmt sich seines Knechtes Israel an und denkt an sein Erbarmen, das er unseren Vätern verheißen hat, Abraham und seinen Nachkommen auf ewig“ (Lk 1,46-55).

✱...

* مسیحیان، اغلب مریم را با کلمات کتاب مقدس می طلبند:

سلام بر تو ای مریم
ای نعمت رسیده،
خداوند با توست،
و تو در میان زنان مبارک هستی.
و عیسا، ثمره ی رحم تو
مبارک است،
مریم مقدس، مادر خدا،
برای ما دعا کن
ما گناهکاران بیچاره،
حالا و در لحظه ی مرگمان.

در میان کاتولیک ها، دعای تسبیح رواج دارد. این دعا، در همراه کردن دعای «خوشحال باش ای مریم» و تعمق در زندگی مریم و رابطه اش با عیسا پسرش، خلاصه می شود.

کلام کتاب مقدس

هم چنین می توان در نیایش مریم شریک شد.
مریم، بعد از مدیدار خود با ایصابات، چنین گفت:
«جان من خداوند را تمجید می کند و روح من، به رهاننده من خدا، به وجد آمد. زیرا بر حقارت کنیز خود نظر افکند.
زیرا، هان، از اکنون، تمام طبقات مرا خوشحال خواهند خواند، زیرا آن قادر، به من کارهای عظیم کرده و نام او قدوس است.
و رحمت او نسل بعد نسل است، بر آنانی که از او می ترسند.
به بازوی خود، قدرت را ظاهر فرمود و متکبران را به خیال دل ایشان پراکنده ساخت.
جباران را از تخت ها به زیر افکند و فروتنان را سرفراز گردانید، گرسنگان را به چیزهای نیکو سیر فرمود و دولت مندان را تهی دست رد نمود.
بنده ی خود اسرائیل را یاری کرد، به یادگاری رحمانیت خویش، چنان که به اجداد ما گفته بود، به ابراهیم و به ذریت او، تا ابد الآباد» (لوقا ۱: ۴۶-۵۵).

برای مطالعه و تعمق بیشتر :

- مادر مسیح.
- مریم.
- مریم در عهد جدید.
- مادر خدا در سنت سریانی.
- زندگی عیسی نجات دهنده ما .

Text zur gemeinsamen Besinnung: Joh 19,25-27

***

Jubele, Tochter Zion! (Zef 3,14)

* Refrain: Jubele, Tochter Zion
du Begnadete
der Herr ist mit dir (2 Mal) (Lk 1,28)

Der Engel Gabriel, der Erzengel des Engelheeres
wurde zur Jungfrau Maria,
die unter den Frauen gebenedeit ist,
gesandt und brachte ihr mit Ehrfurcht die frohe Botschaft:

Jubele (Freu dich), du Dame, du voll der Gnade.
Jubele, du Erlöserin der Schöpfung.
Jubele, du Jungfrau, die einen Sohn zur Welt bringt.
Jubele, weil dein Sohn von den Engeln verherrlicht und gepriesen wird.

*...

Jubele, dass du würdig bist, mit dem Sohn Gottes schwanger zu werden.
Jubele, dass jede Verheißung in dir vollendet wird.
Jubele, dass von dir der Befreier der Horizonte erscheint.
Jubele, dass die Hoffnung und das Leben mit dir auf die Welt kommen.

*...

Jubele, weil dein lieber Sohn
von den Hirten und Königen gehuldigt wird.
Jubele, du die Mutter unseres siegreichen Erlösers.
Jubele, du Jungfrau, die den einzigartigen Sohn zur Welt bringt.
Jubele, du das hellste Licht.

*...

Jubele, dass du das heilige Zelt des Gottessohnes bist.
Jubele, du das Schloss der Hoffnung zur Wohnstatt des allmächtigen Königs.
Jubele, dass die Frucht deines Leibes uns das Gute schenkt.
Jubele, weil der einzige Vorläufer der Schöpfung von dir erscheint.

*...

***

شادمان باش ای دختر صهیون (صفتیا: ۳: ۱۴)

* بندگردان: شادمان باش ای دختر صهیون

ای سزاوار الطاف خداوند جهان

که خدا همراه توست (۲ بار) (لوقا: ۱: ۲۸)

جبرائیل فرشته، ارشد سپاه ملائک

به سوی باکره مقدس

که در میان زنان متبارک است فرستاده شد

و با ترس و احترام به او چنین بشارت داد:

... *

شادمان باش ای زن، ای سرشار از فیض و عنایت

شادمان باش ای مادر نجات دهنده ی آفرینش

شادمان باش ای باکره که پسری به دنیا می آوری

شادمان باش زیرا که فرزند تو مورد تکریم و تحسین ملائک است.

... *

شادمان باش ای که شایسته ی بارداری پسر خدا هستی

شادمان باش ای که هر نبوتی در تو به کمال می رسد

شادمان باش ای که از تو آزاد سازنده آفاق ظهور می کند

شادمان باش ای که امید و زندگی با تو پا به جهان می گذارد

... *

شادمان باش زیرا که پسر محبوب تو

مورد پرستش شبانان و شاهان است

شادمان باش ای مادر ناجی پیروزمند ما

شادمان باش ای باکره که پسری پکتا به دنیا می آوری

شادمان باش ای منورترین نورها.

... *

شادمان باش ای که خیمه ی مقدس پسر خدا هستی

شادمان باش ای کاخ امید سکونت پادشاه متعال

شادمان باش ای که از ثمره ی رحم تو نیکویی به ما ارزانی می گردد

شادمان باش، چون تنها پیشگام شادمانی خلقت از تو ظهور می کند.

... *

5-2. Das Gebet

„Wachet und betet allezeit“ (Lk 21,36).

„Wir wissen nicht, worum wir in rechter Weise beten sollen; der Geist selber tritt jedoch für uns ein mit Seufzen, das wir nicht in Worte fassen können“ (Röm 8,26)

Was einige sagen...

* Man sieht Christen nicht oft beten...

* Beachten sie zum Gebet bestimmte Regeln in Bezug auf die Reinigung des Körpers, die Uhrzeiten, den Raum oder bestimmte Gebetsrituale?

* Warum beten sie vor Ikonen und Statuen?

* Was nützt es, wenn wir für die anderen beten?

Was Christen sagen...

1. Gebet ist Reden mit Gott

Christen kennen drei Hauptwege des Betens zu Gott.

* **In seiner Gegenwart zu bleiben**, seiner Stimme zuzuhören, ihre Dankbarkeit ihm zu zeigen, ihm zu huldigen, ihm zu sagen, dass sie mit ihm leben und ihn treffen wollen.

* **Mit Gott zu reden**, über den Alltag, die Arbeit, die Leiden und Freuden aller Menschen dieser Welt. Und ihn im Gebet zu bitten, damit sein Wille immer und überall geschehe. Das ist ein Bittgebet, genauso wie bei einem Kind, das das Bedürfnis hat, mit seinen Eltern zu sprechen und ihnen alles zu erzählen.

* Letztendlich, **Gott** für alle außergewöhnlichen Dinge **lobzupreisen**, die er getan hat oder Dinge, die die Menschen durch ihn tun. Das ist ein Lobpreisgebet:

„Gott, du mein Gott, dich suche ich,
meine Seele dürstet nach dir,
Nach dir schmachtet mein Leib

عیسا می گوید: «پس در هر وقت دعا کرده، بیدار باشید» (لوقا ۲۱: ۳۶).
«نمی دانیم چگونه باید دعا کنیم. اما روح با ناله هایی بیان نشدنی، برای
ما شفاعت می کند» (روم ۸: ۲۶).

آن چه بعضی ها می گویند...

* کمتر دیده شده که مسیحیان نیایش کنند...

* آیا قواعدی را برای نیایش در ارتباط با طهارت جسم یا زمان ، مکان، یا حرکتی خاص در نماز دنبال می کنند؟

* چرا در مقابل شمایل ها و مجسمه ها نیایش می کنند؟

* دعا کردن برای دیگری چه فایده دارد؟

آن چه مسیحیان می گویند...

۱- نیایش، سخن گفتن با خداست

مسیحیان سه طریق مهم برای نیایش با خدا دارند.

* در حضور او بمانند، به ندای او گوش دهند، او را سپاس گویند، بیستند، بگویند که می خواهند با او زندگی کنند و او را ملاقات نمایند.

* با خدا گفتگو نمایند، در مورد زندگی روزمره، کار، رنج و شادی های انسان های تمام جهان. و در دعا از او بخواهند تا همیشه و همه جا، اراده ی او تحقق یابد. این دعای طلب است مثل طفلی که احتیاج دارد با پدر و مادرش صحبت کند و همه چیز را بازگوید.

* بالآخره، خدا را حمد و سپاس گویند، برای چیزهای خارق العاده ای که تحقق می بخشد یا به واسطه ی او،

انسان ها تحقق می بخشند. این دعای حمد و ستایش است:

«خدای من، خدای من

تو را می طلبم

تو را می جویم

جان من تشنه ی توست

wie dürres, lechzendes Land ohne Wasser.
Darum halte ich Ausschau nach dir im Heiligtum,
um deine Macht und Herrlichkeit zu sehen.
Denn deine Huld ist besser als das Leben;
darum preisen dich meine Lippen.
Ich will dich rühmen mein Leben lang,
in deinem Namen die Hände erheben" (Ps 63, 2-5).

Christen sind während des Gebets nicht nur Geschöpfe Gottes, sondern auch Kinder, die mit ihrem Vater vereint werden und gemeinsam mit Christus sprechen: „Seht, ich und die Kinder, die Gott mir geschenkt hat" (Hebr 2,13).

2. Beten bedeutet: ins Gebet Jesu eintreten

✳ Für Christen ist Jesus **der große Betende**, der einzig wahre Betende, weil seine Nähe zu Gott einzigartig war. Wie er selbst sagt: „Ich und der Vater sind eins!"

Jesus verbringt vierzig Tage in der Wüste, um zu beten, bevor er mit seinem öffentlichen Leben und seinen Predigten anfängt. In den Evangelien lesen wir oft, dass er alleine irgendwo hin geht, um Gott zu finden und mit ihm zu sprechen, manchmal bleibt er sogar für die ganze Nacht weg.

Er bittet bis zur letzten Minute am Kreuz den Vater, damit er ihn zu sich nimmt: „Vater, in deine Hände lege ich meinen Geist" (Lk 23,46).

✳ Deshalb gilt Jesus für Christen als **der große Meister des Gebets**. Er empfiehlt, dass wir nicht nur mit Worten und durch geistliche Handlungen, sondern mit ganzem Herzen, mit Demut, Zuversicht und Hartnäckigkeit beten: „Du aber geh in deine Kammer, wenn du betest ... Wenn ihr betet, sollt ihr nicht plappern wie die Heiden ... Euer Vater weiß, was ihr braucht ... So sollt ihr beten: Unser Vater im Himmel..." (Mt 6,6-9).

✳ Jesus **bringt die Gebete** der Christen und die der anderen Menschen **zu Gott**. „Er lebt allezeit, um für sie einzutreten" (Heb 7,25).

Er ist der einzige hohe Priester und unser Fürsprecher beim Vater. Wir können in ihm, der der einzige Sohn ist, zu Gott beten.

Er sagte ihnen wenige Stunden vor seinem Tod: „Für sie bitte ich... bewahre sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast, damit sie eins sind wie wir... damit sie meine Freude in Fülle in sich haben... dass du sie vor dem Bösen bewahrst... heilige sie in der Wahrheit; dein Wort ist Wahrheit" (Joh, 17,9-17).

3. Das Gebet bei Christen setzt die Tat voraus (siehe 1 Joh 4,20)

✳ Die große christliche Tradition besteht auf einer tiefen Einheit von Gebet und Tat, zwischen dem, was wir sagen und was wir tun. Jesus sagt: „Nicht jeder, der zu mir sagt: Herr! Herr!, wird in das Himmelreich kommen, sondern nur, wer den Willen meines Vaters im Himmel erfüllt" (Mt 7,21).

✳ Deshalb ist das Gebet der Christen immer ein Ausdruck ihrer Liebe und gleichzeitig ihrer inneren Umkehr

همچون زمین خشک تشنه ی بی آب (...)

«تو شادی منی و من تو را می سرایم

اعمال تو مرا مسحور می سازد،

دست های من برای تبرک تو برافراشته می شوند.

محبت تو بیش از زندگی می ارزد» (مزمور ۶۳: ۲-۵).

مسیحیان در هنگام دعا، تنها آفریدگانی در مقابل خدا نیستند بلکه فرزندان هستند که با پدر خود متحد

می شوند. و همراه با مسیح می گویند: «اینک من و فرزندانم که پدر به من عطا کرده است» (عبرانیان ۲: ۱۳).

۲- نیایش، ورود به نیایش عیسا است

* برای مسیحیان، عیسا نیایش کننده ی بزرگ است، تنها نیایش کننده ی حقیقی چون قرابت او با خدا بی مانند

بود. همانطور که می گوید: «پدر من و من یکی هستیم!»

عیسا قبل از اینکه زندگی جمعی و موعظه نمودن را شروع کند، چهل روز برای نیایش به بیابان می رود. اغلب در

انجیل به ما گفته می شود که او تنها می رود تا خدا را بیابد و با او سخن بگوید، حتی گاهی سراسر شب را!

و تا آخرین لحظه، به روی صلیب، پدرش را دعا می کند تا او را بیدرد: «ای پدر، به دست های تو، روح خود را

می سپارم» (لوقا ۲۳: ۴۶).

* به این دلیل، عیسا برای مسیحیان، استاد بزرگ نیایش است. او سفارش می کند که تنها با کلمات و گرفتن

حالت روحانی به خود دعا نکنیم بلکه با قلب، با فروتنی، اعتماد و پشتکار دعا کنیم: «تو چون عبادت کنی، به

حجره ی خود داخل شو [...] و مانند امت ها تکرار باطل مکنید [...] پدر شما حاجات شما را می داند [...]

پس شما این طور دعا کنید: «ای پدر ما که در آسمانی ...» (متی ۶: ۶-۹).

* عیسا، نیایش مسیحیان و هر انسانی را به خدا می رساند... «او همیشه زنده است تا نزد پدر برای ما شفاعت

کند» (عبرانیان ۷: ۲۵).

او تنها کاهن بزرگ و شفاعت کننده ماست در او که یکتا پسر است می توان پدر را نیایش کنیم.

چند ساعت قبل از مرگ به آن ها گفت: «من به جهت اینها سوال می کنم [...] این ها را که به من داده ای به اسم

خود نگاه دار تا یکی باشند [...] تا خوشی مرا در خود کامل داشته باشند [...] ایشان را از شریر نگه دار [...]

ایشان را به راستی خود تقدیس نما» (یوحنا ۱۷: ۹-۱۷).

۳- نیایش مسیحیان به عمل آن ها وابسته است (ر.ک ۱- یوحنا ۴: ۲۰)

* سنت بزرگ مسیحی، بر لزوم توافق عمیق بین نیایش و عمل، آن چه می گوئیم و آن چه می کنیم تأکید می کند.

عیسا می گوید: «نه هر که مرا خداوند، خداوند می گوید، داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آن که اراده ی پدر

مرا که در آسمان هاست به جا آورد» (متی ۷: ۲۱).

* بدین ترتیب، نیایش مسیحیان، همیشه در عین حال بیانگر محبت و تعهد آن ها به متحول شدن خود است. یا

oder wenigstens eine Bitte um Hilfe zur Umkehr: „Denn du bist mein starker Gott, warum hast du mich verstossen? ... Sende dein Licht und deine Wahrheit, damit sie mich leiten!... Jauchzend will ich dich auf der Harfe loben, Gott, mein Gott" (Ps 43,2-4).

* Und auf diese Weise kann sich das ganze Leben in ein permanentes Gebet verwandeln.

Wonach Christen streben...

Gebete werden, je nach der Zeit, dem Land und der Zivilisation der Christen unterschiedlich ausgedrückt. Diese entstammen immer einer bestimmten Kultur und den Ritualen der Ortskirche. Trotzdem nehmen Gebete immer gewisse Formen an, die man überall finden und so als Merkmale des christlichen Gebets betrachten kann.

1. Die besonderen Zeiten des Gebets

* Christen beten täglich mindestens zweimal, vormittags und abends.

* Jeder Sonntag wird als der große Gebetstag betrachtet: Die Christen versammeln sich, um in der Erinnerung an den Tod und die Auferstehung Jesu an seinem lebendigen Leib teilzunehmen. Das ist die Eucharistie.

* Durch das ganze Jahr hindurch kennzeichnen einige Feste, wie Weihnachten, Ostern, Pfingsten, die Verklärung, das Fest des heiligen Kreuzes und das Kirchweihfest einige wichtige Ereignisse in Bezug auf das Leben und die Wiederkunft Christi.

Andere Feierlichkeiten finden zur Verherrlichung Mariens oder der Heiligen statt. Sie gehören auch zu den besonderen Zeiten des Gebets.

Wir sollen auch die Fasten-, Meditations- und Betrachtungszeiten nicht vergessen, an denen viele während des Jahres im Gebet verweilen möchten.

2. Die besonderen Räume des Gebets

* Christen können überall beten, aber das Kirchengebäude gilt als Haus des Gebetes für sie. Einige gehen dorthin, um einfach allein und in Stille (vor dem Allerheiligsten) zu meditieren. Sie versammeln sich täglich dort, besonders aber sonntags und an den Feiertagen, um zu beten.

* Einige möchten, allein oder als Gruppe, mit anderen, Wallfahrten zu Klöstern und besonderen Pilgerstätten unternehmen.

3. Die besonderen Formen des Gebets

Einige davon sind:[das Vaterunser, das Jesusgebet, das Ave-Maria, die Psalmen der Heiligen Schrift, die Eucharistie ...

لااقل طلب کمک برای متحول شدن: «تو خدای قدرت من هستی، چرا مرا دور انداختی؟ [...] نور و راستی خود را بفرست تا مرا هدایت نمایند! [...] و تو را ای خدا خدای من، با بربط تسبیح خواهم خواند [...] او را باز حمد خواهم گفت» (مزمو ۴۳: ۲-۴).

* و بدین ترتیب، تمام زندگی می تواند یک نیایش شود.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

بر حسب زمان، مکان و تمدن کشورها، نیایش مسیحیان به یک صورت بیان نمی شود. نیایش آن ها، همیشه از ورای یک فرهنگ خاص، و در آیین کلیسای محلی خاص می جوشد. با وجود این، عمل نیایش اشکالی به خود می گیرد که در همه جا یافت می شوند و مشخصه ی نیایش مسیحی هستند.

۱- زمان های برگزیده ی نیایش

* مسیحیان حداقل دو بار در روز، صبح و عصر نیایش می کنند.

* هر هفته، روز یکشنبه، روز بزرگ نیایش است: مسیحیان برای برگزاری مرگ و رستاخیز مسیح جمع می شوند تا با جسم زنده ی او مشارکت کنند. این آیین عشا ی ربانی است.

* در تمام طول سال، اعیادی مثل عید میلاد، عید گذر، عید نزول روح القدس، عید تجلی مسیح، عید صلیب پر جلال، و عید تقدیس کلیسا در ارتباط با آمدن پر جلال او وقایع مهم زندگی مسیح را مشخص می کنند. جشن های دیگری به افتخار مریم باکره یا مقدسین برگزار می شوند که آنها نیز زمان های برگزیده ی نیایش هستند.

به علاوه، ایام پرهیز و زمان های انزوا که خیلی ها دوست دارند در طی سال برای خود نگه دارند را نیز نباید فراموش کرد.

۲- مکان های برگزیده ی نیایش

* البته مسیحیان می توانند در همه جا دعا کنند، ولی ساختمان کلیسا خانه ی نیایش آنهاست. بعضی ها آنجا می روند تا در تنهایی و سکوت تعمق کنند. روزهای یکشنبه و تمام روزهای عید، مسیحیان برای نیایش در آنجا جمع می شوند.

* همچنین بعضی ها دوست دارند، به تنهایی یا دسته جمعی، به دیرها و صومعه ها یا زیارتگاه ها بروند.

۳- اشکال برگزیده ی نیایش

دعای «ای پدر ما»، «دعای عیسا (عیسای مسیح خداوند و نجات دهنده ی ما، بر ما گنهکاران ترحم فرما) «سلام بر تو، ای مریم»، مزامیر کتاب مقدس، آیین عشا ی ربانی، ...

4. Mit Ikonen beten

Christen wenden sich in ihren Gebeten manchmal Ikonen zu, damit sie ihre Vorstellungskraft bereichern und so ihre Gebete festigen können. Die Ikonen zeigen uns, wie die verschiedenen Ortskirchen sich auf die Geheimnisse des Lebens Christi oder die der Heiligen besinnen. Die Ikonen helfen uns auch, uns immer wieder an diese Geheimnisse zu erinnern und über sie nachzudenken. Die Gläubigen beten nie die Ikonen selbst an, sondern beten zu den Personen, die die Ikonen darstellen.

5. Menschen, die meistens in Stille und Gebet leben

Seit zwanzig Jahrhunderten verspüren einige Menschen (Männer oder Frauen) die Berufung, Gottes intensiver zu dienen; sie verlassen ihr alltägliches Leben und widmen sich dem Gebet. Sie nennt man Mönche oder Nonnen. Manche von ihnen führen ein Einsiedlerleben, jedoch leben die meisten in einer Gesellschaft oder im Rahmen einer Gemeinde. Sie laden immer andere ein, die geneigt sind, an ihren Gebeten in ihren Klöstern teilzunehmen.

Mönche schauen in Stille auf das Geheimnis Gottes und bezeugen mit ihrem eigenen Leben dieses Geheimnis. Außerdem bitten sie in ihren ständigen Gebeten für die ganze Schöpfung.

Text zur gemeinsamen Besinnung: Mk 14, 32-42

۴. شمایل‌ها برای نیایش

مسیحیان در نیایش خود، گاهی از شمایل‌های مقدس استفاده می‌کنند تا امتیازات تخیلاتشان را قوی سازند و دعای خود را محکم‌تر گردانند. این شمایل‌ها به ما نشان می‌دهد که چگونه کلیساهای مختلف محلی، راز زندگی عیسی یا مقدسین را تعمق می‌کنند. و ما را دعوت می‌نمایند که این راز را یادآوری کنیم و در آن فرو رویم. ایمانداران هیچ وقت خطاب به خود شمایل دعا نمی‌کنند، بلکه به آن شخصی که بر شمایل ترسیم شده است.

۵. اشخاصی که بیشتر در نیایش و سکوت زندگی می‌کنند

از بیست قرن پیش، مسیحیانی (مرد یا زن) دعوت خدا را احساس می‌کنند که زندگی عادی را ترک کنند و خود را وقف نیایش نمایند. آنها را راهب و راهبه می‌گویند. بعضی از آنها تنها در خلوت زندگی می‌کنند، ولی بیشتر آنها در اجتماع، در چهارچوب یک گروه آبی مذهبی زندگی می‌کنند و تقریباً همیشه از کسانی که بخواهند، دعوت می‌کنند تا در نیایش آنها، در دیر یا صومعه، سهیم شوند. راهبان در سکوت مطلق راز خدا را تماشا می‌کنند و با زندگیشان به این راز شهادت می‌دهند و هم چنین در دعای مداومشان برای تمام خلقت استغاثه می‌کنند.

برای مطالعه و تعمق بیشتر :

- دعا کردن را به ما تعلیم نما .
- داستانهایی از تجارب روحانی یک زائر روس .
- نیایش (جلد دوم) .
- تسبیح جهت دعای مداوم .
- سرودهای کلیساهای در ارتباط با اعیاد مختلف .

برای مطالعه ی عمیق تر :

- دعای برخاسته از دل .
- تفسیر دعای ربانی .
- پدران سریانی در نیایش و زندگی روحانی .
- خدای زنده: مقدمه و اختتام .
- عشای ربانی سرچشمه ی زندگی کلیسا .
- ای پدر ما .

متن جهت مطالعه ی گروهی: مرقس ۱۴: ۳۲-۴۲

5-3. Fastenzeit, Zeit der Buße und Gewissensforschung

„Zerreißt eure Herzen, nicht eure Kleider, und kehrt um zum Herrn, eurem Gott! Denn er ist gnädig und barmherzig und langmütig...“ (Joel,2,13).

In der Zeit vor den großen Festen im Christentum existieren Tage, während derer die Christen zum Fasten aufgerufen werden. Das gilt insbesondere für die Zeit, in der sich die Kirche auf ihr größtes Fest vorbereitet, Ostern, das Fest der Auferstehung Jesus. In dieser Zeitspanne fastet man. Diese Zeit dauert vierzig oder fünfzig Tage.

In diesen Tagen bereiten sich auch die Katechumenen vor, um - nachdem sie ernsthaft gefastet und ihr Leben geändert haben – in der Nacht zum großen Fest die Sakramente der Taufe, Firmung und der Heiligen Kommunion zu empfangen. Zusammen mit ihnen fasten auch alle Christen in Erinnerung an ihre eigene Taufe und in Andenken an die Zeit, als Jesus vor seiner öffentlichen Mission vierzig Tage in der Wüste verweilte: „Dann wurde Jesus vom Geist in die Wüste geführt; dort sollte er vom Teufel in Versuchung geführt werden. Als er vierzig Tage und vierzig Nächte gefastet hatte, bekam er Hunger“ (Mt. 4, 1-2).

Gründonnerstag statt.

* Obwohl die Art und Weise des Fastens durch die Jahrhunderte einige Änderungen erlebt hat, gelten die Tage des großen Fastens für alle Christen immer noch als Zeit der Besinnung auf die frohe Botschaft des auferstandenen Jesu. Heutzutage ist der Ostersonntag immer noch eine bevorzugte Gelegenheit für die Aufnahme neuer Christen in die Kirche.

* **Warum vierzig Tage?** Die Zahlen vierzig und fünfzig sind jeweils für die Christen in Europa und für die Ostchristen wichtig. In den Heiligen Schriften gilt vierzig als Symbol eines neuen Lebens und einer neuen Generation (Num 13,29-35). Diese Zeit wird betrachtet als die Frist, die wir für die Begegnung (mit Gott) zur Verfügung haben.

Was einige sagen...

* Heutzutage nimmt kein Christ mehr die Fastenzeit ernst, im Gegensatz zu den alten Zeiten, als noch ernsthaft gefastet wurde.

* Die Christen fasten nicht mehr gemeinsam, und es wird auch nicht mehr gebeichtet.

* Die Regelungen über das Fasten und die Versöhnung sind heutzutage sehr vereinfacht und erleichtert worden.

* Die Juden reinigen sich rituell für das Osterfest (Passah) und auch anlässlich der anderen Feste. Machen die Christen das auch? Jesus akzeptierte doch keine von den Reinigungsregelungen (Mk 6, 14-23).

Was Christen sagen...

1. Die Kirche bereitet sich auf Ostern vor

Seit dem sechsten Jahrhundert wurde das Fasten während der fünfzig Tage vor der Auferstehung Christi üblich, auch als ein Einfühlen mit seinem Tod.

* Während dieser Zeit bereitet man auch die Taufbewerber besonders vor, damit sie am Abend des Ostersonntag durch Empfang des Sakraments der Taufe, in Jesus Christ neu geboren werden.

* Die letzte Vorbereitung für die allgemeine Versöhnung der Sünder (mit der Kirche) findet auch am Abend von

«دل خود را چاک کنید نه رخت خویش را و به بیهوشی خود بازگشت نمائید زیرا که او رئوف و رحیم است...» (یونیل ۲: ۱۳).

قبل از اعیاد مختلف مهم، ایامی وجود دارد که در طول آن مسیحیان به روزه دعوت می شوند اما در میان این اعیاد، کلیسا جهت آمادگی برای برپا کردن عید بزرگ عید گذر یعنی مرگ و رستاخیز عیسا با روزه بزرگ که چهل یا پنجاه روز طول می کشد خود را آماده می کند.

در این ایام اشخاصی که تعلیم دیده اند دنیا جدیت تمام و روزه گرفتن و دگرگون ساختن زندگی، خود را آماده ساخته اند تا شب آن عید بزرگ، رازهای تعمید و تثبیت روح القدس و نان مقدس را بیابند. و همراه با این اشخاص همه ی مسیحیان به یاد تعمید خودشان در همین راه روزه نیز می گیرند و هم چنین به یادبود زمانی که عیسا قبل از شروع مأموریت آشکار خود چهل روز را در بیابان گذرانید: «آن گاه عیسا توسط روح به بیابان برده شد تا ابلیس او را تجربه نماید و چون چهل شبانه روز روزه داشت، آخر گرسنه گردید.» (متی ۴: ۱-۲).

آن چه بعضی ها می گویند...

* امروزه دیگر مسیحیان ایام روزه را به جا نمی آورند، برخلاف ایام قدیم که به طور جدی روزه می گرفتند.

* مسیحیان دیگر با هم روزه نمی گیرند: دیگر مثل قدیم در میان جمع توبه نمی کنند.

* قوانین روزه داری و آشتی امروزه بسیار ساده و آسان است.

یهودیان برای عید گذر و اعیاد دیگر، خودشان را تطهیر می کنند، آیا مسیحیان چنین کاری را انجام می دهند؟ ولی عیسا هیچ گونه قوانین طهارت را قبول نداشت. (مرقس ۶: ۱۴-۲۳)

آن چه مسیحیان می گویند...

۱. کلیسا خود را برای عید گذر آماده می کند

از قرن ششم بود که در طول پنجاه روز قبل از رستاخیز و در صمیمیت با مرگ مسیح انجام روزه در کلیسا عمومیت یافت.

* در این مدت، داوطلبان تعمید را به طور خاص آماده می سازند تا در شب عید گذر، با دریافت راز مقدس تعمید، در عیسای مسیح تولد یابند.

* هم چنین، آخرین مراحل آمادگی برای آشتی عمومی گناهکاران، در شب پنجشنبه ی مقدس انجام می گیرد.

* هر چند نحوی انجام مراسم طی قرن ها تغییر یافته اما ایام روزه بزرگ هم چنان برای کل جامعه مسیحی، نوعی پویایی عمیق بازگشت به بشارت عیسای برخاسته است. امروزه نیز شب عید گذر، زمان برگزیده ای برای پذیرش مسیحیان جدید است.

* چرا چهل روز؟ عدد چهل برای مسیحیان اروپا، و عدد پنجاه برای مسیحیان شرق است. عدد چهل در کتاب مقدس نماد یک زندگی و یک نسل است (اعداد ۱۳: ۲۹-۳۵) یعنی مدت زمانی که برای ملاقات در اختیار داریم. اما عدد

Die Fünzig ist wie Pentekost (fünfzig Tage nach Passach, deutsch Pfingsten), das auch Wochenfest genannt wird, (7*7+1) das Symbol der kompletten Vollkommenheit.

2. Christen erinnern sich an einige Ereignisse

*** Der Übergang des auserwählten Volkes aus Ägypten zur Halbinsel Sinai**

Die Christen erinnern sich an die langen Wanderungen der Israeliten, von ihrem Auszug aus Ägypten bis zum Einzug ins Heilige Land. Es wird gesagt, dass diese Wanderungen vierzig Jahre gedauert haben und während dieser Zeit das Volk Gottes Gestalt angenommen hat (Dtn 8, 2-4).

*** Suche nach Gott**

Vierzig Tage und Nächte lang, ohne zu essen und zu trinken: Das ist die Zeitspanne, die Moses mit seinem Gott auf dem Sinai verbrachte. Danach wurden ihm die Zehn Gebote offenbart (Siehe: Ex 24,18; Dtn 9,9).

Vierzig Tage und Nächte dauerte es auch, bis der Prophet Ilia (Elias) die Wüste Sinai durchschritten hatte und am Sinai, dem Berg Gottes, eintraf (1 Kön 19,8).

*** Ein Kampf gegen die bösen Kräfte**

Die Wasser der Sintflut bedeckte die Erde vierzig Tage. Vierzig Tage und Nächte sind außerdem die Frist, die Gott den Einwohner von Ninive gab, damit sie aufgrund der Mahnung des Prophet Jona ihr Leben änderten und zum Gott umkehrten (Siehe: Jon 3,4).

Und Jesus blieb vierzig Tage und Nächte in der Wüste, um die bösen Kräfte zu besiegen und um die drei Versuchungen, Besitz des irdischen Reichtums, Anpreisung der falschen Götter und des herrschenden Stolz, von sich wegzutreiben.

3. Wichtige Zeit für Christen

Die Fastenzeit führt die Christen, die ihrem Meister nachfolgen möchten, hin zu ihm. Er sagt selbst: „Folget mir nach“ (Mk 1,17). „Liebet einander! Wie ich euch geliebt habe“ (Joh 13,34).

* Christen nehmen, wie Christus selbst, das Gotteswort wahr, um ihm zu gehorchen. Das ist ein Gehorsam, über den Jesus selbst sagte: „Meine Speise ist es, den Willen dessen zu tun, der mich gesandt hat“ (Joh 4,34).

* Das Streben danach, „in der Liebe Jesu vollkommen zu leben“, ist eine Herausforderung, die Jesus bis zum Tod am Kreuz hinführte: „für Juden ein empörendes Ärgernis, für Heiden eine Torheit, für die Berufenen aber, Juden wie Griechen, Christus, Gottes Kraft und Gottes Weisheit“ (1 Kor, 1, 23-24). Die Christen möchten den Versöhnungsplan, den Jesus im Herzen trug, bejahen. Jesus betete so: „... sollen auch sie in uns sein“ (Joh 17,21).

Wonach Christen streben...

Die Christen sind aufgerufen, in der großen Fastenzeit, das Licht Christi, das sie seit/mit der Taufe erleuchtet, in ihrem Leben konkret umzusetzen.

پنجاه مانند عید پنجاهه (پنجاه روز بعد از عید گذر)، که عید هفته‌ها نامیده می‌شود (۷ X ۷ + ۱) نماد یک کاملیت مطلق است.

۲. مسیحیان اتفاقاتی را به یاد می‌آورند

* گذر قوم برگزیده از بیابان سینا

مسیحیان، راه پیمائی طولانی عبرانیان، بین خروج ایشان از مصر تا ورودشان به سرزمین موعود را به یاد می‌آورند. گفته می‌شود که این راه پیمائی چهل سال به طول انجامید و در این مدت قوم خدا شکل گرفت (تثنیه ۸: ۲-۴).

* در جستجوی خدا

چهل روز و چهل شب بدون خوردن و نوشیدن، زمانی است که موسی با خدای خود در کوه سینا گذراند و پس از آن، ده فرمان به او سپرده شد (ر. ک خروج ۱۸: ۲۴ : تثنیه ۹: ۹).
چهل شبانه روز، زمانی است که ایلپای نبی از صحرای سینا عبور کرده تا سینا که کوه خدا باشد راه پیمود (۱- پادشاهان ۱۹: ۸).

* مبارزه ای علیه نیروهای شریر

آب‌های توفان نوح در چهل شبانه روز زمین را فراگرفت. هم چنین چهل شبانه روز مهلکی است که خدا به ساکنان شهر نینوا داد تا توسط نبوت یونس، زندگی‌شان دگرگون شود و به سوی خدا بازگردند (ر. ک یونس ۳، ۴).
و عیسا چهل روز و چهل شب در بیابان ماند تا بر نیروهای شریر پیروز شود و سه و سوسه، یعنی تصاحب دارائی‌های زمینی، پرستش خدایان دروغین و تکبر سلطه طلب را از خود براند.

۳. زمانی مهم در زندگی مسیحیان

ایام روزه، مسیحیانی را که می‌خواهند از استادشان عیسی پیروی کنند به نزد وی هدایت می‌کند. او می‌گوید: «به دنبال من آئید» (مرقس ۱: ۱۷). «یک دیگر را محبت نمائید چنان‌که من شما را محبت نمودم» (یوحنا ۱۳: ۳۴).

* مسیحیان همانند مسیح به کلام خدا گوش می‌دهند تا از آن اطاعت کنند، اطاعت در مشارکتی که عیسا خود درباره ی آن فرمود: «خوراک من آن است که خواهش فرستنده ی خود را به عمل آورم» (یوحنا ۴: ۳۴).

* تلاش برای «کامل» زیستن در محبت عیسا نوعی دیوانگی است (متی ۵: ۴۸) که عیسی را تا تسلیم جان خود بر روی صلیب هدایت کرد، همان «که یهود را لغزش و امت‌ها را جهالت است لکن ما دعوت شدگان را خواه یهود و خواه یونانی، مسیح، قوت خدا و حکمت خداست» (۱- قرنتیان ۱: ۲۳-۲۴). مسیحیان می‌خواهند به نقشه آشتی که ذهن مسیح را در نیایشش مشغول می‌کرد، جواب کامل بدهند. عیسی دعا می‌کرد: «تا ایشان نیز در ما یک باشند» (یوحنا ۱۷: ۲۱).

آن چه مسیحیان در انجام آن می‌کوشند...

مسیحیان دعوت شده‌اند در طول ایام روزه ی بزرگ، نور مسیح را که در روز تعمید از آن منور شده‌اند در زندگی‌شان به کمال برسانند.

* Sie hören genauer auf das Wort Gottes in Bezug auf ihr alltägliches Leben und widmen einige Zeit dem Gebet und der Besinnung zusammen mit ihren Mitbrüdern. Während dieser vierzig Tage bleiben die Christen intensiver miteinander in Kontakt.

Fasten

Ja zum Fasten. Jedoch stellt Jesus kein Gebot auf, ohne nicht gleichzeitig jeder Art von Heuchelei eine klare Absage zu erteilen:

„...Du aber salbe dein Haar, wenn du fastest, und wasche dein Gesicht, damit die Leute nicht merken, dass du fastest, sondern nur dein Vater, der auch das verborgene sieht" (Mt 6,17-18).

Nach dem Wort Jesu wird das Fasten, das durch Beten begleitet wird, zu einer Waffe gegen die bösen Kräfte (Siehe: Mt.17,21).

Die Kirche deutet das Fasten als:

- Zeichen des Gehorsams und der Bescheidenheit vor Gott,
- Übung zur Enthaltbarkeit,
- Praktisches Mitgefühl mit den Armen und Bedürftigen,
- Bestätigung des Wortes "Der Mensch lebt nicht nur vom Brot allein" (Mt 4,4).
- Ein Christ kann wegen seines Glaubens nicht einfach nur sein Leben auf dieser Erde verbringen, sondern er erwartet auch immer in seinem Herzen und in seinem Leben und auch durch das Fasten die Wiederkunft Christi in Herrlichkeit und hält sich mehr oder weniger von (dem Mondänen A.d.Ü.) dieser Welt fern. (Lk 5,34-35; 12,40).

* Die Fastenzeit ist eine Gelegenheit, um auf verschiedenste Weise den Mitmenschen zu helfen: Sei es brüderliche Gemeinschaftsarbeit ohne Angeberei, öffentliche Aktionen bei Notfällen und zur Stillung der wichtigsten menschlichen Bedürfnisse wie Hungernot auf der Welt und Aktionen zur Hilfe für die Entwicklung der Länder in der dritten Welt.

* Die Kirche gibt allgemein nur einige milde Gebote vor. Man muss aber daran denken, dass diese Gebote uns nur an eines erinnern sollen: Jeder muss selbst auf den Ruf seines Gewissens hören und erkennen, in welcher Weise Gott ihn dazu auffordert, einen Teil seines Lebens zu ändern, damit er wirklich mit Jesus Christus leben kann.

* آن‌ها با دقت بیشتری کلام خدا را برای زندگی امروز گوش می‌کنند و زمانی برای نیایش و تفکر با برادران خود اختصاص می‌دهند. در طول این چهل روز، در کلیسا بیشتر با هم مراوده می‌کنند.

* روزه

آری. ولی عیسا فرمانی جز منع تظاهر و ریا نداده است:

«... تو چون روزه داری، سر خود را ندهین کن و روی خود را بشوی تا در نظر مردم روزه دار ننمایی، بلکه در حضور پدرت که در نهان است» (متی ۶: ۱۷-۱۸).

در نظر عیسا، روزه که با دعا همراه شود، اسلحه‌ای برای مبارزه با شریر است (ر. ک متی ۱۷: ۲۱).

کلیسا این معانی را برای روزه داری در نظر گرفته است:

- نشانه‌ی تسلیم همراه با فروتنی به خدا،

- تمرینی برای خویشتن داری،

- ابراز همدردی عملی با کسانی که هیچ ندارند،

- ضمانتی برای این که: «انسان نه محض نان زیست می‌کند» (متی ۴: ۴).

- یک فرد مسیحی به خاطر ایمانش نمی‌تواند به راحتی در این دنیا زندگی کند و توسط روزه، انتظار روز آمدن پر جلال

مسیح را در قلب و زندگی خود یادآوری می‌کند و از این دنیا کم و بیش دوری می‌جوید (لوقا ۵: ۳۴-۳۵: ۱۲: ۴۰).

* ایام روزه فرصتی است برای کمک‌های متعدد به هموعان: برای مشارکت برادرانه عاری از خودنمایی، برای

اقدام عمومی در موقعیت‌های اضطراری و احتیاجات مهم مثل گرسنگی در دنیا و اقداماتی در جهت کمک

به پیشرفت کشورهای جهان سوم.

* کلیسا فقط قوانین بسیار خفیف به ما می‌دهد چون این‌ها برای همه در هر حال که باشند تعلق دارد اما باید دانست

که این قوانین برای ما فقط یادآوری است از این که: هر شخص باید ندای وجدان خود را بشنود و تشخیص دهد که

چگونه خدا او را دعوت می‌کند که قسمتی از زندگی خود را دگرگون سازد تا واقعاً با مسیح زندگی کند.

Wort der Heiligen Schrift

Jesus erfüllt die Versprechungen und Worte der Propheten, die zusammen mit Jesaja sprachen:

„Nein, das ist ein Fasten, wie ich es liebe:
die Fesseln Unschuldiger zu lösen,
die Stricke des Jochs zu entfernen,
die Versklavten freizulassen, jedes Joch zu zerbrechen,
den Hungrigen dein Brot zu geben,
die Armen aufzunehmen, die keine Wohnung haben,
wenn du einen Nackten siehst, ihn zu bekleiden
und deinen Bruder nicht im Stich zu lassen.
Dann wird dein Licht aufleuchten wie die Morgenröte,
und bald bist du geheilt.
Deine Rettung geht dir voran,
die Herrlichkeit des Herrn folgt dir nach.“ (Jes 58, 6-8).

Text zur gemeinsamen Besinnung: Mk 10,17-34

Die Bedeutung einiger Begriffe der christlichen Liturgie

Halleluja: Zusammensetzung aus zwei hebräischen Abkürzungen:
Hallelu: preist und verherrlicht und *jah:* JHWH den Herrn

Maranatha: „Der Herr wird kommen“ oder „Unser Herr, komm!“

Hosanna/Hosianna: „Herr, Hilf doch!“

Amen: Wir glauben an Gott und möchten die Wahrheit auf unser Leben herabrufen.

کلام کتاب مقدس

عیسا وعده ها و سخنان انبیا را به تحقق می رساند، آنانی که به همراه اشعیا می گفتند:
«مگر روزه ای که من می پسندم این نیست:
که بندهای شرارت را بگشائید، و گره های یوغ را باز کنید
و مظلومان را آزاد سازید، و هر یوغ را بشکنید.
مگر این نیست که نان خود را با گرسنگان تقسیم نمائی،
و فقیران رانده شده را به خانه خود بیاوری.
و چون برهنه را ببینی او را بیوشانی،
و خود را از آنانی که از گوشت تو می باشند مخفی نسازی.
آن گاه نور تو مثل فجر طلوع خواهد شد ...
دهان خداوند این را گفته است.» (اشعیا ۵۸: ۶-۸)

برای مطالعه ی عمیق تر:

- تعمق پدران کلیسا بر آشتی.
- در طلب گناهکاران.
- روزه مسیحیان.

برای مطالعه و تعمق بیشتر :

- روزه طبق انجیل.
- رنج الاهی .
- راه صلیب .
- راز آشتی .
- هفته ی مقدس.

متن جهت مطالعه ی گروهی: مرقس ۱۰: ۱۷-۲۴

«معنی چند اصطلاح در آئین مسیحیان»

هللویاه: ترکیب شده از مخفف دو کلمه به زبان عبری:

هللو: ستایش و سپاس گوئید

یاه: بپوه خداوند

ماران تا: خداوند می آید، یا ماراناتا: بپا خداوند ما

هوشیاعانا: خداوند نجات بده

آمین: ایمان داریم و می خواهیم آن حقیقت را در زندگی خود برپا کنیم.

5-4. Fasten gemäß den Evangelien

Einführung

Für alle Gläubigen gehören Angelegenheiten wie Fasten, Beten und Almosen spenden zu den Fragen, mit denen sie sich immer wieder beschäftigen. Für die Christen in den Ländern mit muslimischer Mehrheit ist es wichtig, diese Fragen gemäß den Evangelien und den Worten Jesu zu leben. Besonders weil heutzutage viele die Bedeutung dieser Themen total vernachlässigen. Im folgenden Text erklären wir das Fasten aus der Sicht der Heiligen Schrift und der kirchlichen Rituale, und hoffen, dass unsere Erläuterungen den Gläubigen Hinweise und Orientierung geben.

Fasten nach dem christlichen Glauben

Wenn wir die Evangelien studieren, fällt uns auf, dass Fasten im Vergleich zu Lieben, das das einzige neue Gebot Jesu Christi ist, weniger wichtig ist. Wir merken, dass Jesus von den Pharisäer mehrmals kritisiert wurde, als er zum Beispiel zusammen mit seinen Jüngern an Festen und Feiern wie die Hochzeitsfeier von Kanaa in Galiläa teilnahm. Sie sagten: **"Warum fasten deine Jünger nicht?"** (Mk 2,18). Wir wissen, dass im Alten Testament und auch in den anderen Religionen Fasten als eine Art geistliche Übung zur Verstärkung des Glaubens betrachtet wird, damit die Menschen sich Gott nähern, die Sünden bekämpfen und ihr tägliches Brot mit den Armen teilen können. Jesus lebte selbst zum Auftakt seines öffentlichen Auftrags vierzig Tage lang in der Wüste mit dem himmlischen Vater in totaler Intimität und besiegte die teuflischen Versuchungen. Er erklärt den Pharisäer, die ihn ständig kritisierten, den Begriff des Fastens in Liebe mit diesen Worten:

"Können denn die Hochzeitsgäste fasten, solange der Bräutigam bei ihnen ist? Solange der Bräutigam bei ihnen ist, können sie nicht fasten. Es werden aber Tage kommen, da wird ihnen der Bräutigam genommen sein; an jenem Tag werden sie fasten" (Mk 2,19-20).

In diesen Versen klärt Jesus die zukünftige Lage der Jünger nach seiner Auferstehung und erinnert uns daran, dass wir in dieser Welt mit Fröhlichkeit leben dürfen, weil wir auf seine herrliche Wiederkehr warten. Dieser geistliche Durst nach dem Bräutigam und seiner Wiederkehr führt uns aber auch dazu, dass wir den weltlichen Verlockungen fern bleiben wollen, wachsam bleiben und uns von dieser Welt nicht abhängig machen.

"Ihr seid mit Christus auferweckt; darum strebt nach dem, was im Himmel ist, wo Christus zur Rechten Gottes sitzt. Richtet euren Sinn auf das Himmlische und nicht auf das Irdische! Denn ihr seid gestorben, und euer Leben ist mit Christus verborgen in Gott. Wenn Christus, unser Leben, offenbar wird, dann werdet auch ihr mit ihm offenbar werden in Herrlichkeit" (Kol 3,1-4).

Deshalb bedeutet Fasten nicht nur, gegen die dämonischen Versuchungen zu kämpfen, sondern auch dass wir sogar teilweise den schönen Angelegenheiten dieser Welt fern bleiben und auf das Himmelreich warten. Außerdem ebnen wir durch Fasten den Weg, damit der Heilige Geist tief in uns wirkt, uns hilft, die teuflischen Verführungen zu bekämpfen und die Liebe, die Gott uns geschenkt hat, unserem Nächsten weiter zu schenken.

Gemäß des Alten Testaments äußerten sich die Juden zum Beispiel über die Vorteile des Weins wie folgt: **"Wein, der das Herz des Menschen erfreut"** (Ps 104,15). Paulus sagt dazu: **"Berauscht euch nicht mit Wein - das macht zügellos - , sondern lasst euch vom Geist erfüllen"** (Eph 5,18). Eine andere Art des Fastens besteht darin, dass man für einige Zeit auf Sex verzichtet, obwohl wir alle wissen, dass Sexualität eine der Gaben Gottes ist. "Nicht die Frau verfügt über ihren Leib, sondern der Mann. Ebenso verfügt nicht der Mann über seinen Leib, sondern die Frau. Entzieht euch einander nicht, außer im gegenseitigen Einverständnis und nur eine Zeitlang, um für das Gebet frei zu sein. Dann kommt wieder zusammen, damit euch der Satan nicht in Versuchung führt, wenn ihr euch nicht enthalten könnt" (1 Kor 7,4-5).

Allerdings gibt es einige Christen, die berufen werden, diese Art des Fastens vollständig zu üben und auf die Ehe zu verzichten, um in vollständiger Reinheit zu leben, damit sie so die meiste Zeit ihres Lebens auf den Bräutigam warten zu können. Siehe auch 1 Kor 7,29-34.

برای همه ایمانداران به خدای یکتا مسئله روزه گرفتن، دعا کردن، و صدقه دادن از مسائلی است که همیشه در زندگی با آن سروکار دارند. برای مسیحیانی که در کشورهای مسلمان زندگی می کنند درک این موضوع طبق انجیل و گفتار عیسی مسیح بسیار مهم است. بویژه که در این ایام بعضی ها متاسفانه اهمیت این موضوع را در نظر نمی گیرند.

در متنی که پیش رو داریم مسئله روزه از دیدگاه کتاب مقدس و آداب و رسوم کلیساها بررسی می شود با این امید که برای ایمانداران مفید واقع شده و روشنگر باشد. آمین

روزه از دیدگاه ایمان مسیحی

به هنگام مطالعه انجیل می بینیم که روزه گرفتن نسبت به محبت که یگانه فرمان نوین عیسی مسیح می باشد اهمیت زیادی ندارد و مشاهده می کنیم که وقتی عیسی مسیح به همراه شاگردانش در جشنها و ضیافت‌های بزرگی مانند عروسی در قانای جلیل شرکت می کردند بعضی از یهودیان از وی انتقاد می کردند که ((چرا شاگردان تو روزه نمی دارند؟!)) (مرقس 2:18). همه ما می دانیم که در عهد عتیق و نیز در ادیان مختلف، روزه گرفتن نوعی تمرین روحانی برای تقویت ایمان است تا بتوان بیشتر به خدا نزدیک شد، با گناه مبارزه نمود، و ما احتیاج روزانه خود را نیز با فقرا تقسیم کرد.

عیسی خود در شروع ماموریتش چهل شبانه روز در صحرا در صمیمیت کامل با پدر آسمانی زندگی کرد و بر وسوسه های شیطان کاملا پیروز گشت.

اما عیسی مفهوم روزه گرفتن در محبت را برای یهودیانی که از وی انتقاد می کردند اینطور توضیح می دهد: آیا ممکن است پسران خانه عروسی مادامی که داماد با ایشان است روزه بدارند؟ زمانی که داماد را با خود دارند نمی توانند روزه دارند. لیکن ایامی می آید که داماد از ایشان گرفته شود، در آن ایام روزه خواهند داشت)) (مرقس 2:19-20)

مسیح در این آیات وضعیت آینده شاگردانش را بعد از صعود روشن می کند و به ما یادآوری می کند که چون در انتظار آمدن پر جلال او هستیم نمی توانیم در دنیا کاملا خوشحال باشیم و این تشنگی روحانی نسبت به آمدن داماد ما را بر آن می دارد که از لذت های دنیوی دوری جسته، بیدار باشیم و دل به این دنیا نبندیم.

((پس چون با مسیح برخیزانیده شدید آنچه را که در بالا است بطلبید در آنجایی مه مسیح است به دست خدا نشسته. در آنچه بالا است تفکر کنید نه در آنچه در زمین است. زیرا که مردید و زندگی شما با مسیح در خدا مخفی است. چون مسیح که زندگی ما است ظاهر شود آنگاه شما هم با وی در جلال ظاهر خواهید شد)) (کولسیان 3:1-4).

بنابر این روزه گرفتن تنها بدین معنی نیست که بر ضد وسوسه های شیطان مبارزه کنیم بلکه می بایست تا اندازه ای از امور خوب و مثبت این دنیا دوری کرده در انتظار ملکوت خدا بمانیم. علاوه بر این از طریق روزه گرفتن اجازه می دهیم که روح القدس عمیقا در ما کار کند و ما را امداد نماید تا با وسوسه های شیطان مبارزه کنیم و محبتی را که خداوند به ما عطا کرده نسبت به همنوعانمان ابراز نمائیم.

به عنوان مثال یهودیان طبق عهد عتیق در ارتباط با استفاده مطلوب از شراب می گفتند ((شراب دل انسان را شادمان می کند)) (مزمور 104:15).

پولس می گوید: ((مست شراب نشوید که در آن فجور است بلکه از روح پر شوید.)) همچنین نوع دیگر از روزه پرهیز موقت از روابط زناشویی است و همه ما می دانیم که روابط زناشویی یکی از برکات خداوند است.

((زن بر بدن خود مختار نیست بلکه شوهرش و همچنین مرد نیز اختیار بدن خود ندارد بلکه زنش. از یکدیگر جدایی مگزینید مگر مدتی به رضای طرفین تا برای روزه و عبادت فارغ باشید و باز با هم ببیوندید مبادا شیطان شما را به سبب ناپرهیزی شما در تجربه اندازد (اول قرنیتان 4:5-7)).

البته بعضی از مسیحیان که در این راه دعوت شده اند و این نوع روزه را به عهده می گیرند مطلقا ازدواج نمی کنند و می کوشند در پاکیزگی مطلق زندگی نمایند تا بیشتر در انتظار آن داماد بمانند. اول قرنیتان 7:29-34 را مطالعه کنید.

Als die Jünger Jesu erfuhren, dass Christus die Scheidung ablehnt, wunderten sie sich sehr:

"Da sagten die Jünger zu ihm: Wenn das die Stellung des Mannes in der Ehe ist, dann ist es nicht gut zu heiraten. Jesus sagte zu ihnen: Nicht alle können dieses Wort erfassen, sondern nur die, denen es gegeben ist" (Mt 19,10-11).

In der Geschichte der frühen Kirche bedeutete Fasten, Schweigen und Einsamkeit viel. Ab dem 4. Jahrhundert, als Christen im römischen Reich nicht mehr wegen ihres Glaubens unterdrückt wurden, merkten die Gläubigen allmählich, dass sie keine Gefahr mehr bedrohte und sie in dieser Welt leichter leben und beten können. Der Kirche sind die Mönche, die in den Klöstern schweigsam und fern von dieser Welt ihre Zeit verbringen, sehr wertvoll, weil sie uns daran erinnern, dass wir alle ernsthaft fasten sollten, die Gnaden dieser Erde in enger Vereinigung mit Christus für uns nützen und für das Himmelreich Gottes wachsam bleiben müssen.

Wann müssen wir fasten?

Die Juden fasteten wöchentlich montags und donnerstags. Aber in den ersten Gemeinden haben die Christen mittwochs und freitags gefastet. Wir wissen, dass Christus an einem Freitag gekreuzigt wurde. Deshalb fasten die Christen freitags und feiern die Sonntage, an dem Jesus vom Tode auferstand.

In der Kirche gibt es ein großes Fasten, das im Orient 50 Tage dauert und Zeit der Reue genannt wird (Sieben Wochen und einen Tag). In Europa dauert dieses Fasten 40 Tage, ähnlich wie die Fastenzeiten von Jesus, Moses und Elija (1 Kön 19,8).

In diesen Tagen reinigt sich die Kirche durch strenges Fasten für die Teilnahme an Tod und Auferstehung Christi. Da die Katechumenen auch am Abend der Auferstehung Jesu getauft werden, müssen sie für den Kampf gegen die Versuchungen des Teufels gut und genug geübt sein. Diese Übung beinhaltet sowohl das Fasten als auch das Beten. Es gibt auch andere Zeiten des Fastens, die normalerweise vor verschiedenen Feiertagen, wie Weihnachten usw., gehalten werden. Die Fastentage vor den großen kirchlichen Festtagen erinnern uns daran, dass wir aufgerufen sind, mit Distanz zu dieser vorübergehenden Welt an den Sakramenten Christi und der neuen Schöpfung teilzunehmen.

Außerhalb der Sitten, die die Kirche zum Fasten bestimmt hat, kann jede Person selbst nach eigenem Bedarf und gemäß ihrer geistlichen Stimmung und den Mängeln, die sie in diesem Bereich fühlt, fasten. Je nach Bedarf an Ruhe und Frieden oder Freundschaft kann man in einer Gruppe oder als einzelner fasten. Man soll dabei nicht übertreiben, um nicht in die Falle des Hochmuts, eine der schlimmsten Sünden, zu fallen.

"Wer bemerkt seine eigenen Fehler? Sprich mich frei von Schuld, die mir nicht bewusst ist!" (Ps 19,13). Jesus warnt uns vor der Heuchelei an den Fastentagen: **"Wenn ihr fastet, macht kein finsternes Gesicht wie die Heuchler. Sie geben sich ein trübseliges Aussehen, damit die Leute merken, dass sie fasten. Amen, das sage ich euch: Sie haben ihren Lohn bereits erhalten. Du aber salbe dein Haar, wenn du fastest und wasche dein Gesicht, damit die Leute nicht merken, dass du fastest, sondern nur dein Vater, der auch das Verborgene sieht; und dein Vater, der das Verborgene sieht, wird es dir vergelten"** (Mt 6,16-18).

Deshalb empfiehlt uns die Kirche, dass wir uns an einen Seelsorger wenden, um ihn bzgl. unserer Zielsetzungen und über unsere geistliche Stimmung um Rat zu fragen und mit Zuversicht über unsere Taten mit ihm zu sprechen. Angesichts der modernen Inflation von Bedürfnissen, insbesondere bei der Jugend, müssen die Christen mehr Zeit für das Fasten aufbringen. Leider ist aber eher das Gegenteil der Fall. Hierfür gibt es verschiedene Ursachen. Zum Beispiel in der ersten Zeit der Etablierung der Kirche aßen die Leute normalerweise weniger und genau deshalb war das Fasten ziemlich leicht. Aber heutzutage, besonders im Orient, essen die Leute generell viel mehr und das macht das Fasten schwieriger. Andererseits dient das Fasten dazu, einige schlechte Angewohnheiten und Verhalten, wie z.B. Verschwendungen beim Essen, lustvoller Konsum in der Welt und die Diskriminierung von Bürgern eines bestimmten Landes oder zwischen Ost und West zu bekämpfen und alle unsere Handlungen mit christlicher Liebe zu begleiten. Auch im Alten Testament spricht Gott über das Fasten und erwähnt, dass die Menschen fasten müssen, um ihn (Jahwe) zu lieben.

شاگردان عیسی مسیح وقتی فهمیدند که در مسیح طلاق وجود ندارد بسیار تعجب کردند:

((شاگردان بدو گفتند اگر حکم شوهر یا زن چنین باشد نکاح نکردن بهتر است. ایشان را گفت: تمامی خلق این کلام را نمی پذیرند مگر به کسانی که عطا شده است)) (متی 10:19-11).

در نتیجه باید بدانیم که در تاریخ کلیسای اولیه موضوع روزه و همچنین سکوت و تنهایی اهمیتی خاصی پیدا کرده است. از قرن چهارم به بعد در امپراتوری روم وقتی دیگر مسیحیان به خاطر ایمانشان مورد آزار و اذیت قرار نمی گرفتند مقدسین درک کردند که دیگر خطری آنان را تهدید نمی کند و می توانند به راحتی در این دنیا زندگی و عبادت کنند. در کلیساهای مختلف راهبان که در دیر در سکوت و دوری از این دنیا زندگی می کنند اهمیت بسزائی دارند زیرا به ما یادآوری می کنند که همه باید با جدیت انتظار فرا رسیدن ملکوت خد بیدار بمانیم.

چه وقت روزه بگیریم؟

یهودیان هر هفته روزهای دوشنبه و پنجشنبه روزه می گرفتند. اما در کلیساهای اولیه مسیحیان روزهای چهارشنبه و جمعه روزه می گرفتند. می دانیم که مسیح در روز جمعه مصلوب شد و به همین دلیل در این روز روزه می گیریم: و یکشنبه، روزه رستاخیز عیسی، را جشن می گیریم. در کلیسا یک روزه بزرگ داریم که در شرق مدت آن 50 روز می باشد و اصطلاحاً دوران انابت نامیده می شود (هفت هفته و یک روز).

مدت این روزه در اروپا 40 روز است، دوران روزه عیسی مسیح، موسی، و ایلیا (اول پادشاهان 8:19).

در این ایام کلیسا با روزه سخت خود را جهت سهیم شدن در مرگ و رستاخیز عیسی مسیح پاک می کند و چون حق جویان در شب عید بزرگ رستاخیز عیسی مسیح نعمید خواهند گرفت بایستی تمرینی عمیق و جدی برای مبارزه با وسوسه های شیطان داشته باشند، و این تمرین همراه با دعا و روزه می باشد.

علاوه بر این روزه ها، روزه دیگری نیز هست که معمولاً قبل از اعیاد مختلف مانند عید میلاد مسیح و غیره گرفته می شود. روزه هایی که در ارتباط با اعیاد کلیسا است به ما یادآوری می کنند که به نوعی دعوت شده ایم تا با دوری جستن از این دنیای فانی، شریک در رازهای مختلف عیسی مسیح و خلقت نوینی گردیم که او بر پا نموده است.

علاوه بر این آداب و رسومی که کلیسا برای روزه گرفتن وضع کرده گاهی اوقات خود شخص بر اساس نیاز روحانی خود و اشکالاتی که در این رابطه احساس می کند روزه می گیرد و در بعضی موارد برای نیازهای این دنیا از قبیل نیاز به آرامش، صلح، دوستی و غیره می توانن روزه های دسته جمعی یا انفرادی گرفت. لازم به تذکر است که نباید در این رفتارها زیاده روی کرد زیرا ممکن است به تکبر و عرور که بدترین گناه است دچار شویم.

((بنده ات را نیز از اعمال متکبرانه باز دار تا بر من مسلط نشود، آنگاه بی عیب و از گناه عظیم میرا خواهم بود)) (مزمور 13:19).

عیسی نیز درباره تظاهر و ریاکاری در ایام روزه هشدار می دهد: ((اما چون روزه دارید مانند ریاکاران ترش رو مباحثید زیرا که صورت خویش را تغییر می دهند تا در نظر مردم روزه دار نمایند. هر آینه به شما می گویم اجر خود را یافته اند. لیکن تو چون روزه داری سر خود را تدهین کن و روی خود را بشوی تا در نظر مردم روزه دار ننمایی بلکه در حضور پدرت که در نهان است و پدر نهان بین تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد)) (متی 6:16-18).

بنا بر این برای تشخیص دادن هدف و روحیه اعمال خود در برابر اراده خدا، کلیسا به ما توصیه می کند که به یک پدر روحانی رجوع کنیم و با اطمینان و فروتنی کامل اعمال خود را به او گفته از راهنماییهای او استفاده نماییم.

در خاتمه گفتن این نکته ضروری است که با علم به اینکه در دنیای امروزی، نیازهای مردم خصوصاً جوانان بیشتر شده است مسیحیان بای وقت بیشتری برای روزه گرفتن در نظر بگیرند ولی متأسفانه می بینیم که ظاهراً بر عکس شده است، به دلائل مختلف منجمله این که در زمان کلیسای اولیه که مردم معمولاً کمتر غذا می خوردند روزه گرفتن نسبتاً آسانتر بود اما امروزه مخصوصاً در مشرق زمین مردم اغلب غذای بیشتری می خورند که این امر روزه گرفتن را برایشان مشکل کرده است.

در آخر اینکه بایستی با روزه گرفتن با عادات و رفتارهایی نظیر اسراف در خوردن غذا و متکی بودن به امیال نفسانی در این دنیا و نیز با تبعیضات طبقاتی ما بین مردم یک کشور و یا ما بین مردم یک کشور و یا ما بین دنیای غرب و شرق مبارزه و تمام اعمال و رفتار خود را با محبت همراه سازیم. در عهد عتیق نیز خدا درباره روزه یادآوری می کند که به خاطر محبت به او (یهوه) باید روزه گرفت.

"Bin ich es, für den ihr so streng gefastet habt?" (Sach 7,4). Der Apostel Paulus erinnert uns auch daran, dass wir in geistlicher Sicht eigentlich Kämpfer sein sollten:

"Zuletzt: Seid stark in dem Herrn und in der Macht seiner Stärke. Zieht an die Waffenrüstung Gottes, damit ihr bestehen könnt gegen die listigen Anschläge des Teufels. Denn wir haben nicht mit Fleisch und Blut zu kämpfen, sondern mit Mächtigen und Gewaltigen, mit den Herren der Welt, die über diese Finsternis herrschen, mit den bösen Geistern unter dem Himmel. Deshalb ergreift die Waffenrüstung Gottes, damit ihr an dem bösen Tag Widerstand leisten und alles überwinden und das Feld behalten könnt. So steht nun fest, umgürtet an euren Lenden mit Wahrheit und angetan mit dem Panzer der Gerechtigkeit und beschuht an den Füßen, bereit für das Evangelium des Friedens. Vor allen Dingen aber ergreift den Schild des Glaubens, mit dem ihr auslöschen könnt alle feurigen Pfeile des Bösen, und nehmt den Helm des Heils und das Schwert des Geistes, welches ist das Wort Gottes. Betet allezeit mit allem Bitten und Flehen im Geist und wacht dazu mit aller Beharrlichkeit und Flehen für alle Heiligen" (Eph 6,10-18).

Wie müssen wir fasten?

Im Alten Testament und auch bei einigen Christen heutzutage ist das Fasten so definiert, dass sie keine Fleisch- und Milchprodukte, die ja von Tieren stammen, zu sich nehmen. Außerdem essen sie meistens vormittags und vor der Kommunion nichts. Anscheinend ist diese Form aber in unserer Zeit milder geworden.

Normalerweise bietet die Kirche eine zusammengefasste Anweisung für das Fasten an. Sie bestimmt aber nicht explizit, wie jeder fasten muss. Sie überlässt die Entscheidung dem Gewissen der Person, damit sie je nach der eigenen geistlichen Anforderung und vielleicht nach den Schwächen, die sie in sich entdeckt, für sich eine Form des Fastens findet und Gott gegenüber die Verantwortung dafür selbst übernimmt.

Ein Punkt, den die Gläubigen berücksichtigen müssen, ist die Tatsache, dass der Teufel ständig gegen die gläubigen Brüder und Schwestern am Werk ist. Darüber steht im Buch der Offenbarung: **"Da hörte ich eine laute Stimme im Himmel rufen: Jetzt ist er da, der rettende Sieg, die Macht und die Herrschaft unseres Gottes und die Vollmacht seines Gesalbten; denn gestürzt wurde der Ankläger unserer Brüder, der sie bei Tag und Nacht vor unserem Gott verklagte"** (Offb 12,10).

Deshalb müssen wir immer wachsam sein, um nicht mit dem Teufel zusammenzuarbeiten. Besonders sollten wir in der Kirche über niemanden reden und keinen be- oder verurteilen. Wenn jemand immer wieder versucht ist, z.B. über andere schlecht zu reden oder in deren Abwesenheit über andere zu sprechen, sollte er sich fest vornehmen, in der Fastenzeit seine schlechten Angewohnheiten zu vermeiden, das Positive in den Handlungsweisen der anderen zu erkennen und sich über sie positiv zu äußern. Es geht hier um das Zusammenleben mit den Nächsten und um den Austausch der Liebe mit ihnen. Ein anderer Punkt, auf dem die Kirche in der Fastenzeit besteht, ist der Fleischverzicht. Das klingt zuerst einfach, bedeutet aber viel: Aus der Heiligen Schrift wissen wir, dass zu Beginn der Schöpfung keine Feindschaft auf der Welt existierte. Obst und Gemüse waren die einzigen Speisen der Menschen wie der Tiere:

"Allen Tieren des Feldes, allen Vögeln des Himmels und allem, was sich auf der Erde regt, was Leben in sich hat, gebe ich alle grünen Pflanzen zur Nahrung. So geschah es"

(Gen 1,30). Aber nach der Sintflut erlaubte Gott, dass auch Fleisch zu den Speisen gehören sollte. **"Alles Lebendige, das sich regt, soll euch zur Nahrung dienen. Alles übergebe ich euch wie die grünen Pflanzen"** (Gen 9,3).

Das ist ein Zeichen der Feindschaft zwischen den Lebewesen. Daher sprechen die Propheten in der Exilzeit in Babylon davon, dass Gott eine neue Schöpfung vorbereitet, die von Ruhe, Frieden und Freundschaft erfüllt ist. In dieser Schöpfung soll sich sogar der Löwe von Gras ernähren:

"Kuh und Bärin freunden sich an, ihre Jungen liegen beieinander. Der Löwe frisst Stroh wie das Rind" (Jes 11,7).

Deshalb, wenn wir in der Fastenzeit auf Fleisch verzichten, versuchen wir eigentlich im Einklang mit der Schöpfung, konform der Liebe Gottes zu leben, jede Feindschaft, Gemeinheit und Angst in uns zu beseitigen und Ruhe und Frieden in unser Leben zu bringen.

((آیا جهت محبت به من روزه می داشتید؟)) (زکریا 4:7) و پولس رسول نیز یادآوری می کند که از دیدگاه روحانی ما جنگجو هستیم:

((خلاصه ای برادران من، در خداوند و در توانایی قوت او زورآفر شوید. اسلحه تمام خدا را بپوشید تا بتوانید با مکر های ابلیس مقاومت کنید. زیرا که ما را کشتی گرفتن با خون و جسم نیست بلکه با ریاستها و قدرتها و جهان داران این ظلمت و با فوجهای روحانی شرارت در جایهای آسمانی. لهذا اسلحه تام خدا را بردارید تا بتوانید در روز شریر مقاومت کنید و همه کار را به جا آورده، پایستید انجیل سلامتی را در پا کنید و بر روی این همه سپر ایمان را بکشید که به آن بتوانید تمامی تیرهای آتشین شریر را خاموش کنید و خود را نجات و شمشیر روح را که کلام خداست بردارید و با دعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید و برای همین به اصرار و اتماس تمام به جهت همه مقدسین بیدار باشید)) (افسیان 10:6-18)

چگونه روزه بگیریم؟

در عهد عتیق و حتی نزد برخی از مسیحیان امروزی، روزه بدین صورت است که در ایام روزه هیچگونه مواد پروتئینی و غذاهای از قبیل لبنیات را که از حیوانات گرفته می شوند استفاده نمی کنند. علاوه بر این قبل از ظهر و همچنین قبل از پذیرفتن نان مقدس هیچگونه غذایی نمی خورند، اما امروزه پاهرا روزه گرفتن تا اندازه ای آسانتر شده است. معمولا کلیساها قوانین مختصری به عنوان یادآوری متذکر می شوند و بعضی ها این طور برداشت می کنند که اگر طبق این قوانین عمل کنند مراسم روزه را کاملا به جای آورده اند ولی این نوع تصور از روزه کاملا اشتباه است. کلیسا به ما یادآوری می کند که باید روزه بگیریم اما نمی گوید که هر شخص چگونه باید روزه بگیرد و آن را به عهده مسوولیت و وجدان همان شخص می گذارد تا با توجه به نیازهای روحانی و نقاط ضعفی که در وجود خود احساس می کند برای خود مواردی از روزه تعیین کند و در برابر خداوند این مسوولیت خطیر را به عهده بگیرد. یکی از مواردی که می بایست ایمانداران رعایت کنند این است که شیطان مدعی برادران و خواهران مسیحی ما می باشد. در این رابطه در کتاب مکاشفه می خوانیم <

((آوازی بلند در آسمان شنیدم که می گوید< اکنون نجات و قوت و سلطنت خدای ما و قدرت مسیح او ظاهر شد زیرا که آن مدعی برادران ما که شبانه روز در حضور خدای ما برایشان دعوی می کند به زیر افکنده شد)) (مکاشفه 10:12).

بنا بر این باید سعی کنیم به هوش باشیم و با شیطان همکاری نکنیم. مخصوصا در محیط کلیسا سعی نمائیم که در باره کسی صحبت نکنیم و کسی را داورى نمائیم و اگر کسی در وسوسه غیبت و بدگویی قرار می گیرد باید در ایام روزه تصمیم بگیرد که این عادت زشت و ناپسند را کنار گذاشته نقاط مثبت دیگران را تشخیص دهد و آنها را بیان کند. توجه کنید که در این مثال منته هماهنگی و محبت نسبت به هموعان مطرح است. یکی دیگر از نکاتی که کلیسا در مورد روزه گرفتن تذکر می دهد در مورد اسفاده کردن از گوشت است که می بایست در ایام مشخصی گوشت نخوریم که ظاهرا ممکن است منته ساده ای بنظر برسد اما موضوعی بسیار پر معنی است:

طبق کتاب مقدس می دانیم که در ایام آفرینش هیچ نوع دشمنی در دنیا وجود نداشت، بنا بر این غذای انسان و همه حیوانات سبزیجات و میوه بوده است: **((به همه حیوانات زمین و به همه پرندگان آسمان و به همه حشرات زمین که در آنها حیات است هر**

علف سبزی را برای خوراک دادم و جنین شد)) (پیدایش 30:1)
اما چون گناه در انسانها نفوذ کرد، بعد از طوفان نوح خدا اجازه داد تا گوشت نیز جز غذاهای روزمره باشد: **((هرجنبنده ای که زندگی دارد برای شما طعام باشد همه را چون علف سبزی به شما دادم)) (پیدایش 3:9).**

و این نشانه دشمنی در میان موجودات می باشد. اما پیامبران در زمان تبعید به بابل اعلام می دارند که خداوند خلقت نوینی را مهیا می سازد سرشار از آرامش، صلح و دوستی که حتی در آن خلقت شیر علف خواهد خورد: **((گاو با خرس خواهد چرید و بجه های آنها با هم خواههندد خوابید و شیر مثل گاو گاه خواهد خورد (اشعیا 7:11).**

بنابر این هنگامی که در ایام روزه گوشت نمی خوریم در حقیقت کوشش می کنیم که در هماهنگی کامل با خلقت، زیر نظر محبتهای پر لطف خداوند زندگی کنیم و هر نوع دشمنی و کینه دوزی و وحشت را از رفتار خود بزدانیم و صل و آرامش را در زندگی خود تجربه نماییم.

Jesus Christus spricht in den Fastenzeiten über den Kampf gegen die satanischen Verführungen:

"Der Mensch lebt nicht nur von Brot, sondern von jedem Wort, das aus Gottes Mund kommt"
(Mt 4,4).

Darum soll man sich in den Fastenzeiten und bei der Enthaltbarkeit nicht nur mit dem Verzicht auf Essen und Trinken oder Fernsehschauen begnügen, sondern auch danach streben, durch Betrachtung der Evangelien, durch Schweigen und Meditation das Wort Gottes besser zu verstehen, um Jesus aus der Nähe folgen zu können. Daher muss diese Zeit immer durch Gebet begleitet sein. Man sollte auch möglichst einige Mitternachtsgebete in Betracht ziehen und je nach Möglichkeit den Armen und Bedürftigen helfen. Wer den Armen und Bedürftigen hilft, hilft eigentlich dem Herrn selbst:

"Da wird dann der König sagen zu denen zu seiner Rechten: Kommt her, ihr Gesegneten meines Vaters, ererbt das Reich, das euch bereitet ist von Anbeginn der Welt! Denn ich bin hungrig gewesen und ihr habt mir zu essen gegeben. Ich bin durstig gewesen und ihr habt mir zu trinken gegeben. Ich bin ein Fremder gewesen und ihr habt mich aufgenommen. Ich bin nackt gewesen und ihr habt mich gekleidet. Ich bin krank gewesen und ihr habt mich besucht. Ich bin im Gefängnis gewesen und ihr seid zu mir gekommen"

(Mt 25,34-36). Vor Jesus erinnerte bereits Jesaja die Menschen daran, dass das Fasten nicht heuchlerisch werden darf, weil das Fasten in der Tat ein Kampf für Gerechtigkeit und Befreiung der Unterdrückten ist.

"Soll das ein Fasten sein, an dem ich Gefallen habe, ein Tag, an dem man sich kasteit oder seinen Kopf hängen lässt wie Schilf und in Sack und Asche sich bettet? Wollt ihr das ein Fasten nennen und einen Tag, an dem der HERR Wohlgefallen hat? Ist nicht das ein Fasten, an dem ich Gefallen habe: Lass los, die du mit Unrecht gebunden hast, lass ledig, auf die du das Joch gelegt hast! Gib frei, die du bedrückst, reiße jedes Joch weg! Heißt das nicht: Brich dem Hungrigen dein Brot, und die im Elend ohne Obdach sind, führe ins Haus! Wenn du einen nackt siehst, so kleide ihn, und entziehe dich nicht deinem Fleisch und Blut!" (Jes 58,5-7).

Wir sehen, seit jeher haben das Gebet und die Hilfe für die Armen das Fasten begleitet.

عیسی مسیح در ایام روزه در مورد مقابله با وسوسه های شیطان می فرماید: ((انسان نه محض نان زیست می کند بلکه به هر کلمه ای که از دهان خدا صادر گردد)) (متی 4:4).

بنابراین در ایام روزه انسان نباید تنها روزه را به نخوردن و نیاشامیدن و یا مثلاً تماشا نکردن محدود کند بلکه باید کوشش کند که با تعمت در انجیل و سکوت و تمرکز حواس، کلام خدا را بهتر بفهمد و عیسی مسیح را بهتر بشناسد، تا بتواند از نزدیک به دنبال عیسی برود. بنا بر این ایام روزه باید همیشه با نیایش و دعا همراه باشد، و همچنین باید نیایش در نیمه های شب همراه با روزه در نظر گرفته شود و در حد توانایی نیز باید به فقرا و نیازمندان نیز کمک کرد که طبق گفته عیسی هر کس به نیازمندان و فقرا کمک کند به عیسی مسیح کمک کرده است: ((آنگاه پادشاه به اصحاب طرف راست گوید بیایید ای برکت یافتگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم برای شما آماده شده است به میراث گیرید، زیرا چون گرسنه بودم مرا طعام دادید، تشنه بودم سیراب نمودید، غریب بودم مرا جا دادید، عریان بودم مرا پوشانیدید، مریض بودم عیادت کردید، در حبس بودم دید من آمدید)) (متی 25:34-36).

وقبل از عیسی نیز اشعیای نبی یاد آوری می کند که روزه نباید همراه با ظاهر سازی باشد زیرا روزه مبارزه ای است در راه عدالت و آزاد ساختن بیچارگان.

آیا روزه ای را که می پسندم مثل این است؟ روزه ای که آدمی جان خود را برنجاند و سر خود را مثل نی خم ساخته، پلاس و خاکستر زیر خود بگستراند، آیا این را روزه و روزه مقبول خداوند می خوانی؟ مگر روزه ای که من می پسندم این نیست که بندهای شرارت را بگشانید و گره های یوغ را باز کنید و مظلومان را آزاد سازید و هر یوغ را بشکنید، مگر این نیست که نان خود را با گرسنگان تقسیم نمایید و فقیران رانده شده را به خانه خود بیاورید و چون برهنه ای را ببینید او را بپوشانید و خود را از آنانی که از گوشت شما می باشند مخفی نسازید؟))

بنابراین می بینیم که از عهد قدیم روزه با دعا و کمک به فقرا همراه بوده است

5-5. Christliche Lebensweise

Für mich ist Christus selbst das Leben...

"Ab jetzt lebe ich nicht weiter von mir aus, sondern Christus lebt in mir" (Apostel Paulus).

"Liebe - und tu was du willst" (Heiliger Augustinus).

Die Christen kann man nicht durch ihre Heimat, ihre Sprache oder ihre Kleidung unterscheiden. Ihr Lebensstil ist derselbe wie bei den anderen. Jeder wohnt in seiner Heimat, aber wie ein Fremder. Sie übernehmen auch einige Aufgaben und Verantwortung wie ihre Landsleute. Sie fühlen sich aber wie Fremde. Jedes fremde Land könnte auch ihre Heimat sein und jede Heimat sei ihnen auch ein fremdes Land. Sie heiraten und bekommen auch Kinder wie die anderen, die sie aber nie verlassen und vergessen. Sie teilen ihren Esstisch mit den anderen, aber nicht ihre Betten.

Also, sie besitzen auch Körper, aber leben nicht nach dem Körper. Sie verbringen ihr Leben auf der Erde, aber ihre eigentliche Heimat ist der Himmel (Aus einem Brief an Diognet, 3. Jahrhundert)

und schwere Lasten zu tragen habt: Ich werde euch Ruhe verschaffen" (Mt 11,28). "Wer glaubt, hat das ewige Leben" (Joh 6,47).

Was Einige sagen...

- * Nehmen Christen das irdische Leben wirklich ernst? Sie denken nur an das Überirdische.
- * Das empfohlene Ziel des Christentums ist unerreichbar oder mindestens sehr schwer zu erreichen...
- * Das Gesetz "Auge um Auge, Zahn um Zahn" ist gerechter als "die andere Wange auch hinhalten".
- * Christen erwürgen das Glück: ihre Moralität hindert sie ständig daran, das zu tun, was sie gerne tun möchten und erzieht sie, streng und schlechtlaunig zu werden.
- * Christen sind Heuchler: Sie predigen Dinge, die sie nicht in die Tat umsetzen. "Lieber getan als gesagt".
- * Christen sind meistens dort anwesend, wo man die Armut bekämpft.

Was Christen sagen...

1. Ihre Taten stammen von den Taten Jesu

- * Jesus möchte die Menschen erlösen: "Ich bin gekommen, damit sie das Leben haben und es in Fülle haben" (Joh 10,10). Er heilt Menschen und sagt zu dem Gelähmten: "Steh auf und geh umher" und zum Sünder: "Deine Sünden sind dir vergeben" (Mt 9,2).
- * Jesus lädt die Menschen ein, ihm zu folgen, damit sie ein neues Leben finden: "Kommt alle zu mir, die ihr euch plagt und schwere Lasten zu tragen habt: Ich werde euch Ruhe verschaffen" (Mt 11,28). "Wer glaubt, hat das ewige Leben" (Joh 6,47).

برای من زندگی مسیح است... «زندگی می‌کنم، لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند» (پولس رسول).
«محبت کن و هر چه می‌خواهی بکن» (آگوستین قدیس).

آن چه بعضی‌ها می‌گویند...

* آیا مسیحیان واقعاً زندگی زمینی را جدی می‌گیرند؟
آن‌ها تنها به ماورا فکر می‌کنند.

* آرمان پیشنهادی مسیحیت، آرمانی دست نیافتنی یا حداقل خیلی مشکل است...

* قانون چشم برای چشم، دندان برای دندان، عادلانه تر از این است که گونه چپ را به کسی که بر گونه راست سیلی زده است نشان دهیم.

* مسیحیان خوشبختی را خفه می‌کنند: قوانین اخلاقی شان، دائماً آن‌ها را از انجام آن چه که دوست دارند و آن چه که دلپذیر است، باز می‌دارد و آن‌ها را سختگیر و بدخو می‌کند.

* مسیحیان ریاکار هستند: چیزهایی می‌گویند که انجام نمی‌دهند. «دو صد گفته چون نیم کردار نیست».

* مسیحیان اغلب در جایی که باید با فقر مبارزه کرد، حضور دارند.

آن چه مسیحیان می‌گویند...

۱. کارهای آن‌ها از کارهای عیسائیات می‌گیرد

* عیسا می‌خواهد انسان‌ها را نجات بدهد: «من آمدم تا ایشان حیات یابند و آن را زیاده‌تر حاصل کنند» (یوحنا ۱۰:۱۰). اغلب شفا می‌بخشد، به مفلوج می‌گوید: «برخیز و روانه شو»، به مرد گناهکار می‌گوید: «که گناهانت بخشیده شد» (متی ۹:۲).

* بدین دلیل، عیسا دعوت می‌کند که از او پیروی کنند تا زندگی نوین بیابند: «بیایید نزد من، ای تمامی زحمتکشان و گرانباران و من شما را آرامی خواهم بخشید» (متی ۱۱:۲۸). «هر که به من ایمان آورد، حیات جاودانی دارد» (یوحنا ۶:۴۷).

✱ Christus gibt den Gerufenen die Gelegenheit zu handeln. Das neue Leben, das er ihnen kostenfrei schenkt, zeigt sich in ihren neuen Befähigungen und in ihrer neuen Handlungsweise. Die Taufe ist ein Geheimnis/Sakrament, das den Christen daran erinnert, dass sie von Jesus gerufen sind, und welches ihnen die Gabe eines neuen Lebens gibt, in das sie getaucht werden. Die Lebensweise Jesu wird Ihnen zum neuen Quell ihres Handelns, so dass sie schließlich wie der Apostel Paulus sagen können: "Nicht mehr ich lebe, sondern Christus lebt in mir" (Gal 2,20).

2. Christliches Leben verlangt ein ständiges Bemühen

✱ Das Leben, das Christus uns schenkt, und die Gnaden Gottes, die in den Fähigkeiten und Tugenden jeder Person aufleuchten, müssen voll entfaltet werden. Auf diese Weise nehmen die Christen an der Vervollkommnung der Welt und an der Wertschätzung der ganzen Schöpfung teil. So verwirklichen sie die Weite ihres Auftrages und geben die Antwort auf ihr Herausgerufensein.

✱ Diese Antwort wird immer freiwillig gegeben. Es geht nicht darum, dass nur die Entscheidungen von "oben" umgesetzt werden oder die Christen die Befehle Gottes Wort für Wort ausführen müssen, sondern sie sollen ihr Tun und Lassen aus ihrer Verbundenheit mit Christus heraus neu definieren. Jeder soll gemäß seinem Gewissen das tun, was er als recht und richtig beurteilt. Das Gewissen soll ihm "ein Bote Gottes" (KKK, 1778) sein.

3. Christliches Handeln braucht klare Wegweiser

✱ Der Mensch braucht immer einen Wegweiser für seine freie Wahl, ein Licht, das seine Entscheidungen erleuchtet, und Zeichen, die seine neue Handlungsweise orientieren und absichern. Die Erfahrungen anderer, die örtlichen Traditionen und die Weisheiten vergangener Generationen haben immer wieder den Christen geholfen.

✱ Die Bibel ist eine ausgezeichnete Quelle, wo sie solche Zeichen finden können: zuerst die Zehn Gebote (Dekalog), die von Gott dem Moses übergeben wurden und die die großen Erfahrungen jeden menschlichen Lebens betreffen; dann die Rufe der Propheten, die die Menschen zur Reinigung des Herzens und zur Verteidigung der Armen und Schwachen einladen, besonders die Anrufe Jesu zur Umkehr und zur Barmherzigkeit, Gemeinsamkeit, Dienst für die anderen...

✱ Das Verhalten Jesu selbst erklärt anschaulich seine Worte. Zum Beispiel als er uns aufforderte: "wenn dir einer auf die rechte Backe schlägt, dann halte ihm auch deine Linke hin", damit wollte er bestimmt die Menschenrechte nicht außer Kraft setzen. Wenn man aber uns wegen unseres Glaubenszeugnisses Unrecht antut, sollen wir uns lieber nicht verteidigen, weil er uns versprochen hat, dass der Heilige Geist anstatt unser antwortet, genauso wie Jesus schwieg und sich nicht verteidigte (weil der Vater ihn verteidigte) (Mt 10,20; Joh 15,26-27). Er fasst alles in einem einzigen Gebot zusammen: Liebe zu Gott und zu den Mitmenschen, genauso wie Christus uns liebt. Deshalb ist sündigen nichts anderes als die Ablehnung der Liebe.

✱ Im Rahmen dieser Liebe schenkt die katholische Kirche ihren Mitgliedern immer Orientierungen in Bezug auf ihre Handlungsweise in der Familie, in Wirtschaft und Politik und für ein friedliches und gerechtes Zusammenleben zwischen den Völkern.

* مسیح کسانی را که دعوت می کند، امکان عمل می دهد. زندگی نوینی که به رایگان به آن ها می دهد، در اقتدار جدید و عمل کرد نوین، متجلی می شود.

تعمید رازی است که دعوت عیسا را یادآوری می کند و فیض زندگی نوین او را می دهد که مسیحیان در آن فروبرده شوند. طرز زندگی عیسا منشاء عمل کرد آن ها می شود و می توانند مثل پولس رسول بگویند: «این مسیح است که در من زندگی می کند» (غلاطیان ۲: ۲۰).

۲. این عمل کرد، در يك ابتکار دائمی تحقق می یابد

* باید، این زندگی که مسیح به ما می دهد و این عطایای خدا که عیناً در توانایی ها و فضایل هر کس متجلی می شود را به کار گرفت. بدین ترتیب، مسیحیان در تکامل دنیا و ارزش دادن به آفرینش، سهیم می شوند. در این جا عظمت یک مأموریت و جواب یک دعوت وجود دارد.

* این جواب همیشه آزادانه انجام می گیرد. موضوع این نیست که تنها تصمیمات از بالا رسیده را انجام دهند یا اوامر مکتوب خدا را نکته به نکته رعایت کنند، بلکه باید، حقیقتاً عمل کرد خود را طبق مسیح ابداع کنند. هر کس باید، در وجدان خودش، آنچه انجام دادن آن نیکوست را تشخیص دهد. وجدانش برای او، «پیام آور از خدا» است (تعلیم رسمی کلیسای کاتولیک، شماره ی ۱۷۷۸).

۳. این عمل کرد به نشانه های روشنی نیاز دارد.

* انسان، همیشه به راهی برای راهنمایی آزدیش، به نوری برای روشن کردن تصمیماتش، به نشانه ای برای ابداع عملش، نیاز دارد. تجربه دیگران، سنت های محلی و حکمت قدما، برای مسیحیان کمک بزرگی هستند.

* ولی کتاب مقدس، مکان برگزیده ایست که در آن می توانند این نشانه ها را بیابند: اول از همه ده فرمان است که توسط خدا به موسی داده شد و مربوط به تجربه های بزرگ هر زندگی انسانی هستند: سپس فریادهای پیامبران که به پاکی قلب و دفاع از فقیران دعوت می کنند؛ خصوصاً دعوت های عیسی به رفتارهای نوین: بخشایش، مشارکت، خدمت ...

* رفتار خود عیسا معنی سخنان او را روشن می سازد مثلاً وقتی به ما گفته «گونه چپ را به کسی که بر گونه راست سبلی زده است نشان دهیم» هیچ وقت حقوق بشر را نمی خواست از بین ببرد اما زمانی که به خاطر شهادت به ما جفا می کنند در آن زمان مثل مسیح که جواب نداد و ساکت ماند و از خود دفاع نکرد (چون پدر از او دفاع می کرد) ما نیز از خود دفاع نمی کنیم زیرا به ما قول داده که در چنین مواقعی روح القدس به جای ما جواب می دهد. (متی ۱۰: ۲۰؛ یوحنا ۱۵: ۲۷-۲۶)

همه چیز را به یک الزام خلاصه می کند: محبت به خدا و دیگران، همان طور که مسیح ما را محبت می کند. گناه کردن رد محبت است.

* بالاخره، کلیسای کاتولیک، در حیطه ی این محبت، درباره ی عمل کرد مربوط به زندگی خانوادگی، اقتصادی یا سیاسی، عدالت و صلح بین انسان ها و ملت ها، جهت هایی به اعضای خود می دهد.

4. Die christliche Handlung wird mit der Verherrlichung Gottes vervollständigt

Alles entstammt der Gnade Gottes und alles kehrt zurück zu Gott. Der Ursprung jeder guten Tat ist die kostenlose Barmherzigkeit Gottes. Der Mensch kann nicht darauf stolz sein, dass diese Tat von ihm selbst stammt. Deshalb muss jedes christliche Tun mit einem Gebet, dem Lobpreis und Ruhm Gottes zu Ende gehen. Der Apostel Paulus sagt: "Ob ihr also esst oder trinkt oder etwas anderes tut: tut alles zur Verherrlichung Gottes" (1. Kor 10,31).

Wonach Christen streben...

1. Sie leben anscheinend wie alle anderen. Ihr äußerliches Leben ist nicht unterschiedlich von dem der anderen. Sie sollen allerdings in der Nachfolge Jesu ständig für die Armen und die Einsamen eintreten, sich immer wieder verschenken und für die Gerechtigkeit kämpfen. Dies alles allerdings betrifft nicht nur die Christen.

Die christliche Handlung entspringt dem innersten Herzen: immer in Gemeinschaft mit Jesus zu leben und eine ewige Heimat für die Seele zu sein. Dazu kommt, den göttlichen Willen vor und über allen gewöhnlichen menschlichen Aufgaben zu verwirklichen. Das heißt "einen neuen Himmel und eine neue Erde" vorzubereiten, wobei "Der Tod wird nicht mehr sein, keine Trauer, keine Klage, keine Mühsal. Das was früher war, ist vergangen" (Off 21,1-4).

2. Deshalb werden die Christen oft aufgefordert, ihr Tun und Lassen immer wieder zu überprüfen und dem Willen Gottes und den innerlichen Eingebungen des Heiligen Geistes anzupassen. Sie sollen regelmäßig im Stillen beten und sich besinnen, gelegentlich vom alltäglichen Leben Abstand nehmen und in Gruppen ihre Taten überprüfen und korrigieren und Gott um Vergebung bitten.

Viele christlichen Gruppen oder Bewegungen gleich, ob von Jugendlichen oder Erwachsenen, verfolgen das Ziel, sich immer wieder der Gegenwart Gottes in ihrem Leben bewusst zu werden, damit sie aufmerksamer mit Christus leben können.

Einige Mönche und Nonnen sammeln sich auch rund um ihre Ordensgründer die durch ihr tägliches Leben versucht haben, Jesus besonders treu zu bleiben, z. B. der hl. Franziskus von Assisi, die hl. Therese von Lisieux, Mutter Teresa...

3. Und letztendlich versammeln sich die Christen jeden Sonntag, um zu beten und Gott zu verherrlichen. Die Kirche stellt den Christen alle notwendigen Mittel zur Verfügung, damit alle Gemeinden im Glauben leben und sich entwickeln können. Diese notwendigen Mittel sind die Sakramente (Taufe, Firmung, Eucharistie...). Dabei gibt es auch besondere Zeiten (Fastenzeit, Pilgerzeit, Besinnungs- und Meditationszeiten, usw...).

Wort der Heiligen Schrift

"Wenn der Menschensohn in seiner Herrlichkeit kommt und alle Engel mit ihm, [...], alle Völker werden von ihm zusammengerufen werden, und er wird sie voneinander scheiden, wie der Hirt die Schafe zu seiner Rechten versammeln, die Böcke aber zur Linken. Dann wird der König denen auf der rechten Seite sagen: Kommt her, die ihr von meinem Vater gesegnet seid, nehmt das Reich in Besitz, das seit der Erschaffung der Welt für euch bestimmt ist. Denn ich war hungrig, und ihr habt mir zu essen gegeben; ich war durstig, und ihr habt mir zu trinken gegeben; ich war fremd und obdachlos, und ihr habt mich aufgenommen; ich war nackt, und ihr habt mir Kleidung gegeben; ich war krank, und ihr habt mich besucht; ich war im Gefängnis, und ihr seid zu mir gekommen. Dann werden ihm Gerechten antworten: Herr,

۴. عمل کرد مسیحیان در سپاسگزاری به اوج و غایت خود می‌رسد.

همه چیز فیض و عطای خداست، و همه چیز باید به سوی خدا بازگردانده شود. سرچشمه‌ی عمل نیکو در رحمت رایگان خداست؛ و انسان نمی‌تواند به خود فخر کند که این عمل از خودش سرچشمه گرفته است. به همین دلیل، عمل کرد مسیحیان، همیشه باید در نیایش، حمد و سپاسگزاری پایان یابد. پولس رسول می‌گوید: «پس خواه بخورید، خواه بنوشید، هر چه کنید، همه را برای جلال خدا بکنید» (اول قرنتیان ۱۰: ۳۱).

آن چه مسیحیان در انجام آن می‌کوشند...

۱. آن‌ها ظاهراً مثل همه زندگی می‌کنند: زندگی بیرونی آن‌ها از بقیه انسان‌ها قابل تشخیص نیست. البته، آن‌ها باید در پیروی از عیسی، دائماً به نفع فقیران و افراد منزوی، عمل کنند، بخشایش کنند و برای عدالت مبارزه کنند. ولی همه این‌ها، مختص مسیحیان نیست.

عمل کرد مسیحیان خصوصاً از درون، در قلب آن‌ها ابداعی است: دائماً متحد با عیسا زیستن و مسکن روح بودن. به انجام رساندن هر چه بهتر اراده‌ی خدا از ورای وظایف معمول انسان‌ها، و بدین ترتیب، آماده کردن «آسمانی جدید و زمینی جدید»، آن‌جا که دیگر «موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رد نخواهد نمود، زیرا که چیزهای اول در گذشت» (مکاشفه ۲۱: ۱-۴).

۲. بدین دلیل، مسیحیان دعوت شده‌اند که مرتباً عمل کرد خود را مرور کنند و با اراده‌ی خدا، با دعوت‌های درونی روح القدس، مطابقت بدهند. گاهی در سکوت و تعمق و دعا از زندگی عادی دوری کرده و گروهی، عمل خود را بررسی و تصحیح کنند و هم چنین از خدا طلب بخشش نمایند. گروه‌های زیاد مسیحی، نهضت‌های جوانان و بزرگسالان، هدفشان تشخیص حضور خدا در زندگی‌شان است که با دقت بیشتری با مسیح زندگی کنند. هم چنین، گروه‌های راهب یا راهبه، اعضایشان را گرداگرد یک شخص بنیان‌گذار مرد یا زن جمع می‌کنند که با عمل روزانه‌اش سعی کرده، به طریقی خاص به نهایت وفاداری به عیسا برسد مثلاً: فرانسیس آسیزی قدیس، تریز لیزبوی قدیس، مادر تریزا، ...).

۳. بالاخره، مسیحیان روزهای یکشنبه جمع می‌شوند تا نیایش کنند و سپاس خدا را بگویند. کلیسا، آن‌چه لازم است را در اختیارشان می‌گذارد تا هر کس و اجتماع تماماً، در ایمان زندگی کنند و رشد نمایند: این لازمه‌ها، رازهای مقدس هستند (تعمید، تثبیت روح القدس، عشاء ربانی ...) و هم چنین زمان‌های برگزیده (ایام روزه، زیارت، انزوا، ...).

کلام کتاب مقدس

«اما چون پسر انسان (عیسا، نجات دهنده) در جلال خود با جمیع ملائکه مقدس خویش آید [...]، جمیع امت‌ها در حضور او جمع شوند و آن‌ها را از هم دیگر جدا می‌کند. به قسمی که شبان‌میش‌ها را از بزها جدا می‌کند. و میش‌ها را بر دست راست و بزها را بر چپ خود قرار دهد. آن‌گاه، پادشاه به اصحاب طرف راست می‌گوید: «بیائید ای برکت یافتگان از پدر من، و ملکوتی را که از ابتدای عالم برای شما آماده شده است، به میراث بگیرید. زیرا چون گرسنه بودم، مرا طعام دادید؛ تشنه بودم، سیراب نمودید؛ غریب بودم، مرا جا دادید؛ عریان بودم، مرا پوشانیدید؛ مریض بودم، عیادت‌م کردید؛ در حبس بودم، دیدن من آمدید. آن‌گاه عادلان به پاسخ گویند: ای خداوند،

wann haben wir dich hungrig gesehen und dir zu essen gegeben, oder durstig und dir zu trinken gegeben? Und wann haben wir dich fremd und obdachlos gesehen und aufgenommen, oder nackt und dir Kleidung gegeben? Und wann haben wir dich krank oder im Gefängnis gesehen und sind zu dir gekommen? Darauf wird der König ihnen antworten: Was ihr für einen meiner geringsten Brüder getan habt, das habt ihr mir getan" (Mt 25, 31-40).

Das Lied des Heiligen Franziskus

Herr Gott im Himmel und auf Erden
Lass mich dein Friedenswerkzeug werden.
Wo Hass, da lass mich Liebe spenden,
Streit lass mich durch Verzeihen enden.
Wo Zwietracht, lass mich Eintracht bringen.
Lass Irrtum mich durch Wahrheit zwingen.
Wo Zweifel herrscht, lass Glauben erstehen,
lass Finsternis im Licht zergehen;
dass, wie man es auch dreh' und wende,
die Traurigkeit in Freude ende.

کی گرسنه‌ات دیدیم تا طعامت دهیم یا تشنه‌ات یافتیم تا سیرابت نمائیم، یا کی تو را غریب یافتیم تا تو را جا دهیم یا عریان، تا بیوشانیم. و کی تو را مریض یا محبوس یافتیم تا عیادتت کنیم؟ پادشاه در جواب ایشان می‌گوید: هر آینه به شما می‌گویم، آن چه به یکی از این برادران کوچک‌ترین من کردید، به من کرده‌اید!» (متی ۲۵: ۳۱-۴۰).

برای مطالعه و تعمق بیشتر...

«رجوع شود به برگه‌های سری دوم شماره‌های ۲/۱۰ «خدمت»، ۲/۹ «شریعت خدا».

برای مطالعه‌ی عمیق‌تر:

- حکمت مرد فقیر.
- داستان یک زندگی تراز مارتین.
- اخلاق و رفتار طبق انجیل.
- پاسخ مسیحی.

سرود فرانسیس مقدس

ای عیسا سرچشمه‌ی محبت
ترحم نما که محتاج تو هستیم

محبت نمایان سازیم
پرکنیم جای او را با دوستی خدا
هماهنگی ایجاد کنیم
حقیقت را آشکار سازیم
شادمانی برپا کنیم

هرجا نفرت می باشد
هرجا که رنجشی در میان ماست
هرجا ناسازگاری در کار است
هرجا اشتباه و نادرستی است
هرجا غم و اندوه باشد

5-6. Gottes Gesetz¹

"Er antwortete: Du sollst den Herrn, deinen Gott, lieben mit ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit all deinen Gedanken. Das ist das wichtigste und erste Gebot. Ebenso wichtig ist das zweite: Du sollst deinen Nächsten lieben wie dich selbst. An diesen beiden Geboten hängt das ganze Gesetz samt den Propheten" (Mt 22,37-40).

Was einige sagen:

- * Alle Religionen versuchen, ihre eigene Gesetze den anderen aufzudrängen. Sie alle behaupten, dass diese Gesetze von Gott kommen, aber sie kommen in Wahrheit von Menschen...
- * Ich brauche keinen Gott und keinen Herrn. Ich bin frei, so zu leben, wie ich will.
- * Ein Gendarm]Gesetzgeber[als Gott? Nein, danke!
- * Sogar Rassismus ist besser als Anbetung Gottes!
- * Ich weiß nicht mehr, wie ich denken muss; sagt mir, was ich tun muss: ist das erlaubt oder verboten?
- * Christen sind extrem leichtsinnig und lässig. Sie pflanzen Korruption überall auf der Welt ein.
- * Es reicht, wenn wir dem Gesetz genau folgen, um gerettet zu werden.

Die Gebote

Die Heilige Schrift berichtet, wie Moses die Gebote Gottes dem Volk mitteilte, und erinnert das Volk an die Großtaten Gottes. (Siehe Ex 20,2-17).

"Ich bin Jahwe, dein Gott, der dich aus Ägypten herausgeführt hat, aus dem Sklavenhaus".

1. Du sollst keine anderen Götter neben mir haben.
2. Du sollst den Namen Gottes nicht verunehren.
3. Du sollst den Tag des Herrn heiligen.
4. Du sollst Vater und Mutter ehren.
5. Du sollst nicht morden.
6. Du sollst nicht die Ehe brechen.
7. Du sollst nicht stehlen.
8. Du sollst kein falsches Zeugnis geben über deinen Nächsten.
9. Du sollst nicht die Frau deines Nächsten begehren.
10. Du sollst nicht das Hab und Gut deines Nächsten begehren.

---

¹ . Hier steht auf Farsi: Gottes Scharia. Weil das Wort inzwischen negativ und nur im islamischen Sinne benutzt wird, haben wir "Gesetz" in der Übersetzung bevorzugt.

«عیسا پاسخ داد: «خداوند خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر خود محبت نما. این نخستین و بزرگترین فرمان است. دومین فرمان نیز هم چون فرمان نخستین، مهم است: همسایه ات را هم چون خویشتن محبت نما. این دو فرمان، اساس تمامی شریعت موسی و نوشته های پیامبران است» (متی ۲۲: ۳۷-۴۰).

آن چه بعضی ها می گویند...

* همه ی مذاهب سعی می کنند، شریعت خود را تحمیل کنند: می گویند که از خدا می آید، درحالی که از انسان ها می آید...

* نه خدا، نه ارباب. من آزادم، هرطور می خواهم، زندگی می کنم.

* یک خدای زاندارم؟ نه، متشکرم!

* نژاد پرستی بهتر از خداپرستی است!

* دیگر درست نمی دانم چه فکر کنم: به من بگوئید چه باید بکنم: مجاز است یا ممنوع؟

* مسیحیان زیاده سهل انگار و آسان گیرند: فساد را در دنیا می کارند...

* کافیسست که به حروف شریعت با دقت عمل کنیم تا نجات یابیم...

فرامین

بعد از یادآوری محبت های خدا به قومش، کتاب مقدس، شریعتی که خدا توسط موسی به قومش می دهد را اعلام می دارد: (خروج ۲۰: ۲-۱۷)

«من هشتم خداوند خدای تو، که تو را از زمین مصر و از خانه غلامی بیرون آوردم.

۱- تو را خدایان دیگر، غیر از من نباشد.

۲- نام خداوند خدای خود را به باطل مبر.

۳- روز سبت را یاد کن تا آن را تقدیس نمایی.

۴- پدر و مادر خود را احترام نما.

۵- قتل مکن.

۶- زنا مکن.

۷- دزدی مکن.

۸- شهادت دروغ مده.

۹- به خانه همسایه خود طمع مورز و به زن همسایه ات.

۱۰- به هیچ چیز که از آن همسایه تو باشد، طمع مکن.

Was Christen sagen...

1. Die Gesetze Gottes sind seine Gaben

Aus der Sicht der Tradition gesehen, gilt jede Gesetzessammlung für ein besonderes Volk und eine besondere Gesellschaft.

* In der Bibel wird überliefert, dass nach einer langen Vorbereitung Gott ein Volk aus- erwählt, mit ihm einen Bund schließt und ihm seine Gebote sendet. Wenn dieses Volk die Gebote befolgt, wird es die Erfüllung der Verheißungen Gottes erleben können. Dieses Gebot Gottes wurde in Zehn Geboten oder Dekalog zusammengefasst und Moses auf dem Berg Sinai offenbart.

* Diese Gebote widersprechen nicht dem Gebot (natürlichen Sittengesetz), das Gott im Herzen eines jeden Menschen eingepflanzt hat. Dieses Herzensgebot erlaubt es den Menschen, nach ihrem Gewissen ihr Leben zu führen. Dieses Herzensgebot, das auch Ethik genannt wird, dient als eine Urskizze für das Gottesgebot. Viele Menschen kennen kein anderes Gebot, das ihrem Leben eine Orientierung gibt.

* Gottesgebot ist das Gebot der Heiligung und Gott hat es seinem Volk geschenkt. Das heißt, er hat eigentlich etwas von sich selbst verschenkt und spricht: "Seid mir geheiligt; denn ich, der Herr, bin heilig..." (Lev 20,26). Deshalb muss das beschenkte Volk seine Gebote befolgen.

* Dieses Gebot ist außerdem ein Lebensgebot und führt den Gläubigen auf dem Weg zu seiner Vollendung. Moses sprach zum Volk Israel: "Hiermit lege ich dir heute das Leben und das Glück, den Tod und das Unglück vor. Wenn du auf die Gebote des Herrn, dieses Gottes, auf die ich dich heute verpflichte, hörst, indem du den Herrn, deinen Gott liebst, auf seinen Wegen gehst und auf seine Gebote, Gesetze und Rechtsnormen achtest, dann wirst du leben und zahlreich werden, und der Herr, dein Gott, wird dich in deinem Land, in das du einmarschierst, um es in Besitz zu nehmen, segnen" (Dtn 30,15-16). Die Gebote sind ein Geschenk, das Gott jeden Tag seinem Volk schenkt, damit es leben kann und nicht im Unglück und der Sklaverei versinkt.

* Letztendlich sind diese Gebote, Gebote der Liebe: "Darum sollst du den Herrn, deinen Gott, lieben mit ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit ganzer Kraft" (Dtn 6,5). Die Propheten wiederholen meistens diese Art der Einladung zur Liebe Gottes als vollständigste Ausdrucksweise der Gebote und kritisieren Israel wegen seiner Untreue zum Bund als die Untreue zur Liebe.

2. Jesus vervollständigt die Gebote

In Bezug auf die Gebote ist Jesus ein Erneuerer "Ferner ist gesagt worden... Ich aber sage euch... (Mt 5,33-34). Die religiösen Anführer verstehen auch, was er meint und genau deshalb verurteilen sie ihn zum Tod.

* Trotzdem annulliert Jesus keine der Gebote Gottes, sondern er vervollständigt sie: "Denkt nicht, ich sei gekommen, um das Gesetz und die Propheten aufzuheben: Ich bin nicht gekommen, um aufzuheben, sondern um zu erfüllen" (Mt 5,17). Er korrigiert die Verfälschungen und präzisiert die Gebote, zum Beispiel die über Erbarmen und Ehebruch. Jesus lädt ein, dass die Menschen die Gebote in ihrer Tiefe leben: um arm, demütig, hungrig nach Gerechtigkeit, in allem barmherzig und in Besitz eines reinen und friedlichen Herzens zu sein. (Siehe Mt 5,3-10). Er ist offen für ein neues Gebot. Und dieses Gebot wird nur in einem Gebot zusammengefasst: Gott und die Nächsten lieben. Dieses Gebot der Kinderliebe vor Gott, dem Vater, und Bruderliebe vor den Menschen hat ein Vorbild: Jesus selbst, der einzige vollkommene Sohn. Er sagt seinen Jüngern: "Ein neues Gebot gebe ich euch: Liebt einander! Wie ich euch geliebt habe" (Joh 13,34).

آن چه مسیحیان می گویند...

۱- شریعت عطیه ی خداست.

عادتاً، یک شریعت برای یک ملت مشخص و یک جامعه خاص ارزش دارد.

* کتاب مقدس روایت می کند که بعد از آمادگی طولانی، خدا، ملتی را انتخاب می کند و با او عهدی می بندد و به او فرامینش را می دهد. اگر آن قوم فرمان را رعایت کند، تحقق وعده های الهی را خواهد دید! این فرمان خدا، در دکالوگ یا ده حکم خلاصه می شود و به واسطه ی موسی در کوه سینا، مکشوف شد.

* این فرمان، مغایر با فرمانی که خدا در قلب یا وجدان هر انسان نگاشته است تا بتواند با شرافت، خود را در زندگی رهبری کند، نمی باشد. فرمان قلبی که فرمان اخلاقی نامیده شده است، مانند طرح اولیه ی فرمان خداست. خیلی از انسان ها، فرمان دیگری برای تضمین هستیشان ندارند.

* فرمان خدا، شریعت تقدیس می باشد و خدا وقتی به قوم خود آن را داده است در واقع چیزی از خود عطا کرد و می گوید: «و برای من مقدس باشید زیرا که من خداوند قدوس هستم...» (لاویان ۲۰:۲۶).

بنابراین، قوم تقدیم شده به خدا باید شریعت او را رعایت کند.

* این فرمان، هم چنین فرمان زندگی است. ایمان دار را بر جاده سخت تکامل خود، هدایت می کند. موسی به قوم اسرائیل گفت: «بین، امروز حیات و خوشبختی یا موت و بدبختی را پیش روی تو گذاشتم. فرامین او را نگاه داری، تا زنده مانده، افزوده شوی» (تثنیه ۳۰:۱۵-۱۶). فرمان، هدیه ایست که خدا، هر روزه به قومش می دهد تا زندگی کند و در بدبختی ها و بردگی فرو نرود.

* بالاخره، این فرمان خدا، فرمان محبت است: «پس خداوند خدای خود را به تمامی جان و تمامی قدرت خود محبت نما» (تثنیه ۶:۵). انبیاء، اغلب این دعوت به سوی محبت الهی را، به مانند کاملترین بیان فرمان، تکرار می کنند و به اسرائیل، بی وفایی هایش را به عهد به عنوان بی وفایی نسبت به محبت انتقاد می کنند.

۲- عیسا شریعت را به کمالش می رساند.

در مورد شریعت، عیسا یک نوگراست: «گفته شده است [...]، لیکن من به شما می گویم ... (متی ۵: ۳۳-۳۴). و رؤسای مذهبی برداشت غلط نمی کنند: او را به دست مرگ می سپارند.

* لیکن، عیسا فرمان خدا را حذف نمی کند، آن را به کمالش می رساند: «گمان مبرید که آمده ام تا تورات و صحف انبیاء را باطل سازم، نیامده ام تا باطل نمایم بلکه تا به اتمام برسانم» (متی ۵: ۱۷). او تحریفات شریعت را اصلاح می کند، واجبات را مطلق می کند، مثلاً درباره ی بخشایش یا درباره ی زنا. عیسا دعوت می کند، فرمان را در عمقش زندگی کنیم: فقیر، فروتن، تشنه ی عدالت، در همه چیز بخشنده، با قلب پاک و مصلح باشید (متی ۵: ۳-۱۰). نه تنها پذیرش به نوع جدید شریعت، بلکه یک شریعت جدید می باشد.

و این شریعت جدید، در نهایت، در یک فرمان خلاصه می شود: محبت کردن خدا و همنوعان. این شریعت محبت فرزندنی نسبت به خدا و برادری نسبت به انسان ها، الگویی دارد: خود عیسی، یکتا پسر کامل. او به شاگردانش می گوید: «به شما فرمانی تازه می دهم که یک دیگر را محبت نمایید، هم چنان که من شما را محبت نمودم (یوحنا ۱۳: ۳۴).

Und so erhöht Jesus die Gebote Gottes zur Spitze. Die Gebote werden zu einem Weg zur Vollkommenheit: "Ihr sollt also vollkommen sein, wie es auch euer himmlischer Vater ist" (Mt, 5,47).

3. Ein innerliches Gebot: Der Heilige Geist

Durch Jesus wandelte sich die Beziehung zwischen Menschen und Geboten. Es gilt nicht mehr ein Gebot außerhalb des Menschen, das durch die Gesellschaft diktiert oder in den Büchern geschrieben wird. Es handelt sich um ein Gebot, das innerlich ist, ins Herz des Menschen geschrieben wurde, und der Heilige Geist wird als sein Meister und Inspirator betrachtet.

Aus diesem Grund gilt das Gebot Gottes als Gebot der Freiheit. Der Gläubige, geleitet durch den Heiligen Geist und erfüllt von der Liebe, steht den Anforderungen der Gebote frei gegenüber. Nicht weil er sich über sie erhaben betrachtet und sie verachtet, sondern weil er sie fern von materiellen Bedürfnissen und weit über ihren Grenzen befolgt. (= Gewissen AdÜ)

Wonach Christen streben...

* Sie müssen zuerst das Gebot befolgen, das Gott im Herzen und Gewissen eines jeden niedergeschrieben hat, und erst dann als Bürger die Gesetze der Gesellschaft befolgen, in der sie leben. Es kann sein, dass die Gebote der Menschen dem Gebot Gottes widersprechen. Der erste Fall war das Gesetz der Opfergabe für den römischen Kaiser, der als eine göttliche Figur betrachtet wurde. Damals verweigerten einige, diesem Gebot nachzugeben und bevorzugten den Tod anstelle des Verrats. Heutzutage kann es auch notwendig werden, dass Christen einem menschlichen Gebot widersprechen müssen, um Gott treu bleiben zu können. Sogar wenn das den Verlust einer gesellschaftlichen Position oder Stelle mit sich bringt.

* Häufig ist der Weg, dem sie folgen sollen, gar nicht so klar. In diesem Fall muss man zuerst erkennen, was der Wille Gottes ist, und ihn berücksichtigend muss man sich entscheiden. "Wozu lädt Gott mich in diesem Fall ein?" Christen versammeln sich regelmäßig, um gemeinsam die richtigen Lösungen zu finden und um die Kraft der Unterscheidung der Geister zu bitten. Obwohl sie sich ständig treffen, bleibt letztendlich das persönliche Gewissen die letzte Entscheidungsinstanz. "Das Gewissen ist der Prophet Gottes" (KKK, 1778). Christen sind wie die anderen verpflichtet, auf ihr Gewissen zu hören. Manchmal, um den Gläubigen die Entscheidungen zu erleichtern, klären die Bischöfe und andere Kirchenverantwortliche Streitfragen oder moralische Grundfragen und legen Kriterien, Prinzipien und Handlungsvorschläge vor, z.B. im Bereich der Sozialwirtschaft oder der Genetik.

* Letztendlich glauben die Christen auch "**Der Sabbat ist für den Menschen da, nicht der Mensch für den Sabbat**" (Mk 2,27). Christen müssen als Diener des Geistes leben und nicht als Diener der Schrift. In diesem Sinne sagt der Apostel Paulus: "... Diener des Neuen Bundes zu sein, nicht des Buchstabens, sondern des Geistes. Denn der Buchstabe tötet, der Geist aber macht lebendig" (Kor 3,6). "Weil wir nicht unter dem Gesetz, sondern unter der Gnade stehen" (Röm 6,15).

و با این کار، عیسا شریعت خدا را به اوجش می رساند. شریعت راه به سوی کمال می شود: «پس شما کامل باشید، همچنان که پدر شما که در آسمان است، کامل است.» (متی ۵: ۴۷)

۳. يك شریعت درونی: روح القدس

توسط عیسا، ارتباط انسان و شریعت تغییر شکل داده است. دیگر شریعتی خارج از خود انسان که توسط جامعه حکم شده باشد، یا در کتاب نوشته شده باشد، مطرح نیست. بلکه فرمانی مطرح است درونی، که در عمق قلب نوشته شده است که روح القدس استاد و الهام بخش آن است.

بدین دلیل، فرمان خدا، یک فرمان آزادی است. ایمان دار، هدایت شده توسط روح و پراز محبت، نسبت به الزامات شریعتی آزاد است. نه بدین دلیل که خود را بالاتر از آن ها می داند و حقیرشان می شمارد، بلکه بدین دلیل که آن ها را، بدون این که احتیاج به رجوع مادی به آن ها داشته باشد، رعایت می کند و مافوق محدودیت آن کشیده می شود.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

* آن ها، اول باید فرمانی که توسط خدا در قلب و وجدان هر انسانی نوشته شده است را رعایت کنند و به عنوان شهروند، از قوانین عدالت اجتماعی که در آن زندگی می کنند، اطاعت کنند.

با وجود این، ممکن است که فرمان انسان ها، با فرمان خدا، مستقیماً مغایرت داشته باشد. برای اولین مسیحیان، در مورد الزام به عطای قربانی برای امپراتور روم، که موجودی الهی فرض می شد، چنین بود. در آن وقت، بعضی ها گفتند: «ما نمی توانیم» و مرگ را به خیانت ترجیح دادند. امروز نیز برای وفادار ماندن به خدا، مسیحیان ممکن است مجبور باشند با یک فرمان انسانی مخالفت کنند. حتی اگر از دست دادن موقعیت و مقام اجتماعی، نتیجه ی مستقیم آن باشد.

* بیشتر اوقات، راهی که باید دنبال کرد، به خوبی روشن نیست. در آن صورت، باید تشخیص داد که اراده ی خدا کدام است و با رعایت آن، تصمیم گرفت. «در این جا، خدا به چه تصمیمی مرا دعوت می کند؟» مسیحیان، برای این که راه های خوب تشخیص دادن و نیروی تصمیم گرفتن بیابند، مرتباً در گروه های کوچک جمع می شوند به هر صورت، وجدان شخصی برای آن ها آخرین مرجع تصمیم گیری است. «وجدان، پیام آور خداست» (تعلیم رسمی کلیسای کاتولیک شماره ی ۱۷۷۸). آن ها، به مانند هر انسانی، باید از آن اطاعت کنند.

هم چنین برای تسهیل این تشخیص است که اسقفان و دیگر مسئولان کلیسا، بعضی اوقات درباره ی بعضی موضوع های مهم جهت می دهند یا خط مشی هایی پیشنهاد می کنند: مثلاً در حیطه ی اقتصاد اجتماعی یا درباره ی ژنتیک.

* بالاخره، مسیحیان معتقدند که «شریعت برای انسان است نه انسان برای شریعت» (مرقس ۲: ۲۷). مسیحیان باید خادم روح باشند نه خادم نوشته ای، همان گونه که پولس رسول می نویسد: «... خدمتگزاران عهد جدید باشیم، خادم روح، نه خادم آن چه نوشته ای بیش نیست. زیرا نوشته می کشد لیکن روح حیات می بخشد» (دوم قرنتیان ۳: ۶) و هم چنین «چون که زیر شریعت نیستید بلکه زیر فیض» (رومیان ۶: ۱۵).

Kirchliche offizielle Lehre

Im Innern seines Gewissens entdeckt der Mensch ein Gesetz, das er sich nicht selbst gibt, sondern dem er gehorchen muss und dessen Stimme ihn immer zur Liebe und zum Tun des Guten und zur Unterlassung des Bösen anruft und, wo nötig, in den Ohren des Herzens tönt: Tu dies, meide jenes. Denn der Mensch hat ein Gesetz, das von Gott seinem Herzen eingeschrieben ist, dem zu gehorchen eben seine Würde ist und gemäß dem er gerichtet werden wird. (II. Vatikanum GS,16)

Wort der Heiligen Schrift

"Darum sage ich: lasst euch vom Geist leiten... Die Frucht des Geistes aber ist Liebe, Freude, Langmut, Freundlichkeit, Güte, Treue, Sanftmut und Selbstbeherrschung, dem allem widerspricht das Gesetz nicht ... Wenn wir aus dem Geist leben, dann wollen wir dem Geist auch folgen (Gal 5,16-25).

" Bleibt niemand etwas schuldig; nur die Liebe schuldet ihr einander immer. Wer den anderen liebt, hat das Gesetz erfüllt. Denn die Gebote: *Du sollst nicht die Ehe brechen, du sollst nicht töten, du sollst nicht stehlen, du sollst nicht begehren* und alle andere Gebote sind in dem einen Satz zusammengefasst: *Du sollst deinen Nächsten lieben wie dich selbst*. Die Liebe tut dem Nächsten nichts Böses. Also ist die Liebe die Erfüllung des Gesetzes" (Röm 13,8-10).

Das Zweite Vatikanische Konzil erklärt das Gewissen jedes Menschen mit diesen Worten:

Im Innern seines Gewissens entdeckt der Mensch ein Gesetz, das er sich nicht selbst gibt, sondern dem er gehorchen muss und dessen Stimme ihn immer zur Liebe und zum Tun des Guten und zur Unterlassung des Bösen anruft und, wo nötig, in den Ohren des Herzens tönt: Tu dies, meide jenes. Denn der Mensch hat ein Gesetz, das von Gott seinem Herzen eingeschrieben ist, dem zu gehorchen eben seine Würde ist und gemäß dem er gerichtet werden wird. Das Gewissen ist die verborgenste Mitte und das Heiligtum im Menschen, wo er allein ist mit Gott, wo dessen Stimme in diesem seinem Innersten zu hören ist. Im Gewissen erkennt man in wunderbarer Weise jenes Gesetz, das in der Liebe zu Gott und dem Nächsten seine Erfüllung hat. (II. Vatikanum GS,16)

تعلیم رسمی کلیسا

در عمق وجدانش، انسان حضور شریعت را می‌یابد که خودش به خود نداده است، ولی باید از آن اطاعت کند. این صدا که دائماً وادارش می‌کند تا محبت و نیکی کند و از شر بپرهیزد، در زمان مناسب، در خلوت قلبش طنین می‌اندازد: «این کار را بکن، از آن یکی بپرهیز کن». چون این شریعتی است که توسط خدا در قلب انسان نوشته شده، حرمتش در این است که از آن اطاعت کند و همین شریعت است که او را داوری خواهد کرد.»

(واتیکان دوم، کلیسا در دنیای امروز، شماره ی ۱۶)

کلام کتاب مقدس

اما می‌گویم به روح رفتار کنید [...] اما ثمره‌ی روح، محبت، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکویی، وفاداری، فروتنی و خویش‌داری است. هیچ شریعتی مخالف این‌ها نیست [...] اگر به روح زیست می‌کنیم، به روح نیز رفتار کنیم» (غلاطیان ۵: ۱۶-۲۲-۲۵).

«هیچ دینی به کسی نداشته باشید جز این که یک دیگر را پیوسته محبت کنید. زیرا هر که به دیگری محبت کند، در واقع شریعت را به جا می‌آورد. زیرا فرامین «زنا مکن»، «قتل مکن»، «دزدی مکن»، «طمع موزز»، و هر فرمان دیگری که باشد، همه در این کلام خلاصه می‌شود که «همسایه ات را هم چون خویش‌داری محبت نما». محبت، به همسایه‌ی خود بدی نمی‌کند؛ پس محبت تحقق شریعت است» (رومیان ۱۳: ۸-۱۰).

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

«رجوع شود به برگه‌های سری دوم شماره‌های ۲/۸ «عمل کرد مسیحی»، ۱/۸ «روح القدس».
«چه کسی حکم می‌کند؟»

مجمع واتیکان دو، درباره‌ی وجدان هر انسانی این‌گونه توضیح می‌دهد:

«بشر با تعمق بر وجدان خویش، شریعتی را می‌یابد که او بر خود ننهاده است، اما باید تابع آن باشد. ندای شریعتی که همیشه او را به محبت کردن و انجام اعمال نیکو و اجتناب از شرارت دعوت می‌کند، در لحظه‌ی مناسب، باطناً به او می‌گوید: «این کار را بکن و از آن کار اجتناب نما» زیرا بشر در قلب خود شریعتی دارد که خدا آن را نگاشته است. منزلت او به رعایت این شریعت بستگی دارد و به واسطه‌ی آن مورد داوری قرار خواهد گرفت. وجدان انسان اصلی‌ترین راز او و در واقع قدس اوست. او در آنجا با خدائی که صدایش در اعماق وی طنین انداز است، تنهاست. این شریعت، به طریقی استثنائی به وسیله‌ی وجدان شناخته می‌شود و در محبت به خدا و همسایه به انجام می‌رسد.»

(شورای اسقفان واتیکان دو، کلیسا در دنیای امروز، شماره ی ۱۶).